

અતુર સુંદર

સ્ત્રી વિલાસ

મોટી ગરબાવળી.

એકથી ત્રીસ ભાગ.

સુધારા વધારા સાથે

—:—

ઉપાધી પ્રસિદ્ધ કરનાર
બુકસેલર મંગળદાસ જોષીતારામ
રીતીરોડ—અમદાવાદ.

આદ્ય ૧૦ મી. } પ્રસિદ્ધ સ્ત્રીઓનાં સર્વ કાવ્યો { સંસ્કૃત ૧૬૮૭
પ્રત ૫૦૦૦ } સ્વાધીન રાખ્યા છે { સને ૧૯૩૧

કિંમત ૦-૧૨-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીસક્રિપ્ટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૬૦૩૮

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ઓલુર ચંદ્રેર મિલ્લમ્સ મોટી

૩૨૮૧૫૫

વિષય ડ. : ૨૧

શ્રી

અતુર સુંદર

વિલાસ મોટી ગરબાવળી

૩૦ ભાગ.

સુધારા વધારા સાથે

—:૦:—

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

બુકસેલર મંગળદાસ બેઠતારાન

રીઝીરાડ—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧૦ મી. } પ્રસિદ્ધ કર્તાએ સર્વ હક્ક } સંવત ૧૯૮૭
પ્રત ૫૦૦૦ } સ્વાધીન રાખ્યા છે. } સને ૧૯૩૧

—૦—

અમદાવાદ—પાનિપત નોકિ પાસુદેવ પ્રાસંગ પ્રેસમાં
ઈશ્વરલાલ માતીલાલે છાપી.

કિંમત ૦-૧૨-૦

અનુક્રમણિકા

—(+)—

૧ શ્રીનાગજના મહિના	...	૧૩
૨ જીવનપ્રાણના મહિના	...	૧૪
૩ રસીમાજના મહિના	...	૧૭
૪ ગોપીઓની સ્તુતિના મહિના	...	૨૨
૫ પતિને પરદેશ ન જવા દેવાના મહિના	...	૨૩
૬ ભરતજીના મહિના લાવણી	...	૨૫
૭ નંદલાલના મહિના	...	૨૬
૮ કૃષ્ણજીના મહિના	...	૩૦
૯ રાધીકાના મહિના	...	૩૧
૧૦ બહુચરાજીના મહિના	...	૩૨
૧૧ શેઠાણુદાસના મહિના	...	૩૩
૧૨ અંબાજીના મહિના	...	૩૫
૧૩ સીતાજીના મહિના	...	૩૭
૧૪ લાલજીના મહિના	...	૩૯
૧૫ વૈરાગના મહિના	...	૪૧
૧૬ નરસિંહજી મહારાજનો ગરબો	...	૪૨
૧૭ શ્રીકૃષ્ણના દશ અવતારોનો ગરબો	...	૪૫

૧૮ સીતાજીની કાંચળીનો ગરબો	...	૪૫
૧૯ કાળકાનો ગરબો	...	૫૨
૨૦ ગોરમાનો ગરબો	...	૫૪
૨૧ બાળલીલાનો ગરબો	...	૫૭
૨૨ મુંબઈ સુરતનો ગરબો	...	૫૯
૨૩ વડોદરાનો ગરબો	...	૬૦
૨૪ મહાકાળીનો ગરબો	...	૬૪
૨૫ બહુચરાજીનો ગરબો	...	૬૫
૨૬ રેલ ગાડીનો ગરબો	...	૬૫
૨૭ અમદાવાદ શહેરનું વર્ણન	...	૬૬
૨૮ બજરંગી હનમાનનો ગરબો	...	૬૮
૨૯ લાવણી	...	૭૨
૩૦ સાત વાર	...	૭૪
૩૧ આઠ વાર	...	૭૪
૩૨ પંદર તિથીઓ	...	૭૫
૩૩ પંદર તિથીઓ	...	૭૭
૩૪ પંદર તિથીઓ	...	૭૮

૩૫ જ્યારે રામચંદ્રજી તથા લક્ષ્મણજી વનવાસ ચાલ્યા ત્યારે સીતાજીએ કહ્યું કે હું પણ સાથે આવીશ, તે સમયે રામચંદ્રએ કહ્યું કે તમે પીયેર જાઓ અથવા

અહીં રહો તે વિષેનું ઘોળ ૧	...	૮૨
૩૬ પછી સીતાજી બોલ્યાં તેનું ઘોળ	...	૮૪
૩૭ રામચંદ્રજીને સીતાજીને કાગળ લખ્યો તેનું ઘોળ	...	૮૬
૩૮ પંદર તિથિઓ	...	૮૮
૩૯ મલાવરાવનો રાસડો	...	૮૯
૪૦ અભિમાન્યુનો ચકાવો	...	૯૦
૪૧ વલામણાં	...	૯૫
૪૨ ગરબી ૧ લી	...	૯૭
૪૩ ગરબી ૨ જી	...	૯૯
૪૪ ગરબી ૩ જી	...	૧૦૦
૪૫ ગરબી ૪ થી	...	૧૦૧
૪૬ માળાની ગરબી ૧ લી	...	૧૦૨
૪૭ „ ૨ જી	...	૧૦૨
૪૮ „ ૩ જી	...	૧૦૩
૪૯ „ ૪ થી	...	૧૦૩
૫૦ પ્રેમની ગરબી ૧ લી	...	૧૦૪
૫૧ „ ૨ જી	...	૧૦૪
૫૨ „ ૩ જી	...	૧૦૪
૫૩ „ ૪ થી	...	૧૦૫
૫૪ હારે ચાલો કાકોરમાં જઈ વશીએ ૧ લી	...	૧૦૫

૫૫ હારે લટકાળો ગીરીવરધારી ૨ જી	...	૧૦૬
૫૬ હારે મારા સમ કાલે મલજો ૩ જી	...	૧૦૬
૫૭ હારે જીમનાની તીરે વહાલો ૪ થી	...	૧૦૬
૫૮ હારે ચાલો ચતુર કંઠ લાજો ૫ મી	...	૧૦૭
૫૯ હારે મોહન મળતા નથી અમને ૬ ઠી	...	૧૦૭
૬૦ હારે વીડલ માં વળજો અમનેરે ૭ મી	...	૧૦૭
૬૧ હારે મોહનની મોરલી વાગી ૮ મી	...	૧૦૮
૬૨ મારા મન ગમતા મહારાજ મારે ઘેર આવોરે	...	૧૦૮
૬૩ જોનો પીઉડો પરધેર જાય ગરબી ૨ જી	...	૧૦૯
૬૪ જાઓ જુડડા બોલા કહાના ગરબી ૩ જી	...	૧૦૯
૬૫ મને કૃષ્ણ જોયાના કોડ સૈયર ચાલોને ગરબી ૪ થી...	...	૧૦૯
૬૬ તારી મોરલીએ મહારાજ મનહરી લીધારે		
	ગરબી ૫ મી ...	૧૧૦
૬૭ રાસલીલાની ગરબી ૧ લી	...	૧૧૦
૬૮ ગરબી ૨ જી	...	૧૧૧
૬૯ મુજને દગે. દીધો પેલા નંદજીના છધયે ગરબી ૩ જી...	...	૧૧૨
૭૦ કાનો ક્યાં ગયોરે અહીંથી કોણ અમારું બેલી		
	ગરબી ૪ થી ...	૧૧૩
૭૧ હું તો ઘેલી થઈ પેલા કાનુડાની સંગે ગ. ૫ મી	...	૧૧૩
૭૨ મુજને દગો કરી ગયો પેલો ક્યાં ગયો કાનુડો	...	૧૧૪

૭૩ વનમાં ભુલી પડીરે પેલો ક્યાં ગયો કાનુડો

ગરબી ૭ મી ... ૧૧૫

૭૪ વાલમ ક્યાં ગયા તારે સાચુ બોલો મારા સમ

ગરબી ૮ મી ... ૧૧૬

૭૫ ગીરધર લાલજી મારી ગાવડી સંભાળો ગ. ૯ મી ... ૧૧૭

૭૬ ધુતારા ધરણીધર તારી વાંસળીરે લોલ. ગ. ૧૦ મી ... ૧૧૭

૭૭ હસવા સરખું બિજમંડલ શુભ ધામ ગ. ૧૧ મી ... ૧૧૮

૭૮ તમે અજાણ્યા અમે જાણીએ

... ૧૨૨

૮૦ અલ્યા કાનજી તું ક્યારે લેલો લયોળો

... ૧૨૪

૮૧ દાણા લીલાની સાખી

... ૧૨૮

૮૨ દુધ પીએ જાવાલો અમને

... ૧૩૨

૮૩ ઉંડણીના હારીયાં

... ૧૩૫

૮૪ દાણલીલાની ગરબી ૧ લી

... ૧૩૭

૮૫ જવાદોને શાને રોકો છો વાટમાં ગરબી ૨ જી

... ૧૩૭

૮૬ કહું ઉભા રહોને અલબેલી ગરબી ૩ જી

... ૧૩૭

૮૭ જમીનપર જળના દાણુ કોણુ લે છે ગરબી ૪ થી

... ૧૩૮

૮૮ જખીલી દાણુની રીત કોણુ કહાડી ગરબી ૫ મી

... ૧૩૯

૮૯ હારે રસીયા મુને જવા દીજો ગરબી ૬ ઠી

... ૧૪૦

૯૦ હારે માંડે ચીર દો વનમાંથી ગરબી ૭ મી

... ૧૪૦

૯૧ હારે ખેની આપનો શામ ખોટો ગરબી ૮ મી	...	૧૪૦
૯૨ હારે કુખળ જાફુગરી ૯ મી	...	૧૪૦
૯૩ ચુંદડીની ગરબીઓ	...	૧૪૧
૯૪ કાહાન કાળારે મારી ચુંદડીના ચોર ગ. ૨ ૭	...	૧૪૩
૯૫ કૃષ્ણ ખોલ્યારે નીકળી જળથી તું ખહાર ગ. ૩ ૭	...	૧૪૩
૯૬ નંદજીની ગરબીઓ ૨ ૭	...	૧૪૪
૯૭ નમ નીરને નંદજી બોલીઆરે	...	૧૪૪
૯૮ જશોદા પુછે પીછેને પ્રેમશુંદરે ગરબી ૩ ૭	...	૧૪૫
૯૯ વ્રજમાં વ્રજ વનિતા વાતો કરે ગરબી ૪ થી	...	૧૪૫
૧૦૦ ચંદ્રાવળીની ગરબીઓ પહેલી	...	૧૪૫
૧૦૧ તમને છું કહીએ કામચુનારા છો	...	૧૪૬
૧૦૨ વાઈ છું વાલમરે અમને અડશીમાં	...	૧૪૬
૧૦૩ આસો માસે સરદ પુનમની રાતજો	...	૧૪૭
૧૦૪ દુર ખેલન મત જાઓ મેરે લલકુ મીલેગા હાઉ	...	૧૪૭
૧૦૫ હાથ વણ્ણટી મારી મટકી કુટી દધી વેચતાં લુટીરે...	૧૪૮	
૧૦૬ ઝુમકહાર શીદ તોડ્યો હો રાજ મારો ઝુમકહાર		
શીદ તોડ્યો	...	૧૪૮
૧૦૭ ગગરી ઉતારો વનમાળી મટકી ઉતારે વનમાળી	...	૧૪૮
૧૦૮ શામ સલુણા કુંવર નંદ્યારે લાલ	...	૧૪૮

૧૦૯ આવના આવના આવનારે, શામ મોરી ગલીમે	
આવના ...	૧૫૦
૧૧૦ હારે અલ્યા વાંકા ન પહેરીએ પાધડી	... ૧૫૦
૧૧૧ માફે સોનાનું છે બેડુરે છેલ છખીલા છોગાળા	... ૧૫૧
૧૧૨ મારારે સ્વામી બોલોને વાલા	... ૧૫૨
૧૧૩ મેંદી મેંદી શું કરોરે મેંદી મોટાં ઝાડ	... ૧૫૩
૧૧૪ અચકો મચકો કારેલી	... ૧૫૩
૧૧૫ સુણ ચતુર સુળણ પરનારી શું પ્રીત કબુલ નવ	
કીજીએ ...	૧૫૪
૧૧૬ ગરજી તમને મેં દીઠા ગીરધારી	... ૧૫૪
૧૧૭ નહી મેલુરે નંદના લાલ છેડલો નહી મેલું,	... ૧૫૫
૧૧૮ કાળજીકુ માર્યું કાર્યું રે છેલ છખીલા	... ૧૫૬
૧૧૯ મને મળીયા છે મોરારી પનઘટ જાતાં	... ૧૫૬
૧૨૦ અમને છમકતે શું છાંડેરે છેલ છખીલા	... ૧૫૭
૧૨૧ પાતળીયા પાલવ મેલોરે પાયે પડું છું	... ૧૫૮
૧૨૨ કાંચલડી કકોડીને વાડકામાં પાણી	... ૧૫૮
૧૨૩ સોના કેફે બેડલું મોહન રૂપલા ઉઢાણી હાથે	... ૧૫૯
૧૨૪ ખેલત કાંકણી ઝળકી ઓ રસીયા	... ૧૫૯
૧૨૫ જીરે ઝુઝાવાને આવોરાજ	... ૧૬૦
૧૨૬ ઉંદર કેર કરે છે રે દુખડાં કોને કહેવા જઈએ	... ૧૬૧

૧૨૭	બહેનો પતિવ્રતા નિજ ધર્મ તમે સ્વીકારજોરે ...	૧૬૨
૧૨૮	સધયર સુખકર સંસાર શીયળ ભુષણ સજીએ ...	૧૬૩
૧૨૯	સખીઓ નીજ નીજ નીતી ધર્મ સદા સંભાળીરે ...	૧૬૩
૧૩૦	અરર માંડીરે છાણા તે વીણવા ગધતી ...	૧૬૫
૧૩૧	માંકણ કંઈડે છે માંકણે માંડયો ઉતપાત માંકડ કંઈડે છે... ૧૬૬	૧૬૬
૧૩૨	નવે નગરથીરે વાંદરોરે આવ્યો ...	૧૬૭
૧૩૩	માયે પ્રભુને નમી કહું કુવડનાં ખેલ સર્વ લોક સાંભળે... ૧૬૭	૧૬૭
૧૩૪	મોહલે પધારો મહારાજ મણીગર મોહોલે પધારો... ૧૬૯	૧૬૯
૧૩૫	મણીગર આવો મારે મહોલે મણીગર આવો ... ૧૭૦	૧૭૦
૧૩૬	વાંસલદી વાળે સાંજે આજ વાંસલદી વાળે ... ૧૭૦	૧૭૦
૧૩૭	કુલી અલખેલી આવ્યા વહાલો કુલી અલખેલી ... ૧૭૦	૧૭૦
૧૩૮	ગીરધારી ગોપી રૂપ એક ગીરધારી ગોપી ... ૧૭૧	૧૭૧
૧૩૯	ગોકુળાએ લખ ચાલ વાલા ગોકુળથી વંદાવન રહું... ૧૭૧	૧૭૧
૧૪૦	મને મુકી ગયા બાળા વેશમારે ... ૧૭૫	૧૭૫
૧૪૧	તમહી મીલા વીસર કે ઘેલારે જાદવ નંદકૃષ્ણ ... ૧૭૭	૧૭૭
૧૪૨	સામળા ઠાડી રહું દે ધર જાવું ઠાડી ઠાડી કમળાવુંરે... ૧૭૮	૧૭૮
૧૪૩	ભુલીયાઇ માળા કુંજનકે બનમેં ... ૧૭૮	૧૭૮
૧૪૪	બખુલાનકી લલી શામળીયાસે નેહડા લગાકે ચલી ... ૧૭૯	૧૭૯
૧૪૫	હે નાથ અમારો હાથ કેમ ઝાલો છો ... ૧૭૯	૧૭૯
૧૪૬	કંકુ છાંટી કંકોતરી મોકલે કોડે કહાવે સુભદ્રા બહેન... ૧૮૩	૧૮૩

- ૧૪૭ ઘાટજીયાળાં નાવારે બેઠાં આદિતની ધર
નારરે રંનાદેવ... ૧૮૪
- ૧૪૮ સમીરે સંખ્યાએ નીસર્યાં દેવ કયાં જમ વસશે ... ૧૮૫
- ૧૪૯ ચંદેલ માનો રહ્યોયે સોરંબનો પુજ કાણે કરી ... ૧૮૫
- ૧૫૦ મારો માંડવો છાયોને નેત્ર ઓછાડીયોને ... ૧૮૫
- ૧૫૧ ઉંચા મંડપ મોગરે રચાવો મેંતો કાડે પગરણ
માંડીઆરે... ૧૮૬
- ૧૫૨ સુરજ ઉગ્યો કેવડીઆની કણમેં કે બહાણેલાં
બલે વાચારે... ૧૮૬
- ૧૫૩ કાણે મારાં આંગણાં સમરીયાંરે ... ૧૮૭
- ૧૫૪ આવો માણસ બેસો બેસણેરે ... ૧૮૭
- ૧૫૫ હારે લીલુંડા વાંસ વઢાવો તેની રતન ટોપલીઓ
મઢાવો... ૧૮૭
- ૧૫૬ ઉગતા સુરજની રજ ખરીરે ... ૧૮૮
- ૧૫૭ ઉંચી ઉંચી મેડી મારાં ધરરે વીવાતાં તો પોઢોરે
નણુદી વેસેરે... ૧૮૯
- ૧૫૮ ગણેશ પાટ બેસાડીએ બલાં નીપજે પકવાન ... ૧૯૦
- ૧૫૯ પીઠી પીઠી ચોળેરે પીતરાણીરે ... ૧૯૧
- ૧૬૦ ઉકરડી તુતરતાં વનમાળીરે ... ૧૯૧
- ૧૬૧ ઉડોને કુવો જળ બર્યોરે ઈ મળ્યો શેવાલ ... ૧૯૨

૧૬૨ ખાત્ર વીનાનો લાડવો વનમાળ્યારે	...	૧૬૨
૧૬૩ જીરે આજ મેં તો અડદા પર્વત નોતપારે	...	૧૬૨
૧૬૪ સોનાનો થંભ હીરે જડયોરે	...	૧૬૩
૧૬૫ પાપ પાવકાને કે કેસરીયા વાધા	...	૧૬૪
૧૬૬ ગોતરડો ઉતારે ગોરજ વહુ માંગે છે સવધ્યો	ગોરજ...	૧૬૪
૧૬૭ લાડણો પાન આવે ને રસ ઢોળે	...	૧૬૫
૧૬૮ લીલી ઘોડીને પીજો ચાળખો ઘોડી ધણું ગાળે	...	૧૬૬
૧૬૯ બન્યો ઉમત્યો ભાવે છે	...	૧૬૬
૧૭૦ એક લીલી તે લીલી લીંબડી	...	૧૬૭
૧૭૧ આ મારું વાજું કરે ઝમકારા	...	૧૬૭
૧૭૨ મારા નવલા વેવાઈ તમને વીનવું તારી સાંકળ શેરી...		૧૬૮
૧૭૩ કુંવર હેલો હઈ ઘોડે ચડીયા એમના વેરીને ધાસકો	પડીયો ...	૧૬૯
૧૭૪ વર તે બહુરે હોંશીલો વર તો બહુરે ખાંતીલો	...	૧૬૯
૧૭૫ તો જમ જમરે જમઘડા કલવો તારી માડી	પીરશેસે કલવો ...	૨૦૦
૧૭૬ મારી ઉધણુ વેવણુ જગરે તારાં ઘર પછવાડે ચઈ	રણા સોરે ...	૨૦૦

૧૭૭ શેરી શેરી ધુધુરડા વાગે છે	...	૨૦૦
૧૭૮ હળવે હળવે પોખરે મોટાના ટાપારે	...	૨૦૧
૧૭૯ લીધ્યાં ગુપ્ત્યાં ઓરડા સેપેલીયું જાય	...	૨૦૨
૧૮૦ સુરત શહેર વશે એક સોનીરે ધડળે વાકડાની	...	૨૦૨
પોંચુરે	...	૨૦૨
૧૮૧ અમારૂં જીં તમારી વરીયારી	...	૨૦૩
૧૮૨ વરકન્યા કંસાર જમે વહેવણી દાઢ ગમે	...	૨૦૩
૧૮૩ એક ઝારા ઉપર ઝારીરે એતો કન્યા અમારીરે	...	૨૦૩
૧૮૪ સામા ઓરડામાં અધમણુ જીં	...	૨૦૩
૧૮૫ લાડી આપી વાડી આપી જનમઆની માડી આપી...	...	૨૦૪
૧૮૬ અમે આવ્યાતા રંગભેર રમવારે	...	૨૦૪
૧૮૭ ત્રાંબાકુડી તે નગર સોહામણી	...	૨૦૪
૧૮૮ એના માંડવે નથી કાંઈ વાંસ વળી	...	૨૦૫
૧૮૯ ઉઠો વેવાઈ બીત પડે;	...	૨૦૫
૧૯૦ એના ધર પછવાડે ઇંટ પડી	...	૨૦૬
૧૯૧ જીએ સરસ્વતી સ્વામીને વીનવુંરે	...	૨૦૬
૧૯૨ પેલો વેવાઈ આઈ કુંવારોરે	...	૨૦૬
૧૯૩ ગાળે પાટણપુરમાં ગરવી ગુજરેનો ધણીરે	...	૨૦૬
૧૯૪ રૂડા અશ્વપતી રાજની ડાહી દીકરીરે	...	૨૧૦

ચતુર સુંદર સ્ત્રી વિલાસ

મોટી ગરબાવલી

ભાગ પહેલો

શ્રી ગણેશાય નમઃ શ્રી શારદાય નમઃ શ્રી ગુરુભ્યો નમઃ

શ્રી નાથજી સત્ય છે.

(૧) શ્રી નાથજીના મહીના

કારતક માસે કહાનજી મુકી ચાલ્યા પરદેશ

હું છું નારીને નાનકડી જોખન બાળેરે વેશ.

ગોકુળ આવો શ્રી નાથજી.

ગી. ૧

માગસર માસેરે માવજી, સામીરે તેડ;

પીંજર લાગ્યા ઝુરવા આંખે આંસુડાની રેલ.

ગી. ૨

પોષ માસેને દેહડી, તોય સ્નેહ ના વિસરાય;

આડો હીમાળો ઉલટયો, તેથી કંપેરે કાય.

ગી. ૩

મહા માસેરે સેજડી, બીજી વેરણી રાત;

પીઢિજી મારેરે ઘેર નહી, કેમ જાય દીવસ મહારાજી ગી. ૪

દ્વાગણે કુલ્યા કુલડે કુલ્યા કેસર કરાં ઝાડ;

તેનાં છંટાવું છંટણાં, ઉડે અખીલ ગુલાલ.

ગી. ૫

- અધતર અપો મોરીએ, મોરી અરાડે બાર;
 માલણુ લાવેરે પાગરા કાચી કળાએનો હાર. ગા૦ ૬
- વધશાખેરે વન વેડીયાં, વેડી આંબલીયાની સાંખ;
 રસ ઘોળાવુંરે વાટકી, જમીએ કોના સંગાથ. ગા૦ ૭
- જેઠે જાણું રે આવશે, ન આવ્યા શામ શરીર;
 અપધિારે પીયુ પીયુ કરે, મારે હધરે નવ રહે ધીર. ગા૦ ૮
- અપાડેરે ધન ઉલટયો, માથે ચંડયોરે ધનધાર
 વીજલડીરે ચમકા કરે; ખેલે મધુરા શા મોર ગા૦ ૯
- શ્રાવણુ વરસ્યો સરવડે, નદીએ નીર અપાર
 કોયલડી ટહુકા કરે, ખેસી આંબલીયાની ડાળ. ગા૦ ૧૦
- ભાદરવો બલે જાળ્યો. વરસે મુશળધાર;
 પીયુજ મારા મધુપુરમાં સાલે સોઠલડી અપાર. ગા૦ ૧૧
- આસો માસ દીવાલડી, આવ્યા શામ શરીર;
 થાળ ભરે સખ મોતીડે વધાવું શુભદ્રાના વીર ગા૦ ૧૨
- બારે માસ પુરા થયા. કહે છે કવીરે કરજોડ;
 થાય તેનારે પુરજો. કોડ શ્રી રણછોડ. ગા૦ ૧૩

જીવણુ પ્રાણના મહીના

રથ આવ્યા અકરના, નંદ દરબાર;
 શબ્દ ભરે છે સુંદરી, વળી જુએ છે વાટ.

રથ જોડીને રાધવ ચાલ્યારે મથુરાને તે મારગ ઝાલ્યારે.
 બહાલો ડોકવાળા જુએરે નેણુ ભરીને રાધીકા રવેરે;

મારા બાળા તે પણના ખેલીરે; શું જુઓ છો માયા ખેલીરે;
 જીવનપ્રાણુ છો આતમારામ છો

હારતક મહીને કંથ સીધાવ્યા, રહી ન શકે નારી,
અંતરગમી નથી અળપ્યા, હંસ ઉડ્યા રહી હારી;
મેંતો શંભુજીની સેવા ન કીધીરે, મેલી શાપણ ઓળવી લીધીરે
જીવનપ્રાણ છો આત્મારામ છો

મામશર મહીને મેલી ગયા જમ બેઠા જગદીશ.

કાઈ સદેશો લાવો સ્યામનો, તેને ચરણે નમાવું શીશ.

હું બનાવું રસોધ બત્રીશરે જીવણપ્રાણ છો આત્મારામ છો. ૨

પોષ મહીનાની પ્રીતહી, જોબનની જંજળ;

જમણ હતાં તે જમી ગયા, ઠાલા મેલ્યા થાળ,

હરીરે ઠાલા મેલ્યા થાળરે, એવી જોબન તણી જંજળરે;

બધજો, સુખે બળે શ્રીગોપાળરે, જીવનપ્રાણ છો આત્મારામ છો ૩

મહા મહીનાની ટાઢલી અતિ રાતે અંધકાર;

આચન લોચન વહી ગયા, હરીને માથે બંધાવું પાધ.

મહા વીરહની તે વેદના થાય ને, હુથી એકલહી ન રહેવાયરે;

મારી ચરચર કંપે કાયરે, જીવનપ્રાણ છો, આત્મારામ છો. ૪

ફાગણ કુલ્યો કુલડે રમતા માધવરાય:

આ શું લુલી સુંદરી, હરી તજી ગયા જમની બાંધરે;

વાલે સોળસે ગોપીયો આંચરે કાનુડાને કંઈ ના કહેવાયરે;

વહાલો મુઠી ગયા વનમાંચરે, જીવનપ્રાણ છો આત્મારામ છો. ૫

અધતર અપો મોરીયો પીપળ આવ્યા પાત;

નાવ્યો નાગર નાવલો, મને તેનું લાગ્યું છે તાનરે,

મને તેનું લાગ્યું તાનરે, મને હરી બળ્યાની હામરે;

કાઈ દેખાડો શ્રી રામરે, જીવનપ્રાણ છો આત્મારામ છો. ૬

વર્ષશાખે વાચા વાવલા, મુખથી ઉડ્યું નુર;
 તાપ તપે તનકું તપે અને હરી મેલી ગયા છે દુરરે;
 એવો આવ્યો છે માથે ઉનાળોરે, એવો કપટી કાનુડો કાળોરે;
 મને મુકી ગયો મોરલીવાળોરે જીવનપ્રાણુ છો આત્મારામ છો. ૭

જેઠે જાણ્યું આવશે વેગે વીઠલ રામ;
 ચંદન ઢોળું વાડકે, વીજણું ઢોળું વાય.
 હરીને વીજણું ઢોળું વાયરે, મારી ઘડી પલક જીગ જાયરે,
 મારા કાળજમાં કંઈ કંઈ ચાયરે, જીવનપ્રાણુ છો, આત્મારામ છો ૮

અષાઢ ચમકે વીજળી ધન ધરજે ધનધોર;
 આંસુડે બીજીય ચુંદડી, મીઠા બેલે મોર;
 એવા મીઠા બેલે મોરરે, કરે બપઘયા કલોલરે;
 માંડે જગે જોખનનું જોરરે, જીવણુપ્રાણુ છો, આત્મારામ છો.
 શ્રાવણુ વરસે સરવડે નહાવું નીરમલ નીર,
 પહેર્યા પીતાંબર પોતીયાં ઝોઢણુ આછા ચીર,
 હરી ઝોઢણુ આછાં ચીરરે, આપણુ નહાતા જમના તીરરે,
 એવી રીતે ઢળ્યા શરીરરે, જીવણુપ્રાણુ છો, આત્મારામ છો. ૧૦

ભાદરવો ભલે ગાજીઓ, પણ ના આવ્યા બળવીર,
 ચીર હતાં તે હરી ગયા, માંડે શાને ઢાંકું શરીરરે;
 મારી પહોંચે નજર ન નાંખીરે, વહાલે ભરવાડની ગત રાખીરે;
 શામળાએ ન જોયું ઝાંખીરે જીવનપ્રાણુ છો, આત્મારામ છો. ૧૧

આસો માસો ભલે આવીયો, સૌને પુરી આશ;
 તેરણુ બાંધ્યાં ટોડલે, એમ ગાય હરી જન દાસરે,
 ઘેર ઘેર મંગળ ગાયરે, ત્યાં થઈ થેઠકાર ચાયરે,
 શ્રોતા વક્તાના સંકટ જાયરે, જીવનપ્રાણુ છો, આત્મારામ છો, ૧૨

રસીયાળના મહીના

ગરબી.

- શ્રી ગુરુદેવ વલ્લભને ચરણે લાગુરે રસીયાળ,
તેર માસ હરી ગુણ ગાવા મન લાગુ હો રંગ રસીયાળ. ૧
- કારતક માસે કેમ ગયા છો મુકીરે રસીયાળ,
પ્રાણજીવન પ્રભુ શી વાતો હું ચુકી હો રંગ રસીયાળ. ૨
- ચુકી તો પશુ દાસી દોષ સમાવોરે રસીયાળ,
સારા સમજે મનમાં કાંઈ લાવો હો રંગ રસીયાળ. ૩
- અખળા જન અમે અવગુણ કેરી ખાણુરે રસીયાળ
તો પશુ નાથ નિલાવો ઝાલો પ્રાણુ હો રંગ રસીયાળ ૪
- જેવી તેવી કીંકરી કહાવું તમારીરે રસીયાળ,
દાસ દયાના પ્રીતમ લ્યો શુધ મારી હો રંગ રસીયાળ. ૫
- માગશર માસે મળવા મન અકળાયરે રસીયાળ,
પ્રીત તણી પીડા કંઈએ ન કહેવાય હો રંગ રસીયાળ. ૬
- ખીડયું સીડયું પશુ અંતર બડકે લાગેરે રસીયાળ,
કાળજી ઉદી કંદ્રપના શર વાગે હો રંગ રસીયાળ. ૭
- વીરહ વીકળ થઇ કળ ન પડે નીશદીનરે રસીયાળ
તાલાવેલી લાગી માહરે તન હો રંગ રસીયાળ, ૮
- દુઃખ દાવાનળ પ્રગટ્યો કેમ સહેવાયરે રસીયાળ,
ધીરજ રાખુ પશુ ક્યાં લગી રહેવાય હો રંગ રસીયાળ. ૯
- નીચે પ્રાણુ જશે તલપી હવે મારેરે રસીયાળ
દાસ દયાના પ્રીતમ પ્રાણુ બચાવો હો રંગ રસીયાળ ૧૦
- પોષ માસે રોષ રૂદેથી મુકાયરે રસીયાળ
અખળાનાં આધાર અવસર ચુક્યા હો રંગ રસીયાળ. ૧૧

- ઘણું શું કહીએ સમર લેજોરે રસીયાળ,
 વીજોગ પાખે અવર ડંડ કાંઈ દેજો હો રંગ રસીયાળ ૧૨
 આ દુઃખ નહી પતિ જો શત્રે મારોરે રસીયાળ,
 તેથી કષ્ટ ઘણું તે મન ઉતારે હો રંગ રસીયાળ. ૧૩
 એક અદકું હવે તે શું કહીએરે રસીયાળ,
 ચતુર શીરોમણી ચતુરાતુ દુઃખ લખએ હો રંગ રસીયાળ, ૧૪
 આ જોખનમાં આપી સુખને માણોરે રસીયાળ,
 દાસ દયાના પ્રીતમજી તક જાણો હો રંગ રસીયાળ. ૧૫
 માહા માસે તો મારા સમ ઘેર આવોરો રસીયાળ,
 આ રસ્તામાં દંપતી લે સુખ લ્હાવો હો રંગ રસીયાળ ૧૬
 પ્રથમ અમો એમાં કાંઈએ નવ લહેતારે રસીયાળ,
 શીખવી સમજવી શું મેલ્યાં વહેતાં હો રંગ રસીયાળ. ૧૭
 બહાલા થઈને વેર શું વાળ્યુરે રસીયાળ
 આવડું શીદ કર્યું ન્યારે નોતું જાવું હો રંગ રસીયાળ. ૧૮
 વીરહ વહનીમાં ધીકું છું નીશ દહાડોરે રસીયાળ
 દાસ દયાના પ્રીતમજી મને કહાડો હો રંગ રસીયાળ ૧૯
 પ્રેમ પંથમાં કાપો કપટી ન સારોરે રસીયાળ
 આવડું શીદ કર્યું ન્યારે નોતું જાવું હો રંગ રસીયાળ ૨૦
 ફાગણ કેસુ કુલ્યા હું કરમાણીરે રસીયાળ
 આ વનોમાંથી પીયુ સીચું ન પુરું પાણી હો રંગ રસીયાળ ૨૧
 વસંત રૂતુ તો સહુને વહાલી લાગેરે રસીયાળ,
 તમ પાખે મને બાણ રૂદેમાં વાગે હો રંગ રસીયાળ, ૨૨
 અખીલ ગુલાલને કેસરનાં રંગ ઘોળીરે રસીયાળ.
 વીલાસ સુખ નવ લીધું મુંજ હિર હોથી હો રંગ રસીયાળ. ૨૩

- સુખની રૂપ શોકની સંગે સોહીએ રસીયાળ, ૨૪
 ધુસડકે રોવું તો હમારે જોષએ હો રંગ રસીયાળ.
 પ્રથમ થકી પ્રભુએ નવ નાખ્યાં મારીરે રસીયાળ, ૨૫
 દાસ દયાના પ્રીતમ આ ગતી ધારી હો રંસીયાળ.
 ચર્ધતર ચંદ્ર કીરણ સહુને સુખકારીરે રસીયાળ, ૨૬
 એકલડીને લાગે નેહ કટારી હો રંગ રસીયાળ.
 સુખકારી હતા તે સહુ દુખ દે છેરે રસીયાળ, ૨૭
 જોઈ જોઈ સંભારી સુખ આંસુ વહે છે હો રંગ રસીયાળ.
 કહે કોઈ શું કરમ તણો એ દોષરે રસીયાળ, ૨૮
 સો દરપણ પણ ન આણો રોષ હોય રંગ રસીયાળ.
 આ દહાડા ક્યાં મુક્યા હતા સંતાડીરે રસીયાળ, ૨૯
 જોબન અવસર આવો આપ્યો કહાડી હો રંગ રસીયાળ.
 તમે કહેતા તે અમો માનતા સાચુરે રસીયાળ, ૩૦
 દાસ દયાના પ્રીતમ કીધું કાચું હો રંગ રસીયાળ.
 વધશાખ વળ સુનું સધળું દીસેરે રસીયાળ, ૩૧
 જન ઝાઝા પણ કોને મન જઈ રીજે હો રંગ રસીયાળ.
 સરવે સરોવર સુકા ચાતક લેખેરે રસીયાળ, ૩૨
 ચંદ્ર વીના જેમ ચકોર ઉજડ દેખે હો રંગ રસીયાળ.
 વીત્યુ હોય તે એ સાચું પરમાણેરે રસીયાળ, ૩૩
 પીડા પસુતાની શું વંઝા જાણે હો રંગ રસીયાળ.
 વીરહ વેદના ધણી કંઠણ બહું દુખથીરે રસીયાળ, ૩૪
 વેઠે તે જાણે ન કહેવાય મુખથી હો રંગ રસીયાળ.
 રનેહ તણો ધા મલમ થકી ન રંઝાયરે રસીયાળ, ૩૫
 દાસ દયાના પ્રીતમથી સુખ થાય હો રંગ રસીયાળ.

- જેઠ માસે તો સહુ સરૌવર સુકા રહેછેરે રસીયાજી,
મુજ લોચન ધારા નવ સુકી વહે છે હો રંગ રસીયાજી. ૩૬
- ત્રીરમરતુને તાપે તન અકળાયરે રસીયાજી,
પવન કુવારાથી તે સહુ સમાય હો રંગ રસીયાજી. ૩૭
- ત્રીરમતાને દીપ વાયુથી વાગેરે રંગ રસાયાજી,
વીરહ વન્હી આ પર્વને વૃદ્ધિ પામે હો રંગ રસીયાજી. ૩૮
- પય ઉભરાયું તે છાંટે નીર સમાયરે રસીયાજી,
તાતુ તેલ મળે જખ ભડકા ચાય હોય રસીયાજી. ૩૯
- પ્રેમ પાવકની પીડ સહુ દુખતી અળગીરે રસીયાજી,
દાશ દયાના પ્રીતમ તમથી વળગી હો રંગ રસીયાજી. ૪૦
- અશાડ માસે અતી ઉડું દુખ સાલેરે રસીયાજી,
પંખીડા પથ્ય મળાને માળો ધાલે હો રંગ રસીયાજી. ૪૧
- કોને કહીએ ને કહે અદેખા ચમચેરે રસીયાજી,
અંતર આગે ઢાંકથી ધીકી મરીએ હો રંગ રસીયાજી, ૪૨
- કીડા કાષ્ટ જેમ ખોખું કરે ખાઈ બધુરે રસીયાજી,
તેમ વીરહ કીડો કાળજી કરડી ખાધું હો રંગ રસીયાજી. ૪૩
- ઉપરથી તન સાઈં સહિ કાષ્ટ દેખેરે રસીયાજી,
બીતર ભડકો પ્રાણુ પોતાનો પેખે હો રંગ રસીયાજી. ૪૪
- જે જાણે તે મુરખ કહે એ વાતરે રસીયાજી,
દાસ દયાના પ્રીતમ દુખ બહુ ભાન હો રંગ રસીયાજી. ૪૫
- શ્રાવણ માસ સરવડે વરસ્યો મંદીર રસીયાજી,
પાવસરતુ શોભા થઈ વૃંદાવન હો રંગ રસીયાજી. ૪૬
- વૃક્ષે વળગી વેલડીયું નવ છોડીરે રંગ રસીયાજી,
ધવે મારી બેલ તો નાંખી તોડીરે હો રંગ રસીયાજી ૪૭

- એક દીવસ આપણા ત્યાં વાતે વળગ્યારે રંગ રસીયાજી. ૪૮
- ધન વરસ્યો બીજ્યાં પણ ન થયાં અળગાં હો રંગ રસીયાજી. ૪૮
- મેં પણ સાત સહેવાઈ નહીં ઘણું કંપીરે રસીયાજી,
ત્યારે તમે મુજને લઈ હાથયાશું ચાંપી હો રંગ રસીયાજી. ૪૯
- સંભારી તે સુખે કાળજકું ફાટેરે રસીયાજી,
દાસ દયાના પ્રીતમ વિસારી શા માટે હો રંગ રસીયાજી. ૫૦
- પુરષોત્તમ માશે આશા તમારી રસીયાજી.
પુરવ પુન્ય થશે જુઓ મન વીચારી હો રંગ રસીયાજી. ૫૧
- આતુર જન સંતોષો કરી સન્માનરે રસીયાજી.
અધરાત્રત પાછ આપો જીવતદાન હો રંગ રસીયાજી. ૫૨
- આ એક માસ તો પુન્યદાનનો દહાડોરે રસીયાજી,
પ્રજા પધારતાં સેવા કરે કર ટાકાડો હો રંગ રસીયાજી. ૫૩
- અવર દેશ શેખ્યાની શ્રદ્ધા છે નહીરે રસીયાજી
પુરષોત્તમ પરજીને અવર ઘટે નહીં હો રંગ રસીયાજી. ૫૪
- પ્રાણ જશે તોયે તમ વીના નહીં બજાયેરે રસીયાજી.
દાસ દયાના સ્વામી એમ સમજીએ હો રંગ રસીયાજી. ૫૫
- બાદરવે ભડ વરસે ચપળા ચમકેરે રંગ રસીયાજી,
એ સમે હું આવી પાલવ ઝમકે હો રંગ રસીયાજી. ૫૬
- હું ખીની સુખી ધન વરસ્યો આકાશેરે રસીયાજી,
પીતાંબર હોરાડી લીધી પાસે હો રંગ રસીયાજી. ૫૭
- સમજું સુખ કાંઈ પ્રકટ નથી કહેવાતુરે રસીયાજી,
વીઠલ પણ કાંઈ કહું છું નથી રહેવાતું હો રંગ રસીયાજી. ૫૮
- પાલવ પાણરી કાલાવાલા કરીનેરે રસીયાજી,
થગે લાગી કહું છું ફરી ફરીને હો રંગ રસીયાજી. ૫૯

- વીરહ દુઃખ નથી સહેવાતું હવે આવોરે રસીયાજી. ૬૦
- દાસ દયાના પ્રીતમ શું તલસાવો હો રંગ રસીયાજી. ૬૦
- આશ્વીન આલ્યો સઘ મહાસુખકારીરે રસીયાજી. ૬૧
- વામ આંખલજી ફરકે છે કાંધ મારી હો રંગ રસીયાજી. ૬૧
- રાસ રમણની રૂતુ આવી તમે જાણોરે રસીયાજી, ૬૨
- બીહારી લીલાના સુખ જાણો હો રંગ રસીયાજી. ૬૨
- શરદ પુનમની નીશે પુરણ શશી પ્રગટીયોરે રસીયાજી, ૬૩
- તમથી રમતાં સુખ દુખ માહારા મટશે હો રંગ રસીયાજી. ૬૩
- કરુણાનીધી છો માટે કરુણા કરશેરે રસીયાજી, ૬૪
- વહાલાંની વીનતી રૂદેમાં ધરશે હો રંગ રસીયાજી. ૬૪
- આનંદ ઉપજ્યો ઉરમાં વાલમ રસિયાજી, ૬૫
- દાસ દયાના પ્રીતમજી મને મળીયા હો રંગ રસીયાજી. ૬૫

ભાગ બીજો.

ગોપીઓનો સ્તુતીના મહીના.

(કારતકે કાજલ તજ્યું. એ રાગ.)

- કારતકે કોટી કલપના કરીએ, ગોકુળીયામાં ઘેઘાં થઇ ફરીએ;
સુખ દુખ સરવે સહીએ, ઓધવ મારી સ્તુતી કહેજો. ૧
- દુઃખરે માઈ દીલ મધે લેજો. ઓધવ૦ ૧
- માગશરે મેણાં લીધાં માથે, જીવણજીએ વચન આપ્યાં હાથે;
કે રજની રમીશું તમારી સાથે. ઓધવ૦ ૨
- પોસે તો ધીરજ કેમ ધરીએ, કહો તો વહાલા વીખડાં પી મરીએ;
જીવણ વીના જીવીને શું કરીએ. ઓધવ૦ ૩
- માહે તો મીત્રો તોડી મારો, વાલે મારે કુખજ કરી નારી;
આ શું કીધું મોહન મોરારી. ઓધવ૦ ૪

- ફાગણુ શીકર કંઈ મનમાં દિવસ રાત ચીંતા મનમાં;
વીખુટી જેમ હરણી ફરે વનમાં ઓધવ૦ ૫
- અધતરે કંઈ ચીત ચાળા, મુકી ચાલ્યા મોરલીવાળા;
હરણન તમે દોને નંદલાલા. ઓધવ૦ ૬
- વધશાપે વનમાં કોયલ બોલે, તેથી મારાં ત્રણ બોવન ડાલે;
જેમન માફ જાય છે જકળલે. ઓધવ૦ ૭
- જેઠે તો જળ ભરીઆં નેણે, બંધન મારા હરિવરને કહેણે;
ખટકે વાલા નાથ તણે મેણે. ઓધવ૦ ૮
- અસાડે તો ધંદ્રધરા વરસો પીઉ વિના મન માફ તલસે;
મોહનવર મેહર હવે કરશે. ઓધવ૦ ૯
- આવણુ સાંભળ સાપેલી. નંમેરા તો નાથ ગયા મેલી;
ગોકુળીયામાં થઇને ફરે ઘેલી. ઓધવ૦ ૧૦
- ભાદરવે ભુદર ભેટો અમને, ઝાઝું હવે શું કહીએ તમને
વાયદો કરી વાલ્યા અમને. ઓધવ૦ ૧૧
- આસો માસે આવી દીવાળી, ઘેરે આવ્યા મોહન મોરારી;
હળી મળી સહિ સખી લ્યો તાળી. ઓધવ૦ ૧૨
- બારે માસે રાગે તો કરીયા, દાસ રણછોડના સ્વામી મળીયા;
તેથી મારા જન્મ મરણુ ટળીયા. ઓધવ૦ ૧૩

૫. પતીને પરદેશ ન જવા દેવાના મહીના.

(ઓધવળ સદેશો કહેજો શામને એ રાત્ર.)

કારતક મહીને અબળા કહે છે કંઈને,
હવે શીયાળો આવ્યો સ્વામીનાથજી;
હીમાળુ વા વાયોરે હલકી ટાઢમાં.

શું શોધો પરદેશ જવાનો સાથજો,
 એ મહીને નવ જમએ પીઉ પરદેશમાં. ૧
 માગશર મહીને હોંશ ધણી મન માંસરે;
 રસીયા રંગ રમ્યાની માજમ રાતજો,
 ધુંધટડો કાઢીને ધર આગળ ફરે;
 પીયુ મેલો પરદેશ જવાની વાતજો,
 એ મહીને નવ જમએ પીઉ પરદેશમાં. ૨
 પોતે જે અબજાને પીઉ પરહરી,
 તે નારીનાં પુરણ મળ્યામાં પાપજો;
 સાસરીએ રહીને તે શા સુખ ભોગવે,
 મલમલમાં નદ માટે માને આપજો.
 એ મહીને નવ જમએ પીયુ પરદેશજો. ૩
 મહા મહીને નવ કરીએ નાથ મુસાફરી.
 ધઉ માટે જઈ લાવો ખોરી જર જો
 વહેંચીને જમશુંરે મારા વાલમા
 જર નહી જાવા દઉં ધરની ખહાર જો;
 એ મહીને નવ જમએ પીઉ પરદેશમાં. ૪
 ફાગ દમે ફાગણમાં નરને નારીયો,
 ઘેર ઘેર નાતમ કાતક નવલા થાય જો.
 જે નારીનો નાવલીયો નાશી ગયો,
 કહે તેણે કેમ નજરે જોયું જાય જો;
 એ મહીને નવ જમએ પીઉ પરદેશમાં ૫
 અધતરમાં ચતુરને પંથ ન ચાલવું,
 જે વર નારી સારી ચતુર સુભણજો,
 વહાલ પણે વચને પીઉને વશ કરે,

નીરધાયું તે પડયું રહે પરીઆણુ જો:
 એ મહીને નવ જઘએ પીઉ પરદેશમાં.
 વાવલીયા વાયા તે ખીયુ વધશાખના
 રજ ઉઠીને માઈ માણુકુ મેલું વાય જો;
 નથનીનું મોતીરે હીરો હારતો.
 કહો પુરહાથે તે કયમ ધીર્ધા જાય જો,
 એ મહીને નવ જઘએ પીયુ પરદેશમાં
 જેઠે તો પરદેશ જાવું દોલલું,
 ધુમ ધીએ ને લાય જેવી લુ વાય જો,
 કામળ છે કાયા રે મારા કંથજી
 વણુ સીંચ્યા જેમ કુલડીમાં કરમાય જો.
 એ મહીને નવ જઘએ પીઉ પરદેશમાં.
 અંબર ધન છાયેરે માસ અસાદમાં,
 મોર જોલે ને મેહ વરસે મુશળધારજો,
 કચરો ને કાદવરે મચી છે મેદની,
 પંખી માળા ધાલે ઠારો ઠાર જો,
 એ મહીને નવ જઘએ પીઉ પરદેશમાં.
 આવણુમાં શીવ પુજીને મુખથી માગીયે,
 વાંલાનો નવ થજો કદી વિજોગ જો,
 ઉમીઆના સ્વામીજી આપે એટલું,
 સાસુના જાયાનો નિત્ય સંજોગજો,
 એ મહીને નવ જઘએ પીઉ પરદેશમાં.
 બાહરવો ભરજોખનનો ફરી નહી મળે,
 વહી જાશે જેમ નદીઓ ફેરાં નીર જો
 એવારે દીવસ એજે નવ કહાડીએ,

વાત વિચારી જુઓ નણુંદના વીર જો,
એ મહીને નવ જમ્મએ પીઉ પરદેશમાં. ૧૧

આસોનાં દીવસ તો અતિ રળાઆમણા,
ખાવું પીવું કરવા નવલા ખેલ જો,
ભેગા ખેસી જમ્મીએ રમીએ સોગટે,
છાતીમાં ખીડીને રાખું છેલ જો,
એ મહીને નવ જમ્મએ પીઉ પરદેશમાં. ૧૨

માસ અધીકમાં અધીકપણે શું કીજીએ,
રહો જોડીને નેણુ સંગાથે નેણુ જો.
જેમ ન આખો થયો કાચ ખીલારનો,
એ મહીને નવ જમ્મએ પીઉ પરદેશમાં ૧૩

ભરથરીજીના મહિના ચાલ લાવણી ૬

અર્ધતર પીછલે પોર રામનોમિકો જન્મ લીયા.

અવધવેરી સુખલામ સખી સિલ મંગળ ચાર કીયા-

ખખર જખ દશરથ પાધરે.

દેતદાન ગજરાજ ગેદીન ઠેકી ખીઆઇ

સભા સખ કુલનસે છાઇ.

કરમ લેખ ના મીટે કરો કોઇ લાખન ચતુરાઇ;

રામ ચલે બનઆસ રોવત કઉશલ્યા માઇ ૮૬ માસ ૧

લગહીત વધશાખ કે કઇ બાવર કરદારી,

ધીક જીવણુ ધિક્કાર ખયા જદુ મુમમસ મા તારી,

દુખ મુમ નાગરિકો દીતોરે,

તીન લોકકે નાથ રામ તીને બનઆસી કીને

કુમત કુમત એસી બન આપ કરમ રામ. માસ ૨

જેઠ પાંચ મિલ કહે ભરથકુ ગાદી બેઠ રહો.

ભરત ધરત કાનપર હાથ પાંચ મેદી ગરદન મત મારો,
સરે નહી એ બાતન કાળે,

હમ તો હરિકે દાસ રામ અન્નેધ્યાકે રાજ

બાત એ સખકે મન લાપ કરમ રામ,

માસ, ૩

અસાડ આસારામ મિથનકી મનમે લાગ રહી,

કાઇ રામ બન યાહી બતાવો કહી.

નગરકે નર ઓર સખ નારી.

રથ ડોલે ગજરાજ રાજે સખ ભરત સંગ તથિયારી;

નદી મુનિ સાગરકું ધાધ, કરમ રામ.

માસ. ૪

શ્રાવણ સીંગમેર પુર પહોંચે બીડ બધ આપ.

મીલન ગર કટકે દળ સોળે લડનેકી તથિયારી,

ભરથરી પુછ કરાર કરો.

રામ શીયા કે કાજ નિકટ તુંજ ગંગા તીર મરો

ખબર જળ ભરથને પાઈ કરમ રામ.

માસ. ૫

ભાદો બીલ ભરતસે બેઠ કરે બનમેં.

કંદમુળ ફળકુલ ભરતસે બેઠ કરે બનમેં.

ભરથને આગે કર લીને,

ભરથ રાજમુનિ બસ પ્રાગમેં, જય દરસ દીને;

પ્રોગકી ફુનિયા ઉઠ ગધ કરમ રામ,

માસ. ૬

કુંવારકીએ ક્ષીજ માહરા મુનિ કુસલાયે,

દો કરજેડ પ્રકમા કરે કૌશલ્યા માતાએ,

હમારો જીવન સફળ બવન સફળ બયા.

ઇતની બાત સુન મુનિ સખ, આશીર્વાદ દીઓ,

ભરતકું માતા સમજાઇ. કરમ સમ.

માસ. ૭

કારતીક કુચ પ્રાગસે કીયો, ચીત્રકોટ કરાયે,
અંગ ભક્ત માથે પર જટા રામ લક્ષ્મણને પાયે,
ભરથ શીર ચરણોપે લાયે;

ચરણ ઉઠાય હીરદેસે નેન નીર બહાયે. ૨
સિંધાસન બેઠે રઘુરાઈ, કરમ રામ.

માસ. ૮

અંગહને વારમવાર ભરતકું રઘુચર સમજાવે;
જવ અન્નેધ્યા રાજ કરો મુનિ સખ સુખ પાવે,
ભરથ તુમ લોટ જવ ભાઈ, બારા બરસે ખીત જાયગે તે પીછે.

હમ આઇ ભરતસે એ સમજાઇ કરમ રામ

માસ. ૯

પોશે આશ રામ મીલનકું, જુદ ગઈ બીર ધની,
ગુર વશીષ્ઠ મુનિ સમજાવે કહે અપની;
ખીનતી બહોત ખાત કીની.

રામ કૃપાપતી ચરણ ખવરાવું ભરથકું દીની
ભરત તુમ લોટ જવ ભાઈ કરમ રામ.

માસ. ૧૦

મહા મનાયે સાન ગયે હે; લગે એ રામ,
જનકપુરકું લનખ પહોંચે ભરમ અન્નેધ્યા ગામ. ૨
ખવરાવું ગાદી ધરદીની.

રામચંદ્રસે અધિક તપસ્યા ભરથને કીની;

બકાઇ ચેહીસે પાઇ કરમ રામ.

માસ. ૧૧

લંકા મારા ગરદ કર કારી રાજ વીભીશણકું દીનો
લોટકે અન્નેધ્યા આયે;

શીવ સનકાદીક વાદ મુનિ સખ દરશનકું થાઓ;

ગાદી બેઠે રઘુરાઇ કરમ રામ.

માસ. ૧૨

નખે શાલ અધીક મહીના અંગ હનુ ગહન પડે,
લાલનદાસ ખાસ બરોલીરામ રામ ઉચરે,
બરતકી એહી ખાસ માસી.
સવધયા સુનવધ તરે હટે જમકી ફાંસી,
બદલે એસી લખ આઈ કરમ લેય રામ ચક્ષો.

માસ ૧૩

નંદલાલના મહીના (૭)

આવોને નંદલાલ રમવા આવોનેરે.

નિરમે થયા છો નાથ, રમવા આવોનેરે

૧

કારતક તો તે કળે કહાડયો બરહરીએ જેમ જહાજ

માગશર મહીને આરગડે મેલી હવે અમાઈ કાણુ છે બેલી,

ગીરધર વીના થઇ બેલી, રમવા આવોનેરે

૨

પોષમાસે જીવન પ્રાણુ તણું છું. લોકડીઆની લાજ લોપું છું.

સંસાર તાજ કંઈ છું રમવા આવોનેરે.

૩

મહા મહીને મન્દીરીયારે સુના હરીવીના આસનીયા સુના.

વહાલા વિના જમ છે જોમનીયાં, રમવા આવોનેરે,

૪

ફાગણુ ફગફગતીરે હોળી અખીલ ગુલાલે બરાવુરે ઝોળા

વહાલા વિના ખેલે કાણુ હોળી રમવા આવોનેરે,

૫

ચતુરે આંતાયે લાગી સુલી સેજલડીમાં ઝખકીને જગી.

વહાલાની ભેલે મને લાગી. રમવા આવોનેરે.

૬

વધશાખ વાવલીયારેવાયા આંખ ઉપાડી ચોદસ જોયા,

આંસુડાં પાલવડે લોભાં, રમવા આવોનેરે.

૭

જેઠ માસે જગજીવન આવે, વૈષ્ણવ સરવે વધામણી લાવે,

વહાલો મારો કાંઈ ન કહાવે, રમવાનેરે,

૮

- અપાડે હું અબળાને નારી, જોખન દરીઓ પુર છે ભારી
પીયુના વચનને વિચારી. રમવા આવોનેરે ૯
- આવજી તો સરવડીએ વરશે, નદીએ નીર ધણેરાં ભરશે
વહાલો મારો શી રીતે ઉતરશે રમવા આવોનેરે ૧૦
- બાદરવો ભર દરીએરે ગાળે લીલા વનપક્ષવ છાળે
વહાલો મારો કાંઈ ન લાળે. રમવા આવોનેરે. ૧૧
- આસો માસે દેવદીવાળી લોક વણે બહુ સેવ સુંવાળી.
વહાલા વિના-તે જમે, કાણુ વળી રમવા આવોનેરે. ૧૨

કૃષ્ણના મહીના ૮.

- કારતક કૃષ્ણ ગયા મેલી. મારા ઘેર આવો વનમાળી.
કુખજ કેમ રે ગમે કાળી. આવો હરી રાસ રમવા વહાલા
માગશ્વર મારગડે રમતાં; ભેરાં બેસી ભોજનીયાં જમતાં.
હવે હરી કેમ નથી ગમતાં આવો હરી. ૨
- પોષે તો શોસ પડ્યા અમને, ત્રીકમજી શું કહીએ તમને
દીલાસા શારે દીધા અમને આવો હરી. ૩
- માથે મહા અંધારી રાત્યો, કુલડાંએ બીજાવી ખાટ્યો,
વહાલે લીધી મથુરાં વાટ્યો. આવો હરી. ૪
- ફાગણે પેર ફરે હોરા. પહેરણુ ચરણાને ચોગી,
ચુંદડી મારી કેસરમાં રોગી. આવો હરી. ૫
- ચંદતરે ચીત કરે ચાળા, મધુવન મોરલાઓ વાળા,
દરસન દો ડાકોર તીરથવાળા. આવો હરી. ૬
- વધસાએ વાટલડી જોતી ઉભી રહી ધુસડકે રોતી,
પાલવડે આંસુડાં લોતી. આવો હરી. ૭

જોઠે જગજીવન આવે વધામણી સહુ લોકો દાવે,
 વહાલો મારો કશુંએ નવ કહાવે, આવો હરી. ૮
 અષાઢે અખળા રહી ઝાંખી હવાલે મારે ભરજોખન રાખી,
 વિચારો તે વાત થશે વાંકી આવો હરી. ૯
 શ્રાવણુ તો સરવજીએ વરસે નદીએ નીર ધણું ચઢશે,
 વહાલો મારો શી રીતે ઉતરશે. આવો હરી. ૧૦
 ભાદરવો ભલીતરે ગાજે વહાલા થઈ વિહવળ તમ કાજે,
 વહાલો મારો જરીએ ના લાજે આવો હરી. ૧૧
 આસો માસો આવી દીવાળી, સેવો વણું કે સુવાળી,
 વહાલા વિના આ શી દીવાળી. આવો હરી. ૧૨

રાધીકાના મહીના ૯

કહોને સખી કારતક કેમ જશે, કે વનમાં મોરલી કાણુ વાશે;
 કે મહીનો દાણુ થાશે, જુમના દો પાણી, ૧
 કે માગશરે મન માઈ મળાયું, કે વિષયા ભવ થકી ટળાયું,
 કે જેમ લુણુ પાણીમાં લળાયું, કે જુમના ૨
 કે પોષે સોસ પડયા અમને, વહાલા મારા શું નમીએ તમને
 કે દીલાસો દીધા છે અમને, કે જુમના. ૩
 કે માધ મકર તણે માતે, કે કુલ્હીયાં વેરતી ખાતે,
 કે વાલાજી મારાં મથુરાંની વાટે, કે જુમના. ૪
 કે ફાગણે ફર ફરે હોળી કે આજી ચરણાને ચોળી,
 કે ચુંદડી કેશરમાં રોળી કે જુમના ૫
 અષ્ટતરે ચુતુરા ચીત ધરતી વહાલાજીના ગુણુ ગાતી ફરતી,
 કે તોયે મારે વહાલે કીધી નરતી કે જુમના. ૬

- કે વધશાખ વાયા વાવલીઆ કે ઘેર પધારો નાવલીઆ.
 કે દુધડે ઘોઢી તારા પાવલીઆ, કે જુમના. ૭
- જેઠે જગજીવન આવ્યા, કે સઉ લોક વધામણી લાવ્યા,
 વહાલાજી મારા કશુએ ના લાવ્યા, કે જુમના. ૮
- અપાઠે અખળા થઇ ઝાંખી, વહાલે મારે બર જોખનમાં રાખી,
 વિચારો હવે વાત થશે વાકી, કે જુમના. ૯
- આવણુ સરવડીએ વરસે, કે નીર નદીએ ધણું ઢળશે,
 કે કાચકડી ટહુકલી કરશે, કે જુમના. ૧૦
- ભાદરવો બલી પેરે ગાળે, સપ્તયર ઘેર વસોણું વાળે,
 તે તો મારા રૂદીયામાં દાળે, જુમના. ૧૧
- આસોની રજની અટવાળી કે શેવ વણું કે સુંવાળી,
 કે વહાલા વિના આ શી દીવાળી કે જુમના. ૧૨
- કે રાધાને હાથે સોનાની ચુડી, રમતાં દીશે છે રૂડી,
 દુઃખરે સરવે ગયાં છે જુડી જુમના. ૧૩

બહુચરાજીના મહીના ૧૦

- ચપતરે ચીત ધણું બાધુ, નમી નમી બહુચર આરાધુ,
 મન માઈ ગોખે જઈ લાધું, શેવાને તમે શંખવપુર રાણી;
 વધજાખે વાવલીયા વાયા, માજીનાં ઘટે તજે આવ્યા.
 અંબાજીની મોટી છે માયા, સેવાને ૨
- જેઠે તો જુગતી છે સારી, હરિહર બ્રહ્મ થકી વારી.
 ગોખ ઉપર જાઉં બલીહારી. સેવાને. ૩
- અપાડે મેઘ ધણા ગાળે, છત્ર શીર બહુચરને છાળે,
 ચોધરીયા તો અદભુત વાળે. સેવાને. ૪

- શ્રાવણુ સરવહીએ વરસ્યો માળને બજશો તો તરશો;
નીકર તમે અથડાતાં મરશો. શેવાને ૫
- બાદરવો બલીપેરે ગાળ્યો સેવકને સનમુખ તો થાળ્યો;
શુડતા વાવણી સાહાળ્યો. શેવાને ૬
- આસોમાં આવી દીવાળી આવ્યા છે અંબાને કાળી
ગરબે રમે મોટાં મહાકાળી શેવાને ૭
- કારતકે કાયલજી ખોલે ના આવે માળને તોલે;
તે જોતાં ત્રીભોવન ડોલે ૮
- માગશર માનસરોવર નાહે ચાચર આવી ગરબા તો ગાયે;
સેવકની મા કરજો સાહે, શેવાને ૯
- પોષે પ્રીત ધણી ધારી પાંડવ લીધા ઢિગારી;
ઢોરવ સરવે ગયા હારી. શેવાને ૧૦
- માહે તો મને નથી મમતું મન માઈ રહે છે બમતું;
મન માઈ માળમાં રમતું. શેવાને ૧૧
- ફાગણે ફર ફરતી હોળી પહેર્યાં માએ ચરણાને ચોળી;
કેસર બહુ છાંટયા છે ઘોળી. શેવાને ૧૨
- બારે માસ પુરણ કીધા દહીતને દંડ બલા દીધા
દેવતા સહુ ઢિગારી લીધા. શેવાને ૧૩
- આસો સુદ બીજને શુધવારે બારે માસ રહ્યા નીરધારે,
વલ્લભ કરજો મા વાહરે. શેવાને ૧૪

થોભણુદાસના મહીના [૧૧]

કારતકે કોડામણીરે, શીળો પુનમ કેરો ચંદ વાલા;
રાધા કરે હરીની વીનતીરે, ચરણે રાખો ગોવિંદ વાલા,
માગસર મલી ગયારે, પીઢિ ગયા પરદેશ વાલા,

- ભરજોબનમાં ભામનીરે અબળ બાળવેશ વાલા. ૨
- પોષ માસે પુછામણીરે, સાંભળ સધયર વાત વાલા;
શ્રીકૃષ્ણ આત્મા દ્વારકારે, સોજસો ગોપીઓનો નાથ વાલા. ૩
- મહા મહીને મન માહરે, ચીતકું બ્યાકુળ થાય વાલા,
શ્રમણાં લાગ્યાં શ્રીરામનારે, દીઠાં જદવરાવ વાલા. ૪
- ફાગણ માસે ફરકીયારે, વાગે છે તાલ મરદંગ વાલા;
મધુરી શી વગાડે વાલો વાંસળીરે હોળા ખેલે ગોવિંદ વાલા ૫
- અધતર ચિન્તા ધણી રે નાવ્યો નાવલહાર વાલા;
કોઇ લાવે પીઉની વધામણીરે, આપું એકાવન હાર વાલા ૬
- વપ્રશાખે વન વેડીયારે વેરી છે દાઝમ દ્રાક્ષ વાલા,
કોયલડી ટઉકા કરેરે, સરવે લાગે એનો સાદ વાલા. ૭
- જેઠ મહીને રણુ તપેરે જેના હિવાળાના તાપ વાલા,
લંકામાં જ્વાળા પ્રજળેરે ઉભા રહો રધુનાથ વાલા. ૮
- અષાઢ માસ બલે ઉલટયોને ધાય વિજળીઓના વેગ વાલા
ભલીરે ઉલટી ભીની વાદળીરે વરસ્યા ભારે મેઘ વાલા ૯
- શ્રાવણ વરસે સરવરીએરે નદીએ નીરમળ નીર વાલા,
ભીજે તે રાણી પદમણીરે, ભીંજય દક્ષીણી ચીર વાલા. ૧૦
- ભાદરવો બલે ગાજીઓરે શીતળ થયાં શરીર વાલા,
ગોરાદે ભીંજયા ધર આંગણુરે, પીઉડો ભીંજય પરદેશ વાલા. ૧૧
- આસો માસ દીવાલડીરે, મુંદર સજે શણુગાર વાલા,
લીલાવટ ટીલડી સોહામણીરે, કંઠે એકાવળ હાર વાલા. ૧૨
- ખારે માસ પુરાં થયારે, આવેલો અધિક માસ વાલા,
ગાય શીખેરે સાંભળેરે વિનવે થોભણુદાસ વાલા. ૧૩

ભાગ ૩ નો.

અંબાજીના મહિના [૧૨]

કારતક માસે કરણા કરો મુજ માતરે	મા અંબાજી	
અલબેલી અંબા સાંભળ મારી વાતરે	મા અંબાજી	૧
વાત સાંભળીને સમરૂ શ્રી હરીનાથરે	મા અંબાજી	
તારા દરશનની મને મોટી અંબા આશરે	મા અંબાજી	૨
માગશર માસે મન મળવા અકળાયારે	મા અંબાજી	
તારી ધૃષ્ટા કરતાં અંબા દીન વહી જાયરે	મા અંબાજી	૩
દીન વહી જાયરે આશા મુજને મોટીરે	મા અંબાજી	
તારા રંગમંડપમાં હું નવ આવી લોટીરે	મા અંબાજી	૪
પોષ માસે તુજને મળવા શોધુરે	મા અંબાજી	
મુજ રાંક ઉપર શો ધરાવો રોશરે	મા અંબાજી	૫
રોશ ન ધરીએ તમે દેવી છો દયાળરે	મા અંબાજી	
જેવું નામ ધરાવે સેવક જન પતિપાળરે	મા અંબાજી	૬
મહા મહીને કોષ વ્રત સાંભળ્યા તમારાંરે	મા અંબાજી	
મા શું જીવો છો કુડાં કરમ અમારાંરે	મા અંબાજી	૭
કુડા કરમની કરણી છે મધ્યાનેરે	મા અંબાજી	
તારા દરશનનું મને મોટું ધ્યાનરે	મા અંબાજી	૮
ફાગણ માસે ફરીફરી ઉલટે અંગરે	મા અંબાજી	
રંગ લયો મનડા નવ કરવો ભંગરે	મા અંબાજી	૯
ભંગ ન કરશો તનડું અમાઈ તલપેરે	મા અંબાજી	
ચીત અમાઈ શરણે આવી અટકેરે	મા અંબાજી	૧૦
અઘતર મહીને ચીંતા મુજને ઝાઝીરે	મા અંબાજી	
જન્મ ધરી નવ તીરખ્યા અંબા માજીરે	મા અંબાજી	૧૧
નવ તીરખ્યા મેં અંબા અકળ સ્વરૂપરે	મા અંબાજી	

મા વળતી ક્યાંથી દેખીશ માતા રૂપરે
 વધશિખ મહીને વરસ જાય દેહ નાહીરે
 મા લવે વળતી વેળા રહી છે માહીરે
 વેળા માહી મોહું દુખરે
 વળતી ક્યાંથી દેખીશ માના મુખરે
 જેઠ માસે મુજને તેડો ઠેઠરે
 નહીં તેડો તો જીવણુ જશે વેઠરે
 જેઠ માસે તે મીથ્યા થાશે જન્મરે
 બાગ્ય નથી પણ ઓછાં મારાં કરમરે
 અપાડ માસે અટક ન ધરીએ માતરે
 તારા દરશન માટે તલસે માઈ તનરે
 તન તલસે ને દયા ન આવે માહારીરે
 મા દમાળુ દીલથી શું મુકો છો કાઠીરે
 શ્રાવણુ માસે સંઘ ભરાય બહુ બારેરે
 મા ઇચ્છા હોય તે આવે તમારે પારેરે
 મા સંઘ ભરાયને સહિને ઇચ્છા થાયરે
 મા પાપી હોય તે નિશ્ચયે પાવન થાયરે
 ભાદરવામાં શીદને મન ભમાવેરે
 તારાં દુર્લભ દર્શન આપી તાપ શમાવેરે
 તાપ શમાવી શીતળ કરજો છાયરે
 શીશ નમાવતાં પ્રાયશ્ચિત પ્રલે થાયરે
 આસો માસે અરજ સાંભળો વહેલીરે
 મા આરામુરમાં કરો આનંદની હેલીરે
 હેલી કરીને પુરો મનની આશરે

મા અંબાજી ૧૨
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૧૩
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૧૪
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૧૫
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૧૬
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૧૭
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૧૮
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૧૯
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૨૦
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૨૧
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૨૨
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૨૩
 મા અંબાજી

સેવક જનને તેડા તમારી પાસરે	મા અંબાજી ૨૪
માસ બારે પુરા કીધા માતરે	મા અંબાજી
મા વીશમપરી વિશ્વાસ ન કરશા ધાતરે	મા અંબાજી ૨૫
તેરમેા મહીનો પુરૂષોત્તમ કહેવાયરે	મા અંબાજી
મા હરી પ્રતાપે પુરૂષોત્તમ સહુ ચહાયરે	મા અંબાજી ૨૬
આરાસુરમાં નીત આનંદ થાયરે	મા અંબાજી
કરનેડી બાપુ સેવક ગાયરે	મા અંબાજી ૨૭

સીતાજીના મહિના ૧૩

સાખીયા

મારા શ્યામ સુંદર શ્રી રામરે કોને આશરે રહીએ,	
મારા પત્ર પલ માની પ્રમાણુરે, લાક્ષ્મીના સંગ લક્ષ્મી,	
ધરબાર અલગ ધનશ્યામરે, મારા સમ નવ જન્મએ.	ટક.
કારતકે કેમ કાઢીએ, જીગ જેવી પળ જાય.	
તાગ નથી જેમ તોડીએ, પણ મળવાને મન અકળાય	મા. ૧
જેબન દરીયા ધુધવે, પીયુ દેશાવર દુર	
અણુભણ્યા અનુભવી, તે શું નરનું જાણે તુરે	મા. ૨
માગશરે ઘેર વિન્નેગણી પીયુ પરદેશ પ્રયાણ	
ખવાયે અળગું ખોળાયું, જેના પરવશ પડીયા પ્રાણુરે	મા. ૩
જળથી જીદી માછલી રાખો કરી વિવેક.	
વાર મારા વાલમાં એવા પ્રાણુ ન રહે પલ એકરે.	મા. ૪
પોશે પ્રિતમ પ્રીતડી, વિરણુ બાણુ વા વહાય,	
એ ધાયલનો અંત નહિ એનું તન તરફડીયા ખાયરે	મા. ૫
ખાવું પીવું ખેલવું, આઠણુ પહેરણુ અંગ;	
ભોજવું ચાલવું, ખેસવું અને પોઢવું ન ગમે પલંગરે.	મા. ૬

- માથે મન તણસે ધણું, ઝુરે વિજેગણુ નાર,
લક્ષ વીંછીની વેદના ઉપજે ચીતમાં અનેક વિચાર મા. ૭
- ફાગણુ હોળી ફાલતી ફાગણુ રમે સહિ કામ
એક હોળી મારે આંગણે ખીજ હૃદયે હોળી હોયરે મા. ૮
- ભીતરમાં ભડકા બળે જન દેખે નહી ઝાળ
વરખા મારે વીધવીધે, જેને ડસીએ વીરહવ્યાધી વ્યાળરે. મા. ૯
- ચર્ધતર ચકાર ચીતની સશી વિદેશી શામ,
ભર જોબનમાં એકલી એતો દાઝયા ઉપર જેમ ડામરે મા. ૧૦
- મુલાગીઆ જે સાસરા, સજોડ સ્નેહ સહીત,
કયમ કરી વસીએ એકલાં રાણી જાયો જન્મીએ રીતરે મા. ૧૧
- વા વાયા વધશાખના આંખે આવી સાખ
ભોગી ભમે વિદેશમાં થાય હૃદય બળી ખાખરે મા. ૧૨
- મુંગાને સ્વપ્ન થયું મનમાં રહી મુંઝાય
પ્રીતીનું તો પારખું જે જીભે કહ્યું નવ જાયરે. મા. ૧૩
- જેદ તણા તડકા પડે લાય જેવી લુ વાય
સુના મંદીર સુના માળીયા સુની સેજલડી ખાવા ધાયરે. મા. ૧૪
- જાય ન રજની દીન જાતાં, રાત ગયે દીન ન જાય;
વીરહ દુઃખ સ્વામી તણાં એતે નજરે જોઇ કેમ જાયરે, મા. ૧૫
- અષાડ ઝખકે દામની, ધન ગરજે માંચ;
બપધયા પીઉ પીઉ કરે, સીણી વિરહણી વ્યાકુળ થાયરે. મા. ૧૬
- દેવ દાનવ પશુ પક્ષી, માનવ તો કોણુ માત્ર
જીવતાં પ્રેમ વિજેગીયું ગાળે વિરહ વિરહીજન માત્રરે. મા. ૧૭
- આવણુ વરસે સરવડે નદીએ આવે નીર,
લીલી ભૂમી ભાસે ભલી, ગાળે તરવર ઘોર ગંભીરરે. મા. ૧૮

ઘોર અંધારી રાતડી ઝરમર વરસે મેહ;	
આંખેથી આંસુ ઢળે, જેનો સ્વામી ગયો તજ સ્નેહરે.	મા. ૧૯
બાદરવો ગરજે બલે, રાજવી સૌ વૈભોગ.	
રંગમાં રહિ રહિ રોગ એ જેને વહાલાનો થાય વીજોગરે	મા. ૨૦
અંખા અંખેલી મોગરા, નવપલ્લવ નવ થાય,	
વીરહણી જાત જવાસીઓ, તે તો શોયે સુકાષ્ઠ જાયરે,	મા. ૨૧
આશો આવ્યાં નોરતાં રમેજમે નરનાર;	
દીવસ દીવાળી દોહલા, તે તો બાણે કીરતાર	મા. ૨૨
દંપતી અંગ ઉમંગમાં ગાનતાન ગીત રંગ	
અંગરાગ અદ્ભુત થયા, જમજમકાર જણાવે અનંગ	મા. ૨૩
મનમોહન અધીક માસથી થાય પ્રભુ પ્રસન્ન;	
સંગ સીતા જેમ રાખીયા તેમ ટળે વિરહે વ્યાધી દનરે	મા. ૨૪

લાલજના મહીના.

લાલજ કારતક મહીને રથ જાદવરાયે નોતર્યા,	
ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ	૧
લાલજ માગશ્વર મહીને મેલી મથુરા ગયા,	
ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ	૨
લાલજ પોશ મહીને પોપટ ખેટો પાંજરે,	
ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ	૩
લાલજ મહા મહીનાની સેજલડી સુતી પડી,	
ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ	૪
લાલજ હાગણુ મહીને ઘેગધયો,	
ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ	૫
લાલજ મૈત્ર મહીને ચતરુજ આત્મા ચાકરીરે	
ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ	૬

- લાલજી વૈશાખ મહીને વાયે હીડોળા ઝુલતા,
ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૭
- લાલજી જો મહીને જુગજુવન ઘેર આવીયા,
ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૮
- લાલજી અપાડ મહીને અખળાને સુખ આપજો,
ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૯
- લાલજી શ્રાવણ મહીને સરવડેથી વરસીઓ,
ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૧૦
- લાલજી ભાદરવો ભલી પેરે ગાજીઓ,
ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૧૧
- લાલજી આસો માસે દીવાળી ભલે આવીયા,
ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૧૨
- લાલજી કુલવાડીમાં રંગ્યાં લાલમ લાકડાં,
ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૧૩
- લાલજી તેની રે ધડાવું નવરંગ પાવડીઓ,
ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૧૪
- લાલજી પાવડીઓ પહેરીને મહારે મોસે આવજો,
ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૧૫
- લાલજી પાવડીઓથી રમ્યા તો ભલે પડયા,
ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૧૬
- લાલજી બળતી ઝળતી બોલુ' છું પણ ધણી ખમા,
ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૧૭

વેરાગના મહીના

- કારતક આવ્યો ઓ સખી સજીઓ સોળ શણગાર;
ઓઢવાના નવરંગ ચુંદડી, કંઠે એકાવળ હાર,
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું, જાણે લઉં વધરાગ ૨૬૦
- માગસરે મુકી ગયા મનમાં ન આણી મેરે
રીસ કરી મથુરા ગયા, કુળજ શું કીધી દ્હેર. ૧
- કહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ;
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઉં વધરાગ. ૨
- પોષ મહિનાની પુનમે સમણાં લાગ્યાં સાર;
સોળે શણગાર પ્રભુ મેં ધર્યાં, ના આવ્યા દીનદયાળ ૩
- કહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ;
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઉં વધરાગ. ૪
- મહા મહીનાની સેજમાં આવી વેરણ રાત;
હાઇ મારા વીસરી રમથું કોની સંજાય, ૫
- કહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ;
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઉં વધરાગ ૬
- ફાગણ ફાલ્ગે કુલ્લડે વનમાં કેશર લાલ
કસ્તુરીના છાટણાં ઉડે છે અખીલ ગુલાલ ૭
- કહો હરી કેમ રહું એકલી, મારો શો અપરાધ
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઉં વધરાગ, ૮
- અર્ધતર અંધો મોરીઓ, મોરી છે દાડમ દ્રાક્ષ,
કામલડી ટકકા કરે ભમર મરે શુંભર. ૯
- કહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ;
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઉં વધરાગ. ૧૦

- વધશાખે વામા વાવલા તપે રાધાજીનું તન;
રાધા બોલડા લઇ રડ્યાં નથી બોલ્યાનું મન. ૧૧
- કહો હરી કેમ રહું એકલી, મારો શો અપરાધ;
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઉં વધરાગ ૧૨
- જેઠ મહીને જંદુરાયજી છુટી રાધાજીના વેણુ;
રાધા અબોલડા લેઇ રહ્યાં નથી બોલ્યાનું મન ૧૩
- કહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ;
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઇ વધરાગ. ૧૪
- અશાડ આવી ઉલટયો મેહલો માંડયો છે જોસ,
ગોરી બીંજાય ધર આંગણે પીયુ બીંજાય પરદેશ. ૧૫
- કહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ;
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઉં વધરાગ. ૧૬
- આવણુ વરસ્યો સરવડે નદીએ નીર્મળ નીર;
સુપનાતરમાં દેખીયા હરી હળધરના વીર; ૧૭
- કહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ,
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઉં વધરાગ; ૧૮
- ભાદરવો બલો ગાજીઓ બલે વગસ્યો છે મેહ;
વીજલડી ચમકા કરે ચોદશ ચાલ્યાં નીર. ૧૯
- કહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ;
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઉં વધરાગ. ૨૦
- આસો માસે નવરાતડી નવ દહાડા નવ રાત;
સહિ ગોપીઓ ટોળે મળી માંડવલી મંગળ ગાય. ૨૧
- કહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ;
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઉં વધરાગ- ૨૨

ભાગ ૪ થો.

નરસીંહ મહારાજનો ગરબો.

- ગણપતિ સરસ્તીને સમરૂં બેઠે રહું કર જોડે,
 નરસીંહજીનો ગરબો ગાતાં કોઇ મા દેશો ખોડ, નરહરી લટકાળા-
 ધણી મહેર કરો મહારાજ ગુણનીધી છોગાળા; ટેક. ૧
 લહેરીપુરે દરવાજે જાતાં, જમણા હાથની ઓગરે;
 રાજેશ્વર શીવાજીના સ્વામી, નરસીંહજીની પોળ. નર૦ ૨
 શહેર તણી છે શી કહું શોભા વરણ વસે છે અઢારે;
 નરસિંહજીના રાજ્યમાં કોઈને દુઃખ નહીં તલ બારે. નર૦ ૩
 કોશીવાણીયા નાણાવટી ને ગાંધી સરયા સારે,
 બેઠે ઓળમાં બહુ છે વસ્તી ચુડગરને કંસાર. નર૦ ૪
 પુર્વ દીશાએ અષ્ટ ભુજને ઉત્તર બહુચર ગાજે
 પશ્ચીમમાં તો પીર વસે છે, દક્ષીણ હનુંમંત ખીરાજે. નર૦ ૫
 ચાર દીશાએ જખરી ચોકી ખીજ દેવ અપારે,
 શહેર વચે નરસીંહજી ગાજે સહુ ચતરને બાર. નર૦ ૬
 સીંહાસન આસન ઉપર અલબેસો ખીરાજે,
 મંદીરની તે શું કહું શોભા નીત્ય ચોઘડીયાં વાગે. નર૦ ૭
 પીતાંબર જરકસીના વાઘા પાલ કલંકી પટકોરે,
 મોર મુગટને કાને કુંડળ જોઇ ચીતમાં લાગે ચટકો. નર૦ ૮
 હીમ હીરાને માણેક મોતી, શોભાનો નહી પારે,
 આભુષણ શોભા દેખી, મન કરે વીચાર નર૦ ૯

- નીત નીત શોભા નહિતમ નયણે, જોતાં પહોંચે આશરે,
જમણે હાથે જોત દીવાની, અખંડ ખારે માસ નરં ૧૦
- નરસીંહની નીતી કહીએ, ત્રણ લોકથી ઝાઝીરે;
ધીનાં ટાંકાં ઘેર ભર્યાં પણ, નરસીંહ લોક પર રાજ. નરં ૧૧
- સમે આરતી શોભે કેવી, આનંદ સરખું થાય રે;
ધંટને ઘડીયાળો વાગે, ગાન ગુણીજન ગાય. નરં ૧૨
- દશરતે દીવસે વ્હાલો, અંબાડીમાં ખીરાજેરે,
અધરાવતની શોભા દેખી કામકોટીક વા લાજે. નરં ૧૩
- આઠમ ચઉદશ દીવાળીએ આનંદ ઓચ્છવ થાય રે;
આવણુ માસની શી કહું શોભા, એ ન વરણુવી જાય. નરં ૧૪
- આવણુ વદી ત્રીજને દહાડે કાજળનો મહીમાયરે,
પાછલી રાતે હીડોળાના ધુધરા છુટી જાય. નરં ૧૫
- કારતક માસની શોભા કહીએ, પ્રભુનું લગ્ન થાય રે,
સુદ ચઉદશની દીવીયો જોતાં ગાત્ર નરમ થઇ જાય. નરં ૧૬
- ચઉદશની તો દીવીયોને પુનમનો વરઘોડોરે,
તુલશી વાડીએ દરશન કરવા સજન સહુકો દોડો. નરં ૧૭
- ચારે પાસે ચમર ઢોળે, બહુ બોલે છડીદારે,
જમા ખમા સહુ મુખમાંથી કહે છે, શોભાનો નહીં પાર. નરં ૧૮
- ઈન્દ્રાદિકને નારદ સર્વે અંતરિક્ષ જોવા આવોરે,
ધન ભાણુભાઇ ભાગ્ય તારં, નીત્ય લાડ લડાવે. નરં ૧૯
- ધન તાત માતા તારી, ધન તારો અવતારે,
નીત પ્રભુને લાડ લડાવે ભાગ્ય તણો નહિ પાર. નરં ૨૦
- પરણુવીને પાછા વળ્યારે, આવ્યા રાજ અવાસરે,

તરેહ તરેહ આતશખાજા હોડે પ્રભુની પાસ. નર૦ ૨૧

ત્યાંથી પ્રભુ આગળ પધાર્યા આવ્યા મંદીર મોજરે,
દેવ સર્વ વિમાને બેશી, કરે પુષ્પ વૃષ્ટિ અપાર. નર૦ ૨૨

મંદીર સામી શોભા કેવી દીપમાળ શોભેર,
પોળ મધે મનમોહનજી, દરશને મન લોભે. નર૦ ૨૩

દયા કરી દરશન દેજો અંગમાં ઉલટ આણીરે,
કષ્ટ મારા સહુ કાપી નાંખો દાસ પોતાનો જાણી. નર૦ ૨૪

રંક ઉપર તો રીસ ન કરવી મહેર કરો મહારાજરે,
ગાંડો ઘેલો દાસ તમારો ખાંચ અલ્લાની લાજ. નર૦ ૨૫

નરસીંહજીનો ગરબો ગાયો સુણજો સહુ નર નારરે,
બેઉ કર જોડી શીવલાલ કહે પ્રભુ ઉતારો ભવ પાર. નર૦ ૨૬

શ્રી કૃષ્ણજીના દશ અવતારનો ગરબો.

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ તે કંઠ કેરું જુમણરે લોલ.

હરી હર્ષયા કેરો હાર મારા વાહારે કૃષ્ણે વગાડી

રૂડી વાંસળીરે લોલ, ટેક૦

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ પહેલે રૂપે કાનજીરે લોલ,

ધર્યો મચ્છતણો અવતાર મારા વાહારે, મચ્છે સમુદ્ર ગોળીયોરે લોલ.

માર્યા સંખા તે સુર મારા વાહારે. કૃષ્ણજી૦ ૧

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ ખીજે તે રૂપે કાનજીરે લોલ,

ધર્યો કચ્છ તણો અવતાર મારા વાહારે,

કચ્છે સમુદ્ર મથન કર્યોરે લોલ, મેરનો રવૈયો મારા વાહારે,

સમુદ્રની ગોળી કરીરે લોલ હુમે ગોપીનો નાથ મારા વાહારે.

શેષનાગનાં નેતરાં કર્યોરે લોલ કાઢ્યા તે ચઉદ રતન મારા

વાહારે. કૃષ્ણજી૦ ૨

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ ત્રીજેને રૂપે કાનજીરે લોલ,
 ધર્યો વારાહતણો અવતાર મારા વાલારે,
 પૃથ્વી લઇ દાઢ ઉપર ધરીરે લોલ, પેડા તે પાંચ પાતાળ મારા
 વાલારે. કૃષ્ણજી ૩

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ ચોથેને રૂપે કાનજીરે લોલ,
 ધર્યો નરસીંહ તણો અવતાર મારા વાલારે,
 સ્થંભ ફોડીને પ્રગટ થ્યારે લોલ માર્યો તે હીરણ્યકંસ,
 દધત મારા વાલારે, ઉગાર્યો પ્રસ્તાદ ભક્તનેરે લોલ,
 એવા ભક્તવત્સલ મારા વાલારે. કૃષ્ણજી ૪

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ પાંચમેને રૂપે કાનજીરે લોલ,
 ધર્યો વામન તણો અવતાર મારા વાલારે,
 ત્રણ ડગલા પૃથ્વી ભરીરે લોલ, બળી આંધ્રો પાતાળ મારા
 વાલારે કૃષ્ણજી ૫

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ છઠેને રૂપે કાનજીરે લોલ,
 ધર્યો કુરસુરામનો અવતાર મારારે, કુરશી તે લીધી હાથમારે લોલ,
 છેઘાં ક્ષત્રીઓના શીશ મારા વાલારે,
 પુતનાને હાથે હણીરે લોલ, વાળ્યાં પીતાનાં વેર મારા વાલારે.
 કૃષ્ણજી ૬

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ સાતમેને રૂપે કાનજીરે લોલ,
 ધર્યો રામચંદ્ર અવતાર મારા વાલારે સીતા લઇ વન,
 નીસર્યારે લોલ શેતુ આંધ્રો પાહાણુ મારા વાલારે,
 રણમાં તે રાવણુ રોળાઓરે લોલ, આખા વિભીષણુ રાજ મારા વાલારે
 કૃષ્ણજી ૭

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ આઠમેને રૂપે કહાનજીરે લોલ,

ધર્મો કૃષ્ણ તણો અવતાર મારા વાહારે, મથુરામાં હરી
 પ્રગટીયારે લોલ, ગોકુળ કીધો વાસ મારા વાહારે.
 માર્યો તે મામા કંસનેરે લોલ, ગોપી લડાવ્યાં લાડ મારા વાહારે
 માતા પિતા છોડાવીયારે આપ્યા ઉગ્રસેનને રાજ

મારા વાહારે કૃષ્ણજી ૮

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ નવમે રૂપે કાનજીરે લોલ ધર્મો જુદ
 તણો અવતાર મારા વાહારે જપમાળા કરમા ધરીરે લોલ.

લીધું છે મુની વ્રત મારા વાહારે કૃષ્ણજી ૯

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ દશમેને રૂપે કાનજીરે લોલ ધર્મો
 કલંકી અવતાર મારા વાહારે, ત્રણ પગલે ઘોડો હીડે લોલરે
 પૃથ્વી તો રસાતાળ મારા વાહારે કૃષ્ણજી ૧૦

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ, માય શીખેને સાંભળેરે લોલ.

પામે તે વધકુંઠ વાસ મારા વાહારે મહેતો નરસઈ વીનવેરે લોલ,
 રાખો ચરણ કમળ પાસ મારા વાહારે. કૃષ્ણજી ૧૧

સીતાજીની કાંચળીનો ગરબો

(પરમેશ્વરીને પાયે પડી હો બહુચરી કહુ કળજીમનું કર્મ, એ શમ)

કેકઠ કેકઠમાં બોલીયાં હો બહુચરી રામ લક્ષમણ વન જાય, ૧

પહેલું તે વન રામે મેલીયું હો બહુચરી સીતાએ રોખ્યાં છે વૃક્ષ

અમરો ને ડમરો રોપીએ હો બહુચરી રોખ્યાં છે દાડમ દ્રાક્ષ ૨

રાજ રાવણનો મરગલો હો બહુચરી વનફળ ચરી ચરી જાય,

ચરતાં સીતાએ ભાળીએ હો બહુચરી કાંચલેડી શીવડાય. ૩

સાવ મોનાનો કંચવો હો બહુચરી ચામડામાં શો સાર,

નહી કાકાના કુટુંબમાં હો બહુચરી નહી મામાને મોસાળ. ૪
 નહી મધયરમાં બાંધવો હો બહુચરી કોને ચડાવું પાડ;
 સીતા મહીયરનાં પાતળાં હો બહુચરી કોણ લડાવે લાડ. ૫
 સીતાના બોલ સાંભળ્યા હો બહુચરી ધનુષ લીધું હાથ,
 પહેલું તે બાણ રામે ફેંક્યું હો બહુચરી જઈ પડ્યું ઠરીઆ સાથ ૬
 બીજો તે બાણ મૃગ મારીઓ હો બહુચરી ધાળે હો લક્ષમણ વીર
 સીતા કહે જાઓ દીએર હો બહુચરી હણ્યા તમારા વીર. ૭
 ગેલી સીતા ગેલું ન બોલીએ હો બહુચરી રામ હણ્યા કેમ જામ
 આણુ આવી છે શ્રીરામની હો બહુચરી લક્ષમણ વાશે ધાય. ૮
 રાવણુ આવ્યો જોગી વેશથી હો બહુચરી, ભીક્ષા દો સીતામાય,
 આણો આપી છે શ્રીરામની હો બહુચરી ભીક્ષા આપી નવ જામ. ૯
 એક પગ મુકો આણુમાં હો બહુચરી બીજો તે ઓણા બહાર;
 બાંધે મુકીને રાવણુ ચાલીઓ હો બહુચરી હરી છે સીતાનાર ૧૦
 મરગ મારીને રામ લાવ્યા હો બહુચરી નાંખ્યો મઢીની બહાર,
 મુનાં મંદીર દીસે માળીઆં હો બહુચરી ક્યાં ગઇ સીતાનાર. ૧૧
 રામ રૂવે લક્ષમણ રીજવે હો બહુચરી ઘેલા ન રોશો રામ,
 સીતા સરખી પરણાવશું હો બહુચરી સીતા ધરાવશું નામ. ૧૨
 જળજળ કમળ ન નીપજે હો બહુચરી વનવન અવર ના હોય,
 ઘેર ઘેર સીતા ન નીપજે હો બહુચરી બંધવ વિચરી જાય, ૧૩
 રામે તે પાનખીડાં ફેરવ્યાં હો બહુચરી કોઇ છે બળીઓ જોધ;
 ખીડું જીતે વનવો જતી હો બહુચરી લાવું સીતાની શોધ. ૧૪
 ઠામ થેડી ઉપડ્યો હો બહુચરી, ગયો લંકા મોઝાર,
 જોયાં ચોરાશી ચાટાં હો બહુચરી, જોઈ જોઈ તો આવન બજાર ૧૫
 જોયાં મંદીર જોયાં માળીયાં હો બહુચરી, જોયું રાવણુનું રાજ

- કંઈ સીતા દીઠાં નહિ હો બહુચરી ગયો ખાણીયારીને ધાટ. ૧૬
- બાઈ પાણીયારી તને વીનવું હો બહુચરી, ક્યાં છે સીતામાય; ૧૭
- અશોક વાડીને ઝાડવે હો બહુચરી, ત્યાં જો તુજથી જવાય. ૧૮
- ત્યાં થકી હનુમંત ઠોકીઓ હો બહુચરી, આશોપાલવને ડાળ; ૧૯
- પડતી મહેલી પવીની હો બહુચરી, મહેલી તે સીતા નાર. ૨૦
- મુદ્રીકા મારા રામની હો બહુચરી ક્યાંથી લાવ્યો હનુમાન; ૨૧
- કોને તને જોવા મોકલ્યો હો બહુચરી, કોને આત્મા એંધાણ. ૨૨
- રામે જોવા મોકલ્યો હો બહુચરી, લક્ષ્મણે આત્મા એંધાણ, ૨૩
- બાળ લેવા હું આવિયો હો બહુચરી, પંચવટીથી પ્રણામ. ૨૪
- તરશો તે હર્ષણ બાઈ સાવળ હો બહુચરી તહાડાં તે નીર પી જા, ૨૫
- છુપ્યો તે હર્ષણ બાઈ સાવળ હો બહુચરી પડ્યાંજ વનફળ ખા. ૨૬
- ઝીઝીટને ઝપાટે હો બહુચરી, ખંખેરીને ખાય, ૨૭
- માળા આવ્યો માથા કુટતો હો બહુચરી, રાવણ પાસે જાય. ૨૮
- રાવણ બળથી બોલીઓ હો બહુચરી, મારો બળાને બાણ, ૨૯
- મારજો ભોઢેને લાકડે હો બહુચરી, મારજો એરણુ ધાણ. ૩૦
- કુંભકરણુ બાથા બીડીયા હો બહુચરી, માયું બળાને બાણ, ૩૧
- ઈંદ્રજીતે બાથા બીડીયા હો બહુચરી, કે હું વાણું એનો ધાણ. ૩૨
- નહી મરે ભોઢાને લાકડે હો બહુચરી, શેને તને તું પ્રાણ, ૩૩
- સાચુ બોલ બાઈ સાવળ હો બહુચરી, શેને તને તું પ્રાણ. ૩૪
- બધી લંકાના મોઢાં હો બહુચરી, સત્ત્ર ધાણીનું તેલ, ૩૫
- મારે તે પુછડે બાંધજો હો બહુચરી અગની તેમાં મેલ. ૩૬
- મોત વાંદરાનું તે થકી હો બહુચરી ચેતજો મનમાં ઝટ, ૩૭
- ત્યાં થકી ઉપડ્યો થેકડે હો બહુચરી, જઈ બેઠો લંકામલ. ૩૮

બાળ્યાં ચોરાસી ચડિટા હો બહુચરી, બાળ્યાં છે બાવન બળર;
રાખ્યાં વિભિષણ ખોલડાં હો બહુચરી, આશોપાલવને ડાળ. ૨૮
લંકા બળે અતુલની હો બહુચરી હનુમાનને હસવું થાય,
જુના તે મદને ગાંદેરે હો બહુચરી, નાગર નરસમયો ગાય. ૨૯

અંબાજનો ગરબો.

(ગોરમાના ગરબાનો રાગ)

- હું તો મણપત લાગુ પાય કે ગાહિ ગરબો આરાસુરી તણોરે લોલ;
આરાસુરમાં બેઠી માત કે મહિમા અતિ ધણોરે લોલ. ૧
- માને પારે આવે લોક કે દુર બહુ દેશથીરે લોલ,
આવે બાળ જોખનને વૃદ્ધ કે અતિ ધણા હેતથીરે લોલ. ૨
- મા દીવસમાં ત્રણ રૂપ ધરે અતિ શોભતારે લોલ;
જોખન બાળ અને વળી વૃદ્ધ કે આયુધ ઓપતારે લોલ. ૩
- માને છત્ર સોનાનું છાજે કે રત્નની ઝુલ્મ છેરે લોલ,
ફરતી હીરાની છે કોર કે છત્ર અમુલ્ય છેરે લોલ. ૪
- કેસરી ઉપર બેઠી માત કે સહુ આયુધ ધરેરે લોલ;
કોટી સુરજ ઝાંખા થાય કે લલાટે આડ કરીરે લોલ. ૫
- માને શોભીતા શણગાર કે, શોભા શી કહુંરે લોલ.
માનો શેષ ન પામે પાર કે, હું તે શું લહુંરે લોલ. -૬
- માને કંઠે એકાવન હાર કે શોભે અતિ ધણોરે લોલ;
માને બાંહે બાળુબંધ કે ચુડો સોના તણોરે લોલ. ૭
- હીરા રત્નતણી કંગણીઓ કે ચુનીઓ મોહી અતિ ધણીરે લોલ;
સાચા મોતીનાં ગળુબંધ કે મધ્યે છે મણીરે લોલ. ૮
- માને કાને કળાકુલ કે નાકે વાળી શોભતીરે લોલ,
માને સેથા પુર્યો અનુપ કે દામણી ઓપતીરે લોલ. ૯

- અને દશે આંગળીએ વેઠ કે ઝાંઝર ઝમઝમેરે લોલ; ૧૦
 કલા કાખીને તેડા કે ઝાંઝર ઝમઝમેરે લોલ.
 અને ચણીઓ ચોળીને ચીર કે ચોઢી ચુંદડીરે લોલ; ૧૧
 માને ચોક વચ્ચે સહુ નાર કે ફરે કુદડીરે લોલ.
 અને ઘીની બજે છે જોત કે, જોઈ રવી થોભીઓરે લોલ; ૧૨
 માનુ તેજ જોઈ મન મોહે કે હું લોભીઓરે લોલ.
 માના દરશનથી દુઃખ બચ કે પાપ સહુ બજેરે લોલ; ૧૩
 શું કહું મંડપની શોભાય કે મુખમાં અમી ઝરેરે લોલ.
 માને માનસરોવર સાર કે માંહી અમૃત બચુંરે લોલ, ૧૪
 તેમાં જો કોઈ જઈને નાહ કે તેહનું કામ સર્થુરે લોલ.
 શું કહું સ્થાનકની શોભાંય કે કામ મીના તણુરે લોલ, ૧૫
 માનો પુનમે સંધ બચય કે શું વરણુન કરેરે લોલ.
 ફરતી ખંજલાને બેઠકો કે અતિ ઘણી આપતીરે લોલ, ૧૬
 માને સનમુખ છે એક વાવ્ય કે સુંદર શોભતીરે લોલ.
 ત્યાંથી આઠ્યા ઉત્તર માંહ કે સુંદર બાગ છેરે લોલ; ૧૭
 શું કહું આરાસુરની શોભાગ્ય કે રચના અથાગ છેરે લોલ,
 માને સુરીનર મુનીજન સેવે કે બ્રહ્મા ધ્યાન ધરેરે લોલ.
 માને નીશદીન સનમુખ કે દેવ સ્તુતી કરેરે લોલ. ૧૮
 માનો ગરબો જે કોઈ ગાય કે નીત્ય પાઠ કરેરે લોલ,
 કાઠીક પાપ પ્રલય થાય કે તે સહેજે તરેરે લોલ. ૧૯
 માજી સેવક બણી તારો કે કરુણા કીજીએરે લોલ,
 માજી દીન સેવક વીનતી કે હિરમાં લીજીએરે લોલ. ૨૦
 માજી ગુણ ગાવા નીશદીન કે જુદી આપજોરે લોલ;
 સુણી રણુછાડાસની વીનતી કે શરણે રાખજોરે લોલ. ૨૧

ભાગ ૫ મો.

કાળીકાનો ગરબો.

જીમ્હેવીરે ગાઉ છું મહાકાળીરે,	
જીમ્માએ વસજો માત પાવા વાળીરે;	
સેવક જાણી તાહરો મા, શીર ઉપર ધરજો હાથ	પાવા. ૨
હોદશ હહડામાં ચાય છે મા, ગુણ ગાવાનું છે મન.	પાવા. ૩
દયા કરો તમ દાસને મા, તેથી ઉપજો શુદ્ધી પવન.	પાવા. ૪
ગુણ ગંભીર છે તાહરા મા, કહેતાં ન આવે પાર.	પાવા. ૫
જાળક શુદ્ધી શું મરે મા, જો હોય તારો આધાર.	પાવા. ૬
નવતેરી નગરી વિષે મા, ચંપાવતી ચતુરસુજાણુ.	પાવા. ૭
સમ સરખું રાજ છે મા, મહી વસે અઢારે વરણુ.	પાવા. ૮
ત્યાં ચતુર નારીઓ અતી ધણી મા, નીરમળ છે તેનું મન,	પાવા. ૯
ગરબો ખેલે ચોકમાં મા, નવરાત્રી કરે દીન.	પાવા. ૧૦
શણુગાર સરવે શોભતા મા, પહેરી હીરાગર ચીર.	પાવા. ૧૧
ગુણવંતી ગરબે રમે મા, રાખીને મનશું ધીર.	પાવા. ૧૨
તાળીની ઝડીઓ પાડે મા, ત્યાં શોભા નૌતમ ચાય.	પાવા. ૧૩
કોકીલ શબ્દ સોહામણા મા, નવરંગી નારી ગાય.	પાવા. ૧૪
તે પળે માતા આવીયાં મા, વીજળીના સરખું રૂપ.	પાવા. ૧૫
સુરજ સરખાં શોભતાં મા, માએ રૂપ ધયું અદ્ભુત.	પાવા. ૧૬
રાણીઓ સર્વ ઝાંખી પડી મા, તેજ તણો અંબાર.	પાવા. ૧૭
રાણીઓ મનમાં એમ ધરે મા, આ કો નવલી નાર.	પાવા. ૧૮
રૂપ સ્વરૂપે આંગળી મા, જેની સોના સરખી કાય.	પાવા. ૧૯
મધ્ય રાત્રે રાણીઓ પરવરી મા, જઈને વિનવીયોરે રાય,	પાવા. ૨૦
રાણીઓ રાય આગળ કહે મા. સાંભળજો પ્રાણુઆધાર.	પાવા. ૨૧

એક રામા સુંદરી આવી છો મા, જ્યાં આવનમો બજાર પાવા. ૨૨
 બત્રીસ લક્ષ્મણ આગળ મા, તે તો પદ્મણીનો અવતાર પાવા. ૨૩
 તેને જોઈ ત્રિભોવન મોહી રહે મા, તે આગળ નહિ કો નાર પાવા. ૨૪
 રાજને નથી નમી મા, વળી સુરજ થયો પ્રકાશ પાવા. ૨૫
 તે દિવસ થયો અતિ દોહલો મા, મનકામાં મોટી હામ પાવા. ૨૬
 વળી રાત પડી દીન આશ્રમો મા, ચોઢીયાં ઠમકે બહાર પાવા. ૨૭
 ઘેર ઘેરથી સહી નીસર્યા મા, ગરબે ગાવા સહી નાર પાવા. ૨૮
 રંગ મચ્યો સાહેલડી મા. એવામાં આવ્યાં માત; પાવા. ૨૯
 ત્યાં રાણીએ દાસી મોહલી મા, રાય આગળ કહે વાત પાવા. ૩૦
 ત્યાંથી પતાઇ રાવળ જીડ્યો મા, જોવાની નવલી નાર પાવા. ૩૧
 આવી નીરખી નયણે ભરી મા, વિષય વહ્યો અપાર પાવા. ૩૨
 નખ સીખ સુધી નીરખ્યાં મા, મુરછાએ પડીયો રાય પાવા. ૩૩
 રાજ રૂપે મોહી રહ્યો મા, નારીયું લાગ્યો નેહ પાવા. ૩૪
 રમતાં રજની વહી ગઇ મા, સહી વળ્યાં પોતાને ઘેર પાવા. ૩૫
 ત્યારે માતા ચાલ્યા એકલા મા, પતઇએ જાણી પેર પાવા. ૩૬
 માપી પુઠે પરવર્યા મા, માતાનો જઇ ગાલ્યો હાથ પાવા. ૩૭
 માગ માગ મુખથી કહ્યું મા, એવું મુખથી બોલ્યાં માત પાવા. ૩૮
 તારૂં રૂપ ધર્યું હૃદય વિષે મા, હું રાખીશ મારે ઘેર પાવા. ૩૯
 ત્યાં મહેલ ચણાવું માણેકના મા, તેની કોઇ ન જાણે પેર પાવા. ૪૦
 મારે મહોલે રાણીઓ અતી ધણી મા, તેમાં પદરાણી આપ પાવા. ૪૧
 ખાઓ પીઓ ખુખી કરો મા, રૂઢી રાજ્ય સરખી રીત પાવા. ૪૨
 ત્યારે કાપ કરીને બોલીયાં મા, તારૂં પ્રગટ્યું રાજ પાપ પાવા. ૪૩
 તારૂં રાજ્ય જશે જડમુળમાંથી મા, આવી મળશે તારો હોખ પાવા. ૪૪
 ચેત ચેત તું અજ્ઞાનિયા મા, ત્યાં રાખો રજુરજાલ પાવા. ૪૫

પોટ ચલાવી પાધરી મા, જુડીયો દરવાજો બંધ	પાવા. ૪૬
સુરદાસે રહીને પુછ્યું મા, શું બચું છે માલ રસાળ	પાવા. ૪૭
ત્યારે જુડી માદી કારમી મા, મોગલાં મહીંથી નીકળ્યાં દહીત	પાવા. ૪૮
ત્યારે સળાંયે વાટળાંયે સત્ય મુકાયું મા, જઈ પતધને કહીપેર	પાવા. ૪૯
જુધ મચ્યું જેમ જોરથી મા, થઈ ત્યાં રહ્યો ઉતપાત	પાવા. ૫૦
તારે એવું દળ સધળું રહ્યું મા, તે જુધ થયું વરસ બાર	પાવા. ૫૧
લેઈ લશ્કર આગળ થયો મા, બેળનીયો ચંડાળ	પાવા. ૫૨
લોહી તણી નદીઓ વહી મા, ત્યાં વરયો હાહાકાર	પાવા. ૫૩
તારે પતાઈ રાવળનું પત ગયું મા, જાણી જુગમાં વાત	પાવા. ૫૪
તારે પતાઈ મનમાં સમજ્યો મા, મુજ ઉપર કોખ્યાં માત	પાવા. ૫૫
કરગરતો રાજ ગયો મા, બેઠે કરજોડી હાથ	પાવા. ૫૬
મુજ ઉપર માતા મહેર કરો મા, દળ સધળું પાછું જાય	પાવા. ૫૭
મહાકારી મનમાં એમ ધરે મા, સુખાને આપું સુખ	પાવા. ૫૮
મા તું અનામી રાજાઓ મા, પતધ્યાનું ટાળ્યું દુઃખ	પાવા. ૫૯
જે ગાયે શાખે સાંભળે મા, તેની માતા પુરે આશ	પાવા. ૬૦
મા તું ગુણવંત કારકા મા, ગુણ ગાય એ ગોકળદાસ	પાવા. ૬૧

ગોરમાનો ગરબો.

ગોરમા ગણપત લાગુ પાય કે વાધાત્રાને વીનવુરે લોલ,
 ગોરમા ધરકોને બરથાર તે, આપો શું મનેરે લોલ,
 ગોરમા ધીક ધીક અવતાર કે શું હું કહું તનેરે લોલ,
 ગોરમા રણ સંબંધી મુજ તાત કે મા મારી પાપણીરે લોલ,
 ગોરમા સંસાર કીધો સરપ કે, સજો થઈ સાપણીરે લોલ,
 ગોરમા હું છું નાનું બાળ કે, પીઠિ ઉટીયોરે લોલ.

ગોરમા દીડો પડે છે ફાળ કે, મુરખ છે યુદ્ધિઓરે લોલ,
 ગોરમા માર જોખન કે પીઠિ ધરડો થયોરે લોલ
 ગોરમા હું કઈ કાઢીશ શબ્દ કે પીયુ કે પીઠિતો સુષ રહેરે લોલ,
 ગોરમા મુજને થયાં વરસ સોળ કે પીઠિને એંશી થયારે લોલ,
 ગોરમા દીઠે જાણું જક્ષ કે યુધ સધળી ગધરે લોલ,
 ગોરમા શીયાળાની રાત કે, સરદ સોહામણીરે લોલ,
 ગોરમા વૃક્ષ પીયુની જાત કે દીસે ખીહામણીરે લોલ,
 ગોરમા રજની રમવા ધન્યું કે આંબુ આંખડીરે લોલ,
 ગોરમા એન કરતો તો બોલે મહી લાકડીરે લોલ,
 ગોરમા શિયાળાની રાત કે સ્વાદ હોય અતિ ધણીરે લોલ,
 ગોરમા રજની વિતી એક કે આજ મારે આંખડીરે લોલ,
 ગોરમા કંટક તમને બડકે, કહો કેમ મરેરે લોલ,
 ગોરમા નવરાત્રીના દીન કે સરદ સોહામણીરે લોલ,
 ગોરમા દુર્મળ મારા કંથ કે દીન જપ દોલ્લસારે લોલ
 ગોરમા વિન્યાદશમી દિન કે સહુ શણગાર સજોરે લોલ,
 ગોરમા મારે ધરડો કંથ કે ધીક અવતારનેરે લોલ,
 ગોરમા સહુને મલ દીવાળી કે મારે મન હુતાસણીરે લોલ,
 ગોરમા મારા કરમના ભોગ કે હું નીસાસણીરે લોલ,
 ગોરમા રાત ન દેખું કે જાણું દવ બજેરે લોલ,
 ગોરમા મુજ સરખો પુરુષ દેખું કે મન માર બજેરે લોલ,
 ગોરમા મારા કાળા કેશ કે એના ઘોળા થયારે લોલ.
 ગોરમા હું થઈ જોખન વેશ કે તન માર બજેરે લોલ,
 ગોરમા મોઢે આવે લાળ કે નેત્રે નિર કરેરે લોલ.
 ગોરમા હું નવરંગી જેવી કે તન માર બજેરે લોલ.

ગોરમા સેજ બિછાવે પુષ્પ કે તે દેખી ડરેરે લોલ,
 ગોરમા સાસ ઉદ્રસને પીકા કે, પીકે ઉધો સુવેરે લોલ,
 ગોરમા આલુપણુ પહેરે અંગ કે વસ્ત્ર બહુ ભાતનારે લોલ,
 ગોરમા મીઠ્ઠા થયો અવતાર કે અસ્ત્રી જાતનારે લોલ,
 ગોરમા શું આપ્યો અવતાર નામરી નાતનારે લોલ,
 ગોરમા સુખ ન પામી એક કે દુખ બહુ ભાતનારે લોલ,
 ગોરમા જેને જોખન કંઠ કે પુન્ય કીધા હશેરે લોલ,
 ગોરમા મેં કીધાં બહુ પાપ કે હું વૃદ્ધની વહુરે લોલ,
 ગોરમા ગોરીઓન વિત્યો એક કે, અધરણીની રીતનારે લોલ,
 ગોરમા પુરુષ ન દોડો એકકે, પુરી પ્રીતનારે લોલ,
 ગોરમા સ્ત્રીવજ્ર પુંજી સદાય પામું જોખન ઘણીરે લોલ,
 ગોરમા મન માઈં બાકુળ કે, એનું કેમ ગળ્યુંરે લોલ,
 ગોરમા નહાંની સાસુ નણુંદ કે, તો જીવતી રહુંરે લોલ,
 ગોરમા પીયુજ આવે ઘેર કે હું ભમતી ફરેરે લોલ,
 ગોરમા લાવ્યા એકજ વસ્ત્ર કે હું તો શું કરેરે લોલ,
 ગોરમા દુખતાં ઉઘ્યાં ઝાડ કે મુક્યાં પારવારે લોલ,
 ગોરમા હું સંપુર્ણ કુંજ કે મારી જાળવેરે લોલ,
 ગોરમા લોક સાથે કરે હોંશ કે મા મારી વારતીરે લોલ,
 ગોરમા જાણતાં દેતી ફાંસી કે વીખ દેઈ મારતીરે લોલ,
 ગોરમા પીછેજ પોહોડયા બહાર કે જાણે થઈ સતીરે લોલ,
 ગોરમા હવે મરે સત્ય કે જે કરમની ગતીરે લોલ,
 ગોરમા વિનાંતી કરે હું એક કે કરમ તણી પતીરે લોલ,
 ગોરમા કરજોડી લાગુ પાપ કે સમર્થ દેજો પતીરે લોલ,

ગોરમાં વિનતી કરું છું એક કે આજ મુકી આંખજોરે લોલ.
 ગોરમાં સહને દેજો જોકે કે માતા કરણ કરીરે લોલ.
 ગોરમાં કામી દેજો મંચ કે વલ્લભ કહે કરગરીરે લોલ.

બાળલીલાનો ગરબો.

કુંવરને વારોને વ્રજરાણી રેક.

સહુ વ્રજનાર મળીને આવી, શ્રી યશોદાજીને ધામેરે,
 લાડકવાયો પુત્ર કર્યો કયમ વસીએ ગોકુળ ગામ કુંવર ૧
 એક કહે જળ ભરવા જાઉં ત્યારે ધરમાં પેસે ગીરધારીરે,
 માનશે નહિ પણ માંડી કહું તમે. સાંભળોને માત મારી. ૨
 સ્નાયુ સંતાંડ્યું હોય જે મારું તે ક્ષણ શોધી કહાડેરે
 પોહોએ નહિ તો પીઠો માંડીને, તેથી ન પહોંએ તો પાડે. ૩
 ત્યારે માતાજી એમ બોલ્યા તમે ચતુર થઇ કાં ચુકોરે,
 જ્યાં એની દ્રષ્ટી પડે નહી ત્યાં અંધારે વસ્તુ મુકો ૪
 યશોદા શું વિનંતી કહે વાણી મુકી જોયું અંધારા માંહેરે,
 એની શી ચિંત થાય અજવાળું જઈ ઉઠો રહે જ્યાંય, ૫
 કૃષ્ણ માતા એણીપેર બોલ્યા ઘેલી ગોપી શીદ શોએ.
 મહિ માખણ હંચું શીકે મુકો, ત્યાં બાળક નહિ પહોંએ. ૬
 તવ બોલી એક બાળા આવો, હું શીકાની ગત દેખાડું રે.
 જાણા સુતના જુએ પરાક્રમ, થાય અંતરે ટાડું રે. ૭
 લાકડી લઇ ઉખલપર ચઢીને શીકેથી લઇ સહુ ખામરે.
 સખીને આપે તેથી તે વધે તો, માકલડાં પામ, ૮
 માતા કહે એ બળથી ન પહોંએ. એવું ઉંચું તમે બાંધારે

- મહી તણું મુખ વસ્ત્ર બાંધી, સોય દોહડે સાંધો ૯
- હજી તમે લક્ષણ લાડકવાયાનાં ન જાણો માતરે,
ધરમાં ગરીબ એ બારણે બીજને, પિતે તે જાણે વાત. ૧૦
- એક સખીની ખાધે ચઢીને, અતિ ઉંચુ પણુ ચાખેરે,
તેથી ન ફાવે તો દોણી, કરે કાણી, ધાયું તજે સુખ રાખે. ૧૧
- ત્યાં માતાજી કહે બાળકને, હું કંઈ રીતે બોળુંદે,
મહી માખણુ મુકી મજીસમાં, દોને ત્રિયા તમે તાળું. ૧૨
- એક કહે મારી એમ કરે તો થાય છે બમણું જીનરે.
ખાવા ન પામે ત્યારે બીજી દે ગાજો. ભાખે પાત્ર બહુ કાન ૧૩
- કંઈ ન ચાલે તો છોડે વાછરડાં, વેળા વિનો ધવરાવેરે,
સુતા બાળક તે જઈ જગાડે, ચુંડીઓ દેઈ રડાવે. ૧૪
- એવું સુણીને કહે રાણીજી, દમય શીખામણુ બાધરે
મંદીરમાં પેઠા દેખો તો લાવજો એને આંહી, ૧૫
- અરે માત મેં એક દીવસ તો સંતાઈ આવતો હોયેરે.
પેસી સદનમાં ખાવા વળએો એટલે જઈને ઘેરો. ૧૬
- મેં કહ્યું ચોર આજ આબ્યો દાવે, નહી જવા દેઉં મહીશરે,
મરડી મુછ એણે કહ્યું મુજને, હું જઈશ તું જોઈ રહીશ. ૧૭
- કરી કાળા એમ તો મહી લયું મુખ એટલે જઈ મેં ઝાલ્યો,
કર્યો કાગળો મારી આંખમાં. હું ચોળવા રહી એ ચાલ્યો. ૧૮
- એમ કહે મેં ઝાલ્યો તો આજ તો પણુ એ નવ માંડયોદે,
તોડી મુજ. મુકતાફળ માળા હું વીણવા રહી વહાલો નાઠો. ૧૯
- એટલામાં એક અબળા આવી. કહ્યું જુઓ લાવી ઝાલીરે.
છેડા ઉઘાડે તો પુત્ર પોતાનો લજવાણી પડી દાલી ૨૦
- એવે યશોદાજી બોલ્યા. હાવાં સાચા સહુ દોશોદે.

મારો વાલો મારા ઘરમાં પોઢ્યા આવશે જાગીને.	૨૧
એવું કહેતાં પ્રભુ આંગણે આવ્યા નીદ્રામાંથી ઉઠીરે;	
યશોમતિ કહે જુઓ બા મારો બાળક યુવતિ તમે સર્વે જુડી.	૨૨
એમ કટાક્ષ કરી સહુ કામની, સામું શ્રીકૃષ્ણને જોયુંરે,	
લોટ પોટ થઇ ગઈ સહુ લલના, પ્રીતમ મન પરોવ્યું.	૨૩
સામા સામી લોચન મળતાં કરી સમસ્ત્યા છાતીરે,	
સર્વે કહ્યું આવજો મારે મંદીર, મોહને લીધું માની.	૨૪
ગોપી ગોવીંદની ગત ન્યારી, શું જાણે સંસારરે,	
હૈયે હેતને વડે વદનની કાણુ લહે તેનો પાર.	૨૫
શીખે સાંભળે ગાયે ગરબો શ્રીકૃષ્ણ બાળ ચરિત્રરે,	
દોલત પ્રભુ પ્રસન્ન થાયને પાવન થાય પવિત્ર.	૨૬

મુંબઇ સુરતનો ગરબો.

સાઈ સાઈરે સુરત શહેર મુંબઇ અલખેલી	
માંહી માલાજીની મેહેરે, મુંબઇ અલખેલી.	૨૬.
સાત માળાની મેડી ચણાવી, માંહી બેઠાં શેઠાણીરે,	
ચાકર મહેતા નજલે ચાલે, વાણીયાની બધર રાણી.	મું. ૧
મુંબઈ રાણી સહુ ઠકરાણી, ભરે બેડે ન પાણીરે,	
કાપડીયાતો પાણી આણે, પીયે પાણી શેઠાણી.	મું. ૨
મુંબઇમાં કલ્યાં સાંકળાં કંઠલીનો નહી પારરે,	
મુંબઇ શહેરનાં શાહુકારોને દેવાળાની શી વાર.	મું. ૩
સુરતની તો સાડીઓને ઉપર કસખી કારરે,	
મુંબઈ શહેરમાં કાપડીયાને કામ માં દેશો ખોડ.	મું. ૪

મુંબઈ શહેરમાં ઘણી માડીઓ, બગીચોનો નહિ પારે,
સાંજ ફળર સૌ ફરવા નીકળે વાડી લાડી લઈ બહાર.

મું. ૫

મુંબઈનો માર્કેટમાં સુખડીઓ વેચાયરે,
તેથી માહીમનો હલવો સારો સૌ લેવા મન ચલાય.

મું. ૬

મુંબઈમાં તો સરવે સુખ પણ તથા પાંતીનું દુઃખરે,
ભાડું મોઢું બળતણ મોઢું બંદર જવું મુખ્ય.

મું. ૭

મુંબઈના તો પાન બીડામાં સોપારીનો કટકારે,
સાઠ વરસની ધરડી ગાડર તોય ન મુકે લટકો.

મું. ૮

અમદાવાદી હરામજદી ખંભાતી ગોળરીરે,
વડોદરાની વાંકી નારી સુરતની બલિહારી.

મું. ૯

વડોદરાનો અરબો,

ધન ધન વડોદર શહેર રૂપે રંગીન

રૂપે રંગે છેલ્લે જીપીલું અલબેલું અપારરે,

વડોદરાનું વર્ણન કરતાં સુણજો નર ને નાર.

રૂપે ૧

બહાર પરાની વસ્તી બરી શોભાનો નહી પારરે,

વીનવતાંમા વર્ષજ વીતે ખસાં બાર બળર,

રૂપે ૨

આકૃતપર અડાણિયું, ને કામુપુરમાં ગોખાનુંરે,

ફોમટીયા સઉ ફતેપરામાં દેવાળીયાનું ઠેકાણું.

રૂપે ૩

સરશીઆની પાળજ ઉપર, જેડીનો અખાડોરે,

અષ્ટ બૂજ અલબેલી ઉભાં, પાછળ ગોસાઈ વાડો.

રૂપે ૪

સરસ નાથ છે સાગી હોજો, વચડા વાઢી ત્યાંયરે,

અજબ તળાવની પાળે થઈને આલ્મા અધડમાં જમ.

રૂપે ૫

લાલ દરવાજો બંબાખાનું. વાંદરીયો સુરજરે,

મીમાં મહમદની વાડી જાણે ઝળકી રહ્યો સુરજ.	૩૫૦ ૬
હાથીમાં ખાણુને દરવાજે કાંઈ હડીલો હનુમાનરે:	૩૫૦ ૭
સમતળાવની પાળ ઉપર રામેશ્વર ભગવાન.	૩૫૦ ૮
ધાઈયા દરવાજે થઈને સીધ વાયે જવાયરે;	૩૫૦ ૯
અજસમના દરવાજા સામી ચોખંડી કહેવાય.	૩૫૦ ૧૦
મરદાબારીએ થઈને આત્મા કરવા રૂકું કાજરે,	૩૫૦ ૧૧
લકડપીકું મદનઝંપો જોસાઈજી મહારાજ.	૩૫૦ ૧૨
સીધવાયનાં દર્શન કીધાં આવી ઉંચી પોળરે	૩૫૦ ૧૩
ચોરને બેઠા ગરદન મારે બેસાણા ભાગોળ.	૩૫૦ ૧૪
બડું પડું છે બાલાજીનું ડાંડીયું બજારરે,	૩૫૦ ૧૫
સકર કુછને ઝંપે રૂઠો માલ નામ સરદાર.	૩૫૦ ૧૬
આનંદપરામાં આવીશાને રાવપુરાને ઝંપેરે	૩૫૦ ૧૭
દાન દક્ષણા રૂઠી થાએ જણપતરાવ ત્યાં આપે	૩૫૦ ૧૮
હિમી બજારની શોભા સારી આવી ખારી વાવરે	૩૫૦ ૧૯
સન્ધ્યાઈછ છે રંગે રૂકું સુરસાગર તળાવ	૩૫૦ ૨૦
વડી વાડી ઘીના કાંટે નાંજરવાડો વિખ્યાતરે	૩૫૦ ૨૧
આદીતવારે દરશન કીજે બેડી બહુચર માત	૩૫૦ ૨૨
હિમે ચોકે લીમડી બજારે રૂઠી શોભા થાયરે	૩૫૦ ૨૩
મુદંજ વાગે નારી નાચે ઝીણી કંઠે ગાય	૩૫૦ ૨૪
નીળમપડું ભુતડીને ઝંપે ચોકડીયા હનુમાન	૩૫૦ ૨૫
સુરસાગર જોપાટ દરવાજે ત્રણજ ને કમાન	૩૫૦ ૨૬
થહેરની સર્વે રચના દીઠી શોભામો નહી પારરે	૩૫૦ ૨૭
હાથી ઘોડા પાલખીએ ને વાંકડીઆ સવાર	૩૫૦ ૨૮
ચારે દીશામાં ચારે ચાટા વચ્ચે માંડવી ચોકરે	૩૫૦ ૨૯

હિંચા મહેલ મેડીને અટારીને છળં ઝરખાને ગોખ	૩પે૦ ૧૮
માંડવીને કમાન ચોપાશે ચતુર કરો વેપારરે	
કાછીઆ દુકાનો માંડે ઉભી હાથી લાર.	૩પે૦ ૧૯
ચોપાટ જોવા ચારે રસ્તા સરખા સરખી ઓળરે	
પાણીને દરવાજે બેઠાં વાઘ કરે કલોલ.	૩પે૦ ૨૦
રાજે તળાવની સુંદર શોભા જોતામાં મન મોહરે,	
નારી સહિ જળ ભરવા જાયે નૌતમ રચના હોય.	૩પે૦ ૨૧
રામપરે દરવાજો કહીએ દેઈ છે સનમુખરે.	
ખરમેશ્વરનાં દર્શન કરતાં જાય જનમનાં દુઃખ.	૩પે૦ ૨૨
લહેરીપુરાની લહેર સાથી શોભા છે ભરપુરરે,	
સુરસાગર રતનાગર જેવું લાગે બહુ રણપુર.	૩પે૦ ૨૩
ચોથો દરવાજો ચાપાનરી શરશીઆના વાટરે,	
વિસ્તારીને વર્ણન કીધું ચોય પોળનો હાટ.	૩પે૦ ૨૪
નગર નિરખ્યું મન હરખ્યું પ્રભુ થાય પ્રસન્નરે	
નરસીંહજીની પોળમાં નરહરીના દર્શન	૩પે૦ ૨૫
રાજરાજે રણછોડજીને મહાલક્ષ્મી મુજ માતરે	
ગોરધનનાથ બળદેવજી ચાવો પુંડરીનાથ	૩પે૦ ૨૬
બલખતખાનું જનાનખાનું દીવાનખાનું પાસરે	
ધરમ-તણી તો ધ્વજ ફરે છે હિંચા મહેલ અવાસ.	૩પે૦ ૨૭
ધણી કારીગરી કચેરીમાં જાતજાતનાં રંગરે	
નૌતમ નારી નાય કરે છે કોમળ તેના અંગ.	૩પે૦ ૨૮
તરેહવારનું ટકારખાનું ગોવીંદરાવનો મહેલરે	
માયકવાડના મહાલ આગળ શોભા સઘળી સહેલ	૩પે૦ ૨૯
હાદા સાહેબ ને નાના બાવા સાહેબ મહારાજરે.	

મણપતરાવ ધણું જીવજીને, અંડ રહો આ રાજ	૩૫૦ ૩૦
લાડ થોડા શીગોડ નાગર, દશા વીશા વણીકરે;	
સોની સાળવી સુતાર છીપા, દરજી ઠીકા ઠીક,	૩૫૦ ૩૧
પુના સતારા મુંબઇ જોયું, પુર્વ પશ્ચિમ દેશરે;	
ઉતરતાં ઉદેપુર જોયું, પૃથ્વીના નરેશ.	૩૫૦ ૩૨
શુદીકોટા દીકું દીલ્હી ને દીઠો ગઢ ગીરનારરે;	
સુરતને અમદાવાદ જોયું કઠણ કિલ્લો ધાર.	૩૫૦ ૩૩
બલીહારી હું વડોદરાને, ધન ધન નરને નારરે;	
વીર ક્ષેત્ર જેને જોયું નહી, તેનો એજે ગયો અવતાર.	૩૫૦ ૩૪
વાંકી નારી વડોદરાની મહારાજને રંકરે;	
મૃગનેણીને વરણાગીથી, વળાઓ આડો આંક,	૩૫૦ ૩૫
શહુકારોની દુકાનો બારે ધરમ તણો અવતારરે;	
પ્રુશાલચંદને સામળ બહેચર, લલુભાઇ શાહુકાર.	૩૫૦ ૩૬
રતનજી કાનદાસ કહીએ, બાંધી પુનની પાળરે,	
હરિભક્તિનો મહિમા મોટો, બીજા ભાવ મોરાલ.	૩૫૦ ૩૭
રંગીલા જે ગરબો ગાશે રંગીલા નર નારરે.	
રંગીલી તો લહાણીઓ લાવે રંગભેર શોભા થાય.	૩૫૦ ૩૮
સંવત ઓગણીસ પાંચમાં તે સતરસે સ્તિરે,	
નવરાત્રીમાં વરણ કીધું, વડોદરં જે શહેર.	૩૫૦ ૩૯
સહુ કોઇને કહું વિનંતી, કોઇમાં દેશો ખોડરે,	
વડોદરાની રક્ષા કરજા રેવા ને રણુછોડ.	૩૫૦ ૪૦
ભગવત વાણી સાચી જાણી, મનમાં આણી ભાવરે,	
વડોદરાનો ગરબો ગાંતો. સહુ જન સુખીયા થાય.	૩૫૦ ૪૧
મીરાંબજ બાની મન ગમતી કરે, ધણા શોખી જનરે,	
મસ્તુઆગનો અંગલો જાણે ધંદાસન.	૩૫૦ ૪૨

ભાગ ૬ ઠા

મહાકાળીનો ગરબો.

મા તુ પાવાની પટરાણી કે કાળી કાળકારે લોલ
મા તારે કુંગરે ચઢવું તે અતિ ઘણું દોલણુરે લોલ
મા તારી પ્રદક્ષણ કરવી કે વરણુન શું કરેરે લોલ
વિશ્વાસે તપ કરવા બેઠા કે ક્રેવળ મુની થયારે લોલ
આવું રૂકું ચઉટું ચાંપાનેર કે, ચઉદ મળ્યારે લોલ
ત્યાં કાંઈ ગાતાતા ગરબા કે માળ આવીયારે લોલ
રાયે છેડલો સાલો હાથ કે માળ પ્રસન્ન થયારે લોલ
માઝ માઝ ઘોડાની ઘોડાર કે હાથી ઝુલતારે લોલ
માઝ માઝ કુશળ ક્ષેમ કે જંજળ અતી ઘણીરે લોલ
માગ માગ ગુજરાત સરખી ગાંદકે બદર બેસણીરે લોલ
માગ માગ નવેખંડના રાજ્ય કે ચાંદો સુખ તપેરે લોલ
રાજજીએ ખોદાવ્યું તળાવ કે પાણી નવ નિસયુરે લોલ
મુગલે ખોદાવ્યું તળાવ કે જલ્લી દુધ ભયુરે લોલ
માળનો આવો છે મહિમાય કે કદિ નવ કહી શકેરે લોલ
માગ માગ એટલું વરદાન કે મારે મોહોલ ઝંધારીએરે લોલ
ફટ ફટ પાવાના રાજન કે, એ શું માગીયુરે લોલ,
આજથી છડેને છ માસે કે મુળ તાર જશેરે લોલ,
એમ કહી માતા થયાં અલોપ કે પાવે હાથ ધસી રહ્યારે લોલ
મુગલે ચઢાવી છે ફોજ કે પાવાગઢ ઘેરીયારે લોલ
દરવાજે ઉભા દરવાન કે કામને પુછ્યુરે લોલ

બહુચરણનો ગરબો.

બળદારી બહુચર માત જોવાને જમ્યે,
જોવા જમ્યે સુખીઆ થમ્યે, આરાસુરમાં રહીએરે.

- આપ આપણા મનની વિનતી જઈ બહુચરને કહીએ   જોવા. ૧
 આરાસુરમાં અંબા બીરાજે, પાવાગઢ મહાકાળીરે
 દક્ષિણમાં તુલજા ભવાની, ચુંવાળમાં બહુચર બાળી   જોવા. ૨
 માને પાળે હવન થાય ને ચીર ચુંદડી હોમાયરે
 બ્રાહ્મણ બેઠા વેદ બણે છે, માનુની મંગળ ગાય.   જોવા. ૩
 માને પાયે જે કોષ આવે તેની પુરે આશરે
 કરજોડી જન વધુલ કહે મા હું તારો દાસ,   જોવા. ૪

રેલવે ગાડીનો ગરબો.

- ગાડી આવી ગુજરાત અગન ફેરી ગાડી આવી.
 ગાડી આવી હિંદુસ્તાન અગન ફેરી ગાડીરે આવી,
 પાણી છાંટે હામેઠામ, છાંટતાં તો ચાળા કરે છે;
 દીવા બળે સારી રાત સીપાઈઓ તો ચોકી કરે છે,
 સાખી—સરસ્વતી સ્વામીને વીનવું ગણપત લાગુ પામ;
 ટોપીવાળા તારા રાજમાં, તારું કાકરીયું ફેરી બંધાય.
 અગન ફેરી ગાડીરે આવી.   ૨
 ગાડી તારાં બેસણાં, ઈંદ્ર તણા વૈભાન
 આંકડે આંકડો મેળવ્યો, તેનો ધડનારો ચતુર સુળણ,
 અગન ફેરી ગાડીરે આવી.   ૩
 ગાડી આવી ધંટ વાગીઆ ટીકીટ કરાવા જાય,
 ધડી એકનો વિલંબ પડે, તે તો ટીકીટ વિના અથડાય.
 અગન ફેરી ગાડીરે આવી.   ૪
 સ્ટેશન આવે ધણાં બરફી પેઠાં વેચાય,
 મોટા ધરની શેઠાણીઓ તે તો ગાડીમાં બેસી ખાય.
 અગન ફેરી ગાડીરે આવી.   ૫

રટેશનો હિંચા ધણા દુર થકી દેખાય,
બાગ વચ્ચે એક બંગલો તેની શોભાનો નહીં પાર.

અગન કરી ખાડીરે આવી. ૬

આમદાવાદની દીકરી મુંબઈ તેનું મોસાળ;
સુરત તેનું સાસરું તેનો સેજ સદેશો જામ અગન કરી ખાડીરે આવી, ૭

અમદાવાદનું વર્ણન.

લાવ લાવ સખી એક કાગળ લખીએ હરીનેરે—એ રાગ.

અમદાવાદ નામે આજ શહેર છે સાંરે;
રાજ્ય અંગ્રેજ કેરું રાજ્ય પ્રજાને પ્યારે. ૧

ચઢિટા વચ્ચે માણેકચોક શોભા છે બારીરે;
વસે લક્ષ્મણ બહુ લોક વડા વેપારીરે. ૨

નદી સાબરમતી વહે નીર, શહેર સમીપરે;
દેવતાઓનાં તેને તીર દેવળ દીપરે. ૩

એવી જુગતી જોતાં અનેક મન લાગે મીઠુંરે;
પણ અચરત મોટું એક, દ્રષ્ટીએ દીકુંરે. ૪

તીથી તેરશ પેહેલે પક્ષ; અસાડી આવેરે,
ત્યારે ગોર પુખ્તનો લક્ષ છોડીઓ લાવેરે. ૫

દીન પાંચ લગી એક અંન મોળું જન્મે છે રે,
મોટો હર્ષ ધરીને રોજ રમે છેરે. ૬

પુજે વાવી જવારા ઘેર ગોર રીઝાવારે,
જાએ પ્રીતે મળી સહુ પેર નદીએ નાહવારે. ૭

અન્યો અન્ય કરે ઉદપાત, નદારું બકેછેરે,
મધ ગોર પુખ્તની વાત છાકી હકેછેરે. ૮

જેવી હોય હોળીની ઘેર એથી અતીસેરે;

બોલે ભડવાની પુત્રીએ પેર, દુષ્ટતા દીશેર.	૯
તેના માત પીતાને બાત, પુરા હશે પાછરે,	
બ્યારે સાંભળતા હશે વાત, થતા હશે રાછરે.	૧૦
ભાઈ સાહેબ આવી વાત, દેખે એવી રીતેર.	
તેની માતા પિતાની જાત પુછેછે પ્રીતેર.	૧૧
તારે કેવી વધે છે લાજ, મજે શાળાશીરે,	
એવા. નીરલજ લોકો આજ સહેરના વાશીરે.	૧૨
હર વિનતી સમાચાર, શ્રવણે ધરજોરે,	
તેના નામ લખી સરવ પત્ર, જાહેર કરજોરે.	૧૩
ધણી નીંદ્રા લખજો શ્લોક, દેખાડજો નીતીરે,	
જેથી લાજ પામે તે લોક, તજે તે રીતીરે.	૧૪
હવે કહું છું જોડીને હાથ, વીવેકીને ગમવારે,	
એટી નિર્લાજ છોડીઓ સાથ, ન જાવું રમવારે.	૧૫
લઘ જોર પુજનું નામ, કામ એ કરવુંરે,	
મોટું પાપ હરે એ કામ દીવમાં ડરવુંરે.	૧૬
ધરી મોટા હરખ મનમાંહી વ્રત દીન જેદીરે,	
પણ કુટવાં રોવાનું કાંઈ ન કરવું તેદીરે.	૧૭
છોટાપણમાં પડે જે દેવ દગે નહી ટાળારે,	
માટે નીણી શીખો તતખેવ, બોલો સંભાળારે.	૧૮
હરી પુરીએ નહી કો કામ શાહેદી જુડીરે,	
લઘએ પરમેશ્વરનું નામ પ્રમાતે ઉડીરે,	૧૯
પતી માતા પીતાની સેવ; કંડો કીજેરે,	
જેથી દલપતરામનો દેવ દીવમાં રીઝેરે.	૨૦

ભાગ ૭ મો.

(બજરંગી હનુમાનનો ગરબો)

અંજનીનો જાયો હનુમાનરે સમરં બજરંગી
એને ચઢે છે તેલ સીંદુરે સમરં બજરંગી
મારા રામ તણા રખવાળરે સમરં બજરંગી

સખી.

શનીવારે કરં તમારી સ્થાપના, ને બોમે કર બોવન
કપુરે ઉતારી તમારી આરતીરે, એવા સકળ સ્વરૂપ હનુમાનરે સં ૧
માતાજીના વચન સાંભળીને, આપના પાળવા બોલ
અન્નેધાનું રાજ મુકી રામ લક્ષ્મણરે ભોગવીયા વનવાસરે. ૨
રામે રથ જોડીયાને, સીતાને લીધા સાથ
વનના વલકત પહેરીયાને સાથે ચાલ્યા છે લક્ષ્મણ વીરરે. ૩
વનમાં જઈ મઠી કરીને, ત્યાં પુર્યો છે વાસ
લક્ષ્મણ સરખા બંધવા નહી મળેરે, તમને ફળનું લાવી
આપનાર કોણરે સં ૪
રામ ઘોડે તલાવડીને લક્ષ્મણ બાંધે પાળ
સોના કરે ઘડુલેરે સીતા ડમરોને મોગરો પાય રે સં ૫
સીતાની વાઝીમાં ડમરોને મૃગલા ચરીચરી જાય
કાલે મરાવું પેત્રા મૃગનેરે, મારાં કાચા તે વનફળ ખાયરે સં ૬
મૃગને મારી કારમોને તેની પડાવું છાલ
તેનો સીવડાવું કંચવોરે, હું તો હીડુ ચમકતી ચાલરે સં ૭

- મરીચી મૃગ ધર્મ આવીયોરેને, રાણીને લાગી રાડ; સં ૮
- હો મારા રામજીરે, કંઠ કાંચવડી સીવડાવોરે,
- સુતર ભરેલો કંચવોરે ચામડાની શી રાડ,
- આપણા સ્વાસ્થ્યને કારણે પેલા પશુના શીઠ લેવા પ્રાણુરે સં ૯
- સીતા કહે નહીં પીયરીએ ને, નહીં માને મોશાળ;
- નથી મારે કંચ કલામરને મારા મનની કાણુ પુરે આશરે, સં ૧૦
- ભાથામાંથી બાણુ કાઢી અને રામજીએ લીધાં હાથ;
- મૃગ મારવા રામ સંચર્યોરે, મુકી સીતાને લક્ષમણુ સાથરે સં ૧૧
- પહેલું બાણુ રામે સાંજ્યુંને, વાગ્યું મૃગને શરીર;
- મૃગ મરતાં પોકારીઓ, ધાળે ધાળે લક્ષમણુ વીરે. સં ૧૨
- સીતા કહે તમે સાંભળોને, બોલાવે તમ વીર;
- લક્ષમણુ કહે બોલી વાત છેરે, કંઠ કપટ જેવી વાતરે. સં ૧૩
- કપટ છે તમ દીવડા વિશે હું સમજી આ વાર;
- બીડ પડી બંધવને વન વિશેરે તમે બેઠા કરો વીચારે, સં ૧૪
- કુદ્રથી મુજ પર તમ તણીને તેમાં નહીં સંદેહ
- જાણ્યા તમને લક્ષમણુ દીયરોરે; જાણ્યાં પાપ તણાં આજરે સં ૧૫
- સીતાના વચન વાગ્યાં રૂદે વિશેને લક્ષમણુને ચઢી રીસ.
- વાહીને ફરતી ચોકી મુકીનેરે, ચાલ્યા ત્યાંથી તે તો દીસરે. સં ૧૬
- ધુપ પડે ધરતી તપેરે, જોગી હિભા બહાર;
- સત્ય પાળવાના કારણે, ભીક્ષા આપો રામ કેરી નારે, સં ૧૭
- આપવી હોય તો આપો મનેરે નીકર મુખે કો નામ;
- વાર થાય મને ધણી મારો સંઘ કદાર નાથ જામરે. સં ૧૮
- હૈંમી મેઢી આકાશમાંને નીચા સરોવર ધાટ;
- સીતાને રાવણુ હરી ગયોરે, પછી મઢીમાં ઉડે છે કાગરે સં ૧૯

રાવણુ જોઇ સીતા સતી, કરતાં ઘણો વીલાપ,
 ન કહેવાનાં વચન લક્ષ્મણુને કહારે લીધું પાપ માથે અમાપરે સં ૨૦
 સત્ય વચની સત્ય બાંધવા ને, સત્ય ચાલન હાર;
 આગળ બુદ્ધી મારી પોહચી નહીરે, ઘણા કર્યા તીરસ્કારરે. સં ૨૧
 નીચ બુદ્ધી સ્ત્રી જાતનીરે, નહી મનમાં કાંઈ વીચાર;
 પોતાના સ્વારથને કારણેરે કરે પુરુષ ખુવારે, સં ૨૨
 મૃગ મારી રામ આવીઆને આડો ઉતર્યો સાપ;
 આ મારા બાંધવા આજે વિપ્રીત દીસે કાજરે, સં ૨૩
 ધનુષ્ય મેલ્યા હુંકડાને બાણુ મેલ્યાં બહાર;
 આ મારા સગુણ બાંધવારે, સકુળની નારરે. સં ૨૪
 મેં જાણ્યું લક્ષ્મણુ સુલક્ષણુને સારા કરશે કામ;
 ના માર્યા વનમાં મૃગહારે, નવ રાખી સકુળની નારરે. સં ૨૫
 કુવા ઢાંકણુ ઢાંકણુરે, ખેતર ઢાંકણુ વાડ;
 બાપનું ઢાંકણુ ખેટડોરે, ધરનું ઢાંકણુ નારરે. સં ૨૬
 રામ રૂવેરે લક્ષ્મણુ રીઝવેને. ના રોસો મારા વીર;
 બીજી પરણાવશું સુંદરીરે તેનું ધરાવશું સીતા નામરે, સં ૨૭
 જળ જળ કમળ ના નીપજે, વન વન ચંદન ન હોય;
 સતી સીતા એક છેરે, એવી ઘેર ઘેર સીતા ના હોયરે. સં ૨૮
 રામ રૂવે લક્ષ્મણુ રૂવે રૂવે પંખી જન;
 ના રૂવે હનુમાન એકલારે, એમને સીતા લાવ્યાની ઘણી હામરે સં ૨૯
 રામે બીડાં આપીયાંને, હનુમાને લીધાં હાથ;
 આજા આપો તો ઉઠીયેરે તેડી આવું સીતા માતરે. સં ૩૦
 ત્યાંથી હનુમાન ઉપડીયાને, પડયા લંકાની માંચ;
 જોયાં ચોરાશી ચઢિદાંને જોયા બાવન બજારરે. સં ૩૧

- જોઈ રાવણની રાણીઓને જોયા રાવણના મહેલ,
જોઈ રાવણની મેડીયોરે, પછી દીઠાં છે સીતા માયરે. સં ૩૨
- વાડીમાં જઈ વનફળ લાવતાને. તેનો કરતા આહાર,
લીલી વાડી સુકી કરીરે પછી દીઠાં સીતા માયરે. સં ૩૩
- ક્યાંથી તમે અહીં આવીયાને, શું છે તમારું નામ,
કાણે તમને મોકલ્યારે અહીં શું છે તમારે કામરે. સં ૩૪
- રામે અમને મોકલ્યાને, હનુમાન મારું નામ,
પંચવટીથી અમે આવીયારે મારે શોધ લેવાનું કામરે. સં ૩૫
- આગળ દરીયો જળ ભરીયોને ત્યાં રાક્ષસનો ભય,
શી રીતે તમે આવીયારે, શાથી પહોંચી તમારી હામરે. સં ૩૬
- સાત સમુદર સુકા કરને રાક્ષસનો વાળુ કેર;
આગા હોયતો ઉડીયેરે લઈ જવું માતાજી ઘેરે. સં ૩૭
- વાડી સઘળી ઊંડ કરીને લગાડી લંકામાં લહાય,
અક્ષ યાદી કુંવર મારીયારે, વરતાવ્યો લંકામાં ત્રાસરે. સં ૩૮
- ત્યાંથી હનુમાન ઉડીઆને આવ્યા રામજી પાસ,
રામને સમાચાર આપીયારે કુશળ છે સીતા માયરે. સં ૩૯
- ત્યાં રામ ચાલીયાને આવ્યા લંકા માંય;
પથર કરી પાળ બાંધીને સેન ઉતાર્યું પેલી પારરે. સં ૪૦
- લંકાગઢ રામ પહોંચીયાને રાવણને થઈ છે જાણ;
ઈંદ્રજીત યુધ્ધે ચઢ્યોરે ત્યાં લક્ષ્મણને મુરજા થાયરે. સં ૪૧
- કડવી હોળે લીંબડીને શીતળ હોળે જાંય,
બંધવ હોય બોલકારે, પણ અંતે સહાય પોતાની બાંયરે; સં ૪૨
- સુખમાં સાંભળે સુંદરીને દુઃખમાં સાંભરે રામ,
વનમાં સાંભળે બંધવોરે મારી લાંગી જમણા હાથની બાંહરે. સં ૪૩

નવ મહીના ઉદરમાં રાખીયાને નવ જાણી માની વાત,
 બાળ પણમાં જેની મા મરેરે, તેને ચો દીશાના વાયરે, સં ૪૪
 દુઃખના બેલી બંધવાને માડી જ્યા વીર;
 તેની તોલે કોઇ ન હોયરે, એ તો સુખ દુઃખમાં સાથરે. સં ૪૫

સાવણી.

અજોધા નગરીથી ચાલવું તેની ચાલ દો જન બાપરે
 એકતો મારી જોડ ખંડીત થાય, એ દીન દોહલા કેમ જાય;
 લક્ષમણ જાગ્યને હો જીરે બંધવ બોલને એક વાર. લં ૪૬
 માય વીના સુની બેટડીને, બાઈ વીના સુની બેનરે.
 એવો ગોળ મોજો કંસાર, તેનો સુનો સંસાર. લં ૪૭
 આવ્યાતા ત્રણ જણને જમથું એકા એકરે,
 માતા તે મારી પુછશે ત્યારે શો ઉતર દમથ. લં ૪૮
 ચઉદ વરસ વન વિશે રહ્યા નવ જાણી સુખની વાતરે;
 અતે મને દગો કરીને તમે ચાલ્યા ગયા મુજ બ્રાત. લં ૪૯
 અમચરીય વૃત તમે પાળાયુંને તજી નિંદાને આહારરે,
 રાત દીવસ ચોકી કરી હમ તણી રહી ધર બહાર. લં ૫૦
 પુત્ર વિના પરિવાર સુનો સ્ત્રી વિના ધરબાર;
 બંધુ વિના બેલ નહી કોઈની મિત્ર વિના શો વીચાર. લં ૫૧
 ભરત શતરૂધન મને પુછસે ક્યાં ગયો લક્ષમણ બાપરે;
 આવી વાત તમારી સાંભળાને રોશે સુમીત્રા માપરે. લં ૫૨
 ઉઠો બંધવ વાર થાય છે, મારવો રાવણ રાયરે;
 પછી જમ્યે અવધપુર વીશે, સાથે લઇ સીતાય. લં ૫૩
 રામના વિલાપ જોઈ તે રૂવે સેના તમામ;

ધનવંતર વધલ હિમાય શોધીનેરે કીધી હનુમાનને આગારે સં ૫૪
 હનુમંત હીમત ધરીને દ્રોણાયલ લેવા જાય;
 પલક એકમાં પાછા આવીયારે, વળા લક્ષ્મણની મુર્છાયરે. સં ૫૫
 કુંભ કણ્ઠ ઇંદ્રજીતને માર્યા. બળીયા કુમાર;
 જમાઈ મરાયા સધળા રાવણનારે. પછી રાય કરે વીચારે. સં ૫૬
 અહી મહી મીત્ર પોતા તણાને તેડાવ્યો રાવણે સાર
 રામ લક્ષ્મણને ચોરી ગયારે, મહીકાવતી નીરધારે. સં ૫૭
 પ્રભાતે સોધ કીધી સેનામાંને. નવ દીઠા લક્ષ્મણને રામ;
 શેન્યા રોવા લાગી બધી રામનીરે, રોવા લાગ્યા અષ્ટ પ્રધાનરે. સં ૫૮
 હનુમાને પગલાં કહાડીયાંને આવ્યા સમુદર તીર;
 મકધ્વજને ત્યાં બાંધીઐરે એતે ગયા છે પેલી પારે સં ૫૯
 દેવી દેરામા પેસીને ત્યાં ગયા તતખેવ;
 રામ લક્ષ્મણ ત્યાં આવ્યારે એમને કીધી છે હનુમંતે સેવરે. સં ૬૦
 અહીરાવણનું મોત સાધીને તેને પણ માર્યો ઠાર;
 તેની રાણીને વરદાન આપીયારે પછી આવ્યા લંકા મોઝારે. સં ૬૧
 લંકામાં યુદ્ધ કરીને છેદ્યા રાવણનાં શીશ,
 અસુરનો અંત આવીયારે પછી હરખ પામ્યા જીગદીશ્વરે. સં ૬૨
 રાણી કીધી મદોદરીને, આપ્યું વિભીષણને રાજ.
 સીતા લઇ રાસ સંચયારે અજેખ્યા મોઝારે. સં ૬૩
 માતાએ મોતીડે વધાવીયાને હાડે હરખ ન માય,
 મોતી કેરા ચોક પુરીઆરે, લીલા નૌતમ ત્યાં ચામરે. સં ૬૪
 છોંડાવી અધરમ નગર તણીને, ટાળ્યાં પ્રજનાં દુઃખ,
 લાડ પાળ્યાં માતા તણુરે લવલેશ રાખી નવ ભુલરે. સં ૬૫
 રૂડો ગરડો બજરંગી તણોને, વાંચો નીત્ય નરનાર;

હનુમંત કેરા પ્રતાપથીરે, છોટો કહે ઉતરો લવપારે; સં ૬૬
(આ ગરબો અધુરો હોવાથી મેં પુરો કર્યો છે.)

સાત વાર

આદીતે આનંદ સમયર કહું છું રે.
માઈ ગીરધર શું ધરવાસ વ્રજમાં રહુંછુંરે;
સોમે પામ્યા સુખ શીવજી કૃણાઆરે,
આ નંદજીનો લાલ મુજને મળીયારે.
આ મંગળે મને હેત હરીશું લાગ્યુંરે,
આ હૃદયકમળનું બાણ હમએ વાગ્યુંરે.
આ સુખ આવ્યો સુખ જોવા જઈએરે.
આ છાની કરીએ ગુજ વહાલી થઈએરે,
આ ધરપતિ ગુણ પ્રતાપ સુખ છે સહુનેરે,
આ અતિ ધણો આનંદ રાધા વહુનેરે.
શુકરના સરવ બોલ સડેને ગમતારે
આ લેતા તાળી હાલ રજની રમતારે.
આ શ્વનિવારે સંદેશો હરીરે કહાવ્યોરે;
આ જોગ બન્યો છે આજ રમવા આવોરે.
સાત વાર જે ગાય નરને નારીરે.
તેનો વધકુંઠ વાસજ થાય દે મોરારીરે.

આઠ વાર

[કારતકે કાળજીને દીજ્યું એ રગ]

આદીતે સકળ કળા તારી. જાણુરે હુતો વદન કમળ વારી
ત્રીકમળ હું તો છું તારી આવોને ઘેર જસોમતીના જાયા.

- મને લાગી તારી માયા, આવોને ૨૬
 સોમે તો શોમે સોહાગી, મને તો તારી લેહે લાગી
 કટારી કાળજે વાગી.
- મંગળે તો મન વીચાર કરીએ, ધીરજ તો કંઈ પેરે ધરીએ
 દીવસ રાત રોઈ રોઈને મરીએ. આવોને ૦ ૨
- મંગળે મન વીચાર કરીએ, ધીરજ તો કંઈ પેરે ધરીએ
 દીવસ રાત રોઈ રોઈને મરીએ. આવોને ૦ ૩
- શુધે તો શુદ્ધિ વિચારે, દુખરે માઈ દીક્ષ મધે ધારે;
 મુને તો વિરહજ્વિમાં શીદ બાળે. આવોને ૦ ૪
- ગુરુવારે ગુણ ગાવા તારા, અવગુણ શા છે હમારા
 આંખે વહે આંસુની ધારા. આવોને ૦ ૫
- શુકરે શું કહીએ હેલી નમેરા છો નાથ ગયા મેલી
 હવે માઈ થશે કોણ બેલી. આવોને ૦ ૬
- શ્વનીવારે શામળીઓ આવ્યા, થાળ બરીને મોતીડે વધાવ્યા;
 ગોપીના સુખસાગર કાવ્યા. આવોને ૦ ૭
- સ્મૃત વાર સમજને ગાશે, તેનાં સહુ દુઃખ દારિદ્ર જાશે,
 કવી કહે સુખ સંપત થાશે. આવોને ૦ ૮

પંદર તીથીઓ.

- પડવે આવી પકડો મારી બાંધરે છોગાળા—એ રાહ
 પડવે પ્રિતમ પ્રિત તજ કેમ ચાલ્યારે, ગીરધારી;
 માનીતી કુબળને મેહોલે માહાલ્યારે; ગીરધારી. ૧
- બીજે બંસિવટમાં વાટચો બેતીરે, ગીરધારી.
 કોઈ મળે મથુરાં વાટ પુછી સેતીરે, ગીરધારી. ૨
- ત્રીજે ત્રીકમ તન મારાં તરફડતોરે, ગીરધારી.

- ગેકુળાયામાં ઘેલાં ઘેલાં કરતાંરે, હો ગીરધારી. ૩
- ચોથે ચતુરજીજી શરણે રાખોરે, ગીરધારી
- હરી સુખ દુઃખ કરી વાત અમથું ભાખોરે હો ગીરધારી, ૪
- પાંચમે પુરુષોત્તમ કેમ વીસારીએ ગીરધારી
- પ્રીત કરી કેમ વૃજની નારીરે, હો ગીરધારી. ૫
- છઠીને દીન છોમાળો જો આવેરે, ગીરધારી
- વાંસદીના શબ્દે વન ખેલાંવેરે, હો ગીરધારી. ૬
- સાતમે શામળાઆ વીણુ નવ ગમતુરે, ગીરધારી,
- રહે મનકું માંડ ગીરધર પાછળ ભમતુરે, હો ગીરધારી. ૭
- આઠમે અલખેલા અંતરજીમીરે ગીરધારી
- થો દાશીને સંગાય ગરડાગામીરે, હો ગીરધારી. ૮
- નામે નહિતમ ખેલ કરે જીજ્ઞાસીરે ગીરધારી
- ન ગોઠે ગોઠે ગોવિંદ ખેલ રહું ઉદાસીરે, હો ગીરધારી. ૯
- દશરતને દીન સરવ સજે શણુગારે ગીરધારી
- પણુ હરી વિણુ લાગે આંખ તણુ અંગારારેહો ગીરધારી. ૧૦
- એકાદસીએ ઓછવ તે નવ ગમતારે, ગીરધારી
- અલખેલા કામાગ્નિ રહે છે દમતારે હો ગીરધારી. ૧૧
- બારસે બહુ વિધથી ખેલે બાળારે, ગીરધારી
- શા કારણે મુકી ગયા મને ગોવાળારે હો ગીરધારી. ૧૨
- તરફે આ તનકુ ફરકી જાયરે. ગીરધારી
- મોહન વીના તો મંદીર ખાવા ધાયરે. હો ગીરધારી. ૧૩
- ચઉદશે ચીતમાં ગઈ છું મુકારે હો ગીરધારી,
- માતા પીતાની લગ્ન્યા મેં તો મુકારે હો ગીરધારી, ૧૪
- પુનમે દીન પુરણુ પ્રગટે ચંદરે. ગીરધારી.

શ્રામળીઆ વિષુ કંઈ આકંદરે, હો ગીરધારી.	૧૫
આ પંજર તિથી હરિ બિયોગ દુઃખની ગાશેરે, ગીરધારી.	
ધોવર્ધનનો સ્લામી પરશન થાશેરે, હો ગીરધારી.	૧૬

પંદર તીથીઓ.

પડવાની પશુ પ્રીત મતમત સુલીરે, મારા હરોવીના એક વાત સર્વે સુનીરે.	૧
બીજે બાજે વેશ રહી છું બાળારે, આ ધરમાં કેમ રહેવાય વાજે તાળારે.	૨
ત્રીજે ત્રીભોવનરાય મંદીર પધારોરે, હરી આવોરે આપણે ઘેર હેત વધારોરે	૩
ચોથે ચંચળ નાર ચતુરાં ચાલેરે, પેલો ડાકાર કેરો વધદિ દુઃખડા ટાળેરે.	૪
પાંચમના પડદા હરી શું રાખ્યારે, મારે પ્રેમ રસ પીવા કાળ હરીરસ ચાખ્યારે	૫
છઠીના લખીઆ લેખ તે કેમ ટળશેરે, મારે પેલા ભવની પ્રીત આવી મળશેરે.	૬
સાતમના સંતાપ હરી શું અમનેરે, આ શું કહીએ મહારાજ લાજ નહીં તમનેરે	૭
આઠમે ઝોછવ થાય હરી હોય હેલીરે, મારે સોળ ગોપીઓનો સાથ રમવા ઘેલીરે,	૮
નોમે નમેરા નાથ નમણા ન થઈમેરે ગોકુળાંત્રું મેલી નાથ મયુરાં ન જઈએરે	૯

દશમે દીનેરાત દેહી મારી દાળેરે	
ધેર નાવલીઓ રીસાય તે ક્રમ છાળેરે,	૧૦
એકા દશીના વ્રત મારે કરવુંરે	
શ્રી જુમનાજીમાં સ્નાન કરી મારે તરવુંને,	૧૧
દ્વાદશીનેરે દન દરશન દેળેરે.	
માર શામળીઆ ભગવાન સન્મુખ રહેળેરે	૧૨
તેરસના તો કંઠ અમારા ટુટ્યારે	
આ હરીહરી કરતાં હોઠ અમારા સુકાયરે	૧૩
ચઉંદશે ના ચતુર નર શું આવ્યારે.	
ધેર રાધા સરખી નાર શું રીસાયરે.	૧૪
પુનમે પંદર તીથો પુરી કહાવેરે,	
મુને સેજલડીએ સુતાં નિદ્રા ન આવેરે.	૧૫

પંદર તિથિઓ

હરી હઠ મેલને રાધે મેરી સંગ બોલને રાધે,	
અબોલા બોલને રાધે બુધટડા બોલદે રાધે;	
કલ્યા મેરા માનને રાધે.	૨૬.
પડવે મોરી સાહેલડી, પિયુજી વાડીયે જાય;	
પિયુજી લાવે દાડમ, ગોરી છોલેને પીયુજી ખાય,	
હરી હઠ મેલને રાધે.	૧
બીજે મોરી સાહેલડી. બાળો ઊગ્યો ચંદ	
દાડમ કેરે દંતડે ગોરી આ શો માંડયો છે દંદ	
હરી હઠ મેલને રાધે.	૨
ત્રીજે મોરી સાહેલડી તરીઆજ વારોવાર	

આ શું ભુલી સુંદરી, ભુલી કંકુને કાળજી સાર
હરી હઠ મેલને રાધે

૩

ચોથે ચક્ર મકતી મેં સુણી જોખન બાળે વેષ
ભરજોખનમાં એકલી જોના પીયુ ગયા પરદેશ.
હરી હઠ મેલને રાધે.

૪

પાંચમે મોરી સાહેલડી. પંચ પલંગ કંથ દુર.
ભરજોખનમાં એકલી માઈં જોખ જાય ભરપુર

હરી હઠ મેલને રાધે,

૫

છઠે મોરી સાહેલડી, જોજો જતા આરોગ્યાર
પરદેસી રાજ પધારશો. આપણે બેશીશું હારોહાર.
હરી હઠ મેલને રાધે.

૬

સાતમે મોરી સાહેલડી, સાથેજ કીધો રનેહ,
ચોમાસાની રત ચીકણી, ગ્રીણા ઝરમર વરશે મેહ
હરી હઠ મેલને રાધે.

૭

આઠમે મોરી સાહેલડી આઠજ નેડા નેડ,
પરદેસી રાજ પધારશે, આપણે બેશીશું મોડા મોડ
હરી હઠ મેલને રાધે.

૮

નોમે મોરી સાહેલડી, નવલાં પહેઈં ચીર
દીપક લઈ મેઢીયે ચકું મારે નમણે વધુટયાં નીર,
હરી હઠ મેલને રાધે.

દશમે મોરી સાહેલડી, દશરા પુજવા જાય,
પુજ્યા તે નર પામીયા, તેને મલ્યા પુષ્પોત્તમરાય.
હરી હઠ મેલને રાધે.

૧૦

અગીઆરશે મોરી સાહેલડી, મેં કીધો શીવરાત

- પરોઢીએ ઉઠી પારણા કઈં મને કળ્ણુ જોવાની ઘણી ખાંત
હરી હઠ મેલને રાધે ૧૧
- આરસે મોરી સાહેલડી, આરજ બાંબ્યા બંધ
કરનારા નર કહી ગયા. એ તો કદીએ ન છુટે બંધ
હરી હઠ મેલને રાધે. ૧૨
- તેરશે મોરી સાહેલડી વાદળ વખા રંગ,
ઝોસડની મુળી એક છે, મને ડસીયા કરણુ બોરંગ.
હરી હઠ મેલને રાધે. ૧૩
- ચઢિદશે મોરી સાહેલડી પાસા લીધા હાથ,
મેં જાણ્યું પડશે પાધરા, એ તો પડ્યા છે બારે વાટ,
હરી હઠ મેલને રાધે. ૧૪
- પુનમે મોરી સાહેલડી પુરીજ કરજો આશ;
મેં જાણ્યું હરી આવશે હવે થઈ બેઠી છું નીરાશ,
હરી હઠ મેલને રાધે. ૧૫

પંદર તિથિઓ.

- સખી પડવે તે પથે ચાલ્યારે મહાવનના તે મારગ ઝાલ્યારે;
સાથે સીતાને લક્ષ્મણ બાળા, રઘુપતિરામ રૂદેમાં રહેજો. ૧
- સખી બીજે મઢીમાં બીરાજો એવાં નદીઓ તણાં નીર ગાજો,
રામ મેલી ગયા રૂઢ રાજ, રઘુપતિ રામ રૂદેમાં રહેજો. ૨
- સખી ત્રીજે તે વન કરી ઝાડીરે, વન રૂળ મંજાવે છે દહાડીરે,
સારી શોભે સીતાજીની વાડીરે, રઘુપતિ રામ રૂદેમાં રહેજો. ૩
- સખી ચોથે કવઢીઓ મહેકરે, કાલ્યા કુલ્યોને મોઝરો લેહેકરે;
એવી લીલી લતાઓ લેહેકે રઘુપતિ રામ રૂદેમાં રહેજો. ૪
- સખી પાંચમે પોપટ પાલ્યો, પાંખ લીલીને કાંઠો કાળોરે,

- મુખે રામ બાણુતો બાળ્યો રઘુપતિ રામ રૂદેમાં રહેજોરે. ૫
 સખી છઠે છેતરવા આવ્યોરે કુડો કપટી રાવણુ સાથે લાવ્યોરે
 એ મુખનો મરગ બનાવ્યો, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે. ૬
 સખી સાતમે શ્રીહરી સમયોરે, વાઢી બેળા ઉઠાડ્યા છે બમરાંરે,
 દુઃખ સહિત તાણ્યા છે ડમરા, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે, ૭
 સખી આઠમે એને નિહાળ્યોરે, ધનુષ ધારીને મરગલો માર્યોરે
 મરગ મરતી વખતે પોકાર્યો, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે, ૮
 સખી નોમે તે નાંખ્યો તીરરે, જઈ વાગ્યા છે મરગ શરીરરે,
 વારે ધાળે લક્ષ્મણુ વીર, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે. ૯
 સખી દશમે કહે લક્ષ્મણુનેરે, બોલી વીર બોલાવે છે તમનેરે,
 આઢી આવ્યુ દીધી છે અમને, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે. ૧૦
 સખી એકાદશી અપવાશીરે, લપટ લેવાનો લાગ તપાસીરે,
 રાવણુ સીતાને લઇ ગયો નાશી, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે, ૧૧
 સખી બારશે હનુમાન બળીયારે, થેકી સમુદ્ર પાર નીકળ્યારે,
 જઈ ભેગમાયાને મળીયા, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે, ૧૨
 સખી તેરશે તંબાળુ ગાજોરે, હાક હનુમંત કેરી વાગેરે,
 લાલ લંકાતે ગદમાં લાગે, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે, ૧૩
 સખી ચૌદશે ચીત વિચારીરે ફેજ વાંદરાની રચી સારીરે;
 રામે રાવણુ નાખ્યો મારી, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે, ૧૪
 સખી પુનમે પ્રભુજી આવ્યોરે, થાળ બરી મોતીડે વધાવ્યોરે
 માતા કૌસલ્યાને મન બાળ્યા, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે, ૧૫
 સખી પંદર તીથી પુરીરે, એમાં એકે નથી અધુરીરે,
 આત્મારામની વાણી મધુરી, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે. ૧૬

જ્યારે રામચંદ્રજી તથા લક્ષ્મણજી વનવાસ આપ્યા ત્યારે સીતાએ
કહ્યું કે હું પણ સાથે આવીશ, તે સમયે રામચંદ્રજીએ કહ્યું કે
તમે પિયર જાઓ અથવા અહીં રહો.

તે વિષેનું ઘોળ ૧

(મામેઈ મોઘા મુલનું) એ રાગનું પણ તમે એક દોઢ જાસ્તી વળે છે,
રામ લક્ષ્મણ વનમાં સીધાવતાં, સતીને આવતાં સાથ
કહી રઘુનાથ, પધારો પીયર લણી.

નહી તો અહીં રહો સાસરાના રાજ્યમાં હેતે હળી મળી સાસુ
જંગાથ નહી તો જોડી હાથ, પધારો ૧

અમે વરતીમાં નહી વસીએ વનીતા, અમે કરશું જઈ વનવાસ.
તમે પામે ત્રાસ પધારો

સાથે રમે કે ઘોડું નહી રાખીએ નહી દાસી કે દાસ,
કોઈ અમ પાસ, પધારો ૨

તમે કોશના પંથ કીધો નથી, તમે ચરણે ચાલવાથી પામે શોક,
લીટી ખેચો નાક, પધારો

અમે લન ફળ ખાઈ ખુશીમાં રહીશું, કોઈ દીવસ તો કેવળ શોક
વીન હુંજી પાત. પધારો ૩

વનમાં નથી મંદીર નથી માળીયાં, નથી પોઢવા કાજ પક્ષંગ
રંગીત તવ રંગ. પધારો

કરશું ઘાસકે પાનની ઝુંપડી, સુવા સાથે તો ખુન્ને અંગ;
એમાં સો ઉમંગ. પધારો ૪

વનમાં હીરનાં ચીર નહીં મળે, વનમાં નહી મળે ફરતાં કુલેલ
કે તેલ ધુપેલ. પધારો

વનમાં નહીં મળે જ્ઞાની સ્મરેલીઓ, કરશે સંગ ખાતમથી;

ખેલ હિમંગ જરેલ;

પધારો ૦ ૫

ઉષ્ણકાળે ઉના વાશે વાસરા, એવું દેખીને થાશે ઉદાસ;

જ્યારે જેઠ માસ.

પધારો ૦

જરસે મેધને ઝખકે વીજળી, તેવે ટાણે તો તર તળે વાસ,

નહીં છત્ર પાસ.

પધારો ૦ ૬

વનમાં ધાતકી રહે છે રાક્ષસ ધણા ચારે તરફ ફરે બહુ ચોર,

તેનું ધણું જોર.

પધારો ૦

વનમાં વાધ વર ને વાંદરાં જેવાં ધણાં વીચરે જનાવર ધોર.

ખચે નહીં ઠોર.

પધારો ૦ ૭

મોટા પર્વત દેખીને મનની, તમને નજરે જોયા નહીં જ્યાં:

દીઠે ખાવા ધાય.

પધારો ૦

તમે રાજ કન્યા કાયા કુમળી, વનવાસનાં દુઃખ ન વેઠાય,

કાયા કરમાય.

પધારો ૦ ૮

વનમાં અંધારું દેખી ડરો ધણાં, નથી નિસર્ગા કદીએ ધરબાર

છો નાણુક નાર.

પધારો ૦

તમે છોટી હિમર સોળ વર્ષનાં નથી સંકટ વેઠ્યા લગાર;

તમે કોઇ વાર.

પધારો ૦ ૯

પરણી આવી પીયર મયાં નથી તમને મગરને ઇચ્છે છે,

માયા ચાંપે ચીશ ચાય.

પધારો ૦

રાજ જનકજી તમને ધણા, તેમના સંદેશા આવો રહાય;

તેડાં પાછાં જમ.

પધારો ૦ ૧૦

ભાત ભાતનાં ભોજને ભાવતાં તમને મોકલશે મહીપાળ;

પુરાવીને થાળ.

પધારો ૦

અમે અવધે ફરી ન્યારે આવીશું સ્નેહી તમારી સંભાળ,
ત્યારે તતકાળ. પધારો ૦ ૧૧

ફરી મીઠીભારી મન માનતી તેમાં પામશે પરમ વીરામ,
આપને ગામ, પધારો ૦

ગોરી તમને ગમે તેમ હું કરું, એમ દલપતરામનો શ્યામ,
કહે રાજે રામ પધારો પીયર બાણી ૦ ૧૨

પછી સીતાજી બોલ્યા તેનું ઘોળ

રાગ ઉપર પ્રમાણે

એવું સાંભળી સીતાજી કહે સુણો સુંદર શ્યામ સુગળ,
પ્યારા મારા ગ્રાણુ સાથે રાખો સ્નેહથી,
જુદા પડવાની વાત વાલા કહો, તેતો બોલ લાગે તીક્ષણ,
બાલ રઘુકુન્દ બાણુ. સાથે રાખો ૦

સ્વામી ન્યાં તમે ત્યાં ઘર માહર તમથી વેગળા તે પરદેશ
હું જાણું હંમેશ, સાથે રાખો ૦ ૧

તમે જોગીનો વેશ જો ધારશે, હું જોગણનો ધારું વેશ,
જટા કરું કેશ, સાથે રાખો ૦

સ્વામી તમે સુખી તો સુખ માહરે. તમે દુઃખમાં તો દુઃખ
મારે દેહ એમાં શો સંદેહ. સાથે રાખો ૦ ૨

જે પરણ્યા પછી રહે પીયરમાં અવતાર બલ્યો ધીક.
એહ મુવા જેવી તેહ. સાથે રાખો ૦

સ્વામી તમ વીના મંદીરને માળાઆ, બાસે પર્વત મોટા.
સમાન વરતી તો વેરાન. સાથે રાખો ૦ ૩

મહાવનમાં બર વરતી બાસસે, ન્યારે ધામીશ દર્શન દાન,

કપાના નીધાન,

સાથે રાખો૦

સાસુ સસરાને માત પીતા સહિ, બલે જીવે કરી રૂડાં રાજ,

મમે મહારાજ.

સાથે રાખો૦ ૪

સ્વામી શું કરે બાઈ ભોળાધને સ્વામી શું કરે સમયર સમાજ

કોનું નથી કાજ.

સાથે રાખો૦

સાચું સગપણ જગમાં સ્વામી તણું ખીજે સ્વાધી સધળા

સંસાર કુટુંબ પરીવાર,

સાથે રાખો૦ ૫

મારા લાડ પાલણુ તમે લાલજી, ખીજે નથી આંસુનો લુછનાર,

કે એકે આધાર.

સાથે રાખો૦

કાયા પ્રાણ ચક્રી જે જુદી રહે, તો હું તમથી જુદી પડી છોક,

જીવું તજી દેક.

સાથે રાખો૦ ૬

જે કોઈ જળથી જુદી પડી માહલી રાખે દુધમાં કરી વીવેક,

જીવે પણ એક.

સાથે રાખો૦

તમે સુખના સાગર રહો વેગળા, પછી શું કરે રાજને પાટ,

સુધેથીના ઠાઠ.

સાથે રાખો૦ ૭

મને હીરના ચીર ગમે નહિ, મને ન ગમે ધરાણાંના ધાટ,

મટાડો ઢિચાટ.

સાથે રાખો૦

હું તમ દીઠે થાઉં દેખતી, અણુ દીઠે તો આંધળી ભીત,

જન્મની રીત.

સાથે રાખો૦ ૮

મેં તો સ્નેહ તોડ્યા સહુ લોકથી, ખાંધી તમ સંગે પુરણ પ્રીત,

ચોરાયું છે ચીત.

સાથે રાખો૦

જમકું જીવન તમથી જુદા પડી, હોય વીધવિધના પકવાન.

જે વિખના નિસાન.

સાથે રાખો૦ ૯

કરીએ ભોજન તમ સંગે ભાવથી. હોય કેવળ શાકને પાન,

તે મેવા સમાન.

સાથે રાખો ૦

પડશે તડકાને તાપ વધશાખના તેતો જાણીશ ચંદ્ર પ્રકાશ,
રહી તમ પાસ.

સાથે રાખો ૦ ૧૦

મુજને મેલી પંથ પધારશો, આવી મળવાની ધરશો ન આશ,
નિશ્ચે પામું નાશ.

સાથે રાખો ૦

કરતી વાત ઢળી પડી ધરણીએ, નાર જનકી ચંદ્ર છે નીરાશ,
કહે લેતી શ્વાસ.

સાથે રાખો ૦ ૧૧

દયા કરી દેવ દલપતરામના, સતી સીતાને દેખી ઉદાસ,
જતાં વનવાસ.

સાથે રાખ્યાં સ્નેહથી ૦ ૧૨

રામચંદ્રજીએ સીતાજીને કાગળ લખ્યા તેનું ઘોળ.

મામેડ મોંઘા મુલનું એ રાગ.

સ્વરિત શ્રી પુર લંકા સોહામણી,

ન્યાં રાજે છે જનક કુમારી, પ્રીતમ લખે પ્યારીને

રહે અખંડ ઓવાતણ તમતણ,

એવી આશીષ વાંચો અમારી. પ્રીતમ લખે પ્યારીને.

૧

ગોરી દેવના જોધે જુદા પડ્યાં.

પણ પ્રાણ મારા તુજ પાસ.

પ્રીતમ ૦

એસુ બાગ બગીચી કે બંગલે.

રહું તમ વીના અધીક ઉદાસ.

પ્રીતમ ૦ ૨

તારો સ્નેહ ધડીએ સાંભરે,

તારો બાવ લુલ્યો કેમ જાય.

પ્રીતમ ૦

તારા હેતથી હઠકું બરાય છે.

તે તો લેખણથી ન લખાય.

પ્રીતમ ૦ ૩

મારે અર્થે તમે બાળપણ થકી,
તબ્બો સધળો પીયર પરીવાર;

પ્રીતમ૦

મારાં લેશ વચન નહીં લોપીયાં,
નથી કોપીયા કદીએ લગાર,

પ્રીતમ૦ ૪

વારા નમ્રતા અસૂતથી ગળી,
વળી શોભીતો શાન્ત સ્વભાવ;

પ્રીતમ૦

જેથી મનની ઉદાસ તુરત મટે
તારા બોલનો એવો બનાવ

પ્રીતમ૦ ૫

ગોરાદે તારા ગુણ કેમ વીસરે,
કેમ વીસરે વીદ્યાપ ભર્યા વેણ.

પ્રીતમ૦

હેતે હસતુ વદન તારૂં વનીતા;
મારાં નીરખવા તલપે છે નેણ,

પ્રીતમ૦ ૬

દિવસે તુજ વિના દિલમાં ગોઠે નહીં,
પીવું પાણી કે જમવું અનાજ,

પ્રીતમ૦

રાતે રોધને આંખો રાતી થઇ;
લોક પુછે તો આવે છે લાજ,

પ્રીતમ૦ ૭

ગોરી મનમાં ધીરજ ધરી રાખવી,
કાલે ભાગશે ભવના વીજેગ.

પ્રીતમ૦

જેથી રાજે આપણને જગપતી;
એવો અહોનીશ કરજો ઉદ્દેશ.

પ્રીતમ૦ ૮

જે જે વદ્ધ પાડોશીયો શુદ્ધ છે,
તેને પ્રીતથી કહોજો પ્રણામ,

પ્રીતમ૦

વિભીક્ષણ મારા મીત્ર પ્રવીત્રને,
કહેજો જરૂરનું હોય જો કામ.

પ્રીતમ૦ ૯

જોઈતી વસ્તુ જરૂર મંગાવજો,

કસી વાતે મુઝાવશો ન મન,

પ્રીતમ૦

કાલે દેખીશું દીવસ આનંદના,

જાશે વીસરી દુખે ભર્યા દીન.

પ્રીતમ૦ ૧૦

જે જે પ્યારી તમારી સાહેલીયો,

તેને પ્રેમે કહેજો મારા જીહાર;

પ્રીતમ૦

સાસુ સસરાની આશીશો સુંદરી,

મળશું બામનીને ભરથાર,

પ્રીતમ૦ ૧૧

વધે રોહને સંપ સુજન સાથે,

તેવી તનમન રાખજો ટેક,

પ્રીતમ૦

અમે થોડી અવધે હવે આવીશું,

ઐમ દલપતરામનો દેવ

પ્રીતમ લખે પ્યારીને૦ ૧૨

પંદર તીથીઓ.

પડવે પાતાળીયા ગીરધારી મારે ઘેર આવજોરે લોલ;

ખીજે બાળક બેઠું બાહારકે મેં સમજાવીયુંરે લોલ;

ત્રીજે ત્રણ ભુવનના નાથ મોતીડે વધાવીએરે લોલ;

ચોથે ચંચળ બોલી નાર મથુરાની વાટમારે લોલ;

પાંચમે પગલાં ભરજો પ્રેમ કે મારે ઘેર આવજોરે લોલ;

છઠે છોગાળા ભગવાન કે ભગતને તારજોરે લોલ;

સાતમે સાદ કરે એક નાર કે ગોકુળ ગામનીરે લોલ;

આઠમે અવતરીઆ ભગવાન કે નીરખુ નાથનેરે લોલ;

નોમે નરત કરે એક નાર કે ગોકુળ ગામનીરે લોલ;

દશમે માર્યો કંસકે મથુરાની વાટમારે લોલ;

એકાદશી પરણી લાભ્યા નાર કે સતબામા ખરીરે લોલ.

આરશે બહુ બળીઆ ભગવાન કે દીશોદીશ વાપરીયે લોલ;
 તેરશે ધન ધુવે એક નાર કે ગોકુળ ગામનીરે લોલ;
 ચઢીશે જનમી વટને ચોઠ કે રાક્ષ રમાડજેરે લોલ;
 પુનમે પંદર તીથો થઇ પુરી કે ગુણ ગાઇ રહીરે લોલ.

મલાવરાવનો રાસડો.

પીતળ લોટા જળે ભર્યારે દાતણ કરતા જાઓરે મલાવરાવ,
 શેહેરનો મુખો ક્યારે આવશેરે.

દાતણ કરશું વાડીએરે ફરતી શીરંગીની ફોજરે મલાવરાવ શે० ૧
 ચીની તે પ્યાલા તેલે ભર્યારે, મર્દન કરતા જાઓરે મલાવરાવ શે०
 મર્દન કરશું વાડીએરે ફરતી શીરંગીની ફોજરે મલાવરાવ શે० ૨
 તાંબા તે કુંડીઓ જળે ભરીરે નહાવણ કરતા જાવરે મલાવરાવ શે०
 નહાવણ કરશું વાડીએરે ફરતી શીરંગીની ફોજરે મલાવરાવ શે० ૩
 રાંધી રશોધયો એમ રહીરે ભોજન કરતા જાઓરે મલાવરાવ શે०
 ભોજન કરશું વાડીએરે ફરતી શીરંગીની ફોજરે મલાવરાવ શે० ૪
 ખાન સૌપારીરે એલચીરે મુખવાસ કરતા જાઓરે મલાવરાવ શે०
 મુખવાસ કરશું વાડીએરે ફીરંગીની ફોજરે મલાવરાવ શે० ૫
 સોના તે કેરા સોગટારે રમત રમતા જાઓરે મલાવરાવ શે०
 રમત રમશું વાડીએરે ફરતી શીરંગીની ફોજરે મલાવરાવ શે० ૬
 સ્ત્રીચણ સામે ઢાલીઓરે પોઢણ કરતા જાઓરે મલાવરાવ શે०
 કાંથી આવ્યા પીટયા જાંગલારે માથે ટોપી ધુરોવેશરે મલાવરાવ શે० ૭
 રાણી રૂવે રંગમહેલમાં દાસીઓ રૂવે દરબાર રે મલાવરાવ શે० ૮
 શહેર છોડી મુખો નીસર્યોરે લીધી નડીયાદની વાટરે મલાવરાવ શે०
 લોટે રૂવે લાટ વાણીઓરે ચોરે રૂવે ચારણ બાટરે મલાવરાવ શે० ૯

ભાગ ૮ મો.

અભિમન્યુનો ચઠાવો.

સરસ્વતી સ્વામીને વીનવુંરે ગણપત લાગુ પાયરે,
 અબેધ્યા નગરીમાં દહીતાણી નાહાં ગયા વનમાંહીરે,
 વનમાં જઈ અષ્વલોચન જનમ્યા
 સોના કામડીને રૂપાના લાલા અષ્વલોચન રમવા નીસર્યોરે
 જઈ રહ્યા જઈ રહ્યા વગડા વચ્ચે,
 વનરે વગડામાં એક પંખી જનાવર;
 તેરે જનાવર અષ્વલોચને માર્યો, ડોશી તે મેણાં બોલીરે,
 બહુ છે બળાયો બહુ બળવતો,
 એવો છે તો તારા બાપનું વેર લેને.
 ત્યાંથી અષ્વલોચનને ઝાળો લાગી, આવી રહ્યા ધર આંગણેર.
 કે મારી મા મારો બાપ કેણે માર્યો
 બાર બાર વર્ષે દીકરા બાપ કેમ સાંભળ્યો,
 ડોશી તે મેણાં બોલીરે,
 તારો બાપ તે કાળા કૃષ્ણએ માર્યો;
 ખભે કોડો લઈ અષ્વલોચન આત્મા, જઈ રહ્યા વન વચ્ચેરે,
 વનરે વગડાનાં લીલાં વૃક્ષરે વાઢ્યાં.
 ડાળાં ડાળાં પડ્યાં મુક્યાં થડીયાં ઉપાડ્યાં,
 લાઠડાની બાંધી ભારીરે;
 ત્યાંથી અષ્વલોચન સુતારી ઘેર આવ્યો,
 ભાઈરે સુતારી તું મારો પેટી ઘડી તું મને આલરે,
 બોતેર ખાનાનો એક કોડો.

ત્યાંથી અમલોચન લવારી ઘેર આવ્યો;

ભાધરે લવારી તું મારો વીરો, આ મને પેટી જડી આવરે.
છત્રીસ તાળાં ને જત્રીસ કુંચીઓ;

ત્યાંથી અમલોચન ચીતારા ઘેર આવ્યો.

ભાધરે ચીતારા તું મારો વીરો પેટી ચીતરી આવ સારીરે,

ત્યાંથી અમલોચન દરજીડા ઘેર આવ્યો.

ભાધરે દરજી તું મારા વીરા, આની મને માદી સીવી આવરે.
પેટી ઉપાડી અમલોચન ચાલ્યો,

જઈ રહ્યો વગડારે વચ્ચે વડની છાંયે પેટી મુકીરે,
આલ્હાણુ વેશે કાળો કૃષ્ણજી આવ્યા.

કથાં જાઓ છો મારારે જજમાન, કૃષ્ણનું વેર વાળવા જાહીરે;

કહો ગોરજી કાળા કૃષ્ણ કેવારે હશે,

તુજ સરખા ને તારા જેવા દેહીનું પ્રમાણું આવેરે,

લ્યો મારા ગોરજી દેહીનું પ્રમાણું.

ત્યાંથી અમલોચન પેટીમાં સમાણ્યા, કાળા કૃષ્ણે તાળાં અટકાવ્યારે.

ગોર મારા મને બહાર કાઢો,

કાણુ તારો ગોર તું કોનો સુજમાન, હું છું કાળો કૃષ્ણરે.

પેટી હતી તે આકાશે ઉડાડી,

આકાશના દેવતારે જગાડયા આ જુદા કાણે માંડયારે;

અમલોચનને કાળા કૃષ્ણએ માંડયાં,

પેટી હતી પાતાળે પછાડી, પાતાળના શેષનાગ ડાલ્યારે

આવાં તે જુદા કાણે માંડ્યાં.

અમલોચન ને કાળા કૃષ્ણે માંડ્યું, તેનો ચમો ખજાજાટરે,

ત્યાંથી અમલોચન મૃત્યુરે પામ્યો.

ખભે પેટીને કાજો કૃષ્ણજી ચાલ્યા, જઈ દારકા ગામરે,

પેટી હતી તે સુભદ્રાને આપી.

જેજેરે જેની આ પેટી ઉઘાડતાં સાચવીને રાખજો પાશ્વરે

નણુંદ ભોજન યે સમારે જીવે.

નણુંદ તમારા ભાઈ શું લાવ્યા તે મુજને દેખાડોરે,

પેટી હતી તે સુભદ્રાએ ઉઘાડી.

ભાઈનું કહ્યું સુભદ્રાએ ન માન્યુ શ્વાસમાં શ્વાસ સમાઈ ગયોરે

પહેલોરે માસ એજેવજે ગયો,

ખીજેને માસ સહીયરને સંભળાવ્યું ત્રીજને મરમ ન જાણ્યો.

ચોથે માસે માતાને સંભળાવ્યું.

પાંચમે મારો બાંધોને રાખડી છડે તે કહીયત દુધરે,

સાતમેને માસે ખોજો ભરાવ્યો,

ખોજો ભરાવીને મહીર વળાવ્યાં આઠમાનો મરમ ન જાણ્યોરે.

નવમેને માસે અભેમાન્યું જનમ્યા,

સોનાન્દ્રી સળાએ નાળ વધેર્યો પાણી સાથે દુધડે નવરાવ્યારે,

ચીર ફાડીને બજોત્યાં કીધાં.

જાદવનારે પારણા બંધાવ્યા ચોખા હાથે મોતીડે વધાવ્યારે,

સાત પાંચ વરસના અભેમાન્યું થયા,

હાઈ પાટીને લણવા ગયા, લણીગણી તવછંદ થયા.

પોતાના કાકા સગાઈઓરે લાવ્યા,

ઓતરા અભેમાન્યુ તારીરે નારી વધરાટની કુમારીરે.

લીલા ને પીળા વાંસ વઢાવો નવરંગી ચોરી ચીતરાવીરે.

ત્યાંથી અભેમાન્યુ પરણવા ચાલ્યા, સારા તે શુકન થામરે.

ત્યાંથી અભમાન્યુ સરોવરીએ આવ્યા. સુકા સરોવર લીલાં થામરે.

ત્યાંથી અભેમાન્ય ચઢિટામાં આવ્યા ચઢિટામાં ચમર ઢોળાવોરે.
 ત્યાંથી અભેમાન્ય જનીવાસે આવ્યા સામુજી પોંખવા આવ્યારે,
 ત્યાંથી અભેમાન્ય તોરણે આવ્યા મામાજી કન્યા પધરાવોરે,
 ત્યાંથી અભેમાન્ય ચોરીમાં આવ્યા મામાજી દો કન્યાદાનરે,
 દાદાજીએ આપ્યાં ઘોડીલાનાં દાન,
 બીજું તે મંગળ ચોરીમાં વરતું માતાજી લો કન્યાદાનરે.
 માતાજીએ આપ્યાં ગાવડીઓનાં દાન,
 ત્રીજું તે મંગળ ચોરીમાં વરતું વીરાજી દો કન્યાદાનરે,
 વીરાજીએ આપ્યાં વેલ્લડીઓનાં દાન;
 ચોથું મંગળ ચોરીમાં વરતું ભાભીજી દો કન્યા દાનરે:
 ભાભીજીએ આપ્યાં ગોદડીઓનાં દાન
 ત્યાંથી અભેમાન્ય પરણીને લિઠયા માતાને પાએ લાગ્યારે
 ચોતાની માએ આશીશરે આપી.
 ધણું જીવો દીકરા ધણો આવરદા ઓતરા તારી નારીરે.
 જોજો અભેમાન્ય તારીરે ગોરી ગોરી છે ગુણવંતીરે
 અમારા તે કુળમાં એવીરે રીતે વર સાથે કન્યા ન હોયરે
 પહેલારે પહોરના સમણારે લાગ્યાં
 આરે સમણામાં કેરા કાંકણેરે નંધાં;
 આરે સમણામાં દીકરી આળ પંપાળ. તારા સમણા પડો શુકા લાકડેરે
 ત્રીજાતે પહોરના સમણારે લાગ્યા;
 એરે સમણાં કેરાં ધરચોળા પહેયાં.
 સમણાં દીકરી આળપંપાળ, સમણાં પડો રાંઠી રેટીએરે
 ત્રીજેરા પોહોરના સમણમારે લાગ્યાં.
 આરે સમણાં રામકો આણેરે આવે;

એરે શમણાં દીકરી આળ પંપાળ શમણાં ડા સમુદ્ર ખેટમાંરે.
 એથેરાં પહોરના શમણારે લાખ્યાં;
 બાળુડા અભેમન્યુ જુધ્ધે ચઢે છે, એતરાને આણાં આવ્યાંરે.
 એતરાના બાપની ઉંચી હવેલી;
 શેશમના દોરા, એતરાના માથામાં ગુંથેરે;
 વીરૂડી સાથે રતનો સ્વારી વેગે આવતો દોડો.
 મારીરે મા તમે પોઢેલાં જાગો મા મારા આણેરાં આવ્યાંરે
 ધણુરે જીવો દીકરી એ શુરે ખોલ્યાં,
 બારીએ રહી એતરાએ પુછ્યું,
 ક્યાંથી આવ્યા વીરા ક્યાં તમે જાશો,
 બાલુડા અભેમન્યુ જુધ્ધે ચઢે છે એતરાને આણે આવ્યારે
 બારીએથી એતરાએ પડતારે મુક્યાં ન રહી શુદ્ધ ને સાનરે
 એતરાના દાદાએ ડોસીડા જગડ્યા, ચુંદડી કાઢો માડો આજ સારીરે
 સારી સારી કાઢેને નુકસાની નીસરે, દાદે ડોસીડાને મારવા લીધો.
 એ મારા દાદા શીદને મારો છો. એતરાના કરમનો વાંકરે,
 એતરાના દાદે માફડીયાં જગડ્યા. ચુડલો કાઢ બહુ સારોરે
 સારાં સારાં કાઢે નંદાએલી નીસરે.
 દાદે માફડીઆને મારવા લીધો
 એ મારા દાદા શીદને મારો છો એતરાના કરમનો વાંકરે
 એતરાના દાદે સોનીડા જગડ્યા કાઢ આજ શશીરે,
 સારી સારી કાઢે નંદાએલી નીસરે
 દાદે સોનીડાને મારવા લીધો
 એ મારા દાદા શીદને મારો છો, એતરાના કરમનો વાંકરે,
 એતરાના દાદે માળીડા જગડ્યા ગજરા કાઢને મોખા મુલનારે

ખીલેલા કાઠે ને કરમાએલા નીકળે, દાદે માળીડાને મારવા લીધા
 ઓ મારા દાદા શીદને મારો છો ઓતરાના કરમનો વાંકરે.
 ઓતરાના દાદા મોચીડા જગાડયા,
 મોજડીઓ કાઢી મોંઘા મુલનીરે;
 રાત્રી રાત્રી કાઠેને કાળી નીકળે દાદે મોચીડાને મારવા લીધા
 ઓ મારા દાદા શીદને મારો છો, ઓતરાના કરમનો વાંકરે,
 ઓતરાના દાદે સરઘયા જગાડયા સારૂ સારૂ કંકુ કાઢોરે,
 કંકુ કાઠેને કાઝળ નીસરે દાદે સરઘયાને મારવા લીધા;
 ઓ મારા દાદા શીદને મારો છો ઓતરાના કરમનો વાંકરે;
 થઈ સાસરવાસે ઓતરા વળાવ્યાં,

વળામણાં.

કે મને મારીને રથડા ખેડરે.	બાળા રાજરે.
કે મને યુધ્ધે તે સાથે તેડરે.	બાળા.
કે મને યુધ્ધ જોયાના રસ કોડરે.	બાળા.
કે આપણુ સરખા સરખી જોડરે.	બાળા.
કે લાવ હું ધરૂં હથીમારરે.	બાળા.
કે કોરવનો કરૂં સંહાહરે	બાળા.
કે છોડી યુધ્ધ નીકળો ઘેરરે	બાળા.
કે તમને આપું મારા આપનું રાજરે.	બાળા.
કે નારી કેથ સમુળા કાઢેરે,	બાળા.
કે રથ હિપર દેહ પછાડેરે.	બાળા.
કે રથ ખેડો તો કાઢું મારા પ્રાણુરે.	બાળા.

કે મારા સસરા મેંજી બોલ્યારે.	બાળાં
કે વહુ આવતી બમરાળીરે.	બાળાં
કે મેંતો દીઠી નથી પગની પાનીરે	ઓતરા રાણીરે
કે તાં ૩૫ દેખી યુધ્ધે ન ચડતરે.	ઓતરાં
કે મેંતો નથી દીઠી નાકની દાંડીરે.	ઓતરાં
કે મામા કૃષ્ણનો જાગે વંશરે,	ઓતરાં
કે મને પાટા બાંધીને પરણાવ્યોરે.	ઓતરાં
કે મને સમરથ સાસરી દેખાડરે,	બાળાં
કે મને સાસરી જોયાના રસ કોડરે	બાળાં
કે મને કાંકણ દોરા છોડાવરે,	બાળાં
કે મને સમરથ સાસરી દેખાડરે.	બાળાં
કે મને ધુંધટ તાણ્યા રસ કોડરે.	બાળાં
કે મને દીયર દીવડો દેખાડરે.	બાળાં
કે મને હોળી રમ્યાના રસ કોડરે.	બાળાં
કે મને નાનીશી નણી દેખાડરે.	બાળાં
કે મને ઢીંગલે રમ્યાના રસ કોડરે.	બાળાં
કે મને સમરથ સાસુજી દેખાડરે.	બાળાં
કે મને પાથે પડ્યાના રસ કોડરે.	બાળાં
કે મને જોડની જોઠાણી દેખાડરે	બાળાં
કે મને બડે હીડ્યાના કોડરે.	બાળાં
કે મને વાદીલી દેરાણી દેખાડરે.	બાળાં
કે મને વાઢ લીધાના રસ કોડરે,	બાળાં
કે માં માથું વાઢીને ગડો ખેલરે,	બાળાં
તારી કંડની કટારી મને આલરે	બાળાં

કે મારી જમણી કુખ ધરા સુરે.	બાળા૦
કે તારી જમણી કુખ ન ધરીશરે.	ઓતરા૦
કે તારી કુખે મોતીગર દીકરોરે	ઓતરા૦
કે તે દેશે શ્રી રામનું નામરે	ઓતરા૦
કે સરી રાખશે બાપનું નામરે.	ઓતરા૦
કે તેથી સરશે તમાર કામરે.	ઓતરા૦
કે તારી ઢાલહીના ઓઠે મને રાખરે.	બાળા૦
કે તારી આવતાં ઝીલશે બાથુરે,	બાળા૦
કે ઝાલી ઝાલી ઘોડલીઆની બાગરે,	બાળા૦
કે મેલો મેલો ઘોડલીઆની બાગરે,	બાળા૦
કે મારા ચઢ્યાછે લાઇબંધ દેખરે	ઓતરા૦
કે મેંતો ધાવતા બાળ વછોડ્યારે,	બાળા૦
કે મને તેના પ્રાયશ્ચીત લાગ્યારે,	બાળા૦
કે મેંતો છાણે છાણું બાગ્યુરે,	બાળા૦
કે મને તે પ્રાયશ્ચિત લાગ્યુરે,	બાળા૦
કે મેંતો દીવે દીવો કીધારે,	બાળા૦
કે મને તેના પ્રાયશ્ચિત લાગ્યારે,	બાળા૦
કે હું તો પશરે પાનીએ ધોતી,	બાળા૦
કે મને તેનાં પ્રાયશ્ચિત લાગ્યારે,	બાળા૦
કે મેં તો વેતી નીક દીધા પગરે,	બાળા૦

ગરબી ૧ લી.

ગીરધારીરે વાલમ વાત વિચારો મન મોહન આંખ ન મારો,
મનમોહનરે મુકો મારમ જાવા, કેમ રોકી જુમના જાવા. ટેક.

રસીયારે પ્રીત તમારી જાણી, મારી ભાગશે દણીનો દોણી,
કહું વિદલરે રહેજો અમથી અજગા શીદ મને જાતાં વળજો.

જીવ.

નવ પાલવડો મુજ તાણોરે; જુગતીની રીતે નવ જાણોરે,
હું જાણું જદુવિર શાણોરે, કહું કેશવરે મુકો કાવાદાવા

કેમ રોકો જમુના જવા. ૧

નહી આપું દાણુ દહીનું આજે, નથી લાવી તમારે કાજે,
મુકો પાલવરે ફાટે ચુંદડી મારી, હું સમજી વાતો તમારી.

જીવ.

મુકો મહીં મારાં દોળાશેરે, મારી ચીર ચુંદડી બીજાશેરે,
હરી લાણુ હસતા થાશેરે, પ્રભુ હસશે ફંદ કરો કેમ આવા,
હરી જયકેરે સાથ સૈયરનો મારો, 'મે' જાણ્યા તને ધુતારો,
નહી સરશેરે અરથ હરિવર અમથું, કહું છું મોહન સાચું તમથું.

જીવ.

ન કરો નયનનો આજોરે અમે દધશું જદુવિર આજોરે,
લજવાશો કામણુગારારે શામળીયારે શીખ કહું સમજવા.

કેમ રોકો જમુના જવા. ૩

નવ નાખોરે છાતીએ હાથ હઠીલા, કહું વચન તો પડસો વીલા;
મુખ પલકેરે ચુંબન કરવા કાજે, એવી વાત જવા લો આજે.

જીવ.

મુકો હાર હૈયેથી દુટેરે, મારી ચોળીની કસ વધુટેરે,
વળી મહીનું ગોરસ કુટેરે, ગોરધનનારે સ્વામી બ્રહ્મા કેમ આવા.

કેમ રોકો જમુના જવા.

ગરબી ૨ જી.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

મેં જાણીરે જીવણ તારી પ્રીતી, નવ સમજે સ્નેહની રીતી; ટેક.
વનમાળીરે વનમાં વાત જે કીધી મારી સાસુએ સમજી લીધી.
વળી નણદીરે કાનો કહી બોલાવે, મને મેણાં દધને ખીજવે,
મારો પરણ્યો મને દુખ દેછેરે, વળી વચન વિલાપીન કહેછેરે,
તેથી અંતર બળનું રહેછેરે, નથી તોડી પ્રીતમ તુજથી પ્રીતી,
નવ સમજે સ્નેહની રીતી. ૧

શામળીયારે હાક મને શીદ મારો; ના સાન કરી સમજવો
સહુ વાત જાણેરે તારી મારી કહે કેમ કંઈ ગીરધારી,

જીવ.

કહે કેમ શામળીયો આવેરે, વળી શીત કરી બોલાવેરે,
કરી સાન થકી સમજવોરે માટે કહું છું રે મોહન તારી રીતી,
નવ સમજે સ્નેહની રીતી, ૨

કહે સાસુરે વહુજી રંજે ઢંગે કેમ જાઓ શામળીયા સંગે,
વહુ કાલરે વાર લાગી કેમ વાટે મળ્યો મોહન જીમના બાટે;

જીવ.

જાને ચુડી નંદામ તારીરે કેમ ફાડી કંચુકી નારીરે,
વાત જાણું છું સારી નહારીરે, તમ જોડીરે પાતળીયા શું પ્રીતી.
નવ સમજે સ્નેહની રીતી. ૩

માટે મોહનરે આવવું નહી ઘેર મારે હું આવીશ જીમના આરે,
શી સુખ દુઃખ વાત કરીશું વનમાં કેમ નર જાણે જોકુલમાં.

જીવ,

નથી જીદી હું તમથી પ્યારે, નવ રહેશે મુજથી ન્યારે,

છોળા પ્રાણુજીવને તમે મોરારે, કહે ગોરધનરે કોથકી હું નવ ખીતી,
નવ સમજો રનેહની રીતી. ૪

ગરબી ૩ છ.

(નરસીંહજીની—રાગ ઉપર પ્રમાણે.)

નરસીંહજીરે વડોદરાના વાશી તુજ ચરણે કોટીક કાશી,
અવનીમારે ઉત્તમ નામ તમારું આવ્યા છો ભક્તને સારું.
તમે માર્યોરે હીરણ્યાકસ્યપ વાર પ્રલ્હાદ ઉગારણુ સાર.
સુલ.

કીધું મોટું કામ મોરારીરે, બહુ બહુ ભક્તજનોને તારીરે,
વરયા વડોદરે ગીરધારીરે, તુજ ભજન કરે મટશે શોક ઉદાશી.
તુજ ચરણે. ૧

બળતી છેરે ન્યોત અખંડીત સારી, બર્યા ટાંકા ઘીના ભારી,
કરતકની શુદ્ધ ચૌદશે જે વાર, મળે મંડળી જન અપાર,
તહાં ભરામ લોક હજારોરે, મળે માલ લેનારને સારોરે,
નહી આ દર્શનનો વારોરે, ત્યાં રહી છે ઝળહળ ન્યોત પ્રકાશી,
તુજ ચરણે. ૨

તુળશી વાહીએરે પ્રભુ પુનમે જાય, બહુ બીડ લોકની ચાય,
તહાં આછવરે રૂડો કરે હરીજન, કરે, બાવિક સહુ દર્શન.
સુલ.

પ્રભુ ધરતા નવા શય્યાગારેરે વરધોડો શોભે અપારે,
સુખપાલે એસે મોરારીરે તુળગી શુરે લગ્ન કરે સુખવાશી,
તુજ ચરણે. ૩

મધ્ય રાત્રેરે પરણીને આવે વાલો, ચૌટામાં ચતુર રૂપાળો,
બહુ વીધથીરે વાળું ઉત્તમ વાગે, પ્રભુ સુખપાલે ખીરાળે,

હોં છે આતસબાહરે, હુંડ જોધને થઇએ રાહરે,
રહયો શબ્દ મનમાં ગાહરે, બલીહારીરે, ગોરધન હું દાશી

તુજ ચરણે કાટીક કાશી. ૪

ગરબી ૪ થી

(રણુછોડજીની રાગ ઉપર પ્રમાણે.)

લટકાળારે શ્રી રણુછોડ રૂપાળા મન મોહન મોરલીવાળા. ટેક.

શામળીયારે સુંદર રૂપ તમાઈ દેખી મન મોહન માઈ
અણીયાળારે આંખલડી અલખેલા, છો કાન કુંવર વરધેલા

ઝુલ.

મંદીરે તો મગને ગાળેરે દરવાજે દુહંબી વાળેરે.

પ્રભુ ડાકોરમાંહી ખીરાળેરે, ભકત તણુરે છોજ પ્રતીપાળ.

મન મોહન મોરલી વાળા. ૧

ગુણવંતાને ગોરધન કર ધાર્યા, કાળજવર કંસને માર્યો.

અંધનથીરે માતાપીતા છોડાવ્યા, વળી ગોરધન ઘોર ચરાવ્યાં.

ઝુલ

છે અકળકળા અવિનાશીરે, તમે મારી પુતના માશીરે;

વળી થયા મયુરાં વાશીરે, ગોકુળમારે બનીયા આપ ગોવાળ

મન મોહન મોરલીવાળા ૨

દેવળમારે સિંહાસન શુભ છાજે, તે સ્થામ ખીરાજે;

સુરતમારે અલોડીક બાસે, ન્યાં ઝળહળ ન્યોત પ્રકાશે

ઝુલ

સુખ સન્યા સુખમય શરીરે રેશ્મ માદી બહુ બારીરે;

મંદીરની બલીહારીરે શાભો છોરે સુંદર ત્યાં રઢીયાળા,

મન મોહન મોરલીવાળા. ૩

મસ્તક પરે મુગટ મણીમય શોભે ભક્ત તણું મન લોભે,
કેશરીઆરે ધરીઆ વાધા લાલ, ચંદન કીધું પ્રભુ ભાલે,

કુલ

કર મધે મોરલી ધારીરે, સામે ઉભા ગીરધારીરે,
ગોવર્ધન બલીહારીરે, પાયે લાગુરે જશોદાજીના આજ.

મન મોહન મોરલી વાળા ૪

ભાગ ૬ મો

માળાની ગરબીઓ.

બાધ કામણુગારો કાન માળા ચોરીરે,
ન્યારે પુછશે સાસુ પેર, સધયર મોરીરે;
જો ઉડીને છેલડો સહું તો વીગ્રીત ભારો આજેરે.

માણસને શું મોડે કહીએ, નિરલજને શી લાજ.

મા૦ ૧

ગોળ પોતાનો ચોરી ખાધએ, રહીએ સણુગટ વાળીરે;

સ્વારથે મુજ સામું જીવે, વરણાગીઓ વનમાળી.

મા૦ ૨

સાસુ મારાં છે અતિ સાપણુ, નણુદલ નાર ઠગારીરે,

કુલ પહેલાં આસર અંથે, કેડ ન મેલે મારી.

મા૦ ૩

પરણ્યા અમારી પેર ન જાયે, નહિ રહ્યાનો કામેરે,

રામકૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રસીયો, સરણે રાખશે સાચ,

મા૦ ૪

ગરબી ૨ જી.

મારી સાસુ પુછશે વાત માળા ક્યાં ગઈ રે;

વહુ કાલતી તારે કંઠે મેં દીડી નહીરે;

લાડકડી વહુ માળા તમારી મેં કાનને કંઠે દીડીરે;

આવડી ડાહી તને ફેમ કરી, વાત કરે છે મીઠી,
 શ્યાં માટે તને આપી છે, ને શો કીધો ઉધારોરે:
 શ્યાં માટે મારા મંદીર પધારે મોહન કામણુગારો,
 કાનો ચંચળ ચડતે વેશે નરનો સંગ છાજેરે;
 હરી સંગથે હસતાં દેખી હૃદયમાં મારાં દાજે.
 હાથુ થવાનું દુઃખ નથી પ્રભુ હરી પેઠે તે માકુરે;
 રામ કૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રસીઓ કદીયો ન છુટે નાથું.

ગરબી ૩ છ.

મારી બાઇજી સમજે મનમાં સમ હું બાઇસરે.	
મારી નણદલને નહીં ગમે તો મહીયર જઈશરે,	ટક.
બાઇજી બુધવ નામે માળા ટોટલીએ-ભરાવીરે,	
ધેલી થઇ ધર કામજ લાગ્યું, વળતી વિગત ન આવી.	સં
શું સમરી આકાશેથી આવી, ગગને ગોર થઈ ચાલીરે,	
વંદ્રાવનમાં ગઈ ગઈ ચરાવતાં ગોવિંદને હાથ લાગી.	સં
અમો વહુવાર નાના માટે બોલતાં મુખ ખીજેરે,	
મોહનનું મુખ મીઠું કરાવી માળા માગી લેજે,	સં
પેરે પેરે પુછી જોજોને બોલ્યું ન પડે બહારે,	
રામકૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રસીઓ, સહિની લે સંભળ.	સં

ગરબી ૪ થી.

તારે નણદલ બોલી વાત સમ શા ખાશોરે,
 જ્યારે આવશે મારો ભાત સાચા થાશોરે,
 કહેવાદે મારા ભાઇને, એને કાનુંડો બહુ વાલોરે,
 મોહનને કહીએ રડા દીસો છો, માળા મારી આલો.
 કે દહાડાનું કરણકુત્ર તે, કયાં આવી વીસારીએરે,

તે મેં કહાનને કાને દીઠું જાણે છે સધગર મારી. સમ૦
 હારને નીત નિરખ્યા વિના વહુને અન્ન ના લાવેરે,
 સામળાઓ સાહેબો થઇને, વહુજી માટે આવે. સમ૦
 વહુને અતિ ધણો વહાલો છે સામળાઓ સામવરેરે,
 રામકૃષ્ણ પ્રભુ રંમનો રસિયોં, મથુરાનો ભગવાન. સમ૦

પ્રેમની ગરબીઓ.

ગરબો ૧ લી.

કહેવા દેને કહાન તારી માને કહેવા દેને કહાન,
 વહાણનો વઢવાઢ વઢે છે રવી ઉગમતે બાણ, તાં ૧
 બિવગાવે ને! ખૂણ નારી, ખરૂં લોહું આરસપાણ, તાં ૨
 વંદરાવનની કુંજગલીમાં, હલકું પીપળીયાનું પાન, તાં ૩
 બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વળ્યાં અમારાં વાન., તાં ૪

ગરબી ૨ જી.

કહાન માગ્યો ઘો, જસોદાજી કહાન માગ્યો ઘો,
 આજની રજની રંમબેર રમતાં,
 પ્રભાતે પાછો લો, જસોદાજી, ૧
 કલાં કાંખીને અણુવટ વિંધુવા,
 હાર હાથાનો લો જસોદાજી, ૨
 હરિત ઘોડાને માલ ખમના,
 વહાલ સજીતી લો. જસોદાજી. ૩
 મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ,
 અરણ્યકમળ ચિત લો. જસોદાજી. ૪

ગરબી ૩ જી.

લીધુરે લટકે માઈ મન લીધુરે લટકે, ૨૬.

વંદાવનમાં વેણુ વમાડે,	
વાંસ તણે કટકે માંડે મન લીધુરે લટકે.	માંડે ૧
માતર ભંગ કર્યા ગિરધારી;	
અમને માર્યા છે ઝટકે.	માંડે ૨
પાટ પિતાંબર હરીએ પહેર્યાં;	
મોહી હું તો પીળુડે પટકે.	માંડે ૩
મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ	
ચરણ કમળ ચિત અટકે.	માંડે ૪

ગરબી ૪ થી.

મહી ઢળશે માંડે, મોહનજાલ મહી ઢળશે માંડે;	
લાખ બે લાખનું ચાર નંદાશે શોભીતું સાંડે.	મો. ૧
તમે વનમાળી ન કરો આળી, અમે વહુવાર.	મો. ૨
કુલ પડે તેથી ચોરસું ગુણે લોક બોલે ન્યાંડે,	મો. ૩
મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ ચરણકમળ વાંડે.	મો. ૪

ભાગ ૧૦ મો.

ગરબીઓ.

(હારે ચાલો ડાકારમાં જઈ વશીએ-એ રામ.)

હારે મારા સમ મોહન મળજો;	
હારે મારી આસા પુરણ કરજોરે,	મારા. ૧
હારે મારે ધેર આજ નથી વાલા;	
હારે મારે ધેર ભણી વળજોરે.	મારા. ૨
હારે હું આવી પણ આપ મળ્યાં નહીં;	
હારે કહી ક્યારે હવે મળશોરે.	મારા. ૩
હારે હરિ ભટના હરિ રંગ રસીયા,	
હારે મળ્યા હવે કુખ માંડે હરજોરે.	મારા. ૪

ગરબી ૨ જી.

હારે લટકાજો ગિરિવરધારી.	
હારે મને મારી નેન કટારીરે લટકાજો ગીરીવરધારી,	
હારે આજ મળ્યા વહાલ જુમનાની તીરે;	
હારે એની રૂપ રસીક છબી ન્યારીરે	લટકાજો ૧
હારે શામળીયાએ કહ્યું સાનમાં,	
હારે મને પ્રાણ થકી ઘણા પ્યારારે	લટકાજો ૨
હારે હરી ભટનાં હરિએ કયું કામણ;	
હારે મારી શુધ્ધ સર્વે વિસારીરે.	લટકાજો ૩

ગરબી ૩ જી.

હારે મારા સમ કાલે મલજે	
હારે પેલું વચન બોલ્યા તે હરિ પાળજેરે.	મારાં ૧
હારે રસ્તે આગળ ન કરીયેરે વહાલા,	
હારે મારી સાચી વાત સાંભળજેરે.	મારાં ૨
હારે ગણી પ્રીત કર્યા પછી ગીરધર,	
હારે પેલા લોક ડરાવ્યા ન ડરજેરે.	મારાં ૩
હારે હરિભટના હરિ છો હજી કાચા,	
હારે તે માટે પાછા વળજેરે.	મારાં ૪

ગરબી ૪ થી.

હારે જુમનાની તીરે વહાલો,	
હારે જીવણને જોવા ચાલોરે,	જુમ ૧
હારે જુમનાજીને તીરે વહાલો ઘેન ચરાવે,	
હારે મોરલી બળવે નંદલાલોરે.	જુમ ૨
હારે ધણે દહાડે ઘેર આવ્યા નહીં જાવા દેઉં,	

હારિ મટે મનુષ્યદિહીનો લાહોરે.
હારિ હરિભટના હારિ છો રંઝ રસીયા,
હારિ માટે ઘેરીને ઘરમાં ધાલો.

જુમ૦ ૩

જુમ૦ ૪

ગરબી ૫ મી.

હારે લાળે ચતુર કાંધ લાળે લાળે;
હારે તમે આવી અમને શું બાઝોરે.
હારે વળગીયા ચુમી ન કરો વહાલા,
હારે તમે શોર કરો શીદ ઝાઝોરે.
હારે દેખે દુરીજન થાઓ સમજણાં,
હારે અમે ઝીલીએ ને તમે ગાળોરે.
હારે હરિભટના હારિને કરીએ દુકારા;
હારે માટે હેત ધણેશં અમને દાઝોરે

ચાલો૦ ૧

ચાલો૦ ૨

ચાલો૦ ૩

ચાલો૦ ૪

ગરબી ૬ ઠી.

હારે મોહન મળતા નથી હમને,
હારે વાલા માન શું આવ્યું તમનેરે,
હારે હુતો ઘેલી થઈ ધર ધધો ભુલી.
હારે આ તનમન સોંપ્યું તમનેરે.
હારે પ્રભુ આકુળ બ્યાકુળ થઈ છું.
હારે માટે મનની વાત કહું છું રે.
હારે હરિભટના હારિ ના મળે તો !
હારે હવે પ્રાણ તણુ પલમેરે.

મોહન૦ ૧

મોહન૦ ૨

મોહન૦ ૩

મોહન૦ ૪

ગરબી ૭ મી.

હારે વિઠલ માં વળગો હમને;
હારે પ્રભુ લાજ નથી કંઈ તમને.

વિઠલ૦ ૧

હારે સહિ સખીયો મધ મુજને રોકી
 હારે રહો પરા કહું તમનેરે
 હારે ઘેર જમ સહિ સખીઓ કહેશે,
 હારે તેની બીક ધણી છે હારિ મન
 હારે હારિ ભટના હરી આજે જવાદો,
 હારે વાલા કાલે મળીશ હું તમનેરે.

લિહલ ૨

વિહલ ૩

વિહલ ૪

ગરબો ૮ મી.

હારે મોહનની મોરલી વાગી,
 હારે હું તો નિંદ્રાથી જાગીરે.
 હારે હું તો ધરમાં સહિ નિંદામાં મુક્યાં
 હારે મધ સખી જ્યાં જ્યાં બડભાગીરે.
 હારે વાલા પ્રેમ ધરીને રાસ રમાડ્યા,
 હારે મારા મનની પુરી કરી હાંસરે,
 હારે મારા ભવની ભાવટ ભાગીરે.
 હારે મારી વહેની વેદના ત્યાગીરે.

મોહન ૧

મોહન ૨

મોહન ૩

મોહન ૪

ગરબીઓ.

મારા મનમતા મહારાજ મારે ઘેર આવોરે,
 હું તો તલશું તારે કાજ, હસીને બોલાવોરે,
 વીલંબ ન કરશે વિહારે આવો આમ ધર આજ,
 પેરે પેરના પકવાન પડાવું ત્રીકમ તારે કાજ.
 મનમાં હતું જે માવજરે, મુખથી કેમ કહેવાય,
 આવી શકો તો આવજોરે, માફ જોતામાં જોળન જાય.
 આ જોને આંગણીએ ઉભા, રંગીલા રણછોડ,
 રાધેના સ્વામી પ્રભુ અંતરજામી પુરો મારા મનના કોડ.

ટેક.

મારે. ૩

મારે. ૨

મારે. ૩

ગરબી ૨ છ.

જેનો પીછડો પરધેર જાય સખી શું કરીએરે,
 અમથી એકલડાં નવ રહેવાવ, વિયોગે મરીએરે. ટેક.
 રૂપ જોવંતા રશીઓ રૂડો. પરાણે કરે છે પ્રીત,
 અણતેડયો આંગણીએ આવે, એવી એવી એની રીત, સ૦
 જોલાવ્યો જોલે નહીરે કાને કહીએ વેણુ,
 શેરડીએ સામો મળેરે વાલો નીચાં તે ઢાળે નેણુ સ૦
 છળ બેઠમાં છાનો રમેરે, અમને વામદે વાય,
 રાધેના સ્વામી પ્રભુ અંતરજનમી, વાલો અરથ પડે આજખાય. સ૦

ગરબી ૩ છ

જાઓ જુઠડા જોલા કહાન, જાઓજી જાપ્યારે,
 એવા કુતારાના ઢંગ પરધેર માપ્યારે. જા.
 વાટ જોવંતા રજની વીતી આવ્યા ઉગમતે સુર,
 કામચુકારા કાનજરે. વાલે અમને વિસાચો છે દુર. જા.
 પરનારી શું પ્રીતડીરે કીધી ઠામોઠામ,
 અહીં આવીને શું કરેરે, જેનો ઘેર ઘેર હોય વિશ્વામ. જા.
 કાના મંદીરોમાં કાનજરે કીધી લીલા લહેર,
 રાધેના સ્વામી અંતરજનમી મેં જાણી તમારી પેર. જા.

ગરબી ૪ થી.

મને કૃષ્ણ જોયાના કામ સમયર ચાલોરે.
 ઉમયાજીને લાગુ પાય હરિવર આવોરે.
 દેરે દેરે દીવા કંઈ ને પુણું કંઈર દેવ,
 કામજાઓ વર પામવારે, હું તો કંઈ સંજુજની સેવ. સ૦
 ગોકુળની ગોવાલણીરે, હીંડે મલકતી ચાલ,

એના ઉપર મોહન મોહી રહ્યારે, એનું મુખડું તે લાલ ગુલાલ સં
 સાસુ મારી જસોમતીરે, સસરો શ્રી નંદલાલ
 કંથ કોઠીલો મારો કાનજીરે; માંડ સાસર ગોકુળ ગામ સં
 કાળંદ્રીને કાંદોરે નહોતાં નીર્મળ નીર
 વસ્ત્ર તે વીકલો હરી ગયારે હુંતો શેનેરે ઢાંકુ થરીર. સં
 ગાય શીખેને સાંભળે રાણી રાધાજીનો રાસ;
 નરનારી વૈકુંઠ પામશેરે, ગુણ ગાય નરસંધ્યો દાસ. સં

ગરબી ૫ મી.

તારી મોરલીએ મહારાજ, મન હરી લીધારે;
 મારી ગદ્ય છે સુધને સાન કામણ કીધારે.
 સાંભલતાં શુધણુધ ભુલીને તન મન વ્યાકુળ થાય,
 પુત્ર પતિ પરિવાર સહિત મને મંદિર ખાવા ધાય મં
 અંતરમાં વ્યાકુળ થયારે વિસરી ભોજનપાન
 અવળા આભુપણ પહેરીયારે મેં તો નેપુર ધાલ્યા કાન. મં
 સેથે કાળજી સારીયારે, સિધુરે નયણે રેખ,
 એકાએકથીરે ઉતાવળારે નિસરી આવી તે દેખાદેખ. મં
 સન-મુખ આવી ઉભાં રહ્યુરે નયણે નિરખ્યા નાથ
 લક્ષમણના સ્વામીને રંગે રમતાં મેં તો હરખે જોડ્યા હાથ.
 મન હરી લીધારે

રાસલીલાની ગરબીઓ.

ગરબી ૧ લી.

(જગતમાં હરેરે જે જન ખોલે જુહું જગતમાં એ રાગ)
 વનમાં લેધ જઈરે મુંજને ભુલાવી કાનુડે

- આખતણે અણસારે મુજને સાંન કરી સમજાવી,
મેં જાણ્યું આજ રજની રમવા હેત કરી બોલાવી. વન. ૧
- મંદીરથી હું બહાર નીસરી, આવી એની પાસે
કર ઝાલી મુજને લેધ ચાલ્યો જાણ્યું કંઈ લધ જાશે, વન. ૨
- અધાર વનમાં ઉભી રાખી કહ્યું ખાવા કંઈ લાવું,
સામગ્રી બહુ ભાત ભાતની જલદીથી લઈ આવું વન, ૩
- એમ કહી મારગ ચાલ્યો બોલ્યો વેણુ રસાળું
વાટ જોતાજ રાત પડી ગધ ઉભો રસ્તો નીહાળું વન. ૪
- ધન જાળેને ધોર અંધારી રાત વીજળી ચમકે;
હું ગભરાણી કાંઈ ના સુજે કાળજડું મારું ફટકે, વન. ૫
- ઢાઢુર મોર બપોળ્યા બોલે ઝરમર મેહિલો વરસે.
વનવગડામાં હું એકલી પીયુ વીના જીવ તલસે. વન. ૭
- વીરણી જવાળા શરીરે વ્યાપી તેથી થઈ હું ઘેલી;
એક દુઃખમાં ખીણું થયું બાધ વરસાદે કરી એલી. વન. ૮
- ચાલ પહોર રામે અથડાણી, ના રહી દુઃખમાં બાકી
મયારામની પ્રિતિ સાઈ ફરી ફરી હું થાકી. વન. ૯

ગરબી ૨ જી રાગ ઉપરનો.

- હું તો એકલીરે મુજને અધાર વનમાં મેલી.
હું ગભરાણી માર્ગ ન સુજે, અકળાએ જીવ જાશે;
અરે દધવ તેં આ શું કીધું પુઠે વાતો થાશે. હું તો ૧
- વેરણુ મારી માવડી મને પહેલેથી ના મારી;
જેરની મોટી કરી ત્યારે સંગે ક્યો ગિરધારી. હું તો ૨
- ત્યારે મુજને વનમાં લાવ્યા આ સુખને હું પામી.
કોની આગળ કરું વાર્તા દુઃખની ના રહી ખામી. હું તો ૩

શું કરું હવે કોના પાસે જઇ વિસામો ખાઉ
 રેણી નીર્મખી રવી પ્રગટ થયો મારમ ચાલી જવું. હું તો ૪
 શું જાણું એ ક્યાં ગયો મુને વગડામાં મેલી;
 મુજ સરખી રસ્તે મળી કોઇ સુઘડનાર અલ્પમેલી, હું તો ૫
 તેની વાંસે ગયા હશે એ કપટીકુંજવીહારી,
 મયારામનો પ્રિતમ ખારો થઇ ગયો વ્યભિચારી. હું તો ૬

મરખી ૩ જી.

મુજને દગો ક્યોરિ પેલા નંદજીના છંદએ,
 માતા તાતનું કહ્યું ન માન્યું ન કયું કોઇનું વાયું,
 અઘોર વનમાં તેડી લાવી કયું પોતાનું ધાયું. મુજ ૦ ૧
 મારાથી છળમેદ કરેને કયા ગયો શું જાણું;
 રાત દિવસ વનમાં અથડાવું ધીરજ કઇ પેરે આણું. મુજ ૦ ૨
 અરે વિશ્વંભર આ શું કીધું કોઇ નારે ભરમાવ્યો;
 વહાલપણમાં વેર કરીને ગયો તે પાછો ન આવ્યો. મુજ ૦ ૩
 તેનો શોક ધણેરો મુજને મનમાં સમજી રહીએ;
 સુખ દુઃખ કર્મે ભોગવવું તે કોની આગળ કહીએ. મુજ ૦ ૪
 જાને કાળે વેરી થઇને આ વનમાં ભરમાવી
 રસ્તે દુઃખ પામું ધણું એને દયા કાંઈ ના આવી. મુજ ૦ ૫
 એવો નિર્દય થઇ ગયો એને કોણ શીખામણ આપે,
 શોક સમુદ્રમાં હું પડી મારું કાળજડું કાપે. મુજ ૦ ૬
 હે પરમેશ્વર કહું છું તુજને મહારે તે શું કરવું,
 અકળામણ આવે ધણી આ જીવ્યાથી ભલું મરવું. મુજ ૦ ૭
 એક વિચાર મનમાંયે કરું જાઉં વંદાવનની વાટે,
 મયારામનો પ્રિતમ મળશે જમુનાજીને ઘાટે. મુજ ૦ ૮

ગરબી ૪ થી.

કાનો ક્યાં ગયોરે, અહિંયાં કાણુ અમારૂં બેઠી;	
ખીક ધણેરી લાગે મુજને નિદ્રા નાવે જાણું;	
જિરીવધારી કુંજવિહારી ધરણે એને લાણું;	કાનો ૦ ૧
શ્રી નારાયણુ શ્રી પુરુષોત્તમ વારે મારી ધાળે;	
આ વનમાં અધારી રાતે સહાય આવીને થાળે,	કાનો ૦ ૨
ફળ કરતાં રવિ પ્રગટ થયો ને લાગી તાલવેલી;	
ઘેર જતાં ધરના સૌ પ્રુછે ગઇતી ક્યાં એકલી.	કાનો. ૩
કમુંબે રંગેલી તારી સાડી ચરણા ચોળા	
વરસાદે બીજાધને આવી કોને રંગમાં રોળા.	કાનો. ૪
તો સાંઈ હું ઘેર જાણ્યા ક્યમ એકે દિશા નવ મુજે,	
કોની આજળ વામ કંઈ હું ચરીર ચરચર ધુજે.	કાનો. ૫
એવામાં એક નારી દોઢી મહિવિચવાને જાતી;	
ઉભી રહે ભાઈ મારા સમ તુજને હીડે છે મદમાતી.	કાનો. ૬
કરજોડી તુજને પુણું હું અખર હોમ તો કેહને,	
નંદજીના કુંવરની મુને ભાળ ખતાવી દેને.	કાનો. ૭
હા ભાઈ મેં હમણાં દોઢો તો કદમખંડીની પાસે,	
મયારામનો પ્રીતમ તુજને જલદી બેગો ચારો.	કાનો. ૮

ગરબી ૫ થી.

હું તો ઘેલી ચપરે ચેલા કાનુકાને સંગે,	
સપ્તમર મારી શું કહું તુજને દીધા કેરી વાત,	
સાન કરી મુજને તેહી ક્યો મંદીરમાં મધરાત.	હું તો, ૧
શું આણું એણે શુ ધીધું શું મુજને ખવડાવ્યું,	
શું ચેતક લગાડ્યું મુજને તેમાં ચિત્ત ભરમાવ્યું.	હું તો. ૨

તે દહાનું મન ફટકયુ કે આગળ જઈને કહીયે;	હું તો. ૩
અહરનીશ કઈ સમરણ એનું એ વિના કેમ રહીરે,	
પ્રથમથી સહુ વાતો કરતાં છે કાનુડો કપટી,	હું તો, ૪
મુજને બેળવી ભુરકી નાંખી તેમાં હું ચઢ લપટી	
નાત જાત મરજદ તજીને કાઢની ખીક ન આણી,	હું તો. ૫
કામકાજ ધર ધધો ભુલી લાલચમા લોભાણી.	
એની મારી વાત સાંભળી કો દયા મન લાવો.	હું તો. ૬
હરેક રીતે એને સમજાવી મંદીર તેડી લાવો.	
તો એની સંગે રમીને કુખડાં મારાં વાસું;	હું તો. ૭
ચેટક મારા ભવનું દુર થઈ સુખ સાગરને પાસું.	
તુજને મોકલું એ નહી આવે એનો નહિ વિશ્વાસ	હું તો. ૮
મયારામના પ્રિતમ વિના હું ધણી થઈ ઉદાસ.	

ગરબી ૬ ઠી

મુજને દગો કરીરે પેણા કયાં ગયો કાનુડો	ટેક.
પહેલેથી મુજને હેત દેખાડી, કપટે કરતે વાતો,	મુજ૦ ૧
મુજ સરખી અલબેલી મુકી પરમંદીરમાં જાતો,	
આહું અવળું ધણુંએ કઈં કંઈ ન ફાવતો લાગ;	મુજ૦ ૨
તાહરી સમજો દેખું વાટમાં, ઉતારી લેઉ પાધ	
શી એમાં એની તે શોભા કરતો નથી વીચાર,	મુજ૦ ૩
દુરિજન વ્રજનાં લોક જાણશે, હાંસી કરશે વ્રજનાર.	
જ્યાં મારે મંદીર આવે, કરજોડી રહું ઉભી;	મુજ૦ ૪
કોઈ શોકયો એને ભરમાવ્યો, શા વાક મને દુભી.	
એના મનનું હારદ સમજી, વળતો ઉત્તર આપું;	મુજ૦ ૫
શા માટે નમણો થઈ બેડો, તનમન એને શોપું.	

માટે જમ કહેજે કાનને થઈ રહેજે હુંશીઆર;	
જેની ગરજ હોય તો મળેજ એકજ વાર.	મુજ૦ ૬
મારા મનમાં એવું આવે એના ઉપર મરીએ.	
નહી તો જોય ધારણ કરીને વંદરાવનમાં ફરીએ.	મુજ૦ ૭
બહેની મારી વાત સાંભળી કાઠ દયા મન લાવો;	
કરેક તરેહ એને સમજવી, મંદીરમાં તેડી લાવો.	મુજ૦ ૮
એને શ્વપામણ દેધ સમજાવે, તેની થઈ હું દાસી;	
અમારામના પ્રીતમજી, આ વૃજમાં થાસે હાંસી.	મુજ૦ ૯

ગરબી ૭ મી.

રાધીકાજી શ્રી કૃષ્ણને રાસલિલાનું સુખ સાંભરે છે.
ને છેલ્લે રાધા કૃષ્ણનો સમાગમ થાય છે)

વનમાં ભુલી પડીરે પેલો ક્યાં ગયો કાનુડો.	ટેક.
અધોર વનમાં મુજને મેલી, ત્યાં કોણ અમારૂં મેલી.	વન૦ ૧
ગોકુળ ગામની ગોવાલણી સહુ મહી વેચવા આલી;	
મારમ મળીયા માવજી, ત્યાં રોકી રાધે પ્યારી,	વન૦ ૨
મારમ મળીયા માવજી, મને રોવા સરખી કીધી;	
માથા ઉપર મટકડી, ઉઠાવીને લીધી.	વન૦ ૩
જસોદાજી લાલ તમારો આડા અવળી આલે;	
સોળ સહસ્ર ગોપીમાં, કાનજી મનમાંને ત્યાં માલે.	વન૦ ૪
આગળ પાછળ મહેલ તમારા, વચમાં અમારી મેડી;	
અગાશીમાં અમેજ રમતાં, સાંન કરી શીદ તેડી.	વન૦ ૫
ઝોર મુગટને કાને કુંડળ, હરખે વાગે તાળી;	
આગળ પાછળ ગોપીઓ નાચે મધ્યે નાચે વનમાળી.	

ભમરા ખાતા લુધરજીએ એવી માયા કીધી,
 હરી તો અંતર ધ્યાન થયા એક સખી સંગાથે લીધી. વન૦ ૭
 પુરષોત્તમને પગલે પગલે જોતી જોતી જાઉં,
 નારાયણના દર્શન વિશુ હું આકુળ વ્યાકુળ થાઉં. વન૦ ૮
 જોતામાં એકે અખળા દીડી તેને પુછી વાત,
 રાધા કહે અભિમાન આવ્યું ત્યારે તજ્યો અમારો સાથ. વન૦ ૯
 ઝાડે ઝાડે જોતી ચાલું જામને ઝાલું હાથ,
 તમાલ જાણી ત્રીકણજીએ પ્રેમ ભીડી આથ. વન૦ ૧૦
 વંદાવનની કુંજમલનમાં મળીયાં રાધે પ્યારી,
 મયારામના પ્રીતમ મળતાં વેળા અમારી વાળી. વન૦ ૧૧

ગરબી ૮ મી.

(રાધા કૃષ્ણના સમાગમ થયા પછી રાધા શ્રીકૃષ્ણને કહે છે.)
 વાલમ ક્યાં ગયા તારે સાચુ જોલો મારા સમ,
 છેતરપંડી કરી મુજબ સાથે; મેં અવગુણ શો કીધો,
 સાચુ જોલો કુંજખીહારી, કાઈ સંગે લાવો લીધો. વાલા૦ ૧
 તમારે રનેહ બધાણી, છેક માયા ઉતારી,
 મુજ સરખી અલખેલી મુકી કોણુ મળી ધુતારી. વાલા૦ ૨
 ભરોશો પુરણુ રાખી તમ સાથે લોભાણી
 આ વૃજના નર નારીમાં હું ઘેર ઘેર ગવાણી. વાલા૦ ૩
 વેણુ વગાડી મોહ પમાડ્યા શરદ પુનમની રાતે;
 હેત દેખાડી વાલમ અમને રાસ રમાડ્યા ખાતે વાલા૦ ૪
 એવું મુખ આપી દુઃખ દીધું શા માટે મોરારી;
 હું અખળા નિર્બળ રહું છું કેમ દીધી વીસારી. વાલા૦ ૫
 વાદ તમારી જોતાં જીવણુ સહી દીશે જોઉં ન્યાળી;

અર વન ચોવીસ, ઉપવનમાં દીઠાહ નહી વનમાળી વાલ્યાં ૬
 જેવું હેત તમારું હેયે તેવું મારું જાણો;
 એ રંમ રસીઆ વનમાળી, તમે મારી વાત પરમાણો. વાલ્યાં ૭
 એમ કહી કંઠે કર નાંખ્યો શીઘ્ર કરો છો હાસી,
 મયારામના પ્રીતમની હું થઈ રહી છું દાસી. વાલ્યાં ૮

ગરબી ૯ મી.

ગીરધારી વાલજીરે મારી ગાવલડી સાંભળો.
 સાંજ પડે સંભારી લાવો આડે વહી દોવરાવો,
 દુધ ભાતમાં સાકર ભેળું વાંળુ કરવા આવો. ગીરં ૧
 બહાણને પોહોર વહેલો ઉઠી શેર વલાણું સાવા,
 લી તાવડીમાં લોટ સેકાવું ખાંડ બળીને ખાવા. ગીરં ૨
 ધરમાં નથી કોઈ નાનું મોટું કોઈની બીક ન ધરીએ,
 એક રાત વાસો આવો તો ભેલાચાલી કરીએ. ગીરં ૩
 ગોવાળાઆને ગર્વ શા છે જે તેડે ત્યાં જઈએ,
 નરસૈયાના સ્વામી મળે સૌ વાતે સુખીયાં થઈએ. ગીરં ૪

ગરબી ૧૦ મી.

(વાંસળીના આહોરીયા)

ધુતારા ધરધરણી તારી વાંસળીરે ભોલ,
 વાંસળીએ કાંઈ બેલું કીધું ગામજો ધુતારા ૧૬
 સખી નાતાં ઘોતાં વભોવતાં નીસરથરે ભોલ
 કળતાં પડતાં રમતાં મુકમાં બાળજો. ધુતારા ૨
 સખી સમુ સસોતે નેઠ નેઠાણી સ્હારે ભોલ,
 કંથજ પડતી મુકી રીસજો ધુતારા ૩
 સખી મયારાતે મોહનજ બેઠા કદમ ચઢીરે ભોલ.

ગોપીજનના હરીયાં છે કંઈ ચીરજો,	ધુતારા ૪
સખી અવળગા વસ્ત્રને અવળાં આશુપથ પહેચારે લોલ,	
કાન તથાં લઈ કે ધાત્યાં કાસજો.	ધુતાર. ૫
સખી રામકૃષ્ણ પ્રભુ બલે પધાર્યાં સેરીએરે લોલ,	
ગોપીજનને પુરી છે કંઈ આસજો.	ધુતારા. ૬

ગરબી ૧૧ મી

હસવા સરખી હરીશું મારે ગોદીરે લોલ,	
હરવા સરખુ શ્રીજમંડલ શુભ ધામજો.	
સખી નહાતારે ગાતારે ગુણ ગોવીંદનારે લોલ,	હસવા. ૧
તીરમાં તીરથ કેશવરામનું રે લોલ,	
પીવું મારે પ્રેમતણું રસપાનજો.	હસવા. ૨
પ્રિત હમારી નિર્મળ નંદકુંવર શું રે લોલ,	
ભાત હમારી ભુદરજીશું બળતીજો.	હસવા. ૩
રામકૃષ્ણ પ્રભુ બલે પધાર્યાં સેરીએરે લોલ,	
ગોપી સઘળી ગુણ તમારા ગાયજો	હસવ. ૪

ભાગ ૧૧ મો.

રાસલીલાની સાખીઓ.

રૂડી શરદ પુનમની રાતરે સુંદીર વેણ વાગે વેણ વાગે	
મારો વાલોજી રમીયા રાસરે, વેણ વાગે વેણ વાગે	સુંદીર ૧
વાલે નટવર ધરીયો વેણરે સુંદીર	
એના ધુધરીઆળા કેશરે સુંદીર	સુંદીર. ૨

ગોપી અતિ ઉતાવળા આવોરે સુંદર,

મોતી મુકતાફળેજ વધાવેરે,

સુંદર. ૩

દેહીની શુધ્ધશુધ સધળા વીસારીરે સુંદર,

નથણે નીરખ્યા તે શ્રી વનમાળીરે.

સુંદર. ૪

ગોપી આવ્યાં તે પુર્વની પ્રીતરે સુંદર,

જમ મળ્યાં તે રંજની રીતરે.

સુંદર. ૫

સાખી.

કેમ આવ્યાં તમે કામની એમ બોલ્યા ભુગલકીશોર;

અડધી નીલાએ વનમાં આ વેળાએ ચાલે ચોરરે.

કામની કેમ આવ્યાં કેમ આવ્યાં,

આ વનમાં તે શું છે કામ રે કામની,

તમે જાઓ તમારે ધામરે.

કામની. ૨

સહુ બોકમાં તે કલંક આશેરે કામની;

આ ધર્મ તમારો જાશેરે.

કામની. ૩

તમે ધરનાં તજ સહુ કામરે કામની,

સ્વામી સુતી મુકીને ધામરે,

કામની. ૪

શ્રી પ્રભુજી એમ કહે છે રે કામની,

પછી ગોપી તે ઉત્તમ દેહેરે;

કામની. ૫

સાખી.

પ્રભુ તમે તે બોવન તજવ્યા પ્રભુ તજવ્યા સંસાર,

પ્રભુ તમેએ વનમાં તેહીઆં પ્રભુ તમે કરો છો તુલ્યકારે,

શ્રી નંદના ૧

તારી છેલાઈ જોઈને હું તે, છાકીરે શ્રી નંદના

મને વાલુ નથી તમ પાખીરે,

હવે લોપી તે કુળ કેરી લાજરે શ્રી નંદના,
 પ્રભુ આવ્યા તમારે કાજરે
 મને આલો આનંદરસ દાનરે શ્રી નંદના
 મને લાગ્યું તમારું ધ્યાનરે
 હમે શરણુ આવ્યા તહારીરે શ્રી નંદના.
 એ મોરલી સુણીને બીહારીરે,

શ્રી નંદના ૨

શ્રી નંદના ૩

સાખી.

વચન સુણી વૃજનારના થેષ થેષ રમીયા રાસ,
 રમજુમ વાગે ધુધરી વૃજ સુંદરીની પુરી વાલે આશરે,
 શ્રી ગીરધારી ગીરધારી.

વૃજ સુંદરીની સંગે વાલો ડોલેરે શ્રી ગીરીં
 મુખે જે જે શબ્દ બોલેરે.

શ્રી ગીરીં ૧

મુખે ગમને લે છે તાળીરે શ્રી ગીરીં

એક એકના વચ્ચે હાથ ઝાલ્યો.

શ્રી ગીરીં ૨

કોઈ સખી તે ધણો ગુંથેરે શ્રી ગીરીં

કોઈ સખી અધરરસ લુંટેરે.

શ્રી ગીરીં ૩

ત્યાં જુમનાં વહે છે ગંબીરે શ્રી ગીરીં

જુવે તેના મન થાય સ્થીરરે.

શ્રી ગીરીં ૪

સહ દેવતા ત્યાં જોવાને આથેરે શ્રી ગીરીં

તે તો પુષ્પ ચક્રી વધ્યોરે.

શ્રી ગીરીં ૫

ત્યાં સુંદ્ર રહ્યો છે કરજોડીરે શ્રી ગીરીં

શું વર્ણવું છાંદિ ચોડીરે.

શ્રી ગીરીં ૬

પ્રભુ મુખે મોરલી ધરીછેરે શ્રી ગીરીં

ખટ મહીનાનો રજની કરી છે રે.

શ્રી ગીરીં ૭

વહુ રાસ રમીને આપ્યાં ઘેરે શ્રી ગીરી૦	
તેની કાષ્ઠએ ન સમજી પેરે.	શ્રી ગીરી૦ ૮
ધન્ય ધન્ય આ વૃજની ભુમીરે શ્રી ગીરી૦	
ભુએ તેનું તો મન રહે લોભીરે.	શ્રી ગીરી૦ ૯
ધન્ય ધન્ય આ વૃજની નારીરે શ્રી ગીરી૦	
રામ કીડા કરે શ્રી મોસારીરે.	શ્રી ગીરી૦ ૧૦
જે જાય શીખે આ રાસરે શ્રી ગીરી૦	
તેની શ્રી કૃષ્ણ પુરે આશરે.	શ્રી ગીરી૦ ૧૧

દાણુલીલા.

રાધા—પાલવડો મેલો ત્રાહનજી મારગડે મને જવહો,	
આવતાં આપીશ દાન તમાઈ મહીં માઈ વેચાવા દો.	૧
શ્રીકૃષ્ણ—વેચતાં તને કાણુ ખાજે છે સાંભળ રાધે ખારી,	
મહી ગોરસનું દાણુજ દોની વહેલી જાને વૃજનારી,	૨
રાધા—નારીને તું ના ખોલાવીશ જાને રહેમં છેખાજા,	
કહણુ રાજ કંસરાયનું ગજિ ચારી ખા ગોવાળા.	૩
શ્રીકૃષ્ણ—હું ગોવાળાઓ તું ગોવાલણુ ફરી મને આવજો.	
કંસ સરિખા હીમાયતીને, સાથે તેડી લાવજો.	૪
રાધા—તેડી લાવું દો મને જાવ રોડી રજા વ્રજનારી;	
રધુનાથના સ્વામી શામળાઆ ઘેલા દીસો છો ગીરધારી.	૫
શ્રીકૃષ્ણ—ઘેલો છું પણ દાણુ ન મુકું દોઢલડો એકે આછો;	
ગીરધારીએ ગોકુળ વાસ્યું ધંદ્ર કરતાં હું મોટો,	૬
રાધા—મોટો છું ત્યારે મથુરાથી અરધી રાતે શું આવ્યો,	
ખર ઘેર રહીને પેટ ભરતો તને દાણુ કાણે કહાવ્યો.	૭
શ્રીકૃષ્ણ—વાઠા ખોલી વાર કરે છે કેતે હર્ષયાનો હાર તોડું,	

- દાણુ દહીંનું દેરે અળખા નહીં તો માથાનું માટ ફેડું. ૮
- રાધા—હાર નહીં તુટે માટ નહીં કુટે ન્યાય નગરમાં પુછાશે,
રઘુનાથના સ્વામી શામળીઆ કહો ગોકુળ કેમ રહેવાશે. ૯
- શ્રીકૃષ્ણ—ગોકુળ રહો કે જાઓ અત્યારે દાણુ દહીંનું નહીં મેલું;
ઘીર હર્મા તે ગયા વીસારી, કામનીઓ કારણ પેલું. ૧૦
- રાધા—નંદતણે ઘેર નવલખ ગાયો, નહોતું તે ધન કાવું છે,
માતા તારી મહી વેચતી હમણું રાત્રી આવ્યું છે. ૧૧
- શ્રીકૃષ્ણ—હમણું હમણું કરતી રહેજે, મેણા દેતી મધ્યારી.
ધૃતપણામાં તું ધૃતારી, ઠગ પણામાં છું ઠગારી. ૧૨
- રાધા—તું ઠગારો તારી માનો પાળેલો, તારી માને મેણું દેવરાવે.
રઘુનાથના સ્વામી સામળીઆ, ઝાઝુ તે થું કહેવરાવે. ૧૩
- શ્રીકૃષ્ણ—કહયા પ્રમાણે લેતો નથી, પણ તું મોઢું નથી રાખતી.
અમો છીએ રાજ મહારાજ, અમને નથી તું ઝોળખતી. ૧૪
- રાધા—ઝોળખું છું તું આવ્યો નાશી મહાવનમાં તું છાનો છું.
જદવ કુળ મધે જન્મ છે તારો, નંદતણે ગેર નાનો છું. ૧૫
- શ્રીકૃષ્ણ—માતા જસોદા વડાં વડલાગી, તેના છીએ અમો અધીકારી
મોટા મુનીવર મર્મ ન જણે, ગોકુળ વસીએ ગણ્યારી. ૧૬
- રાધા—ગણિ ચારી ગોપી ઘેર વળતાં, અમને તમે ઝોધારયાં;
રઘુનાથના સ્વામી શામળીઆ, તમે જીત્યા અમે હારયાં. ૧૭

દાણુ લીલા.

- રાધા—તમે અળખ્યા અમે જણીએરે;
મારો પાલવડો નવ તાણીએરે;
તમે સમજી રહો મનમાંયરે;
શામળીઆ વહાલા રહો વેગજારે. તમે વહાલા રહો ૧

શ્રીકૃષ્ણ—નારી શું સમજાવે મુજનેરે,
હું તો નહિરે જાવા છઉં તુજનેરે,
તારી મરડીને રાખીશ બાંધરે,
મધ્યારી રાધા દો દાણુશુરે

તમે રાધાં ૨

રાધા—અત્યા બાંધય શું મરડીય વીઠવારે,
મેં તો તુજ સરીખા ધણા દીઠવારે,
કપર છે કંસનું રાજરે,

શામળીઆ વહાલા રહો વેગળારે, તમેવહાલાં તમેરાધાં ૩

શ્રીકૃષ્ણ—નારી કંસ થકી શું થાય છે રે.

એવાં કંધક આવે ને કંધક જાય છે રે,

તારાં ઉરના ઉતરાવીશ હારે,

મધ્યારી રાધા દો દાણુશુરે

તમે રાધાં ૪

રાધા—અત્યા હાર હધયાનો દુટશેરે,

મારી દહીની મટકી કુટશેરે,

ધેર સમુદી દેશે જાળરે. શામળીઆ વહાલા રહો વેગળારે.

શ્રીકૃષ્ણ—નારી જાળને આળ નહી ચળેરે

જેનું ભેણું હોય તે લહેરે;

એવાં દાણુ મેલ્યાં કેમ જાયરે.

મધ્યારીં ૬

રાધા—અત્યા દાણુ તે કંધનો કાવીયોરે

મથુરાથી જોકુળ આવીયોરે;

મારી નંદતણે ધેર જાયરે.

શામળીઆં ૭

શ્રીકૃષ્ણ—નારી જાય ચાર્યામાં શી લાજછેરે,

એ તો પોતપોતાનું કાજ છેરે;

એમાં મેલણીઆં નવ હોયરે.

મધ્યારીં ૮

રાધા—અત્યા મેણા માણસને લાગે ધણારે,
સુણો વઢતાં જ્યારે બે જણારે,
તને નિર્લજને નહિ લાજારે;

શામળીઆ ૯

શ્રીકૃષ્ણ—નારી લાજે તે કાજે નહીં સરેરે,
અહીંઆ બીક તો કાની ધરેરે
આવ મળીએ આપણુ જણુ બેયરે.

મધ્યારી ૧૦

રાધા—એવું નીર્લજ મા બોલો શામળારે,
તારા ઊરમાં હિતારીશ આંખજારે;
મુકો મુકોરે અમારો હાથરે.

શામળીઆ ૧૧

શ્રીકૃષ્ણ—નારી હાથ ન મેલું તારયરોરે,
અહીંયા અમલ ચાલે માહ્યરોરે,
માટે દાણુના દોકડા મેલરે.

મધ્યારી ૧૨

રાધા—અત્યા નંદ્યાવાનો તું છોકરોરે;
તારી પાસે પૈસો નથી રોકડોરે;
અત્યા આવડો મચ્છર કેમ હોયરે;

શામળીઆ ૧૩

શ્રીકૃષ્ણ—નારી બ્રહ્માણુની તું છોકરીરે;
તારી પાસે નથી પાપ રોકડોરે;
આવડો કેમ અબીમાન હોયરે.

મધ્યારી ૧૪

રાધા—હુ તો વિનંતી કંઈ છું કમારનીરે,
સ્વામી રૂઢનાથ હારી તમ અપરે;
મહીનું તે દાણુ ન હોયરે.

શામળીઆ ૧૫

દાણુ લીલા

ગોપી—અત્યા કહાનજી તું તો ક્યાં વેલો જ્યો જો.
તું તો શેનું માગે છે દાણુ જો.

મહીની મદુકી મારી કુટશે નો.

ખોરસની થાશે હાથ નો ઘેલું શું બોલે ગોવાળાઆબો. ૧

અત્યા નવ બળીશ કાઠી આપડી નો,

કાઠ મળશે માથા કરી નાર નો,

મારગ મુકીને રહેને વેમજો નો.

મામા કંસ થાશે જાણ્યો.

ઘેલું શું બોલે ૨

શ્રીકૃષ્ણ—તારો કંસ કથુદિ નર શું કરે નો,

મારી સંગે છે સધજો સાથ નો,

અલી દાદી તે દાણ ચોરી જતી નો;

ધણે દહાડે આવી મારે હાથ નો આછી તું જાત આહીરનીને ૩

ગોપી—અત્યા હાથની તે હોંશ રખે રાખતો નો.

હાથે મારી જાણે છે ગાય નો.

પાલવ મુકીને રહે વેમજો નો,

મારી વજામાં થાશે હાથ નો.

ઘેલું શું બોલે ૪

કૃષ્ણ—અલી વજામાં વસીને વેર વાળશું નો,

રખે રાખતી હઠયામાં હામ નો,

નંદજીના નામ પ્રતાપથી નો,

હું તો છેહું તારા કંસને હામ નો.

આછી ૫

ગોપી—અત્યા કંસે કથું તે કમ વીસરે નો,

લાઠ હણ્યા પોતાના ત્યાંય નો,

નાસી છુટયો લાડકાનો,

આવી કથેયો છે વનમાંય નો

ઘેલું શું બોલે ૬

કૃષ્ણ—અલી વજામાં વસીને વેર વાળશું નો,

તું તો જોજો અમારાં કામજો,

અવનીનો ભાર જિતારવા ને,

ધયું નંદકુંવર ઘેર નામ ને.

ઓછી૦ ૭

જોપી—અલ્યા સાચું કહેતામાં દુઃખ લાગશે ને,

પેટ માટે ચારે છે માય ને,

તું આવડો મોટો એમાં થયા ને,

તુને કાઢએ ન આપી કન્યાય ને.

ઘેલું શું બોલે૦ ૮

કૃષ્ણ—અલી આહીરની કન્યા અમો શું કરે ને,

અમો સદા કહેવાયે બ્રહ્મચારીને;

રખે પડછાયો પાડતી ને.

તું તો ધાળજાનો ઓઢનારને.

ઓછી૦ ૯

જોપી—અલ્યા લાખ ટકાની મારી લાભડી ને,

હીરા જડીત અમારો છે હારને,

ઓછી પટાળા મારી પહેરણે ને.

તું તો કામળાનો ઓઢનાર ને.

ઘેલું શું બોલે૦ ૧૦

કૃષ્ણ—જેનો બ્રહ્માએ તારણે તાણ્યો ને,

એનો શંકર વણનાર ને,

તણે ઓઢણુ મારો કામળો ને,

તેનો શેષ ન પામે પાર ને.

ઓછી૦ ૧૧

જોપી—અલ્યા શેષ સરખું તન તારું ને,

અમો ચંપકવરણી નારને,

અલ્યા કાયા કનકને વેર વાપીયું ને,

તો પશુ તણે પીઠાર ને,

ઘેલું શું બોલે૦ ૧૨

કૃષ્ણ—તું જ્ઞાને નીસરી મહી વેચવાને,

અલી બેસી રહેજે ઘરમાંય ને,

દોલત ધણી છે તારા બાપને જો,

તું શાને આવી અહીંયાય જો.

ઓછી૦ ૧૩

ગોપી—આ વાટે સદા મહી વેચતાં જો,

જઠ પુછો જસોદા માય જો,

બાંધી મુકી સવા લાખની જો,

ઉઘાડીએ તો પત જાય જો.

ઘેલું શું બોલે૦ ૧૪

કૃષ્ણ—અલી ધણી ઇચ્છા છે મહી ચાખવા,

મીઠી મેળવણીનો સ્વાદ જો,

પ્રીકું પડશે તો પાછું આપશું જો,

તું શાને કરે વીવાદ જો.

ઓછી૦ ૧૫

ગોપી—અત્યા ગોરસ કેરું કાણુ મળું જો,

જેટલું પીએ તેટલું પાયજો,

વચન વેર વાધ્યું ધણુંજો,

કદી મન મેળાવો ચાયજો.

ઘેલું શું બોલે૦ ૧૬

કૃષ્ણ—અમે દાણુને મને શું દુભીએ જો,

તું તો દાસી દીસે છે રીશાળજો,

હસીને તાળી લે હાથમાંજો,

તું પ્રીત કરીને રસ આલજો.

ઓછી૦ ૧૭

ગોપી—અત્યા માઆં મુકતાફળ પામીએ જો,

હઠ કરે કંઈ નહી હોય જો;

મન આણુને કંઈ વીવેકજો.

ઘેલું શું બોલે૦ ૧૮

કૃષ્ણ—અલી વીવેક ધણો છે મન માહરેજો,

ગાવાલણી લાગી પાયજો,

નંદજના કુંવર કપાળનેજો,

જવા નહીં દઉં નીરધારજો,

આપ્યા વીના કેમ છુટશેજો

ઓછી૦ ૧૬

ગોપી—તારા મનનો વીચાર મેં જાણીઓજો,

હઠ શાને કરો છો આપજો,

મનમાં મન મળી ગયું જો,

જેમ સાકર બળે દુધ માયજો.

ધેલું શું બોલે૦ ૨૦

કૃષ્ણ—મીઠાં વચન તારા માનુની જો,

સાકર સરખા બોલજો.

પ્રીતનો આંખો તુજ પાસ છું જો,

આ આપું તમેને કોલજો,

ઓછી૦ ૨૧

ગોપી—રાઠ ભાગીને રસ આપીયો જો,

ઉલટ તો અંગે ન માય જો,

જે કોઈ શીખે ને સાંભળે જો,

ધેલું શું બોલે૦ ૨૨

તા ફરી ન આવે મર્જવાસ જો;

દાણુલીલા દીનાનાથની જો,

ગુણ ગાય રતનીઓ ફાસ જો.

ઓછી૦ ૨૩

દાણુ લીલાની સાખીઓ, આહેરીયાં, મરખીઓ.
વગેરે ગોવાળીયાનાં.

શ્રીકૃષ્ણ—ઉંચીને અલખેલહી રાધે સાંભળને કહું વાત;

વંદાવનને મારમ જતાં કાણુ છે તારી સાથ.

ઉભીરે ધીજની નારીરે, પુછું પરણી કે કુંવારીરે;

આન્યા વિના આંખડી કાળીરે, બાળુબાંધ બેરખાવાળા.

૧

રાધા—સાથવાળી તેને ઘેર બેઠી, તારે શી પડ્યુછ;
 માર્ગ મુકી રહે વેગળા, તારે મોઢે નથી મુછ,
 ચાલ્યો જા પાસરી વાટેરે; સાખું નંદરાયને માટેરે;
 તું તો કમ્પનો કાનુડો દાણીરે, પાઉં તને પાંદડે પાણીરે;

કૃષ્ણ—શી છે તારી જાતડી કીયું છે તારે ગામ;
 કાણુ તારા છે માત પીતા, થું છે તારે નામ; ઉભી૦ ૩

રાધા—આહીરની અમે જાતડી ગોકુળ માઈ ગામ,
 ભખુભાણુની હું બેટડી રાધા છે માઈ નામ. ચાલ્યો૦ ૪

કૃષ્ણ—બોલતી નોંતી તે બોલવા શીખી, આવડું બોલી આજ;
 વંદાવનમાં નીત ફરે છે તુજને તે શી લાજ. ઉભી૦ ૫

રાધા—લાજવાળા છે તે હું જાણું ઢાંકી રાખો આપ;
 વંદરાવનનો મારગ મેલી નીત તપાસો લાગ. ચા૦ ૬

કૃષ્ણ—ઝાઝા રાખે મેઢડાં ગોપી. ઝાઝી રાખે ગાય;
 હારા પીને મોટી થઈ, ભરવાડની જાત કહેવાય ઉભી૦ ૭

રાધા—ગોકુળથી આવી ગોવાલણી, મથુરાથી આવ્યો કહાન;
 મારગમાં એકઠાં થયાં તું શેનું માગે છે દાણુ, ચા૦ ૮

કૃષ્ણ—ગોકુળની ગોવાલણી, મથુરાને મારગ જાય;
 આડા કાન ફરી વળ્યો, તારા પ્રીતે પાલવ સાય. ઉભી૦ ૯

રાધા—હું બેટી બ્રખુભાણુની, રાધા માઈ નામ,
 દાણુ લેવાની ધચ્છા હોય તો આવજો ગોકુળ ગામ, ચા૦ ૧૦

કૃષ્ણ—નંદ બાવાનો નાનડીયો, કહાનજી નામ પ્રમાણુ
 દાણુ લીધા વગર જાવા દઉં તો નંદબાવાની આણુ. ઉભી૦ ૧૧

રાધા—આણુ માનુ તો કંસની, ખીજી ન માનું કોય,
 નવનંદ મારે નેહડે વસે, તારો નંદતો કાણુજ હોય. ચા૦ ૧૨

- કૃષ્ણ-કંસ તે તારો કાણું છે, મેં વશ કીધો સહુ ઠામ,
સંભાળીને બોલજ રાધા શુદ્ધ ગઘ કે સાન. ઉભી૦ ૧૩
- રાધા-શુદ્ધ નથી માહરી, તારી ગર્ભ જોમ હોય;
સાંભળ છધયા નંદના, તારે મન વિચારી જોય. ચા૦ ૧૪
- કૃષ્ણ-મનમાં શું વીચારે રાધા, દાણુ લેવાના સહી;
તારી માને શું કહીયે, તને વેચવા મોકલી અહીં. ઉભી૦ ૧૫
- રાધા-આવોને ગોપીના વહાલા, સાંભળ કહું તે વેણુ.
તારી માને શું કહીએ, તારી પાસે ચરાવે ઘેન. ચા૦ ૧૬
- કૃષ્ણ-મેણું બેણું કરતી રહેજો મહીયારી મદમાતી;
છાશ પીને દહાડા કાડે, તું તો રંજે થઇ છે રાત્રી. ઉભી૦ ૧૭
- રાધા-કહાનંજી કાળા ન કરો ચાળા, મોરલીઓવાળા;
અડધી રાતે શું નાઠા તમે, ભરીને ડિયાળા. ચા૦ ૧૮
- કૃષ્ણ-દાણુના દોકડા લઇશું રોકડા ખીજી ના કર વાત;
તારે મારે ઝખડો થયો, ફોડીશ મહીના માટ. ઉભી૦ ૧૯
- રાધા-દાણુના દોકડા, આપીશ રોકડા ખીજું ન ચાયે આળ
દાણુ લીધામાં શું સમજો તું નાનું સરખું બાળ, ચા૦ ૨૦
- કૃષ્ણ-મહીયારી તું મદમાતી હું નાનું સરખું બાળ;
બાળપણું તુજને દેખાડું થાવા દે સંધ્યાકાળ, ઉભી૦ ૨૧
- રાધા-સંધ્યાકાળે તું શુ બતાવે સાંભળ કાળા કહાન;
મહી વેચીને આવતાં, આપીશ તારું દાણુ. ચા૦ ૨૨
- કૃષ્ણ-તું રંગીલો રૂપની રૂડી હું છબ્બીલો કાન,
મહી ખપે કે ન ખપે તું આપને મારું દાન. ઉભી૦ ૨૩
- રાધા-મહીનાં દાણુ હોય ન મોહન, મનમા સમજો પેર,
મહી પીવાનો ખપ હોય તો આવજો મારે ઘેર. ચા૦ ૨૪

કૃષ્ણ—ક્યારની તું મેણું દધને કીધાં અદકાં વેર;

હેત કરી તું આપવા આવે હવે લાગે કડવાં ઝેર, ઉબી. ૨૫
રાધા—કહો તો હરી ઘેરથી આપું, કહો તો પાઉ આંય;

હિમાના સ્વામી શ્રામળા તમે મનમાં ન લાવશો કાંઈ આ. ૨૬
આવો છઠડા નંદનારે તમે ગોકુળનાં મહીયારી;

વાત તો વિચારીને કહીએ, મારગથી અળગા રહીયેરે આ. ૨૭

કાન—ધુતારી ધુમટા વાસારે આંજ્યા વીના આંખડી કાળીરે,

ઉંચી ને અલબેલડીરે પાતળીઆ અરિધાન;

જોખનીયાનું જોરં ઘણું હું ઉતારું અબીમાન ધુતારી. ૧

ગોપી—નાની વયમાં નામજ કાઢ્યું લોક કરે વખાણુ.

મ્હોં ખાય ને આખડી લાજે માંહે માંહે શું દાણુ,

આલ્યો બા પાંસરી વાટેરે સાંખું છું નંદરાયને માટે. આ. ૨

કાન—આ ગોકુળમાં ઘણી વસે છે મોટી જાત આહીર.

વહેવાર વાતે લજ્જા શાની છે વઢકણાંની રીત. ધુતારી. ૩

ગોપી—પાંધરી વાટે તે લડેરે જોને હોય બે બાપ,

એક દાણુ લખાવી લાવ્યો કંસ રાયની છાપ આ. ૪

કાન—છાપ તો તારો બાપ કરે છે સેંકડો બ્રહ્મલાલ,

હમો કુંવર નંદરાયના, ઘણું કંસને તણુ સમાન. ધુતારી. ૫

ગોપી—સમજી જોલો શામળારે, લોક સાથે શા લાડ;

બીખ માને જીવતું માનો પરમેશ્વરનો પાડ. આ. ૬

કાન—ગોપી ગાળ દીધી અદકરી ને જોરાવરનો જોરો,

બીખ માઆતી-પેર કહું તું કાન જરતી ઓરો. ધુતારી. ૭

ગોપી—કાન ધર્મનું કામ શું છે સમજી મનની વાત,

એવો કો દેખતી નથી કે અડકાડી શકે હાથ આં ૮
 કાન—આવે નારી ઇન્દ્રાણી તો જાયે મુકી માન,
 તારં સર્વે લુટી લઉં સુંદરી તો મારં નામ જીભીસો કાન ૦૬
 ગોપી—જ વરસનું છોકરું ને ચોરી પીતો છાસ,
 સર્વેવ આપું શામળા તું આવ મારી પાસ ૧૦
 કાન—તું મદમાતી મહીમારી હું નીકટ નાનું બાળ,
 બાળપણું તમને દેખાડું થાવા દે સંબાકાળ ૧૧
 ગોપી—વિવાદ કરતાં દીવસ વિત્યો, અળખા આકળી શાય,
 પ્રેમાનંદ પ્રભુ જવા દેજો, ગોપી લાગી પાય.

ગોવાળીયાના હારીયાં.

દુધ પીઓ જવા દો અમને શાને રોકો છો વન,
 એકલડી વન કેમ રહું, ધુજો છે મારું તન દુધ ૦ ટેક.
 કુંભળી આગળી મરડાશે મુકોને મારો હાથ,
 હું આવી આગળ થકી પુઠે આવી સમયર સાથ. દુધ ૦ ૧
 દીવસે પરણ્યા પીયુ સાથે ઉભા રહું નવ જાય,
 નંદજીના સમ અળખાં રહે તો પર શું કેમ બોલાય. દુધ ૦ ૨
 પીયુ મારો ચતુર નથી તે, શું જાણે બોલવાની રીત,
 તેણે હું પ્રીછુ નહી, જે પુરુષ કહેલી પ્રીત દુધ ૦ ૩
 જે રસ જેણે ચાખ્યો નહીરે, તે શું જાણે નેહ;
 નેન નચાવો છો ધણાં, હું પ્રીછુ નહી કાંઈ તેહ. દુધ ૦ ૪
 તમ સરખી હોય તેને ચાહો મુકોની મારે હાથ,
 આળપણે એવું કરો જે, ઓગળ વાધે લાજ, દુધ ૦ ૫
 કાલ પીતા પરણાવશેરે ઉત્તમ સુંદરી નાર,

પરની ધર વસે નહીં એ વેળો બવહાર. કુધ૦ ૬
 ચુખ ટળે જરીરનું એ કાઢ શું લાગે મન,
 ચીતવ્યું તો નવ પામીએ અતી દોહીલા ફરીજન. કુધ૦ ૭
 અતુર હશે તે જાણશેરે ચતુરાધની પેર,
 મેં મન તારું ઓળખ્યું અવસરે આવજો ઘેર. કુધ૦ ૮
 મારમમાં ન બોલાવીયેરે, આવતાં દેખે લોક,
 લાલણ્ય પ્રભુ રૂપનાથજી, કો આળ ચઢાવે લોક, કુધ૦ ૯

જા જા નંદના ગોવાળીયાં, તું રોનું માગે દાણ,
 જો આવીશ હુંકડો તો કંસરાંયની આણ જાઓ ટેક.
 ઘેર જઈ પુછ માતનેરે, હાથ વેચાતી કાલ,
 દાણી થઈ વનમાં રહ્યો, કોની શીખ્યો તું ચાલ. જાઓ. ૧
 મસ્તક ઉપર પાધડીને, અણીવાળાં લોચન;
 કરમાં કાળી કામળી કાં વહે મીઠાં વચન. જાઓ. ૨
 અંગ માં મોડીશ આવડું તું રાખજો તારો ભાર;
 અંચળ આળા કહાન તારા હૃતો તારી નાર નહી. જાઓ. ૩
 મેં તને નિરમય સાંભળ્યોરે, વસતે વંદાવન;
 ભરમે ભોળી ન જાણતો, અતિ કઠણ છે મારું મન. જાઓ. ૪
 પાધરે મારમ ચાલીયેરે, ગોવાળીયાની સાથ;
 છેલપણું નવ કીજીએ, લાલણ્ય પ્રભુ રૂપનાથ. જાઓ. ૫

જીભી રહે આહરડી, તું બોલતી વાંકા બોલ;
 તારી આંખડી તે મેં ઓળખીરે, અવર નહીં કેની તોલ. જીભી૦ ૧
 મારગે છોડી અબોલડોરે, હીડતી મોથાડ;

શેરી જોઇને ચાલીએ, ઘેર કંથ મારા હોય.	ઉભી૦ ૨
સતી સામું ન ભાળીએ, નીચું જોઇને ચાલ;	ઉભી૦ ૩
પરપુરુષથી વેગળી રહે તેની આંખલડી ઝોળખાય.	ઉભી૦ ૪
દાણુ લાગે દામનું રે, અહીં નથી કંસનો ભાગ,	ઉભી૦ ૫
વણુ પ્રીતે આવે નહી, આવે તો મારો ભાગ.	
આવતાં આવી કામની, હું જે માગું તે આપ.	
ભાલણુ પ્રભુ રઘુનાથજી, અંતર આણી થાય.	

એરે આવશે આહીરડા મેં જાત જાણી.	
જીલમ કરો છો જોરાવરારે કંસ રાયને કહીશું	
નીત ઉડીને દુઃખ દો છો તાં ગોકુળ મુકીને જમશું,	એરે૦ ૧
અમે દાણી તે નંદરાયને મન માને તે લખશું.	
કહેજો તારા કંસ રાયને હમે ઉતર દધશું.	એરે૦ ૨
તારા સરખાં ઘેર ઘણારે અમને પાએ પાણી,	
તાં જોડ્યું સાંખું હું તો નંદકુંવરનો જાણી.	એરે૦ ૩
પાધરે મારગ ચાલીએરે ગોવાળીઆની સાથ,	
છેલપણું નવ કીજીએ ભાલણુ પ્રભુ રઘુનાથ.	એરે૦ ૪

છપ્પીઆ નંદનારે, તારી ચાલનો ચટકો જો,	
છોરા આહીરનારે તારા મુખનો મટકો જો,	
ચટકો તારી ચાલનો, પવનીએ કંગરકોર	
ધ્રુમકે ધ્રુમકે ધુધરી બાજે, નેનમાં નાચે મોર.	છપ્પી૦ ૧
તાણીને બાંધે પાધરીરે ઢગકતો મુકે તોર,	
શેરીએ લથડતો હીડે, મુખ મોરલી ધનધોર,	છપ્પી૦ ૨

મુખ દેખડાવીને ઘેલાં કીધાં જાણે હરખયા ઢોર,
બાલણુ પ્રભુ રઘુનાથજી, ચીતડાના ચોર.

છબી૦ ૩

બ્રહ્મભાન કેરી બેટડી રાધા છે મારું નામ,
દધી તણો જો ખપ કરો તો આવજો ગોકુળ ગામ.

બ્રહ્મ૦ ૧

લંપટ સંપટ નાથજીરે કપટી કાળા કહાન,
દધીતણું જો દાણુ લેશે તો કંસન થાશે જાણુ.

બ્રહ્મ૦ ૨

વંદ્રાવનની વાટમાં તમે શાને રોકો છો વાટ,
તારી માતા તો આવડું મોટું લેતી મહીનુંમાટ.

બ્રહ્મ૦ ૩

રાધા તો દાણુ નહીં આપેરે તમારું શુંજોર,
પીતા મારા જો જાણુશે તો, કરશે પાંસરા દોર.

બ્રહ્મ૦ ૪

સીધે મારગ ચાલીએરે ગોવાળીઆની સાથ,
છેલપણું નવ કીજીએ બાલણુ પ્રભુ રઘુનાથ.

બ્રહ્મ૦ ૫

ભાગ ૧૨ મો. ઉંઢાણીના હારીયાં.

વેગજો રહેને વરણાગીયા.

ઉંઢાણી લેખને કૃષ્ણ વંદ્રાવન ગમાતા,
હારે હું તો શોધી વળી નવખંડમાંજોરે

વેગજો૦ ૧

” અધ્યા મહીની મટુકી મારી પુટશે.

” મારી મોતન કેરી લટ દુટશે જોરે.

વેગજો૦ ૨

અધ્યા મોહન તારા કંદમાં,

” મારી હામણી વુટી તે તારા હંદમાં જોરે,

વેગજો૦ ૩

" માઈ લાંબ ટકાનું ચીર ફાટશે,	
" અત્યા ખેંચ માં ખેંચ માં ફાટશે જીરે.	વેગળો ૪
" અત્યા લાલ છડી તારા હાથમાં,	
" મુને રોડી તે જુમનાના પાટમાં જીરે.	વેગળો ૫
" સવાલાખનો હાર મારી કોટમાં,	
" અત્યા તાણમાં તાણમાં ટુટશે જીરે.	વેગળો ૬
અત્યા દાસ રાધેના સ્વામી રાંકડા,	
" હું તો મોહી રહી મુછના આંકડા જીરે,	વેગળો ૭

આજની ધડી રળીઆમણી;	
હારે મારા વાહાલાજી આવ્યાની વધામણી જીરે.	આજ ૦
" પુર્યો પુર્યો સોહાશેજી સાથીઓ જીરે,	
" ઘેર મલપતો આવે તે હરી હાંથીઓ જીરે.	આજ ૦ ૧
" સખી લીલુડા વાંસ વઢાવીએ,	
" મારા વાલાજીના મંડપ રચાવીએ જીરે.	આજ ૦ ૨
" સોહાસેજી ચાર તેડાવીએ,	
" મારા વાલાજીને મોતીડે વધાવીએ જીરે,	આજ ૦ ૩
" સોહાસેજી મળજો જે ધડી.	
" મારા પ્રભુજી પધારે તે ધડીજીરે.	આજ ૦ ૪
" રસ મીઠડાએ અતી મીઠડા,	
" મહેતા નરસિંયાના સ્વામી કોઇએ દીઠડા હોજીરે.	આજ ૦ ૫

દાણુ લીલાની ગરબીઓ,

હારે દાણુ માગેરે દાણુ માગે	
„ નારી મીઠીના બોલ બાણુ વાગે.	દાણુ૦
„ કાન કીયા મુલકનો મુખો,	
„ હારે મારા મારમ વચ્ચે ઉભો,	દાણુ૦ ૧
„ મારા મારમ વચ્ચે વશિયોરે.	દાણુ૦ ૨
„ કાન કિયા મુલકનો દાણી.	
„ મારી નવરમ મુંદડી તાણીરે.	દાણુ૦ ૩
„ કાના કિયા મુલકનો મહેતો,	
„ મારા મારમ વચ્ચે રહેતોરે.	દાણુ૦ ૪
„ કાન જળ જુમનાને આરે;	
„ એમાં દાણુ જીતે ને દાણુ હારેરે.	દાણુ૦ ૫
„ કાન નથી સાકર નથી મેવા;	
„ ખાટી છાશમાં શું આવ્યો લેવારે,	દાણુ૦ ૬
„ મહેતા નરસમના સ્વામીને વારી,	
„ ગઉ ગોવાળીયામાં ચારીરે.	દાણુ૦ ૭

ગરબી ૨ જી

જવાહો મને શાને રોકો છો વાટમાં,	
હારે દાણુ લેવા સરખા નથી ઘાટમાં	જવા૦ ટેક.
આજતો અમારે પ્રભુ કામનો દીન છે,	
હારે મારે એકલા જવું છે નાતમાં.	જવા૦ ૧
મારાં સમ મારી ગામર નંદી,	
હારે જળ ભરવા જુમનાજી ઘાટમાં,	જવા૦ ૨

સધળા સધયરો ઉઠે સુમનાંની તીરે,
હારે તેને વચન આપ્યાં છે હાથમાં,
મોતીના નાથને સંજે લઈને,
હારે જાવું સધયરોના સાથમાં.

જવાબ ૩

જવાબ ૪

ગરબી ૩ છ

વાત કહું ઉભી રહેને અલખેલી,
હારે દાણુ રીત ના થટે જાઓ મેલી.
આવો આજ રમણ કરતા,
હારે આજ થયાં છે સંગની સાહેલી;
ધુંધટ તાણીને જોરમાં જાઓ છો,
હારે નથી દેતી જવાબ મન મેલી,
ધ્યાન ધરીને શું ધ્યાનમાં જાઓ છે,
હારે આજ બોણી કરવી છે મારે પહેલી.
મોતીના નાથ તું છું પ્યારી,
હારે ધણે દહાડે થઈ છું આજ બેળી,

હું વાત૦ ટેક.

હું વાત૦ ૧

હું વાત૦ ૨

હું વાત૦ ૩

હું વાત૦ ૪

ગરબી ૪ થી

જમીન પર જાળનાં દાણુ કાણુ લે છે;
હારે નથી જાણ્યું લેવાવાળો રહે છે;
નથી સાંભળ્યું પૃથ્વી ઉપર.
હારે લેવાવાળો અહીંયાં કાણુ રહે છે.
નિત્ય નવાનવા આળા કરો છો.
હારે એવી કાણુ સ્ત્રીઆમણુ દે છે.
વચન કાઢો છો પ્રજા વઢવા સરીખાં,
હારે કાણુ વસ્ત્ર તથાવીમાં રહે છે.

જમીન૦ ૧

જમીન૦ ૨

જમીન૦ ૩

જમીન૦ ૪

મોતીના નાથને એમજ કરીને,
હારે ગોપી રસ્તો ગોકુળનો લે છે.

જમીન૦ ૫

મરખી ૫ મી

છખીલી દાણુની રીત કાણે કહાડી,
છણુ આપો છખીલી લાડી.

છખીલી ટેક

શ્રી જુમનાજીના રે મોટારે આર,
હારે જળ લરવાને આવોને દહાડી,

છખીલી. ૧

વંદ્રાવનને મારગ જાતાં,

હારે હુતો લેખશ લાગત મારી.

છખીલી. ૨

એવાં વચન પ્રભુ કોઈએ ન સાંખે,

હારે એતો સાંખે તે પરણી નારી,

છખીલી. ૩

મોતીના નાથને સર્વસ્વ સોંપ્યું,

હારે ગોપી રાજ ક્યાં છે મોરારી.

છખીલી. ૪

મરખી ૬ ઠી.

હરિ રશિયા મુજને જવા દીજે, તાર દાણુ થાય તે લીજે,

રશિયા મુજને ટેક.

હારે હુતો ગોકુળની ખીજનારી, હારે હુતો મહી વેચવાને ચાલી

„ મારગડે આજ ન કીજયેરે

રશિયા મુજને. ૧

„ મારી સંજની સાહેલીઓ ચાલી હારે માથે મહીની ગોળા,

„ લ્યો ખાટા ગોરસ પીજેરે;

„ હુતો બ્રહ્મબાનની છોડી હારે મને રોકી રહ્યા ગીરધારી

„ મારગ અજગા રહીયેરે.

રશિયા મુજને.

„ બાધ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર તનમન અર્પણ કીજેરે,

રશિયા મુજને.

ગરબી ૭ મી

હારે માસ ચીર દો વનમાળા હારે હું છું અબળા નારીરે;
મારાં ચીર ટેક.

„ વાલો ચીર હરીને કદમ ચડી બેઠા,
હારે હું છું જળમાં ઉઘાડી રે
મારાં ચીર. ૧

„ ચીર કે બદલે પીતાંબર લેઉગી,
„ જા જલશેસે જાઉં ન્યારીરે
મારાં ચીર. ૨

„ પાહે પત્ર કરી નીકળી રાધે.
„ કૃષ્ણ હસત દે તાલીરે.
મારાં ચીર. ૩

„ બાધ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર,
„ તમે પુરૂષ હમે નારીરે.
મારાં ચીર ૪

ગરબી ૮ મી

હારે બેની આપનો શામ ખોટો.

કયા દોષ દઉં કુબળ કારે
બેની આપનો ટેક.

આપ ગએ કાગળ નહિ બેજયો,
કયાં કાગળનો ટોટારે.
બેની આપનો. ૧

ગોકુળ મેલી વાલો મથુરા પધાર્યા.
ત્યાં માર્યો કંસરામ ખોટારે.
બેની આપનો. ૨

બાધ મીરાં કહે પ્રભુ ગરધર નાગર,
મારું મહી પીને થયો ખોટારે.
બેની આપનો. ૩

ગરબી ૯ મી

હારે કુબળને જાદુ કારો,
બસ કીન્ને શામ હમારોરે
કુબળને જાદુ. ટેક

જાદુકી પુલીયા સડ સડ મારી,

ક્યારે કરત વધઠ ખીચારોરે;
 આણી તેરે જંગાને પેલી તીરે જુમના.
 ખીચમેં વહે જળ ધાડોરે,
 ઇત ગોકુળ ઇત મથુરા નગરી;
 જાવ પીઓ જળ ખાઓરે
 કુબ્જને વાલો રંગ રમત હે
 હમકુ દુર કર ગયો ન્યારોરે.
 બાધ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ,
 આખર શામ હમારોરે.

કુબ્જને

કુબ્જને૦ ૩

કુબ્જને૦ ૪

કુબ્જને૦ ૫

ભાગ ૧૩ મો. ચુંદડીની ગરબી.

રસીયાજી મુકો હમારી ચુંદડી.
 જવાદો જીવણુ જળ ભરવા કાજને.
 સખી કહેશે ક્યાં લાગી આવડી,
 મોટી મોહન લોકડીયાની લાજને.
 ઘેરો છો મુજને જાણી એકલી,
 પાછળ આવે સધિરોનો સાથને,
 મનસુખો મનનો હું જાણી ગઈ.
 એમ કરે નટવર નહિ આપું હાથને.
 દુરીજન કંઈક કહેશે મારા કંથને.
 રસીયા તને રીસ ધણી છે મનને
 સાસુડી મુજને બહુ સંતાપશે,

રસીયાજી૦ ૧

રસીયાજી૦ ૨

નણુદી મુજને કહેશે કઠણ વચનજો;

રસીયાજી ૩

એવી તે વિદ્યા કાણે શિખવી,

નીત ઉડીને આવડો શો ઉધમાતજો,

મોટપણે મોટમ કંઈ આવી નહિ,

છેલ તમારી ના ગઈ છોડરવાદજો,

રસીયાજી ૪

આધા રહો અડશો માં અલખેલડાં

આળ કરી તે સાંખે બીજી નારજો,

શાણા થઈ વળગો છો શા કારણે;

હું નહીં સાખું તમારો કાંઈ બારજો.

રસીયાજી ૫

ઘેર જઈ કહીશું તમારી માતને

મુજ સાથે ના બોલો વાકુ વેણજો,

પાતળીયા પાલવ મુકો માહરો,

ઉર ઉપર શા માટે નચાવો નેણજો

રસીયાજી ૬

આજ પછી તમ સાથે બોલું નહિ,

હંગ તમારા જાણ્યા જાણ્ય રાયજો,

શું કરીએ શામળીઆ સાચું કહું,

તમ સાથે મુજ મનડું આતુર થાયજો.

રસીયાજી ૭

સ્વારસ તો સફળ થશે મન રીઝવે,

નવ જાણો કંઈ પ્રીત કર્યાની રીતજો,

શું સમજો ચારી જાણ્યો આવડી,

ધણી કઠણ છે પર શું કરવી પ્રીતજો.

રસીયાજી ૮

મન વિના કોઈને ના બોલાવીએ,

માણસ માંહી જાય પોતાનો તોલજો;

આગળથી ચર્ચા જોઈએ તે તણી,
ત્યાર પછી મન ગમતાં કહીએ બોલજો.

રસીયાજી ૬

આતુરતા તમ કરતાં અમને ઘણી,
લાજ તજીને મુખડે ના કહેવાય જો;

પ્રાણ ગમે પ્રીત કદીના મુકીએ.

મારમ વચે રોકેથી શું થાય જો

રસીયાજી ૧૦

વાલાજી વાયું તે કરીયે માણસં,

કોણ વારની કહું છું જોડી હાથજો.

મારગડો મુકીને અળગા રહો.

કર જોડીને વિનંતી કરે રઘુનાજો.

રસીયાજી ૧૧

ગરબી ૨ જી.

કહાન કાળારે મારી ચુંદડીના ચોર;

છધયા નંદનારે મારા કારજની કોર

કહાના ટેક

ચુંદડી ચોરીને પ્રભુ કદમ ચડયા,

સાહેલીના સંગમાં મારી નજરે પડયા,

કહાન ૧

અજબ તરેહની ચુંદડીને માંહી ઝાઝો રંગ,

વેગળા રહો વરણુગીયા માંડે શામ થાશે અંગ.

કહાન ૨

લાખ ટકાની ચુંદડીને છેડે, ઝાઝા રંગ;

શ્રીકૃષ્ણજી લાડ લડાવે તેમાં શાનો પાડ,

કહાન ૩

ચુંદડી આપો તો પ્રભુ પાચે લાગુરે;

નરસંખ્યાના સ્વામી પાસે માન માગુરે

કહાન ૪

ગરબી ૩ જી.

કૃષ્ણ બોલ્યારે નિકળ જળથી તું બહાર,

આપું ચુંદડીરે લેને ગોપીઓ નાર,

ચીરના વખાણુ કરે માલ નથી એમાં	
નગ્ન થઈ હમણાં નાહી દંડ દીધો તેમાં	કૃષ્ણ ૦ ૧
ચુંદડી તારીનો ખપ નથી મારો	
સહ સખી બાર આવો સ્યોને એત્યારે	કૃષ્ણ ૦ ૨
સહ સખીએ વિચાર કર્યો જવું હવે ઘેર	
કૃષ્ણ કેરું કહ્યું મારી કરીએ એવી ચેર	કૃષ્ણ ૦ ૩
હારી સહ બહાર આવ્યાં જોડીને બેઠે હાથ.	
ચીર આપી આશા પુરી નરસંખ્યાને નાથ,	કૃષ્ણ ૦ ૪

નંદજીનો મરખો,

તમેરે નંદજી ગોકુળ સંચરોરે.

ઉતરવો જમુનાજીનો ઘાટજો;

મારી માને નહી હોય ગોઠણુરે

જસોદા જોતાં હશે વાટજો.

તમેરે ૦ ૧

નકરે માત પિતા તે તમે કયુંરે અમને બહુ લડાવ્યાં લાડજો;

અમને નાનેથી મોટા કર્યારે તેના શા માનુ પાડજો. તમે ૦ ૨

મારી છે પચરંગી લાકડીરે તમે વાછતી વેણુ રસાળજો.

તેને તમે સંભારીને મુકજોરે, રખે લપ જતા ગોવળજો. તમે ૦ ૩

મારી સહજ ગોરી ગાવડીરે, તેને તમે હાથ ફેરવી જોળ્યોજો

કહે રઘુનાથના સ્વામી નંદનેરે, અમપર કૃપાદ્રષ્ટે રહેજો જો તમે ૦ ૪

ગરબી ૨ છ

નયણે નીરને નંદજી બોલીઆરે, અમથી એકલડાં ન જવાયજો,

વાટડી જોતાંને રોતાં હશેરે. કાનજી ત્યાંય તમારી માયજો

હું તો રાખીશ મારા મનનેરે, તમારી માની સમ કયમ રહેશેજો

માટે ગોવીંદ ગોકુળ આવજોરે, દુરજન મેણુલીયાં બહુ દેશજો, નં

કહો કોણ વંદાવન ગઉ ચારશેરે, સાંજે કોણ આવશે ઘેરજો,
હસતાં વાણીયે કોણ ઉઠશેરે, કહો કોણ જાણે તમારી પેરજો. ન૦
કુંવર કોને લાડ લડાવશુંરે, કોને વળગાડશું દામીજો;
કોને જમાડીને જમશું અમોરે. કહોને રઘુનાથના સ્વામીજો.

ગરબી ૩ જી.

જશોદા પુછે પિઉને પ્રેમશુંરે નંદજી ઉત્તર ન આલેજો,
મુખથી બોલે પણ બોલાય નહીરે લલના બેલડીયા બહુ સાલેજો;
કારણ કોને મારા કંથજીરે, કુંવર ક્યાં મેલી આવ્યાજો;
સરવશ સોંપ્યા વસુદેવનેરે, દુખના મેર ક્યાંથી લાવ્યાજો,
આપણે મીત્રાઇ વસુદેવનેરે, આપણે ક્યાંનું હતું ઘેરજો.
આવી આપણા સુતને બેળવ્યોરે તે રાખ્યો પોતાને ઘેર જો;
કહો કંથજી ત્યાં તમે નવ બોલીયારે. આપણે બોયો છધયો છેલીજો
એ રઘુનાથનો સ્વામી ગોવાળાઓરે અમપર નજર ન જોડીજો

ગરબી ૪ થી.

વ્રજમાં વ્રજ વનિતા વાતો કરેરે મોહનજી મથુરામાં રહેયોજો;
જોને નંદને ગોકુળ મોકલ્યારે વિઠલ વસુદેવના થયાજો.
અહીંના સુખમાં ગાયો ચારવીરે બીજું આહીરીયામાં રહેવુંજો,
ત્યાં સહુ પુછીને વાતો કરેને મથુરા નગરીમાં શું કહેવુંજો
મથુરા નગરી હરીને મન વસીરે બીજું કંસરાજનું રાજજો;
લક્ષ્મી દેખીને લલચાઇ ગઇરે માટે ગોકુળ કીધું તાજજો.
એ મુદત મનોહર શામળોરે સજની સઉને લાગે મીઠાજો,
એ રૂગનાથનો સ્વામી ગોવાળાઓરે ત્યાં તો રાજ થઇને બેઠો

પરચુરણ ગરબીઓ.

ચંદ્રાવળીની ગરબીઓ.

મારે માથે મટકીને મહીડાંતી ગોળા મહીરે વેચે ચંદ્રાવળાએ,
વેચંતી સેચંતી નગરમાં પેડી કાનુડો છેડલો સાહી રહ્યોરે.

ભાગ ૧૪ મો.

ગરબી ૧ લી.

તમને શું કહીએરે કામણગારા છો
ગોપીજન વલ્લભરે પ્રાણ હમારા છો;
પુછું છું તમનેરે સાચું કહો અમને;
મારા સમ મોહનરે નહી દુલાવું તમને
હમયાપર હાજરરે ખાતે ખુપ્યા છે
તમ સરખા જીવણરે કાંઈ એક ઘેત્યા છે;
આ દુર્બળ લાતારે ચંદન ચળકે છે,
મુખને તંબોળેરે લોલક લટકે છે,
આતે શું અચરતને આવ્યા સેજડીઓ,
સ્થૂંછોડના સ્વામીરે અચરતની મડીઓ.

ગરબી ૨ છ.

વાર છું વાલમરે અમને અડશોમાં
ઘાટેને ઘાટેરે અમને વદશોમાં
અમે વહુનારે લાલ લાજ લય્યા
બોલતા બીજેરે કંથે કેદ કર્યા
સાસુડી મુણશેરે નાજદલ અની છે:
પ્રીતલડી છે પણરે તમને છાની છે,

તમે કોના કુંવરે કહો અમને લાલજ,
 પાળેલા કહીનેરે સાકો સાદ કરે,
 એમાં શાતોલજરે પરધેર પેટ ભરે,
 મનગમતાં કીધારે લજાં લોપીને
 રણુછોડના સ્વામીરે ધન્ય આ ગોપીને:

ગરબી ૨ અજવાળી રાતની

આસો માસે સરદ પુનમની રાતજે,
 ચાંદલીઓ ઉગ્યોરે સખી મારા ચોકમાં.
 સસરો મારો દેરા સરખો દેવજે,
 સાસુડી મારી દેરાંરે કેરી પુતળી. ૧
 જોઈ મારો અશાડીઓ મેહજે.
 જોઈણી ઝમુકે વાદળ વીજળી, ૨
 દિયર મારો ચાંપલીઆનો છોડજે,
 દેરાણી ચાંપલીયા કેરી પાંખડી. ૩
 નણુદલ માહારી વાડીમાં વેલજે,
 નણુદોષ તે વાડી માંહીનો વાંદરો. ૪
 પરણ્યો મારો ચતુર મુજલજે,
 તાણીને આંધેરે નવરંગ પાધડી. ૫
 એ પાધડી દશ દશ આંટાજે,
 આંટેને આંટેરે નવરંગ પાધડી, ૬
 ગોરીનો પરણ્યો વહાણુ કમાવા જાય જો;
 વહાણુથી લાવેરે આરેક ટોપરાં. ૭
 આરેક ખાય તો ખટકે ગોરીની દાઢજે,
 ટોપડું ખાયે તો ગોરીને કુચા વળે. ૮

ગરબી ૩ જ સોદાના આપ લવની

દુર ખેલન મત જાઓ મેરે લાલકુ દુર મિલેગા હોઉ;

ટક.

- મચ્છાક સંખાસુર માર્યો લાયો વેદ છોરાઉ;
ચાર વેદ અહાકો દીનો મેં તહાં ન દેખા હાઉરે. દુરં ૧
- દુર ખેલના મત જાઓ મેરે લાંઝન દુર મીલેગો હાઉ,
વારાહરૂપ ધર પર્વત લાયે પૃથ્વી દાઢ ચઢાઉ;
અહા લક્ષ્મી નિશદીન આવે માં મેં તહાં ન દેખા હાઉ. દુરં ૨
- નરસીંહરૂપ અવતારમેં બે અસુરકો ભે ઉપજાઉ,
બેડો દેવ હીરણ્યકશ્ય માર્યો મેં તહાં ન ગેખા હાઉ. દુરં ૩
- વામન રૂપ છેલ્લો બલ રાજ પગલાં ત્રણ ચઢાઉ,
ધંદ્રાસન ધંદ્રકો રાખા મેં તહાં ન દેખા હાઉ. દુરં ૪
- કરશુરામ અવતારમેં બેડે બેડે અસુરકો ભે ઉપજાઉ,
ક્ષત્રી મારી નક્ષત્રી કીધી મેં તહાં ન દેખા હાઉ. દુરં ૫
- રામચંદ્ર અવતારમેં દસ મુસ્તક છેદી લાઉ.
સોનેકી લંકો ખાખ કર ડારી મેં તહાં ન દેખા હાઉ. દુરં ૬
- જમનાકે તીર ધેન ચરાઇ ભુજ બની બિચરાઉ,
રોપ પાતાલ કાલીનાગ નાથો મેં તહાં ન દેખા હાઉ. દુરં ૭
- બાંધો મન મોહન ભક્તવત્સલ બળ જળ,
જમના અર્જુન વૃક્ષ ઓધારે મેં તહાં ન દેખા હાઉ. દુરં ૮
- બાલપનમેં મૃતિકા ખાધી ચઉદ લોક દે જલાઉં,
સુરકે સ્વામી તેરી અદ્ભુત લીલા મુખે કહી ન જાય. દુરં ૯

ગરબી ૪ થી.

- હાથ વધુટી મારી મટકી કુટી દધી વેચંતા લુટીરે,
પીતલ લોટા જળે ભરાવું દાતણી ચતુરાધરે, હાથં ૧
- ચીની તે ખાલા તેલ ભરાવું મદનની ચતુરાધરે,
ગ્રાંબા કુંડી જળ ભરાવે નાહાવણી ચતુરાધરે. હાથં ૨

સેવ સુંવાળી લાવશી રંધાવું, બોજનની ચતુરાધરે, હાથ ૩
 પાન સોપારી લવીંગ મંગાવું મુખવાસની ચતુરાધરે. હાથ ૪

ગરબી ૫ મી.

ઝુમકહાર શીદ તોડ્યો હો રાજ મારો ઝુમકહાર શીદ તોડ્યો,
 હારની પડી છે ત્રણ ઓળો હોરાજ મારો ઝુમકહાર શીદ તોડ્યો,
 જળ જુમનાનાં નીર ભરવાં ગયાંતાં ઘટ મારો શીદ ફોડ્યો. હો
 વંદાવનને મારગ જાતાં કાંડુ ઝાલીને હાર તોડ્યો. હો
 વંદાવનને ચોકે રમતાં કુડાં વચન કોણુ બોલ્યો. હો
 પ્રીત કરી પણ કરતાં ન આવડી નંદ આહીરનો છારો. હો
 મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર આવ્યાને નટવર ઓરો. હો

ગીરબી ૬ ઠી.

ગગરી ઉતારરે વનમાળી મટુકી ઉતારરે વનમાળી
 ઉતાર ઉતાર જલદી ઉતારરે વન ૦
 મેરે શીરપર હો ગઈ ભારી. ગગરી ૦ ટેક.
 સુનેકી ગગરીને રૂપલા ઉઢાણી ભર ગઈ રાધે પ્યારી ૫૦ ૧
 જળ જુમનાકી ચીકણી મટુકીયાં લગ ગઈ રાધે પ્યારી, ૫૦ ૨
 મેં પ્હેરી કસુંબલ સાડી તેરી મુગટકી છબી ન્યારી ૫૦ ૩
 મેં પ્હેરી જરકસકી ચોરી તેરે મોરલેકી છબી ન્યારી ૫૦ ૪
 મેં પ્હેરી મોતનકી માળા તેરે ગજમાળકી છબી ન્યારી ૫૦ ૫

ધંધર પુજવા વિષે.

ગરબી ૭ મી.

(હું તે ધંધરને પુજવા નીસરીરે લોલ એ—રાગ)

શ્યામ સલુણા કુંવર નંદનારે લોલ,
 તે મને નાંખી ફંદમારે લોલ શ્યામ ૧

હું તો ઝખડીને બેઠા નીસરીરે લોલ	
ઝાઢવાનું વીસરીરે લોલ	શામ૦ ૨
હું તો ગાવડીને દેવા નીસરીરે લોલ	
બેઠો લીધોને તામડી નીસરીરે લોલ	શામ૦ ૩
હું તો દર્શન કરવાને નીસરીરે લોલ	
સાહુ પહેર્યા ને ઝાળી વીસરીરે લોલ.	શામ૦ ૪
હું તો જુમના તે જળને નીસરીરે લોલ,	
ગાગર લીધી ને ઘડો વીસરીરે લોલ.	શામ૦ ૫
જમતાં તે જીવણ સાંભરારે લોલ,	
જેઠે ન હિરે કાળીએરે લોલ.	શામ૦ ૬
વલવના સ્વામી શ્રી હેરીરે લોલ,	
તન મનથી હું તમને વરીયે લોલ.	શામ૦ ૭

ગરબી ૮ મી.

આવના આવના આવનારે, શામ મોરી ગલીમે આવના;	
આવના તો દુરસે ખતાવનારે શામ મોરી ગલીમે આવના	
તેરેરે ખાતર બાગ બનવાયો કુલનો હાર ગુંથાવનારે	શા૦ ૧
તેરેરે ખાતર સ્ત્રી જમાયો ખાલા ભરી ભરી પાવનારે	શા૦ ૨
શેવ સુવાળી લાવશીરે રૂચી રૂચી ભોગ લગાવનારે	શા૦ ૩
લવીંગ સોપારીને એલચીરે પાનુંકી બીડીયાં આવનારે	શા૦ ૪
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર ચરણકમળ ચીત લાવનારે	શા૦ ૫

ગરબી ૯—છેલની.

હારે અલ્યા વાંકી ન પહેરી પાધડી;	
તારી પાગડી પાહુઓ ખવરાવશેજીરે	વેગજો રહેને વરણાગીચ

- „ અમ્મ્યા નેણ કટાક્ષ નવ કીજીએ.
 „ તારાં નેણુલાં તે મેણુલાં ખવરાવશેજીરે. વેગજા૦ ૧
- „ અમ્મ્યા ખંગી લેલાટ નહીં લેખીએ
 „ અમ્મ્યા પાન ખીડા નવ છાથીએ,
 „ તારાં પાન તે જાન છુલાવશેજીરે. વેગજા૦ ૩
- „ અમ્મ્યા વજાર વિચારું નવ બોલીએ
 „ તારાં તોલ બોલવા થકી થશેજીરે. વેગજા૦ ૪
- „ અમ્મ્યા વિશેષ કેસ ન વધારીએ
 „ તારા કેસ તે વેસ વધારશેજીરે વેગજા૦ ૫
- „ અમ્મ્યા કડકડતાં કેડીઆં ન પહેરીએ,
 „ તારાં કેડીઆં તે બેડીઓ ધડાવશેજીરે. વેગજા૦ ૬
- „ હારે અમ્મ્યા વઢે મદીશ નહીં ચોરવાં
 „ જશે વેઠ બનીશ જોગે જાંઝલાજીરે. વેગજા૦ ૭
- „ અમ્મ્યા હીરકારી ઘોતીઆ ન પહેરીએ
 „ તારા ઘોત્રીઆં ધુળ ધલાવશેજીરે વેગજા૦ ૮
- „ અમ્મ્યા ચમકતી મોજડી ન પહેરીએ,
 „ તારી મોજડી તે રોજડી કરાવશેજીરે વેગજા૦ ૯
- „ અમ્મ્યા ખભા ફુચાલા ન નાંખીએ,
 „ તારા ફુચાલા નામ કુખાવશેજીરે. વેગજા૦ ૧૦
- „ અમ્મ્યા અત્તર કુલેલ ન વહોરીએ;
 „ તારાં કુલેલ તેલ કઢાવશેજીરે. વેગજા૦ ૧૧

ગરબી ૧૦ મી.

માઈ સોનાનું છે બેકુરે છેલ છખીત્રા ઓગાળા,
 આરી રૂપાની ઉઢાણીરે

છેલ છખીલા૦

હું તો સરોવર પાણી ગઈતીરે
 મને કાલે બળદે મારીરે.
 મારા આછા સાળુ ફાટયારે.
 ઓ ગોલેળ ગામના દરજીરે
 મારા આછા સાળુ ભારોરે
 મારી સાસુ ન જાણે શીવ્યારે,
 મારી નણુંદ ન જાણે ઓટયાંને
 મારી જેઠાણી ન જાણે ઢાંકયારે
 તારો સાંધવાનોનો સવૈયેરે,
 તારો ઓટરુડે ૩૪મેને,

છેલ છખીલાં
 છેલ છખીલાં
 છેલ છખીલાં
 છેલ છખીલાં
 છેલ છખીલાં
 છેલ છખીલાં
 છેલ છખીલાં
 છેલ છખીલાં
 છેલ છખીલાં
 છેલ છખીલાં

ગરબી ૧૧ મી.

મારારે સ્વામી બોલોને વાલા,
 જશોમતી નંદ તણા લાલા
 દેલીરે થઇ ગોકુળમાં ભમતી,
 બીજારે કાઠની વાતો નથી ગમતી.
 એવીરે તમને કોણ મળી દુતી,
 જેણે માઈ ચીતકું લીધું લુંટી.
 વાલારે તારી વાટલડી જોતી,
 આંસુડી ભરી ભરીને રોતી
 ભુંડારે ભોક ભરમાવ્યારે હમને,
 તેથી તમે મળતા નથી હમને
 વાલારે તમને કશું નહિ કહીશું;
 મોહન તારી મરજી મુજબ રહીશું.

મારાં ૮૬

મારાં ૧

મારાં ૨

મારાં ૩

મારાં ૪

મારાં ૫

ઝાઝુંરે હવે શું કહીએ તમને,
 મોહનવર મેહર કરો હમને
 એવું સુણી આવ્યા ગીરધારી
 દીધું આંધીંગન ત્યાં મોરારી,

મારાં ૬

મારાં ૭ -

ગરબી ૧૨ મી મેંદી વિષે.

મેંદી મેંદી શું કરોને મેંદી મોટાં ઝાડ.

એક ડાળું હલાવીએ તો ડાંગાં હાલે ચાર સહીયર મેંદી લેશેરે.

મારી સાસુએ એમ કહ્યાં જે વાસીદાં વાળી મેલ.

મેં બોળીએ એમ સાંભળ્યાં જે કચરા વેરી મેલ.

સહીયર

મારી સાસુએ એમ કહ્યાં જે પાણી ભરી મેલ.

મેં બોળીએ એમ સાંભળ્યાં જે ખેડાં ફોડી મેલ.

મારી સાસુએ એમ કહ્યાં જે રાંધણાં રાંધી મેલ;

મેં બોળીએ એમ સાંભળ્યાં જે કહલડાં ફોડી મેલ.

સહીયર.

ગરબી ૧૩ મી.

અચકો મચકો કારેલી

તમને કંઈ વહુ ગોરાં ગમશે લાલ અચકો મચકો કારેલી

અમને રૂખી વહુ ગોરાં ગમશે રાજ

અચકો.

એ હીંગણીને શું કરશે રાજ

અચકો.

એ હીંગણી કામણગારી રાજ

અચકો.

એને ઉંચી નીચી મેંદીએ ખેસારશું રાજ

અચકો.

એને ટોપલો ધરાણું લાલશું રાજ

અચકો.

ગરબી ૧૪ મી,

મુણ ચતુરમુળણ પરનારી શું પ્રીત કણુ ન કીજીએ
 જેણે પ્રીત કરી પરનાર તણી, એને હાડે રૂધણુ થાણે ધણી;
 એણે કુળની લગ્ન્યા કાંઈ ન મણી સુણ. ૧
 તમે પહેલા મળશે કુતીને, તારું સરવસ્ય લેશે કુતીને;
 પછી રહેશે અંગ બહુતીને સુણ. ૨
 તમે બેઠા મુઠો મરડીને, તારું કાળજી આશે કરડીને;
 નહી મુકે નસ આંતરડીને.
 તને પ્રેમના પ્યાલા પાછને, તારું સરવે લેશે વાહીને;
 તને કરશે ખોખુ ખાધને. સુણ. ૩
 પ્રીતમના સ્વામી છે; પ્યારા તમને મોપીએ કરે કાલા વાલા;
 તમે દરશન દોને મોરલીવાળા. સુણ. ૪

ગરબી ૧૫ મી.

ગરબ તમને મેં દીધા ગીરધારી,
 મતલબીયા છે મોહન મોરારી ગરબ ૦ ૨૩.
 મનેરે માયારે લાગી છે તારી
 મારે મન ઝાઝી છે મોરારી
 વાલારે મને શા માટે વિસારી. ગરબ ૦ ૧
 પહેલીરે મને ખબર આવી પડતી
 એની સાથે પ્રીત નહિ કરતી;
 વાલા મને મેલી ગયા રડતી ગરબ ૦ ૨

મેંતો જાણ્યું ઉજળું તે દુધ હશે,
તેનેરે બાને વાહી મને છાશે;
રહીતી હું તો મારા વિશ્વાસે.

ગરજી ૩

જશોદા કાન તમે કાળા
કમો બહુ આંખ્યા તણા ચાળા;
તે પર હું તો મોહી છું નંદલાલ
હવેરે હરજી ઘણું થયું ગીરધારી,
ક્ષમા કરો ચુક થઈ છે અમારી
થઈને રહી છું દાસી તમારી.

ગરજી ૪

ગરજી ૫

પ્રાતમના સ્વામી મને મળાયા,
દુઃખરે મારાં જન્મ તણાં ટળાયાં,
ગોવીરે સહુ આનંદથી મળાયાં.

ગરજી ૬

ગરજી ૧૬ મી.

નહી મેલુંરે નંદના બાઝ છેડલો નહીં મેલું,
તારે છેડલે ચંપા ચાર કે છેડલો નહીં મેલું,
સાત પાંચ ગોપી ટેળે મળીને, વચમાં કાનુડો કાળોરે
કાળો છે પણ કામજુગારો; એની આંખલડીનો ચાળો.
વાંકી મેલે પાલડીને કાને જુઠા મોતીરે;
જેનો વર વરણાગીઓ તેની બાયડી હાથે રોતી.
કચકડાની ડાબલીને, મહી ભરી છે મેશરે,
જેનો વર વરણાગીઓ, તેની બાયડી કાળા મેશ.
કુળાં પીરસુ કાતરીયાને; આંબા પીરસુ ધોળારે,

છેડો ૧

છેડો ૨

છેડો ૩

મન ભાવતો મગદળ પીરસુ, પુરણપોળા.
 મુંખાઈની હંચી નારી ઘોળકડી ધુતારીરે,
 નડીયાદનું નાક વઠાણું સોરઠકી બલીહારી.

છેડ૦ ૪

છેડ૦ ૫

ગરબી ૧૭ મી.

કાળજકું માર્યું કાર્યું રે છેલછખીલા,
 તેં તો ચીતકું માઈ ચોર્યું રે રાજ રંગીલા,
 વાલાજી અમે ગોરી સહુ ગુમાને ભરેલી,
 તેં તો સઘળું નાંખ્યું ઢાળારે.

છેલ છખીલા૦ ૧

વાલાજી મારા રીતો તે સ્ત્રીના પુરૂષને પીડે,
 સહુને દમતે હીડેરે.

છેલ છખીલા૦ ૨

વાલાજી નરના મોહની નારીરે વાત સાચી,
 તુજ આગળ વિદા કાચીરે.

છેલ છખીલા૦ ૩

વાલાજી બબળા આતુર પણ આચુરતા નવ દાખે,
 કીડા ભંગ કરી નાખેરે.

છેલ છખીલા૦ ૪

વાલા મારા ચીતડાની વાત કહું છું છેલી.

તુજ માટે લજ્જા મેહલીરે.

છેલ છખીલા૦ ૫

વાલાજી દયાના પ્રભુ મંદીરમારેં આવો ભાગ્ય મોટું,
 સેજલડીએ પાય પલોટુરે.

છેલ છખીલા૦ ૬

ગરબી ૧૮ મી.

મને મળ્યા છે મોરારી પનઘટ જાતાં
 મારી આંખલડી તો ઠારીરે, પનઘટ જાતાં.

વાલાજી મારા ઓચીંતાની આવીરે ગોરી, જુમનાની તીરે રોકીરે, પનઘટ જતાં.	૧
તોલાજી મારા આવી ઉભા છે મારી જોડે, બેડલીયું માંડ ફોડેરે પનઘટ જતાં.	૨
વાલાજી મારા હાર હીરાજીનો તોડ્યો, મારો પોચો સાહીને મોડ્યોરે પનઘટ જતાં.	૩
વાલાજી મારા સાસુડી ઘેર સંતાપે; નાની નણુદી બહુ રંજડેરે પનઘટ જતાં.	૪
વાલાજી મારા રવીદાસના છો સંગી, મારા જનમોજનમના સંગીરે પનઘટ જતાં.	૫

ગરબો ૧૯ મી.

અમને હમકતે શું છાંડેરે, છેલ છખીલા; આવડો આમ ઉપર શું આડેરે, રાજ રંગીલા.	ટેક.
વાલાજી મારા ચઢિટે સંભાળી ચાલો, ગોવીંદજીગાળો ખાશોરે છેલ છખીલા.	૧
વાલાજી મારા હેરણીઆ આવીને શું હેરો, કાંઈ રાજ છે કંસ કોડેરે છેલ છખીલા.	૨
વાલાજી મારા ચકતી ચાલે રંગ લાગ્યા, મારે ભય તો સહુનો બાગ્યોરે છેલ છખીલા,	૩
વાલાજી સહીની મટુકી મારી કુટે. કાંઈ મોતન માળા દુટેરે છેલ છખીલા.	૪
વાલાજી તારી આંખ દીસે કાંમણુગારી, તેને મોહી છે પ્રજની નારીરે છેલ છખીલા.	૫

વાલાજી મારા સ્વામી, સ્વીદાસના સોહાગી,
મને પ્રીતિ તમારી લાગીરે છેલ્લ જખીલા.

ગરબી ૨૦ મી.

પાતળીયા પાલવ મેલોરે, પાયે પડું છું.	
જખીલા છેડા મેલોરે પાયે પડું છું.	૧
વાલાજી મારા વંદાવન વણુજે જતાં,	
શીદ મને રોકાછોરે પાયે પડું છું.	૨
વાલાજી મારા મહી જવકાશે માફ,	
કાંઈ જખને કહેશે ભુંડુંરે પાયે પડું છું.	૩
વાલાજી મારા કામ ધણું છે ઘેર મારે;	
થું રોકા જુમના આરેરે પાયે પડું છું.	૪
વાલાજી મારા લો જણે એને વાફ,	
અમે સામુની વહુવારે પાયે પડું છું.	૫
વાલાજી મારા કંથને કપરો જણી,	
કાંઈ સમ દે પરમાણોરે પાયે પડું છું.	૬
વાલાજી મારાં સ્વામી સ્વીદાસના સોહાગી,	
મને માયા તારી લાગીરે પાયે પડું છું.	૭

ગરબી ૨૧ મી.

કાંચલડી કંકોડીને વાડકીમાં પાણી;	
નહાનો વર નવડાવા બેડી સમડી લઈ ગઈ તાણી,	
	લાલ કેમ કરીએ. ટેક.
મારા કરમે કળેડું લાલ કેમ કરીએ,	
મારે જુગમાં વગોણું.	લાલ કેમ૦

મારે સહયરોમાં મેલું.	લાલ કેમ૦
ટોપલામાં બાલી હું તો કાકાબળાઆ ગઈતી,	
કાકેબળાએ પુછ્યું તારો શો સગો લાગે.	લાલ કેમ૦
બાઈજીનો બેટો ને નણદીતો વીરો,	
નહાનો છે પણ કંથ.	લાલ કેમ૦
રોટલા ઘડું ત્યારે ચાણકીરે માગે.	
ઘળ લઈને ઢીકા મારે હાથડામાં સાલે,	લાલ કેમ૦
પાણીડાં જાઉં ત્યારે છોડે વળગ્યો આવે,	
ઘળ લઈને ઢીકા કારે હાથડામાં સાલે.	લાલ કેમ૦
હાથ પગ દોરડીને પેટ મોટું ગોળા,	
ઉકરડે જમ કળશે બેસે, સમડી પાડે ઢોળા,	લાલ કેમ૦

ગરબી ૨૨ મી.

સોના કેઈ બેડલું મોહન રૂપલા ઉઢાણી હાથે,	મો૦
સરોવર પાણી સંચર્યો, મો૦ કઢાને કાંકર નાખ્યાઓ.	મો૦
ઘડો કુટ્યો નીર વહી ગયાં; મો૦ નણુંદ દેશે જાળ.	મો૦
સામુ અમારી ખીજશે, મો૦ ચોદીશ ચાલ્યાં નીર.	મો૦
દેરાણી જોડાણી મારશે, મો૦ વાલા શોક્યતું છે ઘેર સામ.	મો૦

ગરબી ૨૩ મી.

ખેલત કાંકણી ઝળકી ઓ રસીયા,	
સોના તે કેઈ માઈ બેડલું હો રસીયા, રૂપલા ઉઢાણી હામ.	ખો૦
વાટે જતાં વટેમાર્ગુ હો રસીયા, ભાઈ વીરા ઘડુલો ચડાવ.	ખે૦
તારો ઘડો તે ગોરી તોછડો હો૦ તું તો સારા ધરની નાર.	ખે૦

તારા સરખા તારા જેવડા હો ૨૦ તેતો મારા બાપના ગુલામ, ખે
કેક મરડીને ઘડો મેં ભર્યો હો ૨૦ તુટી મારા કમખાની કસ ખે
ભાઈ દરજડા વીરા વીનવું હો ૨૦ ટાંકા મારા કમખાની કસ ખે
ટાંકે ટાંકે મેલ ધુધરા હો ૨૦ હાડે લખજે મોર. ખે

ગરબી ૨૪ મી.

જરે જુલવાને આવો રાજ.	ટેક૦
શ્રી ચંદરભામાજીના બાગમાં જરે	જુલવાને૦
ધારો છો તે વાત આજ લાગમો જરે,	જુલ૦
મળ્યો રાધકાં ચંદરાવાળી જરે	જુલ૦
મસલત કરીએ બે એકઠાં મળીએ જરે,	જુલ૦ ૨
ત્યાં તો વાટીકામાં હીડોળો મંગાવીએ જરે	જુલ૦
માંહી પ્રાણજીવન પધારાવીએ જરે	જુલ૦ ૩
ધમર ઘટા છે ઘણી વૃક્ષની જરે	જુલ૦
ન્યુનતા નથી એક વક્ષની જરે;	જુલ૦ ૪
લલીતાનાં વચન સુણી છોડો જરે	જુલ૦
તતક્ષણ પધાર્યા અલબેલડો જરે	જુલ૦ ૫
હીડોળો બેઠાં છે ખન્ને બેલડી જરે	જુલ૦
મુકી જુકી જુલાડે સાહેલડી જરે.	જુલ૦ ૬
વીધવીધના વાજાંત્ર વીણા વાય છે જરે	જુલ૦
નલિતમ નારી હીડોળા ગાય છે જરે	જુલ૦ ૭
રસ તણો સમુદર કુરાં ખાય છે જરે.	જુલ૦
તેમાં દાસ દયો ગુણ ગુણ ગાય છે જરે.	જુલ૦ ૮

ગરબી રપ મી. જિંદરની

હિંદર ફર કરે છે રે દુઃખડાં કાને કહેવા જાએ.	
અમને નીત્ય નડે છેરે ઘરમાં કુમ કરીને રહીએ;	
ધર મધેરી દોડી આવે બીછાંના પર ગેશે,	
કુંકી કુંકી ચાંચળ મારે, ખબર ન તેની રે છે	જિંદર૦ ૧
ચાર પહોરની રજની માંહે, એક ઘડી નવ જાપે,	
નીંદરામાં જાગી જાગી, તવ મારી કાય કપે,	જિંદર૦ ૨
પોથી પુસ્તક કાપી નાખ્યાં બાકી ન રાખ્યું એક;	
ઝાલી ઝાલી થાકી ગયો, પાર ન આવ્યો છેક,	જિંદર૦ ૩
ઘોતી પોથી કાપી ખાધી, દોરી કાપી આખી,	
અમોટીયું અંબરખું કાપ્યું, તેના સુરજ સાખી	જિંદર૦ ૪
જેળ પીવાનું બોટી ગયાને તેલ ઢોળા દીધું;	
અરણીમાં બાકી રહ્યું તે સરવે મળાને પીધું	જિંદર૦ ૫
ચુંચુંચુંચું ચીસો પાડી. લીંડી ઝાઝી પાડે,	
ઢંઢેરીને હાંકી કાઢે ત્યારે દોટયો ઝાઝી કાઢે.	જિંદર ૬
મણપત્નીની ચોથ કદીએ તે કરવાં નથી ચુંક્યાં;	
લસલસતા લાડુ કરી હિંદર મામાને મુક્યા,	જિંદર ૭
દીવો જો બળતો રાખું તો દીવેટ તાણી જાય,	
એમ કરીને હિંચી ગયા તો લંકા જેવું થાય;	જિંદર ૮
જે દીવસ ગામ ગમાહતા, તે દીવસના ઘરમાં પડીયા;	
કાઠી પેટી કાથી ખાધી, એ રીતે મને નડીયા;	જિંદર ૯
પાંજરા મુકી મુકી થાક્યો. તોએ ઝાલ્યો નવ ખુટે;	
ખાવાનું ઉઘાડી નાખી, જાણે ગાળનું ગાડું હુટે	જિંદર ૧૦
એ પ્રાણીને શું કરીએ મને રીસ રહી છે વ્યાપી	

માળા તારી ફેરવાવી ચિત્રમુખી હાથમાં ઢાપી, બિંદર ૧૧
 નીત નીત દુઃખમાં અમને દે છે ક્યાં ધર મેલી જઈએ નાસી,
 અકત પીતાંબર એમ કહે એકો મળજો વાણની આસી, બિંદર ૧૨

ભાગ ૧૫ મો.

ગરબો.

(પુનઃમ ચંદના—બે સમ.)

બહેનો પતિવ્રતા નિજ ધર્મ તમે સ્વીકારોનેરે
 રહેજો પતી સેવામાં હાજર રેજો દીનને સત;
 પામે મુકિત પદને સુખ બેઠું સંસારમારે.
 સત્ય વચન સૌ બોલજો મીજ પતી સંગાથ,
 સાચુ સસંગ સર્વને સાચી કહેજો વાત.

રાખી નમ્રતાને માન થકી બોલાવોનેરે,
 વર્તી સદગુણથી રાખો સંહને પ્રસન્ન.
 નેત્ર નેહ નવ રાખશો, પર પ્રરૂપની સાથે,
 પીતા પુત્ર ગણી તેહને બોલો સૌ સંગાથ;
 કંઠા મજકરી કરીને બહુ નવ બોલવુંરે.

વળી એકાંતે નવ કરવો શુભ વિચાર
 દાગીના નવ પેખવા તીત જોડું પતી સુખ,

સદગુણમાં રહેજો તમે અગણ્ય થય પામે સુખ,

લડવું પડવું ને ગુસ્સામાં કંઠી નવ બોલવુંરે

રહેવું સતોષે જે અપ્રમુદ-નુમદી

૧

પામે ૨

પામે ૩

પામે ૪

પતીનો પ્રકૃતી જો હોય અતીશે આકરીરે,
સતોષે જુઝાવવી સામો નૂ કરવો કાળ;
હસવું રમવું ને સુખેથી દીન ગુઝારવારે,
તેથી થાશે સહિ કુળનું કલ્યાણ.

પામો ૦ ૫

ધન સંપત્તી વાસના પટકુળ જુદા રંગ,
સર્વ ફાગટ જાણુજો, ધરજો સદગુણ રંગ,
મળશે પરમેશ્વર આપે મુક્તીફળ સાતમારે
કહે લક્ષમણ ગણપત, હેતેધરી મન હોંશ.

પામો ૦ ૬

સમયર સુખકર સંસાર શીયલ જુષણ સજીએ.
એવી નવાગુણ નરનાર, તનમનથી તજીએ,
પર નરનારી પ્રેમ દીપકમાં પડી પતંગ સમાનરે;
સુજસ શરીર સળગાવી મુકે કંઈક નફ્ટ નાદાન—
અવર અખંડીત અંત અનુપમ, નહી મળે એને નાકરે
શીયળ વીના એવા સદગુણ સહુ જેમ સોમલ સંપાક—
વ્યભીચારીને સહિ સંસારી. કરે અધીક ધીક્કારે
પરપોળે પકડતાં પડીયાં મ્હોટા જનને મારે—
જર કર્મથી જેહ જમતમાં કરે કલકોત કુળરે
અઠ્ઠલમાં અંગારા ઉઠ્યા ધર્મ કરમમાં ધુળ—
વેર વિરોધ વધે વ્યભીચારે નીશ્ચિત મનનો નાશરે;
શિવસુત કેશવ શીયળવંતાના દેવ સરીખા દાસ.

સખીઓ નીજ નીજ નીતી ધર્મ સદા સંભાળીયેરે,
પરમ પવિત્રતા પટકુળ પરીધાન

સસરા સાસુ માતપીતાની સેવા સાચવોરે;
 બાવ સહીત બકતીથી નીત બજીએ ભગવાન,
 એવા ઉત્તમ ગુણથી ઉભય સુકુળ અજવાળાએરે
 નજરે નજર ન જોડીએ. નાથ વિના નરસાય;
 પર નરને ન આપીએ તાળા હાથે હાથ;
 હસવું રમવું એકાંતે બેસવુંરે
 પતી વીણુ પતીના સદ મિત્રોની સંગાય—એ૦
 નાથ વિના કરવી નહિ વિનોદ રસની વાત.
 વિશ્વ વિરહ ન વર્તવું બલે તાત કે બાત;
 સજની બ્રષ્ટ થવું નહિ સુખી સદ આચારથીરે
 નીરલજ નટખટની સોખત તજવી સુખત—એ૦
 કુબ્ધી કદરૂપ કુબડો નીરખન નીરખળ કાય;
 મતી હીન પતીત પતી મળે એ સતીને સુરરાય;
 જોડી પગ અંગુઠે દ્રષ્ટી આધુ ઝોઢીએરે,
 સુખકર સાસુથીયે સૌ સાથે સંજ સદાય—એ૦
 હિંચે સ્વર ન હિચરવું મુકીને મરણદ;
 કુહીન જહેન કરવો નહિ વડીલથી વીવાદ
 ચંચળ ચાલે ચતુર ચટક મટક નવ ચાલીએરે,
 શીવસુત કેશવની શીખામણુ અંતર યાદ—એ૦

વીછીં વીશે ગરબી.

અરર માડીરે છાણુને વીણવાં ચઢતી,	માં વીછુડો
અરર માડીરે સોખત સધયરની ચઢતી	માં વીછુડો
અરર માડીરે છાનો માનો લપાયો	માં વીં
અરર માડીરે વાંકા વળીને ડંખ માર્યો.	માં વીં
„ „ નાસતા તેને ભાળ્યો;	માં વીં
„ „ આછી લહેરો આવી.	માં વીં
„ „ સહીયર તેડી લાવી.	માં વીં
„ „ પડદાને ખંધાવો	માં વીં
„ „ સસરાં અહિંયા આવો	માં વીં
„ „ માડી ખેસવા લાવો	માં વીં
„ „ કાળુપુર લખ ચાલો.	માં વીં
„ „ વીંછુડો ઉતારવા	માં વીં
„ „ વીંછુડે વેર વાળ્યાં	માં વીં
„ „ હરખ હઠિયાંના ટાળ્યા	માં વીં
„ „ ભોજનીઆ ન ભાવે	માં વીં
„ „ સુતા નીદ્રા ન આવે	માં વીં
„ „ ઓ મા ઢોલીઆ ઢોળાવો.	માં વીં
„ „ પરપ્રમાને ખોલાવો	માં વીં
„ „ શીશને કંસાર કરાવો	માં વીં
„ „ પરપ્રયો કોળીયાં ખવરાવે	માં વીં
„ „ વીંછીની વેદના ભારી	માં વીં
„ „ ફુનીયા રહી છે હારી	માં વીં

„ „ વીતે તે જાણે.
 „ „ ગાયું તેરે ટાણે
 „ „ ચકલાલે ચીત ચાપ
 „ „ ગરીબ રસીક ગાઈ.

માં વી.
 માં વી.
 માં વી.
 માં વી.

માકણની ગરબી.

માકણ કંઈ છે માકણે માંડ્યો ઉતપાત માકણ કંઈ છે:

હવે કોને કડીયે વાત માકણ કંઈ છે,

હવે ક્યાં જઈ રહીએ રાત, માકણ કંઈ છે;

માકણ ચાંચડ જી જતીને માર્યાનું બહુ પાપરે;

અડધી રાતે ભગવન્ત સમયાં માકણને પરતાપ.

માં ૧

નવી વહુને માકણ કંઈડ્યા કંઈડ્યા સારી રાતરે

ખાટલે પાથું ઘશી ઘશીને બંધે પાડી બાત,

માં ૨

મીરાંબાઈને માકણ કંઈડ્યા ચટકે ચડી રીસરે,

ખાટલો ખંખેરવા કાઢ્યો ત્યારે બાંગી નાખી ધસ.

માં ૩

માકણ મુવા મરતીખોરા આવે લારોલારે

દીવાનું દીવલજ પ્રુટયું તોયે ન આવ્યો પાર

માં ૪

એકને મુકી બીજે ડાલ્યો ત્રીજે નાસી ગયોરે

ઉતાવળથી ડાલવા મંદ તે દીવો રાણો થયો,

માં ૫

આખી રાત વણી મુઠ પથુ તોયે ન ઓછાં ચાયરે

કાંઈ ખાટલાના પંડ્યામાંને કાંઈ બીતામાં જાય.

માં ૬

વેણ્યા વીના વધી જાય; પછી ન આવે પારે.

એક જો વેતે જીવતો હોય તો તેના આલે વીસ્તાર

માં ૭

ખાટલા ખંખેરીને તડકે ગોઠડા નાંખેરે;

બીતે જો માકણ જતાં હોય તો તે નજરમાં રાખો.

માં ૮

વાહરાની ગરબી.

નવે નગરથીરે વાંદરોરે આવ્યો;
 પ્રજાભાષનું ઘર પુછતોરે આવ્યો
 મેંડલીએ દીધાં માનરે વાંદરા.
 નક્કરાવી ધોવરાવીને પાટલે બેસાડ્યો
 આંખજ આંજને દીલડો તાપ્યો
 એટલે આવ્યા ડહાબાધરે.
 રી ગધડો વાંદરો શું ધાલ્યો,
 હું રૂપાળો વાંદરો શું ધાલ્યો;
 હું ઊગાળો વાંદરો શું ધાલ્યો,

પુવરનાં ફળેતી

ખામે પ્રજુને નમી કહું કુવડના ખેલ સર્વ લોક સાંભળે
 કામની કાઠી મેલ જુઓ ફળેતી કુવડની નારની
 છે ધોવાની આંખહીને નાહ્યાનું નેમ
 આ કુભારજી કરમે ભાગી ધર ચાલે કેમ
 સામુ દે સીખામણુ ત્યારે સમી લડવા લાગે
 સમી સાળે સુવે ત્યારે પોર દીસસે જાગે
 પોર જ્ઞાડે પડી ન ઉઠે ઉભી ન કરે આટ.
 ગ્રાળાઓ એની ઠીકરી જેવી લોટ વળ્યો કાટ,
 ગાળાઓ બેડે છારીઓ વળા ખાંખણે સેવાવ,
 ધરમાં ન વાસીદુ વાળે જાંઠ એન્જ બાળ.
 ચોખુ દાંતણુ ના કરે દાંત મેલા ધાણુ
 લોક સર્વ સાંભળો જહ ક્યાં કહું ધખાણુ.

જુવો ૧

જુવો ૨

જુવો ૩

જુવો ૪

જુવો ૫

જુવો ૬

- આઈ છધયાંની મા ફેવાણી ભરતાં ન આવડે પાણી
જેવું હોય તો જેઈ લેજે ભુંડણ વીખાણી; જુવો ૭
- કાચો કરે રોટલોને, સાક જાણે ખાણ,
ઘેંસમાં ન મીઠું નાખે દાળ મોળા છાણ, જુવો ૮
- રસોઈ કરીને ચોક ન કરતી અખોટ
ઉઘે માથે ઘંટી તાણો કુતરા ચાટે સોટ જુવો ૯
- સાસુની મારી શોકલડી કુવડ ઘેર ઘેર ફરતી
સાસું મારી શોકલડી શા માટે નથી મરતી, જુવો ૧૦
- હાથ પગે મેલ વળ્યો અંગ મેલું એનું,
મુખે ભમે માખીઓ તે કામ ચોખું શેનું. જુવો ૧૧
- મેલ ભરેઁ કાઢરોને સાસ્ત્રો કાળો મેલ
એણમાં જુવો પડી જાણે કચરાની ભેંસ જુવો ૧૨
- ચીક બાઝયું ચોટલામાં પડી જુવો લાખ.
જે નરે આ નારી વરી તેનું જીવતર રાખ જુવો ૧૩
- ફુલે સાસુ નણદી ધણીને દંભે દહાડી
ઝાળખો નહિ તો ઝાળખી લેજો આ કુભારજી લાડી જુવો ૧૪
- પુન્ય કરે જ્યાં પાડોશી ત્યાં આડી જીવ વાય,
અભ્યાગત આંગણે દેખી ઘરમાં નાશી જાય જુવો ૧૫
- દે શીખામણ સ્વામી તારે કુવે પડવા જાય;
લોકો કેરા થોકમાં ફળેતીઓ લુંટાય જુવો ૧૬
- ધણી જ્યારે માર મારે ત્યારે દે સરાપ
જે તને હું જીવન આપું તો તુજ મારો બાપ જુવો ૧૭
- આવી તકુવડ દેખી ધણી બળાતો બોલે આપ
શા માટે આડો ન ઉતર્યો પરજીવા જતાં સા જુવો ૧૮
- આ કુવર નાર તણા અવગુણ અધીર

દેનારને દોષ ન દઇએ કરમે લખ્યા લેખ,	જુવો. ૧૯
આવી જેને નાર મળ્યા તેને તો સંતાપ;	
તે પુરુષને માથે બાગી, પાંચ મળ્યાં પાપ	જુવો. ૨૦
નરનારી સહિ સાંભળો, કાષ્ઠમાં ધરસો રોશ.	
દીઠી એવી દાખવી દેશા માં મન દોશ;	જુવો. ૨૧
અમનલાલ તો સાચું દહે ડાહ્યાની નજર પુગે	
આ નારથી કુવેડ માથે કુવડ માથે શીંગડાં ન ઉગે	જુવો. ૨૨

ભાગ ૧૬મો

માણીમરની સાખીઓ

ગરબી ૧ લી.

મોહોલે પધારો મહારાજ માણીગર મોહોલે પધારો,	
નારી જુવે છે વાટ માણી મારા શા છે અપરાધ	માણી.
એમ રૂદન કરે રાધા નાર.	માણીગર ટેક
શીશી બાગ્યો સાંધતા મન લાગ્યું કુવેણુ	મા. ૧
સોનું કરીને સાચવ્યું કરમે નીકળ્યું કથીર;	
મીંતામાં ચતુરાર્ધ ઘટે, મારા શોશે સુકાણા સરીર,	મા. ૨
અંધ તુ જેને પુજતી, કરતી સોમવાર;	
ઘટી એક મોડા ઉગળે મારા પિયડા પિયુ મીલાવણુહાર.	મા. ૩
સાહેલી સાગર ઉલટયો રત્ન તણાયાં જાય;	
કરણ પદ ભરે મુઠડા; તેના સખલે હાથ ભરાય,	મા. ૪
જેમન જતાં જણતી, કરતીજ મોંઘા મુલ;	
ચોડું થોડું રાખતી, જેમ માલણુ હાવે કુલ;	મા. ૫
પ્રીત એસી કીજીએ; જેહો ડંકણ ખાર	

આપ જલે પર રીઝવે. ભાગ્યાં સાંધે હાડ મા, ૬
 મીત્ર મીત્ર સખકું કહત, તાલી મીત્ર અનેક;
 વીપત પડશે શીર લહે, એવો જગમાં જવલે એક મા, ૭

ગરબી ૨ જી.

માણીગર આવો મારે મહોલે માણીગર આવો;
 વહાલા સાતે લોચન લલચાવો મારે મહોલે માણીગર આવો;
 ધણા દીવસની ધવાઉ છું જુડી તે આજે લઈએ લહાવો માં ૧
 ના નવ કહેશો કયા કહો મળશે, નહી આવે અલસર આવો માં ૨
 મન માની મોજો માણીશું કરીતો હેવે નહીં ફાવો માં ૩
 જ્યારે ત્યારે પણ હું છું તમારી શીદને નાથ તન્નસાવો. માં ૪
 અવર સુધારસ સુખનો સાગર, આજ પીઓ ને પાઓ. માં ૫
 રસીક રાય છો દયાના પ્રિતમ, માટે મારો છે દાવો, માં ૬

ગરબી ૩ જી

વાસલડી વાળો સાંજે આજ વાંસલડી વાળો.
 સ્વામી ભુલી માં જાળો, સાંજે આજ વાંસલડી વાળો. રેક
 જે જેમ કરવું હોય તે રીતે, તો ગીરધારી વિશે ગાળો સાંજે. ૧
 કોઈને ના કહેશો કદી કોઈ પુછે: તો સમે જુગને ખાળો, સાંજે. ૨
 નંદ જશાદાજી તો છે ભોળાં તેને વીવેક વાહજો, સાંજે. ૩
 આપ તો સદા સુખી છો પણ આજ સુખ માઈ થાજો, સાંજે. ૪
 મારા દાશ ના વિચારશે વાલતદીન બધુ થાજો, સાંજે. ૫
 દયાના પ્રિતસ જાણી દાસી પોતાની, પ્રેમરસ પુરણ પાળો. સાંજે ૬

ગરબી ૪ થી

કુલી અલખેલી આવ્યા વહાલો કુલી અલખેલી;
 વિરહ દુઃખ નાંખ્યું છે રેલી, આવ્યા વહાલો કુલી અલખેલી. રેક.

શ્યામ સુંદરનું મુખ નીરખી ગોપીકા થઈ થેલી;	આ.૦ ૧.
વિરહ અખી ઓઝાથો અંતરનો, થઈ આનંદની હેલી	આ.૦ ૨
તેમ કુલી જેમ પાસે રંગ મહા રત્ન મણી પેલી	આ.૦ ૩
મહાલક્ષ્મીને દુર્લભ વસ્તુ, તે પ્રેમ થઈ શહેલી,	આ.૦ ૪
દયાના પ્રીતમની સંગે રમતાં; વાધી પ્રેમની વેલી,	આ.૦ ૫

ગરબી ૫ મી.

ગીરધારી ગોપી રૂપ એક ગીરધારી ગોપી,	
જેમ પ્રતીબીંબ સંગ રમે બાળક એમ લીલા ઓપી	૩૫૦ ૧
કાશીમાં મુકીને શ્રી ગોકુળમાં પ્રેમવેલ રોપી,	૩૫૦ ૨
વ્રજવનીતાને વશ થયા વીઠલ વેદ વચનને લોપી,	૩૫૦ ૩
શુદ્ધ ચીતે પ્રેમરસ ના પીધા શું થયું પહેરે ટોપી,	૩૫૦ ૪

સાખીઓ રામશાઓ

ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા ગોકુળા વંદાવન રહું,
તે મુજને દેખાડ વાલા થેધ થેધ રાસ રમાડ વાલા,
રાસ રમ્યાના કોડ વાલા, જે જે શ્રી રણુછોડ વાલા
સરસ્વતી માતારે વીનવું, મણુપત લાગુ પાચ;
અલખેલી અંબા આશ પુરજો, ગુણુ શેવક-તમારા ગામ વાલા,

ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા.

ગાંબા સુત રીપુ તોડોગર તાબરખ અસ્વાર

તે માલા પીલા જુસણુ તો વેરી સામ જુહાર વાલા

ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા.

(ભગવાન) ૩

ચંદન ભરી તલાવડી મોતીડે બાંધી પાળ;

સરોવર પાણી સંચર્પા, રાધા રાણી પાણીડાંતી હાર વાલા.

ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા,

પત્થર મટી થઇ પ્રેમદા, ભોજન કરતાં ગામ;
અરધું અંજ ફરે કુદડી, તેનું અજીકું સહિકા ખાય વાલા,

ગોકુળાએ લેઈ ચાલ વાલા,

(ધંટી) ૪

કુંજર ઉપર દેવડી, સોનાની ધડે સોનાર;

કાનજી ધડાવે વેળાયા; રાણી રાધા ધડાવે હાર વાલા,

ગોકુળાએ લેઈ ચાલ વાલા.

૫

પાંચ વેંતની પુતળી મુખ લોહામાં દંત

નારી સંગે નીત રમે, તમે ચતુર વીચારો ચીત વાલા

ગોકુળાએ લેઈ ચાલ વાલા

(સામેલું) ૬

કુવા ઢાંકણુ ઢાંકણું ખેતર ઢાંકણુ વાડ.

ખાપનું ઢાંકણુ ખેટડો, ધરનું ઢાંકણુ નાર વાલા

ગોકુળાએ લેઈ ચાલ વાલા.

લંકાં લપેટણુ સીતા હરણુ નહી લંકાપત્ની રામ,

જીસ કારણુ કહિરવ હણ્યા મોકલાવો મારા નાથ વાલા

ગોકુળાએ લેઈ ચાલ વાલા.

(ચીર) ૮

મગ મગ જેવડાં મોતીડાં, આડાઅવળાજ વેહ;

જીવા માખાપનાં છોડવાં તમને આવડો શો સ્નેહ વાલા,

ગોકુળાએ લેઈ ચાલ વાલા.

સોપારી જેવડું સારંગડું તલનો ત્રીજો ભાગ.

એ સારંગડે ખે રત્ન મળ્યાં. એક ધરતી ને બીજું આભ વાલા,

ગોકુળાએ લેઈ ચાલ વાલા

(આંખની કીકી) ૧૦

કુંજર ઉપર દેવડી ઉપર કળામય મોર,

ચાળ તારા મહેલમાંમેં તો દીકું અંધારૂં ધોર વાલા.

ગોકુળાએ લેઈ ચાલ વાલા,

૧૧

વેંત જેવડી વરખડી ને ઢાલ જેવડું કુલ;

કંઠા કમળ ઉતરે, તેનું પાકે થાયે મુલ વાલા;

ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા,

(કુંભારનો આક) ૧૨

ખંભાતી ગાડા જોતયાં મહી ભયું છે હીર;

પીલિજ હોય તો મુલવે મારાં ફાટી ગયાં ચીર વાલા,

ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા,

૧૩

નગરમાં નાગી ફરે વનમાં પહેરે ચીર;

તે તો તમે લાવજો મારી સગી નચુદના વીર વાલા,

ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા.

(સોપારી) ૧૪

ખંભાતી ગાડાં જોતયાં મહી ભયું છે દાંત;

પીલિજ હોય તો મુલવે, મને રાતા ચુંડાની ખાત વાલા,

ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા

૧૫

ગાય વીચાણી માંદરે વાછરડું. વાડા માંહી,

નારી ગુલે પારજો, તેના છોડાં લશ્કરમાંહી વાડા,

ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા

(ખંડુક) ૧૬

આંખલી થડ ચીકણી, ડુંકા ડુંકા પાન

પીલિજ બેઠા સભામાં, તેને કેમ કરી કહું સાન વાલા,

ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા.

૧૭

નારી ફીટી નર થયો સુરા પહેલો ધાય;

આઠ માસ રજુ ગોઝવી પછી નારી થઇ ઘેર જાય વાલા,

ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા,

(ગોઝવનો ગોરો) ૧૮

પાટણુ હોયો પ્રગટીયો, મેલ પડી મેવાડ,

આંજનારી આશુમદ વસે, એનો છેલ વસે ગુજરાત વાલા,

ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા,

૧૯

પડી પડી પણુ ભાગી નહી, કંકડા ચમા બે ચાર,
વગર પાંખે ઉડી ગઇ, તેનો ચતુર કરોને વીચાર વાલા.

ગોકુળાએ લેઇ ચાલ વાલા,

(રાત) ૨૦

આંખો વાળ્યો દક્ષિણ દેશમાં ઉગ્યો અમદાવાદ;

કાલ્યો કુલ્યો માળવે વેડાયો ઝાલાવાડ વાલા;

ગોકુળાએ લેઇ ચાલ વાલા,

૨૧

આઠ કડકે નીપળ્યો બે નારી નર ચાર;

તેમાં બે નપુશક વસે તમે તન્યો બરચાર વાલા

ગોકુળાએ લેઇ ચાલ.

(પલંગ) ૨૨

તનના કરે ત્રાજવા મનના કરે અમર,

હાથાની કરે હાટડી, હું તો વણુજ કરે વેપાર વાલા.

ગોકુળાએ લેઇ ચાલ વાલા.

૨૩

નારીને તે નર ઘણા ઝાઝા સાથે પ્રીત;

નારી પહેલો નર મરે તે તો કોના કુળની રીત વાલા

ગોકુળાએ લેઇ ચાલ વાલા.

૨૪

જળમાં પેસી ધર કરે, ઝાઝા જળમાં નાલ,

માથુ વાઢે મરે નહીં એતી ખાલ એવે જીવ જામ વાલા

ગોકુળાએ લેઇ ચાલ વાલા.

(ઝાંઝર) ૨૫

આંખો ટેબે મોરીઓ, કાણુ સોંપુ રખવાળ

પેલો પાડોશી પાડલો, મારો પરણ્યો નાતેરો બાળ વાલા,

ગોકુળાએ લેઇ ચાલ વાલા,

૨૬

બાપેજન્મી બેટડી, બેટડીએ જનમ્યો બાપ;

ચતુર નર સમ કહો. એતો બેટી કે બાપ વાલા.

ગોકુળાએ લેઇ ચાલ વાલા

(આંખલી) ૨૭

હિંચી ગોરી ઉજળા જળ લરવાને જાય.

કાંઠા વાળ્યો પ્રેમનો, એ તો હિંચી ગાંઠાં ખાય

(૨૮)

ગોકુળાએ લેઈ ચાલ વાલા;

હસ્તી ચઢણ મઠ રંગણ, વેશ્યા વલ્લભ જેમ;

પીઠ પધારો તેને હાટડે, મોકલવો તેવું તેહ વાલા;

ગોકુળાએ લેઈ ચાલ વાલા,

(સીંદુર) ૨૯

આંગણે વાવું એલચી, શીયાવું નાગરવેલ,

પરફયો હોય તો પાળજે નીકળ મહીયર બળાવી મેલ:

ગોકુળાએ લઈ ચાલ વાલા.

૩૦

જણ મુખ ને તેર પગ, સાંભળો ચતુર સુગમ;

નર ઉપર નારી ચઢે, પછા થઈ છે તાણા તાણ વાલ,

ગોકુળાએ લઈ ચાલ સાવા.

(દુઝણી) ૩૧

હરીએ મોતી નીપજે, નહી મોતીનું મૂળ;

ભાળ્યો દાણો નહિ મળે, એક બીજું મન વાલા,

ગોકુળાએ લઈ ચાલ વાલા,

ભાગ ૧૭ મો.

ગરબીઓ.

ચાલ સખી સેલાણી આવ્યો મારા બાગમારે—એ રાગ.

તમે વીસરી વીસરી વીસરી રાજ મને બંસી વગ્ગરી

કહાના વીસારી. ૨૬૦

મુને મુકી ગયા બાળે વેશમારે,

શીધી મુખ ન લવલેશ.

મને ૧

દાસી જણીને આવે મારા મહેલમારે,

ગ્રીન્ધ જગપતિ તો નથી મેન.

મને ૨

મને નીદ્રા ન આવે સેહેજે એકલીરે,
 બીના બ્રાહ્મ કટે કેસે રેન,
 મારા જોખનના પુર વહી જાય છેરે
 તમે આવી માણો મહારાજ,
 કામએ ભરમાવી દીધો મારા છેલ્લે જો,
 કીધાં ધાયલ પ્રીતમ તારા નેણુ
 આધવ સંદેશો કેળે મારા સામનેરે
 વહેલા વળે ત્રીભોવન રાજ,
 કરજોડી આધવ કહું નાથનેરે,
 વહે વ્યાકુલ સદા પ્રજનાર.
 એવું સુણીને રાજ પધારીઆરે,
 જોખી આનંદ ઉર અપાર.

મને ૦ ૩

મને ૦ ૪

મને ૦ ૫

મને ૦ ૬

મને ૦ ૭

મને ૦ ૮

.....

મને માયા લગાડીરે મોહનીરે,
 મોહની મોહની મોહનીરે,
 રાજ અમને માયા લગાડી મોહનીરે,
 હું તો હાલું ચાલું ને મને સાંભળેરે,
 જોઈ જોઈરે પ્રીતમ તારી વાટ.
 વાલો જુમનાની તીરે એકલોરે,
 ત્યાં તો જોખલે ઉરાડે નીર.
 મુંબઝ શહેરના તે મોતી વાપર્યોરે,
 તે તો આબ્યાં અમારે દેશ.
 પાતળીઓ હોય તે મુલવેરે,
 અલખેલી હરીમા પાર.

ટેક ૦

મને ૦ ૧

મને ૦ ૨

મને ૦ ૩

મને ૦ ૪

કાઠીઆવાડની તે કાંખીઆ વાપરીરે,	
તે તો અમારે દેશ,	મને ૦ ૫
છખીઆ હોય તે મુલવેરે,	
છોગાળો ફરીઆ પાર,	મને ૦ ૬
સુરત શહેરનાં સાળુ વાપયારે,	
તે તો આવ્યા અમારે દેશ,	મને ૦ ૭
પાતળીઆ હોય તે મુલવેરે,	
જામળીઆ ફરીઆ પાર.	મને ૦ ૮
હવે મોહન મથુરાથી આવીયારે,	
સર્વે વસ્તુની વેરંત થાય.	મને ૦ ૯
તમે નિહંમ કઠોર નંદલાલ છોરે,	
કીધા થાયલ ન ભીધી સંજાળ.	મને ૦ ૧૦
એવું મુજી પ્રીતમ પધારીયારે;	
આવી કીધી લીલા શ્વેર.	મને ૦ ૧૧

મરખી દક્ષીણી ભાષાની.

(ગોકુળાએ લખ આલેરે, ઝોધવરાજ હમને એ રામ.)	
પ્રમહી મીલા વીસડ કે ઘેલારે જાલવ નંદુખ્ય;	
લખાડ વચન દીલારે જાલવ નંદ,	
ગેષ્ટી વીજાઆઝી કાણુલામી સાંચ	
માંચા તી પ્રમચે પામ લાગુરે.	જાલવ ૦ ૧
હરીઆ વાટ મી આહોનીલ પાક	
કુખ્યુ વીજેએ કુઠે જાલરે,	
દક્ષન દો માલા કુખ્યુ મોરારી,	
યા મી પ્રમાપર ચારીરે.	જાલવ ૦ ૨

જ્યાડ સપત તુમી અમચી ખાતા

સવચીમાં ધરી જવું ન રહતારે,

સવતીયાં ટોડ મીતાં પાહ્યાચી નહી,

સત્ય સાંચુ અમીસાધરે,

જાદવ૦ ૩

અશે આયકુતી હરી રાધા ધારી આલે,

હામીચે સ્વામી પ્રસન્ન ઝાલેરે.

જાદવ૦ ૪

ગરબી વૃજલાપાની.

શામળા ઠાડી રહું કે ધર જાવું ઠાડી ઠાડી કમજાવુંરે

શામળા રહું કે ધર જાવું, ટેક૦

કબહી ઠાડીરે મેં તો તુમારે આંગણીચે

સાકર માંખણ પાવુંરે

શામળા૦ ૧

વંદરાવનની કુંજંગલનમાં;

ગોવીંદ પ્રભુના ગુણ ગાવુંરે,

શામળા૦ ૨

જળ જીમનાંમે પનીયાં જરન મધ,

પેષ સુરત લપટાવેરે શામળ

શામળા૦ ૪

સુંદર જળ જીમનાજીકો નીરમલ

નિત્ય હિડી મંગામાં નહાવુંરે

શામળા૦ ૪

પુરપોતમ પ્રભુકી છપ્પી નીરખત

ચરણકમળ ચીત લાવુંરે

શામળા૦ ૫

.....
ભુલીઆઇ માળા કુંજનકે બનમેં

કુંજનકે બનમેં, કુંજનકે બનમેં, બંસી ખખ્ખાઇ હુમ બનમેં;

ભુલીઆઇ માળા૦ ટેક૦

શ્યામકી ખાતર મેં તો જોગન બન જાવુંગી

હોંશ રહી મનકી મનમેં.

લુલીઆઇ૦ ૧

જલ જમુના મેં પનીયા ભરન ગઈ,

હર લગી અંગીયા બીતરમેં

લુલીઆઇ૦ ૨

પુરષોત્તમ પ્રભુકી છબી નીરખત,

મીઠુ ગયે મોહન બનમેં.

લુલીઆઇ૦ ૩

(છોડી બમનકી અગીઆકુ અતર ઢિગાકે ચલી—એ રાગ)

અખુભાનકી લલી શામળાઆસે નેહકા લગાકે ચલી.

આવોજ શામળે મેરી લગી, હાડે રહે લાલાજ મેં કમકી ખડી,

અખુભાન૦ ૧

હાથમેં ગજરા, ગુલાબકી છડી,

પાંડિસે જાંઝર બજાવતી ચલી.

અખુ ભાન૦ ૨

આંખોમે ભરે સુરમોને મુખમાં ભરે પાન,

છોટીસી ઢિમર રાધા ખોતસા ગુમાન.

અખુભાન૦ ૩

બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર;

ગોવાલણી મીઠુ ગયે જુમનાકે તીરે.

અખુભાન૦ ૪

ભાગ ૧૮ મો.

લાવણી ૧ લી.

હે નાથ અમારો હાથ કેમ ઝાલો છો;

શું વાંકા વાંકા વિઠલ કેમ ચાલો છો;

મારે માથે મહીનું માટ ખોટી નહીં થાઉં;

નહીં આપું દધીનું દાણ સમ હું ખાઉં;

માટે વીઠલ કહું છું વાત વેગળા રહેજો,
 કાંધ કહેવા હોય તો અળગા રહીને કહેજો;
 તમે મનના માન્યા મન માલો છો,
 શું વાંકા વાંકા વીઠલ કેમ ચાલો છો.
 અણીયારી તમારી આંખ બકુટી ભારી;
 મોહીત કરે છે વૃજને વાંસરી તારી;
 થણુ હું નહીં તેવી સમજી લેજો વાલા
 નહીં સરે એથી અહીં કાંધ નંદલાલ
 જેવો પોતે તેવા સહુને જાણો છો
 શું વાંકા વાંકા વીઠલ કેમ ચાલો છો
 મુકોને પાલવ ફાટે ચુંદડી મારી.
 કુટશે મહીનું માટ ઘેલા ગીરધારી
 કોમળ આ મારો કર મરડાઇ જશે
 નંદાશે ખીલોરી છંદ જન બહુ ધારો.
 જોરસ માટપર હાથ કેમ ડાલો છો.
 શું વાંકા વાંકા વિઠલ ચાલો છો.
 કુટશે ચોળીની કસ વાગશે વાલા;
 મરડાશે પાવડી મારી નંદના લાલા,
 તને નિર્ધનને શી લાજ હું તો લાજું છું.
 કોઈ જેમે દુરીજન લોક તેથી લાગુ છું.
 સ્વામી જોરધનના પ્રીતે ડાલો છો.
 શું વાંકા વાંકા વિઠલ કેમ ચાલો છો.

ફીરતારી કહો હો નાર વાત સાંભળજે,
 આપને દધીનું દાણુ પછી પરવરજે,
 બહુ દેખી તારા જેવી નાર ઠગારી
 આવી સમજવા આંખે કાળજા સારી,
 વળી ટીકડી કીધી ભાગ માલપર ટબકી
 ગલામે મોહનમાળા કાળી કંચકી;
 શ્રી કૃષ્ણ કહે તું કશું માંડ કરજે
 આપી દધીનું દાણુ પછી પરવરજે
 હું તોડું હારં હવે ગળાનો તારો
 ભુમનાના ધાટપરે દાવો દાણુનો મારો,
 તે કારણુ નારી મહી તારા લુટીશું.
 આ રૂપ રંગ ને જોખનનો રસ લપ્પશું.
 તે પછી રાધીકા કરવું હોય તે કરજે
 આપીને દધીનું દાણુ પછી પરવરજે
 તાં મુખડું જોષને મન હરખે છે માંડ
 ઉભીરે છબીલી નાર માટ ઉતાંડ
 ખેશીને શીતળ છાય સંગ છે સારો
 મેળાપ થશે આ વનમાં તારો મારો
 શુભ શીખ આપે શ્રીકૃષ્ણ કાનપર ધરજે
 આપીને દધીનું દાણુ પછી પરવરજે
 ગુલાબી રંગનો સાળુ કસબી કોરે
 તુજ કટી સિંહના સરખી ચીતડુ ચોરે
 પાયે નેપુર ને ચોળા રંગ ઘેરી છે
 અણિયાળા તારી આંખ ઝાઝી ઝેરી છે

કહે ગોવરધનના નાથ વાત સાંભળજે;
આપીને દધીનું દાણ પછી પરવરજે.

સાવણી ૩ જી.

એવું સુણીને રીસથી મોલી બીજની બાળા
ચાલોને પાધરી મુકીને મનના ચાળા
મારો જય સાથ સહીયરનો મુકી દેજો
નવ કરો આળ પાંસરા રહેજો
કુટશે મહીનું માટ દધી દોળાશે
મારી મોહન નવરંગી સાડી બીંજસે.
મને ડર લાગે દુરીજનનો કાનજી કાળા,
ચાલોને પાધરા મુકી મનના ચાળા
જાણીને વાત આ નણુલ્લ મારી નડશે
સાસુના આગળ સાચાં જુઠાં કરશે
મારી સાસુ દેશે ગાળ આળ ચઢાવે
પરણ્યાને કહીને માર મુને ખવડાવે
હું કહું છું એટલા માટે મોરલીવાળા
ચાલોને પાધરા મુકી મનના ચાળા
નારી જોર કરે જુગજીવન અહીં નવ ચાલે
કરો છો ઢોંગ ધુત્યાનો કોષ નવ આવે
મેં જાણ્યું તારું જોર ઢોર ચારીને
કાઢ્યું છે મોટું નામ માસી મારીને
ફરતા વનમાં તમે ઓઢી કામળા કાળા
ચાલોને પાધરા મુકી મનના ચાળા
શું સમજે રસ ગોરસનો લેવા કાન

નાનડીઆ નંદના બેસો છાના માના
 હું સાંખી રહી છું બોલી બાળક બધી
 કો મળશે માથાની છુ નાર કાનુંડા દાણી
 કહો જોવર્ધનના નાથ મેરલીવાળા
 ચાલોને પાધરા મુકી મનના ચાળા

ભાગ ૧૯ મો. સખમાં ગવાતાં ગીતો.

ગીત ૧ છું કંકોત્રી.

કંકુ છાંટી કંકોતરી મોકલે કોડે કહાવે સુભદ્રા જ્ઞેન
 વીરા વહેલા આવજો૦
 દેવ દુદાળાને લાવજો એ છે પારવતીનો પુત્ર વીરા૦
 શ્રીકૃષ્ણ બળદેવ બે બાંધવા પ્રવિત્ર પીતા વાસુદેવ વીરા૦
 પાંચ પાંડવ તે દાસ તમ તથ્યા હસ્તીશ જપે તમારું નામ વીરા૦
 જન્મ જનેતા દેવકીની રોમના અંજના દેવી તમારા માત
 વીરા વહેલા આવજો૦
 ભત્રીજા ભલા ભાવતા તમ આવે શરો સુખડીત
 વીરા વહેલા આવજો૦
 રાણી રૂક્મણી ને રેવંતી સતલામા ને જાંબુવતી
 વીરા વહેલા આવજો૦
 બીંડ બંજન તમારી બાબીઓ શહસ્ત્ર એકસોને આઠ
 વીરા વહેલા આવજો૦

કંથ દીયરીઆને કોડ ધણું ભાષ ભવતારણુ ભગવાન	વીરા०
સાથે જાલવ સધજાને લાવજો ખીજી ઉત્તમ વરણુ અનેક	વીરા०
વેદ વાંચતાં વિપ્રને લાવજો ખીજો સર્વ કુટુંબ પરીવાર	વીરા०
ચોડું લખ્યું ધણું કરી વાંચજો પ્રણુ નોંધારાના આધાર	વીરા०
પ્રિતીદ્રષ્ટેરે વહેલા પધારજો શેષનાગ નવ પામે પાર	વીરા०
પાને કુલે ભરાવી છે છાબ અગરચંદન ભર્યાં ચોરડારે	
જગાડોરે વહુ વનીતા કંથ રાણી રહેલને કરે આરતીરે	
આરતી અવસર હોયરે રંનાદેવ પહેલાજ પહોરની આરતીરે	
પાન કુલે ભરાવી છે છાલ તો અગર ચંદનના ભર્યાં ચોરડારે	
જગાડોરે નવી વહુના કંથ રાણી રહેલને કરે આરતીરે	
આરતી અવસરે હોયરે રંનાદેવ ખીજા પહોરની આરતીરે	
પાન કુલે ભરાવી છાબ તો અગરચંદનના ભર્યાં ચોરડારે	
જગાડોરે નવી વહુના કંથ રાણી રહેલને કરે આરતીરે	
આરતી અવસરે હોયરે રંનાદેવ ત્રીસરા પહોરની આરતીરે	
પાન કુલે ભરાવી છાબ તો અગરચંદનના ભર્યાં ચોરડારે	
જગાડોરે નવી વહુના કંથ રાણી રહેલને કરે આરતીરે	
આરતી અવસરે હોયરે રંનાદેવ ચોથલી પહોરની આરતીરે	

ઘાટડીયાળાં નાવારે બેઠાં આદિતની ધરનારે રંનાદેવ.
 સોળ રંજ શોષ રંજ લાલ કસુંબો. મથુરામાં મોઢા વેચાયરે રંનાદેવ
 કેળાં કાતળીયા તે આંખા પાતળીઆ ખડણુયાં છોલાયરે રંનાદેવ
 મારેરે આંગણે કુમરે ચણાવો ધુધટે સમણા પાણીરે રંનાદેવ
 ઘાટડીઆળાં નાજારે બેઠાં નથુભાઈની ધરનારે રંનાદેવ,

સોળ રંગ સોઘ રંગ લાલ કસુબો મથુરામાં મોંઘો વેચાયરે રંનાદેવ.
કેળાં કાતરીયાં આંખા પાતળાયા ખડખડા છોલાયરે રંનાદેવ.

ગીત ૭ મું.

સમીરે સંખ્યાએ નીસર્પા દેવ ક્યાં જઈ વસશે	૧
વસીશું તે આંખા આંખલી વસીશું સરોવરની પાળે	૨
વસીશું તે નથુભાઈને ઓરડે જે મીઠા બોલી નાર	૩
મીઠી બોલે ને મન પીસે વળી લાગે છે પાએ	૪
પાયે લાગીને શું માગીયાં વણીવના લાજ	૫
અખંડ એ વાત ન છાટડી માગ્યા પુત્ર પરીવાર	૬

ગીત ૮ મું.

રાંદેલ માનો રહરોયે સોરંભતો પુજા કાણે કરીરે,
નથુભાઈને ઘેર નવી વડુ તો રાંદેલ પુજા તેણે કરી;

માંડવાનું ગીત ૯ મું.

મારો માંડવો મોગરે જાયોને નેત્ર ઓછીયોને
માનેત માંડવે કાણુ કાણુ આવ્યું ને કાણુ આવશે
હું તો જોઉં મામા કીયા લાઈની વાટ જોને આવે રંગ રહેશેરે
મારે માંડવે મોતીલાલ આવ્યા હરીલાલ આવશેરે
હું તો જોઉં માણેકલાલની વાટ જોને આવે રંગ રહેશેરે
મારે માંડવે કંઈ વડુ આવ્યા કાઈ કાઈ વડુ આવશેરે
હેતો જોઉં મારી કંઈ વડુની વાટ જોને આવે રંગ રહેશેરે.

મારે માંડવેરે અંબાવહુ આબ્યાં જીવકારે વહુ આવશેરે
હું તો જોઉં મારી ઇચ્છા વસુની વાટ, જોને આવે રંગ રહેશેરે,

ગીત ૧૦ મું.

હિંચા મંડપ મોગરે રચાવો, મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે
મંડપ હિપર જાજમો પથરાવો, મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે
જાજમ હિપર બાજુઓ ઢળાવો, મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે;
બાજુ હિપર બાજુઓ ઢળાવો, મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે;
બાજુ હિપર પરમાળીના પાસા, મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે;
રમશે રમશે રાજપીપળીના રાજ, મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે;
સામા મળશે નાનાભાઈ દેસાઈ, મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે,
હાર્યા હાર્યા રાજપીપળીના રાજ, મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે,
જીત્યા જીત્યા નાનાભાઈ દેસાઈ મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે,
જીત્યા હિપર નોખત વગડાવે મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે,
હાર્યા હિપર ગધેડા ભુકાવો મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે.

ગીત ૧૧ મું.

સુરજ હિંચો કેવડીયાંની ફણમેં કે બહાણેલાં બલે વાયાંરે
સુતા જાગેરે વસુદેવના નંદ કે બહાણેલાં બલે વાયાંરે
તમ જાગેરે જાગે સહુ દેવ કે બહાણેલાં બલે વાયાંરે
લેજો લેજોરે પીતળનો ભોટો કે બહાણેલાં બલે વાયાંરે,
દાતણ કરજોરે તુલસીને ક્યારે કે બહાણેલાં બલે વાયાંરે,
સુખ લેજોરે પામરીઓ છોડે કે બહાણેલાં બલે વાયાંરે.
નામ લેજોરે શ્રી નામના નામ કે બહાણેલાં બલે વાયાંરે
સુરજ હિંચોરે કેવડીયાંની ફણમેં કે બહાણેલાં બલે વાયાંરે

મુતા જગોરે પારવતી વહુના કંથ કે વ્હાણેલાં બલે વામાંરે
 તમ જગોરે જંગે સહુ ઢેડ કે વ્હાણેલાં બલે વામાંરે
 લેજે લેજોરે અધવાના લેટા કે વ્હાણેલાં બલે વામાંરે
 દાતણુ કરજોરે લિંકરડાંની ટોચ કે વ્હાણેલાં બલે વામાંરે
 મુખ લાજોરે મશોતાને છોડે વ્હાણેલાં બલે વામાંરે
 નામ લેજોરે તમારા બાપનું કે વ્હાણેલાં બલે વામાંરે

ગીત ૧૨ મું.

કોણે મારાં આંગણાં સમરીયારે.
 કોણે પુર્યો મોતી કરો ચોક મારાં આંગણાં રળાઆમણારે
 કોણે મારાં સામા વાડા ઘોળાયારે
 કોણે લખીયો હંસને મોર મારા તોડા રળાઆમણારે
 ડાહ્યાબાઇએ આંગણાં સમરીયારે
 મોતી બહેન મુર્યા મોતી ચોક મારાં આંગણાં રળાઆમણારે
 લલુભાઇએ સામા તોડા ઘોળાયારે
 મુરી બહેન લખીયા હંસને મોર, તોડા રળાઆમણારે

ગીત ૧૩ મું.

આવો માણસ બેસો બેસણેરે;
 કહો તમારી વાડીયોનું મુલ, માલણુ રાણી એમ બણેરે.
 લાખ બે લાખે મારો મોગરોરે
 અધભાજે ચાપલીઆનો છોડ. માલણુ રાણી.
 લાખ ખરચીને લોને લાલજોરે
 લાડાકરે મુજબાજીને કાજ. માલણુ રાણી.

ગીત ૧૪ મું.

હારે લીલુડા વાંસ વઢવો લેની સ્તન ટોપલીઆ મઢવો,

ટોપલી મોતીલાલના હાથમાં આપો,
 મોતીલાલ ધાંચો થઇ ઘેર આવે
 મારી મંત્રા બહેનને ન ભાવે
 સ્વામી ક્યાં લાગી આવડી વાર
 ગોરી તારે મધ્યર ગરમણુ માંડ્યાં
 આછલી રાતનાં દળણાં દળાવ્યા,
 પેરોઢીયામાં પાણી ભરાવ્યાં
 વહાણે વાએ વાસીદાં વળાવ્યાં
 ખરે બપોરે બણુગાં કુંકાવ્યાં

ગીત ૧૫ મું.

હિમતા સુરજની રજ ખરીરે	
એનીરે નજરે કાંધ શ્રીકૃષ્ણ ધડીયારે	૧
અતી ગોરારે અતી કુટડારે;	
હું તો તમને પુછું મારાં દેવકીજી વણુજારે	૨
તમે કેમ શ્રી કૃષ્ણ જોઇયારે	
ધડી બે ધડીએ ધડીયાલડા વાગેરે	૩
પહોર બે પહોર જશ આરતીરે	
આરતીરે કરો દેવજીની કુખેરે	૪
જોની કુંખે શ્રી કૃષ્ણ જાઇયારે	
આરડી હિસ ને પરસાળે અજવાળારે	૫
કળને અજવાળારે વાસુદેવ તણારે,	
હિમતા સુરજની રજ ખરીરે	
એની રજે કાંધ મુજયાજી ધડીયારે	૬
એની ગોર ગોરારે અતી કુટડારે	

તો તમને પુછું મારા રક્ષમણી વણુમરા.	૭
તમે કેમ મુજયાજી જાણ્યારે;	
ધડીએ એ ધડી ધડીયાણાં વાગેરે.	૮
આરતડીરે કરો રક્ષમણીની કુખેરે;	
જેની કુખે મુજયાજી જાણ્યારે.	૯
ઓરડીએ ઉભા અને પરસાળે અજવાળારે	
કુળને અજવાળારે વાસુદેવ તણાં.	૧૦

હંચી હંચી મેડી મારાં ધરે વીવાતાં તો પોડોસે

નજીદી વસેરે ૧

વીરાની મેડીએ રૂડા કાચ દળાવું	
ત્યારે દળ્યો તેજ બમર દોલીઓરે.	૨
ત્યાં ચડી પોડે મારો માડીનાં જાયો	
તો વાએ ઢાજેરે બાબી કુટડીરે.	૩
તો વાએ દોળતાં બાબી ગોઠડીએ ગોઠ્યા	
નજીદી પાડોસે ન રાખીએરે	૪
દીકું અણુદી નજીદી ભુરવસ્ત્ર માંગે	
તો નિત્ય ઉઠીને ક્યાંથી આપીયેરે	૫
ધરની ધણીઆણી તમે એવું શું જોલો	
ખહેન વિના વીવાદ દ્રાણ મહાલસેરે	૬
સાત સોપારી મારી પાડોસજીને આપું	
તો તે મારે અહીયાં મહાલસેરે	૭
ધરની ધણીઆણી તમે એવું શું જોલો	
તો ખહેન વિના મણેશ દ્રાણ પુજસે ને	૮

ખાને લાકુ મારી ગોરાણીને આપું	
તો તે મારે ગણેશ પુજશેરે	૯
ધરની વહુઆર તમે પાણીડાં જાઓ	
તો જમવાને બેસે મરા બેઘડીરે	૧૦
ધરની વહુઆર તમે પાણીડા જાઓ	
બારીઓએ બેસે મારા બેનડીરે	૧૧
ધરની વહુઆર તમે હેરાને ફેરા	
તો પાકવાનને ઓરડે મારી બેનડીરે	૧૨
ખાસકું ખંખેરું ગોરી એક આવે	
તે રૂપક્યાં ઉછાળે બેનીયા મજારે.	૧૩
માતાના જયા તુને દેહિરે આશીષ	
તો સાતને દીકરે હિંડને મલપાતરે	૧૪
વહેવણીની જોધ તુને દેહિ આશીષ	
તો સાતને શોકે આંચુ ઢાળજેરે	૧૫

ભાગ ૨૦ મો.

ગણેશતુ ગીત

ગણેશ પાટ બેસાડીએ ભગ્ના નીપજે પકવાન,
 સગા સંબંધી તેડીએ જો પુન્યા હોય મોરાર;
 જોને આંગણે પીંપજો તેનો ધન્ય અવતાર;
 સાંજે સવારે પુન્યા હોય મોરાર;
 જોને પેટે ચાર દીકરા તેનો તે ધન્ય અવતાર;
 ચારે વહુઓ પ્રાંચે પડે જો પુન્યા હોય મોરાર;
 જોને પેટે તે ચાર દીકરી તેનો ધન્ય અવતાર.

સાચ્યાં મુચ્યાં ધન વાવરે ને પુન્યા હોય મોરાર;
 માંકડીઆની મારી જાટડી આંધી તે ધરને બહાર
 સાંજે સવારે શેડ કાઢીએ ને પુન્યા હોય મોરાર;
 રાતો ચુડો મારો રંગ ભર્યો કારે તે કમખો હાથ
 ધરચોળે ઘેર ભાગીએ ને પુન્યા હોય મોરાર;
 કાઠા તે ધઉંની રોટલી મળમળાઓ કંસાર
 ભેગાં બેસીને આરોગીએ ને પુન્યા હોય મોરાર.

ગીત ૧૮ મું.

પીઠી પીઠી ચોળેરે પીતરાણીરે,
 પેહલી પીઠી ચડશેરે મારા જ્યા વરને.
 ઉતરની ચડશેરે પેલી છોડીને
 પાકાં તેલ ચડશેરે મારા જ્યા વરને
 કાચાં તેલ ચડશેરે પેલી છોડીને.
 પડતી ફરી ખાશોરે મારો જ્યાવર
 ગોટાળાને ચુસશેરે પેલી છોડીરે.

ગીત ૧૯ મું.

ઉઠરડી નુતરતાં વનમાળીરે,
 જડીઓછે સોનાનો ખુટો કે શુજરમાળીરે
 તેની ધડાશે કોટડી વનમાળીરે
 સોવરામેશ જમણા કાને કે શેજરમાળીરે
 ઉઠરડી નુતરતાં વનમાળીરે
 જડીઓ છે લોહનો ખુટો કે શેજરમાળીરે
 તેનો ધડાવેશ દીવડો વનમાળીરે
 સોવરાવીશ જમણે હાથરે શુજરમાળીરે,

ગીત ૨૦ મું.

ઉડાને કુવો જળ ભર્યોરે છ મળ્યો શેવાળ,
 આથમણી ડગમગેરે,
 હું તમને પુછું રતી વહુરે કેમરે કુમર્યંદભાષ કુમળારે,
 રાતે રમે રાણે સોગટારે દહાડે દેસાષઓના સાથ
 આથમણી ડગમગેરે.

ગીત ૨૧ મું.

પાત્ર વીનાનો લાડવો વનમાળીરે,
 પીરસ્યો છે ધર્યા વહુને બાણે કે ગુન્જરમાળીરે
 જમતાં મનસુખભાષ સાંભર્યાં વનમાળીરે
 ઘાલ્યો છે કાંચળીમાંચ કે ગુન્જરમાળીરે.
 ભરી સભામાં પડી ગયો વનમાળીરે,
 ગધેડી થઈ છે કળેત ગુન્જરમાળીરે;

ગીત ૨૨ મું.

જીરે આજ મેં તો અડદા પર્વત નોતયારે
 અડદા તમે તો મારે પાપડ વણવા નેમ,
 મારે સજન મેળાવો ને મળ્યોરે,
 જીરે આજ મેં તો ચોળા પર્વત નોતયારે
 ચોરા તમે તો મારે વડીઓ મુકવા નેમ;
 મારે સજન મેળાવો ને મળ્યોરે
 જીરે આજ મેં તો મગ પર્વત નોતયારે
 મગ મારે તો તમે પીડી કરવા નેમ,
 મારે સજન મેળાવો ને મળ્યારે.

ગીત ૨૩ મું.

સોનાનો થંભ હીરે જડયોરે,
 થંભનું નામ ન જાણું વીવા ઘેર આપણેરે
 થંભનું નામ મોતીલાલ વીવા ઘેર આપણેરે
 સોનાનો ગજ હીરે જડયોરે.
 ડોશી વાણીયાનું નામ ન જાણું વીવા ઘેર આપણેરે
 ડોશી વાણીયાનું નામ ઝવેરખાઈ વીવા ઘેર આપણેરે
 લાંબી લેખણે લેખાં લખેરે,
 લેખાવટીયાનું નામ ન જાણું વીવા ઘેર આપણેરે
 લેખાવટીયા હીમતભાઈ નામ વીવા ઘેર આપણેરે
 સાંગા માંચીએ બેઠા પુન કરેરે
 પુન્યવંતાનું નામ જાણું વીવાહ ઘેર આપણેરે
 પુન્યવંતાં નવલખાઈ નામ વીવાહ ઘેર આપણેરે
 ચોરડામાં લક્ષ્મી વાસો વસેરે
 લક્ષ્મીનું નામ કાશીવહુ વીવાહ ઘેર આપણેરે
 ખભે કાથળી સોને ભરીરે
 નાણાવટીયાનું નામ ન જાણું વીવાહ ઘેર આપણેરે
 નાણાવટીયાનું નામ માણેકલાલ વીવા ઘેર આપણેરે
 હાથમાં પટ્ટીઓ સોઈ ભરીરે
 નીશાળીયાનું નામ ન જાણું લીવાહ ઘેર આપણેરે
 નીશાળીયા બીખાભાઈ નામ વીવાહ ઘેર આપણેરે
 લાંબે પરસાળે બાળક રમે રમે
 બાળકનું નામ ન જાણું વીવાહ ઘેર આપણેરે

તાંબાના બેડે પાણી બરેરે
પાણીયારીતું પરસન વહુ નામ વીવાહ થ્રેર આપણેરે,

ગીત ૨૪ મું.

પાય પાવહાને કે કેસરીયા વાધા,
કાને સોનાની લોળેરે કોઈ વરધ વધાવો;
એટલે રણછોડરાય સીમાડે આવ્યા
સીમાડે છત્ર ઢોળાવોરે કોઈ વરધ વધાવો,
એટલે રણછોડરાય ભાગોળે આવ્યા,
ભાગોળે ભેરો વગઠાવોરે કોઈ વરધ વધાવો.
એટલે રણછોડરાય જનનીવાસે આવ્યા.
કલવો સાળાને હાથેરે કોઈ વરધ વધાવો.
એટલે રણછોડરાય ખડકીએ આવ્યા,
ખડકીનાં ખખડયાં છે કમાડરે કોઈ વરધ વધાવો,
એટલે રણછોડરાય તોરણે આવ્યા,
પુખણાં સાસુંને હાથેરે કોઈ વરધ વધાવો,
એટલે રણછોડરાય માયરામાં આવ્યા
મામાજી કન્યાને પધરાવોરે કોઈ વરધ વધાવો,

ગીત ૨૫ મું.

ગોતરડો ઉતારોરે ગોરજ વહુ માગે છે સવધયો ગોરજ—
વહુનો બાપ ભવધયો ગોરજ વહુ માગે છે સવધયો ગોરજ
વહુનો બાપ બોઢડો ગોરજ વહુ માગે છે બદામ ગોરજ

વહુનો લાઈ હનમ ગોરજ વહુ માગે છે આરસી ગોરજ
વહુનો લાઈ પારસી ગોરજ વહુ માગે છે આરસી ગોરજ

ગીત ૨૬ મું.

લાડણી પાન ચાવે ને રસ ઢોળે,
લાડણી તો વળી વળી પાછું જોવે
જાણે મારા બાપા સાથે આવે
જાણે મારા સસરાનો રંગ રાખે
લાડણી પાન ચાવે ને રસ ઢોળે
લાડણી તો વળી વળી પાછું જોવે
જાણે મારી માડી સાથે આવે
જાણે મારી સાસુનો રંગ રાખે
લાડણી પાન ચાવે ને રસ ઢોળે
લાડણી તો વળી વળી પાછું જોવે
જાણે મારા વીરા સાથે આવે
જાણે મારા સાળાનો રંગ રાખે

ગીત ૨૭ મું.

લીલી ઘોડીને પીળા ચાબખેા ઘોડી ધણું ગાજે
લીલાં જાડીત્ર પલાણુ જહેવાણુ મારી છંદો નાચે
છંદ છુંડાવ્યારે છુંડણુ ઘોડી પણ ગાજે
હોશે રંગાવ્યા કાળા દાંત જહેવાણુ મારી છંદ નાચે

ઘોડી ચઢી જીયાવર સંચર્યા ઘોડી ધણું ગાજો
 મોહી રહ્યાં ચાર દેવ બહેવાણુ મારી છદે નાચે
 હવેને વિશ્વનાથરે મોહી રહ્યા ઘોડી ધણું ગાજો
 ગયામાં ગદાધર દેવ બહેવાણુ મારી છદે નાચે
 ચોથલે ધોળેશ્વર દેવ બહેવાણુ મારી છદે નાચે
 સારોએ મોહી શું કાયાં ઘોડી ધણું ગાજો

ગીત ૨૮ મું.

બન્યો ઉમલ્યો આવે છે
 „ લંકાગદું વાણુ પુરાવે છે
 „ બેનડીની ઝાલ ધડાવે છે
 „ ઉમલ્યો ઉમલ્યો આવે છે
 „ સુરતગઢ વાણુ પુરાવે છે
 „ ત્યાં થકી સોની તેડાવે છે
 „ બેનડીની ઝાલ ધડાવે છે
 „ ઉમલ્યો ઉમલ્યો આવે છે.
 „ સુરતગઢ વાણુ પુરાવે છે
 „ ત્યાં થકી જડીઆ તેડાવે છે.
 „ બેનડી ઝાલ જડાવે છે.
 „ ઉમલ્યો ઉમલ્યો આવે છે.
 „ અમદાવાદ વાણુ પુરાવે છે
 „ ત્યાં થકી પટવા તેડાવે છે.
 „ બેનડીની ઝાલ ગંઠાવે છે;
 „ બન્યો ઉમલ્યો ઉમલ્યો આવે છે.

„ એની નગરીમાં ધુમ મચાવે છે
 „ ખેનો ઉંઘતી લોક જગાડે છે.

ગીત ૨૯ મું.

એક લીલી તે લીલી લીલડી
 એને લીલુડી જડીત પલાણુ રે જગલીલડી
 મારા સોય ઘોડાને બસે હાથીઆ
 મારા હાથી દેખીને વેવાઈ બી ગયો
 મારી કેમ કરી રહેશે લાજરે જગ લીલડી
 મારા કીયાલાઈએ સાનમાં સમજવીઆ
 મારા લલુલાઈએ સાનમાં સમજવીયા
 તમારી બલેરી રાખીશું લાજરે જગલીલડી
 એક લીલી તે લીલી લીલડી
 એક લીલુડી જડીત પલાણુરે જગલીલડી
 મારા સોય ઘોડાને બસે હાથીઆ
 મારા ઘોડા દેખીને વેવાઈ બી ગયા
 મારી કેમ કરી રહેશે લાજરે જગલીલડી
 મારા કીયા લાઈએ સાનમાં સમજવીયા
 મારે મણીલાઈએ સાનમાં સમજવીયા
 તમારી બલેરી રાખીશું લાજરે જગલીલડી

ગીત ૩૦ મું.

આ માઈ વાજાંત કરે ઝમકારા
 જેમરે વાગેરે સાજન મળેરે
 વાગતું વાગતું પોળમાં પેકું

તો ધરે વેવાઈનાં કયાં છે રે
 ઉંચલા અવાસને નીચલા દરવાજા
 ત્યાં મોતી જડયા તોરણુ બારણેરે
 ચોકમાં ચપો પરસાલે નાગરવેલ
 તો ગોરીએ દીવા અજવાળાયારે
 સાત દીકરડા તું જણુ મોરી ગોરી
 તો જેમ દ્રવ્ય ખરચુંને રવ ચડેરે
 એક દીકરડી તું જણુ મોરી ગોરી
 તો સાજન જમાડું ધર આંગણેરે
 બાપે માયરામાં આપીરે બેટી
 તો માડીએ આપી જોટડીરે
 રાસ રચું બેનને સાસર આપો
 તો ભેંસ દોઢા તામડીરે
 ચીરના ચંદરવા જદરના ગાલેયા
 તે મહલી બંદરના ચોરસારે
 બુરાનપુરી ગોરી વીજ પુરી જાઝી
 તો નવારે નગરના વાડકારે
 ત્રાંબા તરીયા પીતળના અખરીયાં
 તો નવારે સુખડના પાટલારે
 એટલું લેઈ બેન સાસરે જજો
 તો લાજ વધારજો આપણીરે

ભાગ ૨૧ મો.

ગીત ૩૧ મું.

મારા નવલા વેવાઇ તમને લીનવું તારી સાંકળ શેરી વળાવને
મારા મોટાનું સાજન આવશે મારા ઉકરડા દેખીને લાજસેઃ
તારા હાથા છોકરાને મારશે, તારા હાથાં છુટાને દાટશે,
તને નફ્ટને નહી લાજરે તને નિલંજને શું કહીયેરે

ગીત ૩૨ મું.

કુંવર હેલો હા ઘોડે ચડીયા એમના વેરીને ધાસકા પડીયા,
દહી દુધનાં ગોરસ ખાટાં, એમના વેરીનાં હાથારે ફાટયાં;
છહા દુહુના ગોરસ ભરીયાં એમના વાલાનાં હાથારે ઠરીયાં.

ગીત ૩૩ મું.

વરતે બહુરે હોંશીલો વરતોં બહુરે ખાંતીલો;
એની મરધાનયણી જીવે વાંટરે નગારા વાગે ધીમે ધીમે
વરને તો સોનીડાની શેરી વચ્ચે સંચર્યોરે
વરને ઉતારીયો વસાવતાં લાગી વારરે
વર તો મોળાડાની શેરી વચ્ચે સંચર્યોરે
વરને ખુપ વસાવતાં લાગી વારરે નગારાં
વર તો ગાંધીડા શેરી વચ્ચે સંચર્યોરે
વર શ્રીકૃષ્ણ વસાવતાં લાગી વારરે નગારાં
વર તો ડોશીડાની શેરી વચ્ચે સંચર્યોરે
વરને શીરખંદ વસાવતા લાગી વારરે નગારાં
વર તો તંબોળાડાની શેરી વચ્ચે સંચર્યોરે
વરને પાન વસાવતાં લાગે વારરે નગારાં ઈત્યાદી

ગીત ૩૪ મું.

તો જમ જમરે જમઈડા કલવો તારી સાસુ પીરસેછે કલવો.
 તારી સાસુએ પીરસ્યો છે કલવો તારી સાસુ હાથયાની બોળી,
 તને ઘીમાં નાખશે બોળી તારી માઠી તેહધમાંની કપટી,
 તને મીઠું નહીં આપે ચમટી તારી માંડે આવડો શો મચકો;
 તને ગોળ ન આપે કરી ધચકો.

ગીત ૩૫ મું.

મારી ઉંઘણુ વેવણુ જગરે તારા ઘર પછવાડે થઇ રહ્યા છે સોરરે
 મારા પગ સુજી થયા થાંભલા પેલી વેવણુને લઇ મયા જાંગલા
 મારા પગ સુજી થયા આરસી પેલી વેવણુને લઇ મયા પારસી.

ગીત ૩૬ મું.

શરી શરી ધુધુરડાં વાગે છે.
 કોઇ ઉમરાવ જદો આવે છે.
 કોઇ જાણુ કરો પીછાણુ કરો,
 પેલા નવલા વેવાઈને જાણુ કરો,
 પેલા કોકીલા વહેવાઈને જાણુ કરો.
 તારી શરી છે સુવાળી રે.
 તારી ધરધણીઆણી કાળી,
 અમારી જાનમાં આવ્યા મોટારે
 વહેવણુ જળ ભરી લાવે લોટારે
 વહેવણુ લેજેરે કંકાવટી
 તારે બારણે આવ્યા નાણુવટી
 વહેવણુ લેજેરે સોપારી
 તારે બારણે આવ્યા વેપારી

વહેવાણુ લેજેરે સુખડહું
 તારા ચુલા પછાડી ગારોરે
 તારે દીકરી જણ્યાનો વારોરે
 તારા ચુલા પાછળ ધટરે
 તારે દીકરી જણ્યાની રીતરે
 તું તો દીકરી જણી જણી બાકીરે
 આંબા કરીની પેઠે પાકીરે

ગીત ૩૭ મું

હળવે હળવે પોખરે મોટાના ટાપારે
 બાળા વરને વાગશે સાડી ચોખારે
 રવમયો ના પોકેશ વહેવાણુ
 રવમયો તારે વલોવા નેમશું
 સાંબેહું ના પોકેશ વહેવાણુ
 સાંબેહું તારે ખાંડવા નેમશું
 તારાકે ના પોકેશ વહેવાણુ
 તારાકે તારે કાંતવા નેમશું
 સળાએ ના પોકેશ વહેવાણુ
 સળાએ તારા આપનાં પાળીયાં
 સંપુટેના પોકેશ વહેવાણુ
 સંપુટ તારે દીવો કરવા નેમશું
 હુંસઈ તારે ગાડે નેમશું

ભાગ ૨૨ મો.

ગીત ૩૮ મું

લીપ્યાં ગુપ્ત્યાં ઓરડા સપોલીયું જાય
 કુલચંદની પુંદ્રમાં સાપોલીયું જાય
 જાય મુછો મરડતું સાપોલીયું જાય
 જાય ધડાકા લેતું સાપોલીયું જાય
 ઓ એના બાપા સાપોલીયું જાય
 દીકું હોય તો કહાડ રે સાપોલીયું જાય

ગીત ૩૯ મું

સુરત શહેર વસે એક સોનીરે ધડળે લાકડાની પોંચીરે
 એની પોંચીએ ઝાઝા હીરાંરે
 બાળુ બધ સરખી પોંચીરે
 મુંબઈ શહેર વસે એક જડીઓરે
 જડીઆ જડળે લાકડાની પોંચીરે
 એની પોંચીએ ઝાઝા આંખારે
 પોંચી લાવે લાકડાના મામારે
 બાળુ બધ સરખી પોંચીરે
 અમદાવાદ વસે એક ઝવેરીરે
 ઝવેરી પારખ લાકડાની પોંચીરે
 એની પોંચીએ ઝાઝા મોતીરે
 પોંચી લાવે લાકડાની માશીરે
 બાળુબધના સરખી પોંચીરે.
 ત્યાં તો નટવર ચડીયા ઘોડેરે,
 વરકન્યા પરતીને ઉઠ્યારે.

ગીત ૪૦ મું.

અમારું જીવં તમારી વલીયારી,
 એ એને પરણાવો વહેવાઇઓ સંપજ રાખો.
 એ એને બોલે બનશે વહેવાઇઓ સંપજ રાખો,
 અમારા હીમતભાઈ તમારી પરસન વહુ એ એને પરણાવો
 વહેવાઇઓ સંપજ રાખો એ એને બોલે વહેવાઇઓ
 સંપજ રાખો એને એને જીગતે જીકુ વહેવાઇઓ સંપજ રાખો.

ગીત ૪૧ મું.

વર કન્યા કંસાર જમે વહેવણીની દાઢ ગજે,
 લાડાને કંસાર ન લાવેરે લાડી કુચે કુચે મારેરે.
 લાડો તો સકાળમાંથી આવ્યેરે લાડી તો દુકાળમાંથી આવીરે.

ગીત ૪૨ મું.

વર કન્યા કંસાર જમે જનમયાની દાઢ ગજે
 કાળાયો કંસાર આપે તો ખમયેરે
 નથી તો આશા મુકી ઘેરે જમયેરે

ભાગ ૨૩ મો.

ગીત ૪૩ મું.

એક ઝારા ઉપર ઝારીરે એતો કન્યા થઇ અમારીરે
 એતો અમારાં કહ્યાં કરશેરે એની માને મોઢે મુતરશેરે.

ગીત ૪૪ મું.

સામા ઝોરડામાં અધમણુ જીવં,
 જીવાવર પરણે હું તો ઘંટીએ ના ધીરં.

તળાયા ઘીના ઘેબર મને મીઠડાં લાગે,
 સામા ઓરડામાં અધમણ અડદી.
 જીઆવર પરણે હું તો જોધને ઠરતી.
 તળાયાં વીમાંનાં ઘેબર મીઠડાં લાગે,
 સામા ઓરડામાં અધમણ મીઠે
 જીઆવર પરણે મેં તો અચરજ દીકું,
 તળાયા ઘીમાંના ઘેબર મુજને મીઠડાં લાગે.

ગીત ૪૫ મું.

લાડી આપી પાડી આપી જનમયાની માડી આપી
 તોય લકઘા માડવા હેઠરે

અમે ઇદરીયો ગઠ જીયોરે આનંદ ભલા

લોકો કહે મોતીબાઈ જીહારે

આનંદ૦

એ તો દીકરો પરણાવી જીહારે

આનંદ૦

લોકો કહેતા કુલચંદભાઈ સાચારે

આનંદ૦

એતો દીકરો પરણાવીને નાચારે

આનંદ૦

ગીત ૪૬ મું.

અમે આવ્યાતા રંગબેર રમવારે અમે આવ્યાતા પરસન વહુને લેવા

એમે આવ્યાંતાં પરસન વહુને જોવાને

એના જોયામાં શું જોશોરે;

ગીત ૪૭ મું.

ત્રાંબાકુડી તે નગર સોહામણી.

માંહી ભરીયારે ગવરીના ઘી સાહેલીરે આંખો મોરીઓ

મારા કીયાંભાઈનાં વાજંત્ર વાગીઆં.

પેલા વેવાઇનાં પડ્યારે નીશાન સાહેલી આંખો મોરીઓ.
 તાંબાકુડી તે નગર સોહામણી, મહી ભરીયારે ગવરીના ઘી. અ. સા-
 મારા કીયાભાઇની મેડીએ દીવા બળે,
 મારા વાડીલાલની મેડીએ દીવા બળે;
 પેલા વેવાઇનારે ઘેર અંધારાં.
 સાહેલી આંખો મોરીઓ.
 માંબાકુડી તે નગર સોહામણી.
 માંહી ભરીયારે ગવરીનાં ઘી સાહેલરે આંખો મોરીઓ.
 મારી કાંઠ વહુને પેરણુ સાડી ભલી,
 મારી રતી વહુને પેરણુ સાડી ભલી.
 પેલી વેવાણુનેરે લઇ ગયા ચોર.
 સાહેલીરે આંખો મોરીઓ. ઈત્યાદી.

ગીત ૪૮ મું.

એના માંડવે નથી કાંઠ વાંસં વળી એના ધરમાં નથી કાંઠ ધરધણી
 એના ધરમાં કુલચંદ મરઘો માલે પેલા વખતા ખીચારાનું કાંઠ ન ચાલે
 એના આપ્પા તાપ્પાને શુંએ ગઇએ, એના માગ્યાતાગ્યાને શુરે ગઇએ.
 પુંજ્યાઇના પરદારને શુરે ગઇએ.

ભાગ ૨૪ મો.

ગીત ૪૯ મું.

ઉઠા વેવાઇ બીત પડે;
 બીત પડે તો ખડવા દો, ઠાણુ દોઝખ ભરવા દો,
 આગળ કુલચંદ પરણ્યાતા ઠાણુ દોઝખ ભરવું તું
 હવે પાનાભાઇ પરણે છે ઠાણુ દોઝખ ભરે છે

ગીત ૫૦ મું.

એના ધર પછવાડે 'છટ પડી એને દીકરી જણ્યાની રીત પડી,
એના ધર પછવાડે બાવળીઓ એને દીકરી જણ્યાનો વાવળીઓ;
એના બારણે ગોમતીનો ગારો એને દીકરી આપ્યાનો છે વારો;

ગીત ૫૧ મું.

જીરે સરસ્વતી સ્વામીને વીનવુંરે,
જીરે ગણપત લાગુ પાય માર તોરણીયું હીરે જડયું.
મારે હીમતભાષને ધીરજલાલનાં જોડવારે,
પેલો વેવાઈને બીલાડીની જોડ. માંડું
મારી રતી વહુ ને જીવકાર વહુનાં જોડવારે,
પેલી વેવાણુને મુંડણીની જોડ. માંડું

ગીત ૫૨ મું.

પેલો વેવાઈ બાઈ કુંવારોરે મારજી દયારામનો કેતડો,
એને કુતરી સાથે પરણાવોરે મારજી
એ કેમ કરી બોલડાં બોલેરે મારજી
કુતરી ભસશે, વેવાઈ બોલશે એમ કરી બોલડાં બોલેરે,

ભાગ ૨૫ મો,

સીદ્ધરાજ અને જસમા ઓડણુની ગરબી

ગાળે પાટણ પુરમાં ગરવી ગુજરેનો ધણુરે;
સાચો સખજો પેલો સોલંકી સીદ્ધરાજ
જેની કીર્તિ વ્યાપી રહી આ જગમાં ધણુરે
તેણે લોકો કાળે વાવ કુવા બંધાવીઆરે
મોટા માન સરોવર દેવળ ધર્મ વિશાળ

પોશી સર્વ ગ્રન્થ શતરૂ સર્વ નમાવીઓરે
 તેણે પાટણ પાસે એક સરવર આદ્યુરે
 ખોદે ખાડા ત્યાંતો માળવી ઓડણ અનંક
 નાખે ઓડણો મટોડા માથે લઘ પળરે
 પાળે વડની ડાખે ઝુલે બાળક પારણરે
 માટી લેતાં જસમા ઝુલાવે નીજ બાળ
 વળતાં મુખકું દેખી જાય કુંવરને વારણરે
 સાદા વેષે ફરતાં રાજાએ દેખી પરીરે
 જાતે રૂપાળા રંલીલીને પરમ ચતુર,
 પાસે જઈને રાજા કહે છે સુણ તું સુંદરીરે,

સીધરાજ-માટી સારખને આ કોમળ કાયા કરી નથીરે
 પાળે બેસીને રીઝાવ તું તારૂં બાળ.

બીજી ઓડણો છે કામ કરે તારી વતીરે
જસમા-જસમા કહે છે રાજા કામ કરી ખાવું ગમેરે.
 મુજને બેસી રહેતા વાંધે અંગમાં રોગ;
 મારા નવરા દહાડા બેઠા નવ જાયે કદીરે.

સીધરાજ-જસમા જંગલમા વસવાને તું સરજી નથીરે.
 મારા નગર તણો તું આતીને જો નોક

પાટણપુરની શોભા હું તુજને શું કહું કથીરે
જસમા-નરે અંધારી શેરીને ઉંચી મેઢીઓરે;

તેમાં માણસ આડે ચાલ્યાનો નહી માગ
 જણે બિનાજે ઉભરાતી દેખું કીડીઓરે;

સીધરાજ-જસમા માણસ બહુ દેખીને શું ઘેલી બનીરે;
 તારા હલકા મનમા ઉઠે હલકા માટ;

ન કળે ખાખરની ખીસકોલી સાકર સ્વાદનોરે
 જસમા-રાજ મેલાં મન માણસના મેલા સહેરનારે;
 મેલી ગલીઓમાં મળે છે દુરગંધ
 મેલા ઝેર તથા જીવે છે જીવે ઝેરમાં
 સીધરાજ-જસમા દરબારે સોં દીઠા નથીરે;
 તેમાં બાગ બગીચા ખીલે કુલ ગુલાબ;
 મોટા હોજ કુવારાં હોડે જોસથી રે
 જસમા-રાજ જંગલ આગળ બાગ બગીચાં ધુળ છેરે
 જેવો સુરજ આગળ તારાનો છળકાટ
 મારા જંગલની મોજો તો મોંગે મુલ છે રે,
 સીધરાજ-જસમા જંગલની વાતો આજ તું આજે વિસારજો
 મીઠા નરધાં સારંગ કરા સુર
 માયન સુણવાને કાજે તું મહેલે પધારજો
 જસમા-રાજ નવ રીઝું સારંગી કરા સુરથીરે;
 મેના સુર બપઘયા ટેળ્યા મુજ કાન
 વાતો કોલમના ટીકાની તો કહેતા નથીરે
 સીધરાજ—ઓહણુ આવો તો ઉતાર મેડી માળાએરે
 રહેજો મિત્ર સહોદર સર્વ સંબંધી સાથ;
 તમને પ્રિય જનોને માની નીચીદીન પાળશુંરે.
 જસમા—મારે ઓહણુને ઉતરવા જોઈએ ઝુંપડીરે,
 મેડી માળે ચડતાં મુજને આવે ફેર;
 પડતાં પગ ભાંજે ને કાચા થઈ જાય કુમડીરે.
 સીધરાજ—ઓહણુ આવો તો પીરસાવું મેવા સુરમારે,
 ઝુલે હાથી ઘોડા ગુજરપતેને દરબાર;

તેને દેખીને હરખાશો ઓડણુ હિરમારે.

જસમા—મારે ઓડણુને તો વાળુ જોષએ ઘેંશનારે,
રાળ શું છે મારે હય હાથીનું કામ;
હસીને દુધ મળેનાં હારે છુરી ભેંશનારે

સીદ્ધરાજ—ઓડણુ માગી લ્યોને આછા સાળુ ઓઢણુરે
હીરા માણુક મોતી સોનાના ભંડાર;
આવી કંચનવરણી કાચાપર શોભે ધણુરે

જસમા—છાયલ ટકશે આછા સાળુ તો ફાટી જશેરે,
નાંખુ ધાસ ચણોડી ગંડી કંઠે હાર;
પહેરૂં કુલતણી માળા તો પરણ્યો રીઝશેરે.

સીદ્ધરાજ—જસમા કહે તું મુજને કેવો છે તારો પતીરે;
તારા જેવી સમજી નારી જેને ઘેર:

એના જેવો સુખીઓ આ જગતમાં ખીજો નથીરે

જસમા—પેલો કેડ કસીને કામ કરે મારી પતીરે,
જેના મોળીઆમાં બહેકે છે બહુ પુત્ર;
જેના કોદાળીના ધાથી ધરતી ધુજતીરે

સીદ્ધરાજ—જોને કામ કરતાં એ ન્યાળે તારા ભણીરે,
એના મેનમાં તારો પુરો નહી વિશ્વાસ;

જસમા—રાળ સાચાને ભય લેશ નથી સંસારમાં,
મારા પતિને મારો સંપુર્ણ વિશ્વાસ;
હુંતો અન્ય જનોને બાધ ગણી રહું બારમારે.

સીદ્ધરાજ—જસમા રાણાને રાજાને હું તાબે કરૂંરે,
મોટા મહારથી પશુ ન આપે સામો બોલ;
તારા આગળ હું નવ અમલ ચલાવવા આદરૂંરે,

જસમા—રાજ કાયા ને માયા પર બળ વૃધનું વસ્તુરે
પ્રભુએ જીવ ધર્મે છે જુદા કાયા માંય;

ભારે ભુપ તણું પણુ તે પર ન ચાલે કશુરે.

સીંદરાજ—જસમા દ્રવતા તારી દેખી વિરમય થાય છેરે,

આવા દંધતીને પણુ આખર હોય વિયોગ;

મિથ્યા આ જગના સુખ માટે મન મુંઝાય છેરે.

જસમા—રાજ કાદ ન જણે કાલે માંડું શું થશે

એવી અલ્પ જાંઠગી માણે સૌ લોક;

રૂડી રહેણી સુખ પરલોકે પુરણુ આપશે

એવું કહીને જસમાં ટોપલી લઇ પાછી ફરીરે

રાયે લીધા વળતી પાટણુ કેરો પંથ;

થઇ છે જસમા પતિવ્રતની જેને ખાતરીરે,

ભાગ ૨૬ મો.

સતી સાવિત્રી ચરિત્રનો ગરબો

(પુનમ ચાંદાની ખીલી પુરી અહીંરે) એ રાગ.

કવિ—રૂડા અશ્વપતિ રાજની ડાહી દીકરીરે,

જેનું સતી શિરોમણી સાવિત્રી છે નામ,

જેણે સ્વામીને છોડાવ્યો યમપાશથીરે,

જેણે સકળ જગતમાં અમ્મર કીધું નામ

તેના હિતમ ગુણની ગરબી ગાઓ સુદરીરે.

રાજ એક હતો ધરડો ને આંખે આંધળારે,

તેનું જીવ્યું લઈ ધીધું રાજ્યાસન.

તેથી જંગલમાં જઈ ખાંધું તેણે ઝુંપકરે;
 તેને સત્યવાન નામે લાડકડો તન,
 કરતો માતપિતાની સેવા પુરા પ્રેમથીરે;
 જેની કંચનવરણી કાયા વાણી મીઠકીરે,
 મીઠા મહેરામણના જેવો ગુણ ગંભીર;
 ધરડાં અંધ પિતામાતાની જણે લાકડીરે;
 કરતો માતપિતાની આગ્રાને આધીન,
 તેની સાથે વરવા સાવિત્રીએ આદ્યુરે,

૨

૩

નારદ—ત્યાંતો નારદજી સમજાવે જાણા ઘેલકીરે.

તેની સાથે વરતાં થાશે મોટી હાથ
 એનો આવરદા તો એક વર્ષ બાકી રહ્યોરે
 માટે ના કરતી છું વગર વિચારું કામ
 ખીજી રાજકુંવર રૂપાણાની સાથે વરોરે.

૪

સાવિત્રી—ત્યારે સાવિત્રી જોલો નારદજી સાંભજોરે,
 લખિયા લેખ લલાટે મિથ્યા નહિ થાનાર
 મહેતો મનથી માન્યો તે પરમેશ્વર માલ્યોરે
 મહારો નિશ્ચય કોટી કંપે નહિ કરનાર,
 માટે એ વરની સાથે સગપણ માંડ કરોરે.

૫

કવિ—જેમ અડગપણું પુત્રીનું રાજાએ પહોંરે,
 દીધું સત્યવાનની સાથે કન્યાદાન,
 રૂડી રાજ્યમહેલની પ્રસનારી વગડે વસીર
 ત્યાગી અંબર જુના વસ્ત્ર કર્યા પરિધાન;
 રત્નેશ્વરી સ્વામી સસર સાસુની સેવા સજીરે.

૬

જેણે કંઠણ ભૂમિપર પાચ કદી દીધો નથીરે;

જેના પડતા બોલ ઉપાડે દાસી દાસ,

જેની કોમળ કાયા કુલ શય્યાપર ઘોટતીરે,

તેણે પણકુટીમાં પ્રેમે કીધો વાસ;

મનથી માન્યું મારા વધલવમાં બાકી નથીરે. ૭

ત્યાં તો જળના રેલાસમ દિવસો જતા હતારે,

બાળા નારદજનાં વચનો કરતી યાદ,

મનમાં ભય ધરતી નવ કરતી કોને વારતારે

મનથી ગોઠવતી શું કરવા તેના ઘાટ,

રજની દિવસ વિચારો એના એ મનમાં થતારે. ૮

દા'ડા ચાર રજા આવરદાની અવધી તણારે

સતીયે તે સમયે ત્યાં અન્નજળ કીધું ત્યાગ.

જોડ્યું ચિત્ત પ્રભુમા ધારીને શુભ ધારણારે

સોંપ્યું શ્રીહરિના ચરણે પોતાનું ભાગ્ય,

સાવિત્રી—માસે વ્હારે ચડજો હે દિનબંધુ શામળારે. ૯

જાણ્યું સાસુ સસરે વહુચર સંકટ વેઠતીરે,

સાસુ સસરા—શાને માટે કરતી અન્ન ઉઠકનો ત્યાગ,

શાણી શા માટે તું કારણ કંઈ કહેતી નથીરે;

કરટે કરમાશે કોમળ આ ત્હારી કાચ,

વહુચર આ વયમાં વૃત કરવાં યોગ્ય તને નથીરે ૧૦

કવી—દુખમાં દા'ડા ચાર વિતાવ્યા વૃત વિધિએ કરીરે;

આખ્યો સ્વાયી સ્વર્ગ સિધાવા કરો દિન,

સાવિત્રી—આજે ના થાઉં અળગી હું મારા નાથથીરે;

કવી—એવો નિશ્ચય કીધો સાવિત્રીએ મન,
સ્વામી સંગે રેવા તૈયારી છાની કરીરે, ૧૧
ત્યાં તો સત્યવાન માઆપ તણે ચરણે નમેરે;
ઠરમાં લઈ કોવાડો કાષ્ટ કાપવા જાય,
ત્યારે સાવિત્રી સ્વામીને છાની વીનબેરે,

સાવિત્રી—આજે વન જોવાની મુજને ઇચ્છા થાય,
માટે સંગાતે લઈ જાઓ સ્વામી મુજનેરે. ૧૨

સત્યવાન—ધેલી નારી ત્હારી છે કોમળ કાયા ધણી,રે
ત્હારી કનકલતા સરખી કાન્તિ કરમાય.
જ્હાલી વમડામાં જાજા કંટકને કાંકરાંરે;
ત્હારી પંકજ સરખી પગ પાની છુંદાય,
માટે હઠ મેલી અલબેલી ધરમાંહી રહોરે, ૧૩

સાવિત્રી—સ્વામી તમ સંગાતે જંગલ મંગલ લાગતુંરે,
ધરમાં તમ વિણ મુજને ધરતી ખાવા ધાય.
હું તો પગલે પગલે પંથે તમ પુડે રહુંરે;
મુજથી આપ વિના એકલડી નહિ રહેવાય,
માટે સંગાતે લઈ જાઓ સ્વામી મુજનેરે. ૧૪

સત્યવાન—નારી જો મુજ સંગે આવ્યાની ઇચ્છા કરોરે,
આજા માગો જઈને માતપિતાની પાસ.
આજા આપોતો ચતુર ચાલો મુજ સંગમાંરે,
જ્હાલી વડીલ જનોની આજા નવ લોપાય,
લખિયું શાસ્ત્ર પુરાણે જાણો છો સરવે તમેરે. ૧૫

સાવિત્રી—આજા માંગીને ચાલ્યાં આનંદે દંપતીરે,
 પથે કરતાં પ્રેમે વિધવિધ વાત વિચાર.
 મુખ મલકાવે પશુ સાવિત્રીને ચિન્તા અતીર;
 રાખે પળ પળ ચોતે સ્વામીની સંભાળ.
 મનમાં ધીરજ ધારેને સંભારે શ્રીહરિરે. ૧૬
 આવ્યાં ગાઠા વનમા નરનારી બે સાથમારે,
 વીણ્યા કુચ અને ફળ ઇચ્છાની અનુસાર,
 વળતી કોવાડો લીધો પોતાનાં હાથમારે.
 લાગ્યો કાષ્ટ કાપવા સત્યવાન તે વાર,
 એના આવરદા તોતે સમયે પુરો થયોરે. ૧૭
 લાગ્યો થાક ધણો ને અંગે લાગ્યાં ધુળવારે,
 આવી તમ્ભરને રૂંધાયા તેના પ્રાણ
 મુકી કાષ્ટ કાપવા આવ્યો સાવીત્રી કનેરે.

સત્યવાન—જ્ઞાલી ઝોચિન્તી આવે છે તનમાં તાણ,
 શાણી નહિ સમજતું દુઃખ ધણું થાતું મ્હનેરે. ૧૮

સાવિત્રી—મારા નાથ તમારાં સંકટ હરજો શ્રીહરિરે,
 તમને કુળદેવી વનદેવીની રક્ષાય,
 ધરડાં માતૃપિતાની સેવાના પુણ્યે કરીરે;
 જ્ઞારે આવીને વિશ્વેશ્વર કરશે સ્થાય.

કવિ—એવું કહીને બેઠી મસ્તક ખોળામાં ધરીરે. ૧૯
 ત્યાં તો ચમરાળ આવી સામા ઊભા રહ્યારે,
 જેના વચ્ચે તણો દીશે છે રાતો રંચ
 તેને માથે છે મુગટ ને કુંડળ કાનમારે

દેખી સાવિત્રીને કાચે હિપળ્યો કંપ.

તો પશુ ધીરજને ધારી બોલીસુંદરીરે.

૨૦

સાવિત્રિ—કે છે સાવિત્રી કાણુ તમે સાચું કહો,

નક્કી લાગે મુજને દેવતણા અવતાર

આવ્યા શા માટેને શું કરવા મનમાં ચાહોરે;

મારા મનમાં શંકા થાયે અપરંપાર.

૨૧

કવિ—એવું બોલી શિર નમાવી સાવિત્રિ રહીરે

યમરાજ—હું તો છું યમરાજ સાંભળ ચો શાણી સતીરે,

આવ્યો છું તારા સ્વામીને લેવા કાળ.

એના આચરણની આજ અવધ પુરી થતીરે,

તારા સ્વામીનો સ્નેહ હવે વિસાર.

૨૨

કવિ—નાખી પાશ પકડ્યો સુક્ષ્મ દેહ એવું કહીરે,

દેખી બધાએલા સ્વામી કેરા દેહનેરે.

સતીએ તે સમયે કરવા માંડ્યું કલ્પાંત

સાવિત્રિ—આંધીને ક્યાં લઇ જાઓ છો મારા નાથનેરે.

કવી—એવું કહીને દીધે યમરાજને સાક,

ચાલી પડછાયાની પેઠે પાછળ સુંદરીરે.

૨૩

યમરાજ—બોલ્યા ત્યાં યમરાજ સાંભળ હે શાણી સતીરે;

જ તું પાછો તારા આશ્રમમાં આવાર

તારા સ્વામીની કર અંતક્રિયા વિધિએ કરીરે;

જેથી થાએ તેના જીવ તણો ઉદાર,

નારી નાહકે અમ કરવાથી ફળ કસુએ નથીરે.

૨૪

સાવિત્રિ—બોલી સાવિત્રી સુણો યમરાજ વિનતીરે.

મારા નાથ વિન્નું હું પાછી નહિ ફરનાર,

ત્યાં લઇ જશો ત્યાં આવું પણ સંગ તજી નહીર
 સ્વામી વિના છે સુનો સધળો સંસાર,
 જતાં એકલડી ધરજીવ્યાથી એકલડી મરવુંભણુરે. ૨૫
 પુછું યમરાજ હું ઉત્તર આપો મુજનેરે;
 જમમાં નરનારીનો સત્ય સંબંધ મનાયા
 મ્હારો પતિવ્રતાનો ધર્મ કેમ સચવાય
 તેનો ઉત્તર આપીને વળતી ડગલું ભરોરે. ૨૬

યમરાજ—શાણી અમૃત સરખી વાણી ત્હારી સાંભળારે,
 મ્હારા અંતરમાંહી ઉપજે છે અનુરાગ,
 ત્હારી ઇચ્છામાંથી આવે એવું એ સુદરીરે;
 તારા સ્વામીના જીવિત વિષુ ખીજું માગ્ય,
 ત્હારી ઇચ્છા પુરણ કરવા તું ઉભો અહીંને. ૨૭

સાવિત્રી—મ્હારા સસરા છે ધરડાને આંખે આંધળારે
 ત્હેની રત્નસમી ખે આંખે સારી થાય,
 આવે તેજ સુરજના સરખું બન્ને આંખોમાંરે;
 અંગે વૃદ્ધપણાનું દુઃખ કદી નવ થાય,
 એવું બોલીને સાવિત્રી કર જોડી રહીરે. ૨૮

યમરાજ—ત્હારા સસરાની આંખો નારી સારી થશેરે;
 વધશે સુરજના સરખું આંખોનું તુર.
 ત્હેની વૃદ્ધપણાની પીડા સધળી વામશેરે;
 મારે જ પાછી પુત્રી આવી બહુ દુર,
 ઝાઝું ચાલ્યાથી એ શાણી શ્રમ તુજને થશેરે. ૨૯

સાવિત્રી—બોલી સાવિત્રી કર જોડી યમરાજ સુણોરે,
 મ્હારે વસવું જોઇએ સદાય સ્વામી પાસ,

મુજને શ્રમ નવ લાગે સ્વામી સંગે આવતારે
સ્વામીથી દુર વસતાં તનમાં પ્રગટે ત્રાસઃ
જગમાં નાથ વિના નારીનું જીવું ધીક્કાર છેરે, ૩૦
તમને જોતામાં યમરાજ શ્રદ્ધા મુજને થતીરે,
મહારા મનમાં ઈચ્છા પ્રશ્ન કયાંની થાય.
શાણુઓ કે' છે કરવી સજ્જનની સંગતીરે,
તેના પુણ્ય જન્મના પુણ્યેથી બંધાય,
સજ્જનોની સંગતીનું ફળ મિથ્યા જાતુ નથીરે. ૩૧

યમરાજ—પુત્રી વાણી ત્હારી અમૃત સરખી લાગતીરે,
મહારા અંતરમાં ઉપજાવે છે અનુરાગ
ત્હારા સ્વામીના જીવિત વિના ધીણું ફરીરે;
મહારી પાસેથી પુત્રી મનગમતું માગ્ય
ત્હારી ઈચ્છા પુરણ કરવા હું ઉભો અહીંરે. ૩૨

સાવિત્રી—મહારા સસરાનું રાજ્ય દબાવ્યું દુશ્મનેરે
તેથી કીધો છે વગડામા આવી વાસ.
તેનું રાજ્ય ગયેલું સરવે પાછું સાંપડેરે,
નિત્યે ધર્મ રહે અંતરમાં પુરી વાસ,

કવિ—એવું બોલીને સાવિત્રી કર જોડી રહીરે. ૩૩

યમરાજ—પુત્રી સસરા ત્હારા રાજ્ય ગયેલું પામશેરે,
મળશે મનગમતા વૈભવ ઓ શાણી નાર,
ત્હેની ધર્મ વિષે દ્રઢ શ્રદ્ધાની વૃદ્ધિ થશેરે;
પોછી જિયાર હવે પુત્રી નવ કરતી વાર,
ત્હારી દેહે દુઃખ થશે ઓ કુળવંતી સતીરે. ૩૪

સાવિત્રી—મહારા કુઝ્મ વિશે બાકી સી ? યમરાજ કહોરે.

મહારી નજરે બધાયેલો દેખું નામ,
મહા મે શું સુખ ભોગવવાને જવું આશ્રમે,
સુખમાં કુખમાં પણ રેવું સ્વામીની સાથ.
મહારે સ્વર્ગ તણ્યાં સુખ શું કરવા સ્વામી વિનારે
રાખો સકળ જગતને નિયમ મહી નિત્યે તમેરે
આપે કર્મ તણ્યાં ફળ સર્વને તત્કાળ.
રાજ રંક સત્તુને મીત્ર ગણો સરખા તમેરે,
તેથી નામ તમારું ધર્મરાય કહેવાય,
શરણે આવેલાનું સંરક્ષણ કરતા તમેરે,

યમરાજ—શાણી વયનો તારા અંતર મહારું હારતારે
જેવા તરસ્થાને પાણીથી તપ્તિ થાય;
પુત્રી ના શરમાતી મહારી પાસે માગતારે.
બીજું તારા સ્વામીના જીવિત સીવાય,
તારી ઇચ્છા પુરુષ કરવા હું ઉભો અહીરે,

સાવિત્રી—મહારા તાત તણું ધર પુત્ર વિના સુતુ દિસેરે,
ત્હેને આપો ગુણીયલ સો પુત્રો યમરાય,
તેનો વંશ તણી આ વિશ્વ વિશે કીર્તી વધેરે;
મહારાં માતપિતાના સંકટ સરવે જાય.

કવિ—એવું બોલીને કરજોડી રહીરે

યમરાજ—તારા તાત તણે ધર ગુણીયલ સો પુત્રો યશેરે
થાશે દશે દિશામાં વંશ તણો વિસ્તાર
તારા માતપિતાના સંકટ સર્વ ટળી જશેરે,

તુજને આપ્યું ત્હારી ઇચ્છાની અનુસાર.
આવી દુર થયે પુત્રી જ તુ પાછી હવેરે,

સાવિત્રી—મ્હારા સ્વામીની સંગે છું તો ક્યાં દુર છુરે;
માફ મન તો દોડે છે એથી પણ દુર
સ્વામી સંગે રે'વું એ ભુષણ સતીઓ તણુરે;
ત્યાગી કાશ્યને છાયા ક્યાં જાએ દુર,
સ્વાધીના વિરહે સતીઓનું શવવું દોહડુરે,
રાખે પુણ્ય જરોસો સજ્જનનો જગતજનોરે.
વિનંતી કરતા સજ્જનનો રાખી વિશ્વાસ
શતરૂં મિત્ર સદા સરખા માને છે સજ્જનોરે,
આવે નહિ સુરજમાં અધારાનો ભાસ.
સજ્જનની સજ્જનતા કલ્પે પલટાતી નથીરે;

યમરાજ—ત્હારાં વચનો સાણી અમૃતથી પણ મીઠકારે
મુજને સંભાળતા આવે પ્રેમ અઘાજ
મ્હારી પાસેથી વરદાનો ત્હારા હિતનારે.
ત્હારા સ્વામીના શ્રવિત વીણ બીજું માગ,
ત્હારી ઇચ્છાને આધીન બની ઉભો અહીરે.

સાવિત્રી—મુજને આપોતો યમરાજ માગું એટલુરે,
મ્હારા સ્વામીથી સો પુત્રો મુજને થાય.
મ્હારા કુળનું આ જગમાંહી માન વધે ગણુરે
મ્હારી વડીલ જનોના ચરણે પ્રીતી થાય
એવું બોલીને સાવિત્રી કર જોડી રહીરે.

યમરાજ—તુજને તેજસ્વી સો પુત્ર એ બાળા ઘરેરે,

તહારા લેળતું ઝાઝું વધશે જગમાં માન;
તહારી વડીલ જનોનો ચરણે પ્રીતી વધશે
માટે જા પછી ઘર તું થાશે હેરાન,
એવું બોલીને યમરાજ લાગ્યા ચાલવારે. ૪૪

સાવિત્રી—આપો ઉત્તર મારા પ્રશ્ન તણો આ વાર.
મોટા માણસના વચનો મિથ્યા જાતાંનથીરે,
બોલ્યું અણબોલ્યું મોટા જનનું નવ થાય;
જયે પ્રાણ પરંતુ વચન થકી ફરતા નથીરે. ૪૫
થાવા સૌ પુત્રો વરદાન તમે આપ્યું મનેરે,
તે તો કેમ સત્ય થશે મહારાજ;
બાંધી લઇ જવા ધારો છો મારા નાથનેરે,
પણશે કેમ કરીને વચન તમારું આજ;

કવિ— એવું બોલીને સાવિત્રી કરજોડી રહીરે. ૪૬

યમરાજ—પુત્રી ધન્ય તને સાચો છે નિશ્ચય તારારોરે.
બાળા તહેં મુજને વચને બાંધ્યો આ વાર,
આજે નિશ્ચયના બળથી તહેં વશ મુજને કર્યોરે,
સે આ છોકું છું પુત્રી તારો ભરથાર;
પામ્યો વર્ષ ચારસોનું આયુષ તારો પતીરે. ૪૭
મહારા સૌ વરદાનો ફળશે તુજને દંપતીરે,
જગમાં ઘર ઘર નરનારી ગુણ તહારા ગાય;
પામી સુખ જગતમાં અંતે થાશે સુગતીરે.

કવિ—એવું કહીને અંતરધ્યાન થયા યમરાજ,
રાગ્યાં દેવ દુઃદુભી પુણ્ય તણી વૃદ્ધિ થઇરે. ૪૮

વળતી આવ્યાં આશ્રમમાં સંગાતે દપતીરે.
 સતીના અંતરમાં આનંદ અતિ ઉભરાય,
 સહુને વીતકની વાંતો વિસ્તારીને કહીરે,
 પ્રેમ લાગ્યાં બન્ને વડિલ જનોને પાય.
 આંખો અંતરની આશિષો સૌ નરનારને ૪૯
 સરવે વશદાનો યમરાજના સાચાં થયારે,
 મળિયા વૈભવ સધળા પામ્યાં સુખ તમામ;
 અંતે શ્રીહરીને સરણે વસીને સુખીયાં થયારે.
 બોલો જય જય કહે છે મિત્ર ભુલાખીરામ,
 ગાતા શિખતાં સરવે સદવર્તન શાળી થજોરે ૫૦

મનુસ્મૃતી

મુળ સહિત ગુજરાતી સરળ આધાન્તર આપણા ધર્મશાસ્ત્રનો મનુસ્મૃતિ એ સર્વ માન્ય ગ્રંથ છે. આર્યશાસ્ત્ર વેદમાં મુખ્ય સ્મૃતિ અને સ્મૃતિ એ બે અંગ છે. તેમાં સ્મૃતિએ આપણને દુનિયાના, અને ઈશ્વરના કાયદા સમજાવી ખરૂં શું અને ખોટું શું એ બતાવી આપ્યું છે. ખરૂં પુછો તો આપણા હિંદુ ધર્મના પાયોજ તેમના ઉપર છે. આપણા આચાર, વિચાર, કર્મ ધર્મ, પરસ્પરનો સંબંધ આપણી ફરજો, આપણે શું કરવું જોઈએ, શું ન કરવું જોઈએ, અમુક કામ કરવાથી શું ફળ મળે? રાજ તથા પરમાત્માના કેવા કાયદા છે? એ સર્વ અમુલ્ય વિષયો શીખવાનું સ્મૃતિએ મુજબ સાધન છે. કોઈ અદાલતમાં હિન્દુના કાયદા તરીકે આ પુસ્તક ગણાય છે. હિન્દુઓના ન્યાય ચુકવતી વખતે યાતો ધર્મ સંબંધી કોઈ જાતનો વાંધો હોઈ અથવા પાપકર્મ થયું હોય તો તેનાથી નિવૃત્ત થવાનું સાધન આ મનુસ્મૃતિ છે. કાગળ ગ્લેજ ઉંચા. પાકું સોનેરી પુંડું મોટી સાઇઝના ૪૭૫ પૃષ્ઠ હોવા છતાં કિંમત માત્ર રૂ. ૪ પોસ્ટજ ૧૨ આના જુદા.

અરેબિયન નાઇટસ.

પ્રુખીનો ખજાનો અકલનો લંડાર, અને વારતાઓનો મહાસાગર આ અરેબિયન નાઇટસનું પુસ્તક છે. આમાં ન્હાની મોટી અસંખ્ય વારતાઓનો સંગ્રહ છે. વારતામાં પેટા વારતા એવી એવી બહુ વારતાઓ હોવાથી એકવાર વાંચવા લીધા પછી તે હાથમાંથી હોઈ મુકવાનું મન થતું નથી. દુનીયાની ફરક

ભાષામાં તેનાં ભાષાન્તર થયેલાં છે. અને તે સર્વની હજારોની સંખ્યામાં વેચાય છે. સૌ સારા પુસ્તકોમાંનું તે એક પુસ્તક છે. રાજા અને રાંક બંધાને સરખો આનંદ આપે તેવું આ પુસ્તક છે. ધણી વખતથી આની આવૃત્તી મળતી ન હતી ને હમણા જ તેની ચોથી આવૃત્તી બહાર પાડવામાં આવી છે કાગળ ગ્લેઝ ઉંચા પાકું સોનેરી પુકું મોટી સાઇઝના લગભગ ૬૦૦ પ્રશ્ન છતાં કીંમત રૂ. ૪૥ પોષ્ટેજ ૧૦ આના બુદ્ધા રૂ. ૨૬ કાગળ પાકું પુકું કીંમત રૂ. ૩૥ પોષ્ટેજ ૧૦ આના બુદ્ધા.

ધી એન્હરીડે કૉરસ પૉન્ડેન્સ

(કિંવા) હંમેશનો પત્રવ્યવહાર.

આ પુસ્તકમાં ગુજરાતી સાથેજ હંગ્રેજીમાં પત્રવ્યવહાર કેમ કરવો તેની સંપૂર્ણ માહિતી આપેલી હોવાથી ખાસ ઉપયોગી છે. આમાં જમવાનું નિમંત્રણ નિમંત્રણનો સ્વીકાર. અસ્વીકાર, ઉધરાણી, રીપોર્ટ, દાકતરને બોલાવવા સંબંધી લલામણપત્ર; બેટ મોકલવા સંબંધી, બેંકમાંથી રૂપિયા મંગાવવા બાબત, મકાન ખાલી કરવા, નોકર રાખવા, અકસ્માત માટે દીલગીરી, પારસલ મંગાવવા બાબત, રજા માટે ચીકી, રજા રદ કરવા બાબત, રેલ્વેનો ડબ્બો રીઝર્વડ કરવા બાબત, ભુલી ગયેલી વસ્તુ મંગાવવા બાબત, સ્નેહીની માંદગી માટે દીલસોજી, તેનું ઉત્તર, સ્ટીમર સંબંધી પુછપરછ, તેના જવાબ, પ્રમ્તો પિતા પ્રત્યેના કાગળ, બહેનનું બાધ પરનું પત્ર, હીસાબી કારકુનની જગ્યા માટે અરજી; રજા માટે અરજી રાજીનામા માટે અરજી; મ્યુનીસીપાલ સેક્રેટરીને અરજી, રેલ્વે સત્તાધિકારીને અરજી,

મુખત્યારની સણુંદ માટે અરજી; વૈદ્યકીય સર્ટીફિકેટ, પુસ્તક રજીસ્ટર કરવા
 આવત, પગાર વધારવાની, બદલી કરવા માટે અરજી ફરીઆદ દેવાવવા
 આવત પોલીસમાં અરજ, જુઝા નોકર માટે લલામણુપત્ર ઉધરાણી. તેનો
 જવાબ, પહેંચેલા માલતી કીંમત મોકલવા આવત, નવી દુકાન ખોલ્યા
 વિષે, આડત આવત સંબંધી, એક દુકાનદારનો બીજી પેઢી સાથે સંબંધ
 શરૂ કરવા, તેનો જવાબ, મકાનભાડું જણાવવા આવત, મકાનમાં સમાર
 કામ કરી આપવાની શરત, હુંડી મોકલવા આવત, હુંડીના નાણાં
 મળ્યા આવત, ઘરનો વીમો ઉતરાવવા આવત, મકાનભાડું વધારવ
 આવત, કોઇ પેઢીમાં રૂપિયા જમે કરાવવા આવત, મકાન ખ
 કરવાની નોટીસ; મકાનનું ભાડું વધારવાની તથા ઘટાડવા આવત;
 મંદવાડ મરણુ તે સંબંધી દીવસેજી પત્રો, અમુક કારણુ માટે મ
 માગવા તથા આપવાના જુદી જુદી જાતના પત્રો, ભાડાચીડી અને
 દસ્તાવેજ વિષે ધણી જાતના નમુના વિગેરે અસંખ્ય આવતો
 નમુના આમા તૈયાર આપેલા હોવાથી તેમજ તે સાથેજ તેનું ગુજ
 રાતી આપેલું હોવાથી ખાસ ઉપયોગી છે. એક વખત આ પુસ્તક
 તમે તમારા ટેબલ ઉપર રાખશો તો ખસેડવાનું મન થશે નહીં.
 આજજ મંગાવો કિં. ૧૧ પોસ્ટેજ છ આના.

પુસ્તકો મળવાનું ઠેકાણું.

બુકસેલર મંગળદાસ જોઈતારામ

રીઝીરોડ—અમદાવાદ.

તૈયાર છે!

તૈયાર હય!

મળશમાર	૦-૮-૦	ધીરસામલીક મોહમદ	
સ્થિત સાવળીમા	૦-૮-૦	ગેતી અફરોઝ	૦-૮-૦
શ્રી ચરીત	૦-૮-૦	હદીમતુલ મુસલ્માની	૦-૮-૦
સુઝાબોતેરી	૦-૮-૦	લખલા મળનું	૦-૪-૦
મુલખકાવલી	૦-૮-૦	તરતી છુસલાત	૦-૧-૦
સંતસમાજ	૦-૧૨-૦	ઝીનદા કરામત	૦-૮-૦
અતુર મુંદર મોટી	૦-૧૨-૦	મળલે હોદ	૦-૮-૦
મળન ભંડાર	૦-૮-૦	નુરનામા	૦-૨-૦
સંતસમાજ (નાની)	૦-૮-૦	સમાવલનામા	૦-૨-૦
પારસમળી	૦-૮-૦	સલાદનામા	૦-૨-૦
ધીરમલ બાદશાહ	૦-૮-૦	સકરાતનામા	૦-૨-૦
બાદશાહી માયનમાળા	૦-૮-૦	રીવાયતે મુમરા	૦-૪-૦
ફોનોઆદ માયનમાળા	૦-૮-૦	નાજની પદાલુ	૦-૨-૦
અતુર મુંદર મરબાવળી	૦-૮-૦	સહાજહાં-શાહપરી	૦-૮-૦
રાજકુમાર અંદ્રસેન	૦-૮-૦	મીલદે અકબર	૦-૮-૦
માયનમાળા	૦-૪-૦	એતુન મોહમદ હન્સી	૦-૨-૦
સત્તનાસમાયની કથા	૦-૪-૦	તમીમ બાવસારી	૦-૨-૦
અડવો	૦-૮-૦	જામનામા મીરાંદાનાર	૦-૪-૦
રાજ ભરવરી	૦-૮-૦	પનમુરા	૦-૪-૦
મળવાનું ટેકાલું:—		ચરીત દલીમા	૦-૮-૦

પુકસેલર મંગલદાસ બેઈતારામ

ચીથીરોડ—અમદાવાદ.

